

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 17

தேவியர் ஜவர்

1. காந்தாரி தேவி
2. குந்தி தேவி
3. திரௌபதி தேவி
4. சுபத்ரா தேவி
5. உத்தரா தேவி

ஆதிரா

மகாபாரத சாகரம்

நூல் - 17

தேவியர் ஐவர்

1. காந்தாரி தேவி
2. குந்தி தேவி
3. திரௌபதி தேவி
4. சுபத்ரா தேவி
5. உத்தரா தேவி

ஆதிரா

தேவியர் ஐவர்

பக்க எண்

1. காந்தாரி தேவி

1. ஆதிபருவம் 12
  - 1.1. காந்தாரியின் திருமணம்
  - 1.2. காந்தாரிக்கு 100 புதல்வர்கள் பிறத்தல்
  - 1.3. பாண்டவர் திரௌபதியுடன் ஹஸ்தினாபுரம் வருதல்
2. சபா பருவம்
  - 2.1. திருதராஷ்டிரன் இரண்டாம் முறையாகப் பாண்டவர்களைச் சூதாட அழைத்தல். காந்தாரி அறிவுரை
3. உத்தியோக பருவம்
  - 3.1. காந்தாரி திருதராஷ்டிரன் கூறியவாறு துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறுதல்
4. சல்ய பருவம்
  - 4.1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் காந்தாரியிடம் கூறுதல்
  - 4.2. காந்தாரி தேவி பகவானுக்கு அளித்த பதில்
  - 4.3. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஆறுதல் அளித்து விடை பெறுதல்
5. ஸ்த்ரீ பருவம்
  - 5.1. காந்தாரியிடம் கிருபாசாரியார் உரைப்பவை
  - 5.2. சினம் கொண்ட காந்தாரியிடம் வியாசர் விளக்கமளித்தல்
  - 5.3. காந்தாரி வியாச மகரிஷியிடம் கூறியவை
  - 5.4. பீமசேனன் காந்தாரியிடம் தனது நேர்மையை விளக்கி மன்னிப்பை வேண்டுதல்
  - 5.5. காந்தாரி பீமனை நிந்தித்தல் பீமன் விளக்கமளித்தல்
  - 5.6. காந்தாரியின் கண்பட்டு யுதிஷ்டிரரின் கால் நகங்கள் கருத்துப் போதல்

- 5.7. காந்தாரி திரௌபதிக்கு ஆறுதல் அளித்தல்
- 5.8. காந்தாரி வியாசர் அளித்த திவ்ய திருஷ்டியால் ரணகளக் காட்சியைக் காணுதல்
- 5.9. பாண்டவர்கள், திருதராஷ்டிரர், குரு குலப் பெண்கள் அனைவரும் போர்க்களம் செல்லுதல்
- 5.10. காந்தாரி அழகின்ற பெண்களைப் பார்த்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுதல்
- 5.11. துரியோதனனையும் அவனருகில் அழுது கொண்டிருக்கும் மருமகளையும் கண்டு காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் அழுது புலம்புதல்
- 5.12. மற்ற புதல்வர்களையும், துச்சாதனனையும் கண்டு காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் எதிரில் அழுதல்
- 5.13. விகர்ணன், துர்முகன், சித்ரசேனன், விவிம்சதி மற்றும் துஸ்ஸஹனைக் கண்டு காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் அழுதல்
- 5.14. காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் உத்தரா மற்றும் விராட குலப் பெண்களின் சோகத்தையும் அழுகையையும் வர்ணித்தல்
- 5.15. காந்தாரி கர்ணனைப் பார்த்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுதல்
- 5.16. தத்தம் மனைவியரால் சூழப்பட்ட அவந்தி மன்னையும் ஜயத்ருதனையும், தன் மகள் துச்சலாவைப் பார்த்தும் காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுதல்
- 5.17. சல்யன் பகதத்தன், பீஷ்மர், துரோணருக்காகக் காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் அழுதல்
- 5.18. பூரிச்ரவா, அவரது பத்தினிகள் அழுதல், சகுனி ஆகியோரைக் கண்டு காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுபவை
- 5.19. பல்வேறு வீரர்களின் அழிவைக் காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் காட்டுதல்
- 5.20. காந்தாரி மயக்கமடைதல் : ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீதே குற்றம் சாட்டுதல்

5.21. காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குச் சாபமளித்தல்

5.22. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் காந்தாரிக்குப் பதிலளித்தல்

6. ஆஸ்ரம வாசிகா பருவம்

6.1. குருகுலத்துப் பெண்கள் காந்தாரிக்கு சேவை புரிதல்

6.2. யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் காந்தாரிக்கு மதிப்பளித்தல்

6.3. பீமசேனன் அவமதிப்பு: திருதராஷ்டிரர், காந்தாரியின் துயரம்

6.4. திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி ஆகியோர் கானகம் புறப்படுதல்

6.5. காந்தாரி தேவி வியாச மகரிஷியிடம் விடுத்த வேண்டுகோள்

6.6. வியாசர் காந்தாரி விரும்பியதைச் செய்தல்: அனைவரின் முற்பிறவி அறிமுகம்.

6.7. வியாசரின் அருளால் கங்கையில் இருந்து

பாண்டவர்கள் தோன்றுதல்

6.8. அனைவரும் விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சந்தித்து மகிழ்தல்

6.9. வந்தவர்கள் மீண்டும் தத்தம் உலகம் திரும்புதல் பெண்கள் பதிலோகம் அடைதல்

6.10. காந்தாரி தேவி யுதிஷ்டிரரிடம் நாடு திரும்புமாறு கூறுதல்

6.11. காந்தாரி தேவியின் இறுதி

2. குந்தி தேவி

45

1. ஆதி பருவம்

1.1. குந்தி தூர்வாசரிடம் வரம் பெறுதல்

1.2. சூரியன் மூலம் கர்ணன் பிறத்தல்

1.3. குந்தி பாண்டுவை மணத்தல்

1.4. குந்தி புதல்வர்களைப் பெறுதல்

1.5. பாண்டுவின் மரணம்

1.6. குந்தி புதல்வர்களுடன் அஸ்தினாபுரம் திரும்புதல்

1.7. பீமன் இடும்பி திருமணம்

1.8. பாண்டவர்கள் ஏகசக்ரா நகர் செல்லுதல்

1.9. குந்தியும், பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலம் செல்லத் தயாராதல்

- 1.10. வியாசர் மூலம் திரௌபதியைப் பற்றி அறிதல்
- 1.11. குந்தி பாண்டவர்கள் அனைவரும் திரௌபதியை அடையக் கூறுதல்
- 1.12. திரௌபதி திருமணம் : பாண்டவர் பாதி ராஜ்யம் பெறுதல்
2. சபா பருவம்:
  - 2.1. பாண்டவர் வனவாசம் செல்லுதல்
  - 2.2. குந்தியின் உரை : துயர நிலை
3. உத்தியோக பருவம்
  - 3.1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குந்தியைச் சந்தித்தல்
குந்தியின் துயரம் ; ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆறுதல்
  - 3.2. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆறுதல் சொற்கள்
  - 3.3. திருராஷ்டிர சபை நிகழ்வுகளுக்குப் பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் குந்தியைச் சந்தித்தல்
  - 3.4. குந்தி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தன் புதல்வர்க்குத் தெரிவிக்குமாறு அளித்த செய்தி
  - 3.5. குந்தி கூறிய விதுலா மகாராணியின் செய்தி
  - 3.6. குந்தி புதல்வர்களுக்குத் தனித்தனியாக அளித்த செய்தி
  - 3.7. விதுரர் குந்தியிடம் தெரிவித்த செய்தி
  - 3.8. விதுரர் சொற்களைக் கேட்ட குந்தி மிகுந்த யோசனைக்குப் பின் கர்ணனைச் சந்திக்கத் தீர்மானித்தல்
  - 3.9. குந்தி கர்ணனைச் சந்தித்து கூறும் செய்தி
  - 3.10. குந்திக்கு கர்ணன் அளித்த பதில்
4. ஸ்திரீ பருவம்
  - 4.1. போரில் வெற்றி பெற்ற பாண்டவர்கள் குந்தியிடம் வருதல் குந்தியின் கருணை
  - 4.2. குந்தி கர்ணன் தன் மகன் என்ற ரகசியத்தை வெளியிடுதல்
  - 4.3. அஸ்தினாபுர நிகழ்வுகள்

5. ஆஸ்வமேதிக பருவம்
  - 5.1. பரீக்ஷித்தின் பிறப்பு : குந்தி துயரத்துடன்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் வேண்டுகல்
  - 5.2. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் குழந்தையை உயிர்ப்பிதல்
6. ஆசிரம வாசிகா பருவம்
  - 6.1. குந்தி தேவி காந்தாரியின் சேவையில் ஈடுபடுதல்
  - 6.2. திருதராஷ்டிரர் காந்தாரி தேவியுடன் வனம் செல்ல
விரும்புதல்.
  - 6.3. குந்திதேவி திருதராஷ்டிரர் மற்றும் காந்தாரியுடன் வனம் செல்லுதல்;
பாண்டவர் துயரம்
  - 6.4. குந்தி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுபவை
  - 6.5. யுதிஷ்டிரர் மற்றும் பீமசேனன் குந்தி தேவியிடம்
கூறுபவை
  - 6.6. பாண்டவர்கள் குந்தி தேவிக்கு அளித்த பதிலுரை
  - 6.7. பாண்டவர்கள் கானகத்தில் குந்தியை தரிசித்தல்
  - 6.8. வியாச மகரிஷியிடம் குந்தி கர்ணனின் பிறப்பு
ரகசியத்தை வெளியிடுதல்
  - 6.9. கங்கைக் கரையில் இறந்தவர் தரிசனம் பெறுதல்
  - 6.10. குந்தி சகதேவனுக்கும் மற்ற பாண்டவர்களுக்கும்
அறிவுரை கூறுதல்
  - 6.11. குந்தி தேவியின் முடிவு

3. திரௌபதி தேவி

75

1. ஆதிபருவம்
  - 1.1. திரௌபதியின் பிறப்பிற்கான காரணம்
  - 1.2. திரௌபதி சுயம்வரம்; திரௌபதி கர்ணனை மணக்க
மறுத்தல்
  - 1.3. அந்தணர் வேடத்தில் அர்ஜுனன் திரௌபதியைப் பெறுதல்

- 1.4 திரௌபதி திருமணம்; வியாசர் திரௌபதியின் முற்பிறவி பற்றிக் கூறுதல்
- 1.5. பாண்டவரிடம் பாஞ்சாலி பெறும் ஐந்து புதல்வர்கள்
- 1.6. சூதாட்டம் நடைபெறுதல்

2. சபா பருவம்
  - 2.1. ப்ராதிகாமி திரௌபதி உரையாடல்
  - 2.2. துச்சாதனன் வருகை; திரௌபதியின் நிலை. துச்சாதனன் கொடுஞ்சொற்கள்
  - 2.3. அவையில் பாண்டவர் நிலை; பீஷ்மர் பதில்; திரௌபதி வாத்தம்
  - 2.4. விகர்ணன் ஆதரவு; கர்ணன் அவமதிப்பு; திரௌபதி ஆடை அகற்ற துச்சாதனன் முயற்சி. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திரௌபதியை அருளிச் செய்தல்
  - 2.5. ஆடை வளர்ந்த அற்புதம்; திரௌபதி மானம் காத்தல் துச்சாதனன் களைத்தல்
  - 2.6. திரௌபதி அவையிடம் மீண்டும் வினா எழுப்புதல்
  - 2.7. அவையில் அபசகுனங்கள்; திருதராஷ்டிரன் திரௌபதிக்கு வரம் அளித்தல்
  - 2.8. திரௌபதி திருதராஷ்டிரனின் மூன்றாவது வரத்தை மறுத்தல்
  - 2.9. மீண்டும் சூது; பாண்டவர் வனவாசம்; திரௌபதி குந்தியிடம் விடை பெறுதல்

3. வனபருவம்
  - 3.1. திரௌபதி தான் அடைந்த அவமானத்தை, தனக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமையை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுதல்
  - 3.2. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திரௌபதிக்கு உறுதியளித்தல்
  - 3.3. திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம், பகைவரிடம் கோபம் கொள்ளுமாறு கூறுதல்

- 3.4. யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியிடம் பொறுமையின் சிறப்பை உரைத்தல்; திரௌபதி தன் கருத்தையே வலியுறுத்தல்
- 3.5. தவம் மேற்கொள்ளச் செல்லும் அர்ஜுனனை திரௌபதி வாழ்த்துதல்
- 3.6. த்வைத வன நிகழ்வுகள்; தீர்த்த யாத்திரை; திரௌபதி மயக்கமடைதல்
- 3.7. காம்பக வனத்திற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சத்தியபாமாவுடன் வருதல்; திரௌபதிக்கு ஆறுதல் அளித்தல்
- 3.8. திரௌபதி சத்தியபாமா உரையாடல்; சத்தியபாமாவிற்குத் திரௌபதி பதிவிரதையின் கடமையைச் கூறுதல்
- 3.9. திரௌபதி சத்திய பாமாவிற்குக் கூறிய அறிவுரை
- 3.10. சத்தியபாமா திரௌபதிக்கு ஆறுதல் அளித்தல்
- 3.11. துர்வாச மகரிஷியின் வருகை. திரௌபதிக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உதவி
- 3.12. ஜயத்ரதன் திரௌபதியைக் கண்டு மோகம் கொள்ளுதல். அவளிடம் கோடிகாஸ்யனை அனுப்புதல் திரௌபதியை அபகரித்தல்
- 3.13. பாண்டவர்கள் திரௌபதியை ஜெயத்ரனிடமிருந்து மீட்டல்
4. விராட பருவம்
- 4.1. பாண்டவர்களின் அஞ்ஞாத வாசகாலம்; திரௌபதி சைரந்திரியாக விராட மகாராணி சுதேஷ்ணாவிடம் பணியில் சேருதல்
- 4.2. கீசகன் திரௌபதிக்குத் துன்பம் தரும் சொற்களைக் கூறுதல்; அன்பை யாசித்தல்
- 4.3. திரௌபதி கீசகனுக்கு அறிவுரை கூறுதல்; கீசகன் ஏற்க மறுத்தல்
- 4.4. ராணி சுதேஷ்ணா திரௌபதியைக் கீசகன் மாளிகைக்கு அனுப்புதல்

- 4.5. கீசகன் திரௌபதியை அவமதித்தல்; திரௌபதி
அரசவையில் சரணடைதல்
- 4.6. விராடரின் சபையில் திரௌபதி கண்ணீர்;
அவையினர் புகழ்ச்சி; யுதிஷ்டிரரின் சொற்கள்
- 4.7. சுதேஷ்ணா - திரௌபதி உரையாடல்; திரௌபதி
விரதம் ஏற்றல்
- 4.8. திரௌபதி பீமசேனனிடம் செல்லுதல். திரௌபதி
பீமசேனன் உரையாடல்
- 4.9. திரௌபதி கீசகன் அரசனால் பாதுகாக்கப்படுவதைக் கூறுதல்;
அவனை அழிக்க வேண்டுதல்
- 4.10. பீமன் கீசகனைக் கொல்லச் சபதம்; அதற்காகத்
திட்டம் தீட்டுதல்
- 4.11. பீமசேனன் கீசகனை வதைத்தல்
- 4.12.. உபகீசகர்கள் திரௌபதியைக் கீசகன் உடலோடு எரிக்கத்
திட்டமிடுதல்; பீமன் சைரந்திரியாகிய
திரௌபதியை விடுவித்தல்
- 4.13. திரௌபதி அரண்மனைக்குத் திரும்புதல்;
பிருஹன்னளையிடமும், சுதேஷ்ணாவுடனும்
உரையாடுதல்
- 4.14. விராட நகரத்து நிகழ்வுகள்; உத்தரா - அபிமன்யு திருமணம்
5. உத்தியோக பருவம்
- 5.1. போருக்கான ஆயத்தம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தூது செல்லுதல்
- 5.2. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் திரௌபதி துயரத்துடன் கூறுபவை;
பகவானின் ஆறுதல்
6. சௌப்திக பருவம்
- 6.1. போர் முடிந்தபின் புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்டதால்
திரௌபதி துயரம் அடைதல்
- 6.2. யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியிடம் கூறுதல்; திரௌபதியின் பதில்

- 6.3. திரௌபதி பீமசேனனிடம் உரைத்தல்; பீமன்
அஸ்வத்தாமாவைத் தேடிச் செல்லுதல்
- 6.4. பீமசேனன் அஸ்வத்தாமாவோடு தோன்றிய மணியைத்
திரௌபதியிடம் அளித்தல்.
7. ஸ்த்ரீ பருவம்
- 7.1. திரௌபதிக்குத் குந்தி தேவியும், காந்தாரியும்
ஆறுதல் அளித்தல்
8. சாந்தி பருவம்
- 8.1. யுதிஷ்டிரர் துறவறம் பூண்டு கானகம் செல்ல விரும்புதல்
- 8.2. திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம் ராஜதண்டம் தரித்துப்
பூமியை அரசாளக் கூறுதல்
- 8.3. யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யபாரம் ஏற்பதும், தொடர் நிகழ்வுகளும்
9. மகாப்ரஸ்தானிக பருவம்
- 9.1. பாண்டவர்கள் ராஜ்யத்தைத் துறந்து வனம் செல்லுதல்
10. சொர்க்காரோஹண பருவம்
- 10.1. திரௌபதி யுதிஷ்டிரரால் சொர்க்கத்தில் தரிசிக்கப் பெறுதல்

4. சுபத்ரா தேவி

129

1. ஆதி பருவம்
- 1.1. சுபத்ரா அர்ஜுனன் திருமணம்
- 1.2. அபிமன்யு பிறத்தல்
2. துரோண பருவம்
- 2.1. அபிமன்யு மரணம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஆறுதல்
- 2.2. சுபத்ராவின் அழகை; பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
கௌரவர்களை வதைக்கச் சபதம்

3. போர் முடிவும் தொடர் நிகழ்வுகளும்
4. ஆஸ்ரம வாசிகா பருவம்
- 4.1. உத்தராவின் புதல்வன் இறந்தே பிறத்தல் சுபத்ரா ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பிரார்த்தித்தல்
5. மகாப்ரஸ்தானிக பருவம்
- 5.1. பரீக்ஷித் குருகுலத்தின் மன்னனாக அபிஷேகம் செய்யப்படுதல்
- 5.2. சுபத்ரா ராஜமாதாவாகப் பரீக்ஷித்துக்குத் துணை புரிதல்

5. உத்தரா தேவி

136

1. விராட பருவம்
- 1.1. உத்தரா பிருஹன்னளாவை உத்தரனுக்குச் சாரதியாக வேண்டுதல்
- 1.2. உத்தரை பிருஹன்னளையிடம் வஸ்திரங்களை எடுத்து வரக் கூறுதல்
- 1.3. உத்தரா அபிமன்யு திருமணம்
2. துரோண பருவம்
- 2.1. அபிமன்யு மரணம்; உத்தராவின் துயரம்
3. வியாச மகரிஷி உத்தராவிற்கு ஆறுதல் அளித்தல்
4. ஆஸ்வமேதிக பருவம்
- 4.1. பரீக்ஷித் இறந்தே பிறத்தல்; உத்தராவின் அழுகை
- 4.2. உத்தரா தன் புதல்வனைப் பிழைக்கச் செய்யுமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை வேண்டுதல்
- 4.3. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் உத்தராவின் பாலகனை உயிர் பிழைக்கச் செய்தல்
- 4.4. பாலகன் உயிர் பிழைத்தல்; அனைவரும் ஆனந்தித்தல்; பகவான் பரீக்ஷித் எனப் பெயர் சூட்டல்
5. பரீக்ஷித் முடிசூட்டுதல்

1. காந்தாரி தேவி

1. ஆதிபருவம்

1.1. காந்தாரியின் திருமணம்:

காந்தார தேசத்து இளவரசி பகவான் சங்கரனை ஆராதனை செய்து தனக்கு 100 மகன் பிறக்க அருள் பெற்றவள். தன் தந்தை பார்வையற்றவனான திருதராஷ்டிரருக்குத் தன்னை மணம் செய்யத் தீர்மானித்ததை அறிந்து பட்டுத் துணியை மடித்துத் தன் கண்களில் கட்டிக் கொண்டவள். கணவனிடம் குறை காணாத மகா பதிவிரதை.

1.2. காந்தாரிக்கு 100 புதல்வர்கள் பிறத்தல்:

ஒரு முறை வியாசமுனிவர் பசியோடும் களைப்போடும் திருதராஷ்டிரரின் மாளிகைக்கு வந்தார். காந்தாரி முனிவரை நன்கு உபசரித்து, உணவளித்துச் சிறப்பித்தாள். மகிழ்ந்த வியாசர் வரம் கேட்குமாறு கூறுகிறார். காந்தாரி தன் கணவனுக்குச் சமமான பலமுடைய நூறு மகன்களைக் கேட்டாள். வியாசர் வரமளித்தார், கர்ப்பம் தரித்தாள். இரண்டாண்டுகள் கழிந்தும் குழந்தை பிறக்கவில்லை. அதே சமயத்தில் குந்திக்கு மகன் பிறந்ததை அறிந்து வருத்தமுற்றாள். தான் கருவுற்றிருக்கிறோமோ என்று அறியாமல் வயிற்றின் மீது அடித்தாள். அப்போது இரும்பாலானதைப் போன்ற மாமிசப் பிண்டம் தோன்றியது. இரண்டு ஆண்டுகள் வயிற்றில் சுமந்தும் அது கடுமையாக இருந்ததால் வீசி எறிய நினைத்தாள்.

இதனை ஞானதிருஷ்டியால் அறிந்த வியாசர் விரைந்து வந்து காந்தாரியின் செயலுக்கான காரணத்தைக் கேட்கிறார், குந்தி தனக்கு முன்னரே மகனைப் பெற்றாள். நீங்கள் நூறு பிள்ளைகளுக்கு வரம் அளித்தும் மாமிசப்பிண்டத்தையே பெற்றேன் எனக் காந்தாரி கூறுகிறாள். வியாசர் தன் வரத்தின் படியே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வரமளித்தது பொய்யாகாது எனக் கூறுகிறார். “உடனே நூறு குடங்களில் நெய்யை நிரப்பி மாமிசப் பிண்டத்தை நீரால் நனைத்து நெய்க்குடங்களில் இட்டு இரகசிய இடத்திலவைத்து பாதுகாத்து வா. இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து குடங்களின் மூடியை எடுக்கலாம் என்று கூறி வியாசர் சென்று விட்டார். மாமிசப்பிண்டம் நீரால் நனைக்கப்பட்டதும் 101 துண்டாகின. அவற்றை வியாசரின் சொற்படி நெய்க்குடங்களில் இட்டுக் காந்தாரி பாதுகாத்து வந்தாள். இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து எந்த வரிசைப்படி குடம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதோ, அதே வரிசையில் துரியோதனனும் தொடர்ந்து அவனது தம்பியரும் பிறந்தனர். ஒரு பெண்ணும் பிறந்தாள். இவர்களே துரியோதனாதிபரான கௌரவர் ஆவார். பெண்ணின் பெயர் துச்சலை.

1.3. பாண்டவர் திரௌபதியுடன் ஹஸ்தினாபுரம் வருதல்:

நீண்ட காலத்திற்குப்பின் பாண்டவர் திரௌபதியை மணமுடித்து விதூரரால் ஹஸ்தினாபுரம் அழைத்துவரப்படுகின்றனர். குந்தி திரௌபதியுடன் காந்தாரியை வணங்குகிறாள். திரௌபதிக்கு ஆசி கூறிய காந்தாரி இவள் தன் புதல்வர்களின் மரணத்திற்குக் காரணமாவாள் என எண்ணுகிறாள். அவர்களைத் தன்னுடன் தங்க வைக்க விரும்பாமல் விதூரரிடம் குந்தியை மருமகளுடன் பாண்டுவின் மாளிகைக்கு அழைத்துச் சென்று தங்கவைக்குமாறு கூறுகிறாள். தேவையான பொருட்களை ஏற்பாடு செய்யப் பணிக்கிறாள். விதூரரும் அவ்வாறே செய்கிறார்.

2. சபா பருவம்:

2.1. திருதராஷ்டிரர் இரண்டாம் முறையாகப் பாண்டவரைச் சூதாட அழைத்தல் காந்தாரி அறிவுரை

பாண்டவர் பாதி ராஜ்யம் அளிக்கப்பட்டு இந்திரப்பிரஸ்தம் செல்லுகின்றனர். பாண்டவர் புகழில் பொறாமை கொண்ட துரியோதனன் கபடமாக அவர்களது செல்வத்தை அபகரிக்கத் திட்டமிடுகிறான். பாண்டவர் சூதாட்டத்திற்கு அழைக்கப்படுகின்றனர். சூதில் அனைத்தையும் தோற்கின்றனர். அவையில் தோன்றும் தீய சகுனங்களால் அஞ்சிய திருதராஷ்டிரர் திரௌபதிக்கு வரம் அளித்து அதன்படி பாண்டவர், இழந்த செல்வம் அனைத்தையும் மீண்டும் பெற்று தம் தலைநகர் திரும்புகின்றனர். இந்நிலையில் துரியோதனன் வற்புறுத்தலால் புதிய நிபந்தனைப் படி சூதாட பாண்டவரை அழைக்க திருதராஷ்டிரர் கட்டளையிடுகிறார்.

காந்தாரி இச்சமயத்தில் எதிர்காலத்தில் ஏற்படக் கூடிய தீமைகளை எண்ணி அஞ்சுகிறாள். தன்னுடைய புத்திரர்களுக்கு அழிவு ஏற்படக் கூடும் என்று உணர்ந்து திருதராஷ்டிரரிடம் கூறுகிறாள். “மன்னா, துரியோதனன் பிறந்தபோது விதூரர், இவன் தன் குலத்தை அழிப்பவன், எனவே இவனைத் தியாகம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறினார். இவன் பிறந்ததுமே நரியைப் போலவே ஊளையிட்டான். கழுதையைப் போலக் கத்தினான், இதனை நன்கு புரிந்து கொள்ளுங்கள், இந்தப் பிடிவாதக்காரனின் சொற்களைக் கேட்டு குலத்தின் அழிவிற்குக் காரணமாகி விடாதீர்கள், கட்டிய பாலத்தை யார் உடைப்பார்கள்? அணைக்கப்பட்ட பகைத்தீயை யார் தூண்டச் செய்வார்? குந்தியின் தர்மாத்மாக்களான புதல்வர்களின் கோபத்தைத் தூண்டச் செய்பவர்கள் யார்? குலரத்தினமே! நீங்கள் எல்லாம் அறிந்தவர். நினைவில் வைப்பவர். எனினும் நான் மறுபடியும் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். உங்கள் புதல்வர்களை உங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வையுங்கள். அவர்கள்

ஒழுங்கு முறையை மீறி உயிரை இழந்துவிடக் கூடாது. உங்களை இந்த முதுமையில் விட்டு இறந்து விடக்கூடாது. ஆகவே தாங்கள் என் சொல்லைக் கேட்டு துரியோதனனைத் துறந்து விடுங்கள். நீங்கள் புத்திரபாசம் காரணமாக செய்ய வேண்டியதைச் செய்யவில்லை. இது குலத்தின் அழிவிற்குக் காரணமாகிவிடும். தர்மம், உத்தம, நீதியுடன் தங்கள் அறிவு தொடரட்டும். தவறு செய்யாதீர்கள்” என்று வேண்டுகிறாள் ஆனால் திருதராஷ்டிரர் குலமே அழிந்தாலும் துரியோதனனைத் தடுக்க மாட்டேன் என்று கூறிவிடுகிறார்.

3. உத்தியோக பருவம்

3.1. காந்தாரி திருதராஷ்டிரர் கூறியவாறு துரியோதனனுக்கு அறிவுரை சொல்லுதல்:

பாண்டவர் வனவாசம் முடிந்து தம் நாட்டை மீண்டும் பெற விரும்புகின்றனர். அதன்படி திருதராஷ்டிர சபைக்கு தூதுவராக வந்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பீஷ்மர், துரோணர், திருதராஷ்டிரர் அனைவரும் எடுத்துக் கூறியும் துரியோதனன் பாண்டவர்களிடம் சமாதானம் செய்து கொள்ளச் சம்மதிக்க வில்லை. எனவே திருதராஷ்டிர மன்னர் காந்தாரியை அழைத்து வருமாறு விதூரரிடம் கூறினார். காந்தாரியின் மூலம் துரியோதனனை நல்வழிப்படுத்தி அமைதியை நிலைநாட்ட திருதராஷ்டிர மன்னர் விரும்பினார். மன்னர் விரும்பியவாறு காந்தாரியும் தன் மூத்த மகன் துரியோதனனை சபைக்கு அழைத்து வரக் கூறினாள். முதலில் காந்தாரி திருதராஷ்டிரரே மிகவும் நித்தைக்குரியவர் என்று குற்றம் சாட்டினாள். “ மன்னா தாங்கள் அவனுடைய பாவம் நிறைந்த செயல்களை அறிந்தும் எப்போதும் அவனுக்கு ஆதரவு அளித்து வந்தீர்கள். காமமும், கோபமும் கொண்ட துரியோதனனை மீண்டும் பலமாகப் பின்னால் திருப்புவது இயலாத காரியம். துஷ்டர்களான நண்பர்களைப் பெற்ற மூடனும், அஞ்ஞானம் நிறையப்பெற்றவனும் ஆன துரியோதனனிடத்தில் ராஜ்யத்தை ஒப்படைத்ததன் பலனை திருதராஷ்டிர மன்னர் தானே அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். தன் மக்களிடையே பகையை உண்டாக்கி தனித்து நிற்கும் தங்களைப் பகைவர் அனைவரும் கேலி செய்வார்கள்.” என்று காந்தாரி கூறினாள்.

பின்னர் விதூரர் சகிப்புத் தன்மையற்ற துரியோதனனை மறுபடியும் சபைக்கு அழைத்து வந்தார். துரியோதனன் கோபத்தினால் கண்கள் சிவக்க, சீறும் பாம்பைப் போல பெருமூச்சு விட்டவாறு சபைக்குள் நுழைந்தான். காந்தாரி அமைதியை நிலைநாட்டவிரும்பி அவனிடம் பேசலானாள். “மகனே! துரியோதனா! என் பேச்சைக் கேள். இது உனக்கு நன்மை அளிப்பது. எதிர்காலத்தில் சுகத்தை அடையச் செய்வது. உன் தந்தை,

பீஷ்மபிதாமகர், துரோணர், மற்றும் விதுரர் கூறுவதைக்கேள். தன்னுடைய விருப்பத்தினால் மட்டுமே ராஜ்யத்தை அடைந்து அனுபவிப்பது இயலாது. மனதைக் கட்டுப்படுத்திய அறிவுடையவனே ராஜ்யத்தைக் காப்பாற்ற முடியும். காமமும், கோபமும் ஆகிய பகைவரை வெல்லுபவனே இப்புவியில் வெற்றி அடைகிறான். பெரும் பதவியை அடைய விரும்புகிறவன் தன்னுடைய புலன்களை தர்மத்திலும் அர்த்தத்திலும் கட்டுப்படுத்தி வைக்க வேண்டும். கட்டுப்படுத்த முடியாத குதிரை சாரதியைக் கொன்றுவிடும்; அதைப்போல புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தாவிடில் அவை மனிதனை அழித்து விடும். முதலில் தன் மனத்தையே பகைவனாகக் கருதி அதை வெல்ல வேண்டும். பிறகு மந்திரிகளையும், பகைவர்களையும் வெல்ல விரும்ப வேண்டும். நன்கு ஆலோசித்துக் காரியம் ஆற்றுபவனுக்கே ராஜ்யலக்ஷ்மி வசப்படுகிறாள். எந்த மன்னன் காம, க்ரோத, லோபம், கர்வம் இவற்றை வெல்லுகிறானோ அவனே இந்த புவியை ஆள முடியும். பாண்டவர்கள் பரஸ்பரம் சேர்ந்து இருப்பதால் ஒன்றாகி விட்டனர். அவர்கள் பெரும் ஞானிகள்; வீரர்கள்; பகைவர்களை அழிக்கும் ஆற்றலுடையவர்கள். நீ அவர்களோடு சேர்ந்து இந்த ராஜ்யத்தை அனுபவிக்கலாம்.

பீஷ்மரும், துரோணரும் கூறுவது சத்தியவாக்கு. நீ கிருஷ்ணரும், அர்ஜுனனும் யாராலும் வெல்ல முடியாதவர்கள். ஆகவே அநாயாசமாகப் பெரும் காரியங்களைச் செய்யும் நீ கிருஷ்ணனைச் சரணடைந்து விடு. அவர் இரு பக்கத்தவரும் சுகம்பெறச் செய்வார். போர் செய்வதில் நன்மை கிடையாது. அதன் மூலம் தர்ம அர்த்தத்தை அடைய முடியாது. பின் எவ்வாறு சுகம் பெற முடியும்? கலகம் ஏற்படும் என்ற பயத்தாலேயே பீஷ்ம பிதாமகரும், உன்னுடைய தந்தையும் முன்பு பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதியை அளித்தார்கள். அவ்வாறு அளித்ததற்குப் பலனாக, பாண்டவர்கள் விஸ்தரித்த இந்தப் பெரும் ராஜ்ஜியத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் பகைவரை வெல்பவனே! நீ உன் நண்பர்களுடன் ராஜ்யத்தை அனுபவிக்க விரும்பினால் பாண்டவர்களுக்கு அவர்களின் உரிமையான பாதி ராஜ்யத்தை அளித்துவிடு பாரதா! பூ மண்டலத்தின் பாதி ராஜ்யமே உன் வளமான வாழ்விற்குப் போதுமானதாகும். செல்வம் மிக்கவரும், அறிவுடையவர்களும், புலன்களை வென்றவர்களுமான பாண்டவர்களோடு செய்யும் கலகம் உன்னைப் பெரும் சுகத்தில் இருந்து வஞ்சித்து விடும்.

மகனே! பாண்டவர்களை 13 ஆண்டுகள் ராஜ்யத்திலிருந்து வெளியேற்றியது நீ அவர்களுக்குச் செய்த பெரிய அபகாரமாகும் உன்னுடைய காம குரோதத்தால் இந்தத் துரோகம் அதிகரித்துவிட்டது. இப்போது சமாதானத்தின் மூலம் இதை அமைதிப்படுத்து. நீ குந்தி

புதல்வர்களின் செல்வத்தை அபகரிக்க விரும்புகிறாய். ஆனால் அவ்வாறு செய்ய உனக்கு சக்தி கிடையாது. துச்சாதனனும், கோபமுடைய கர்ணனுக்கும் கூட அது இயலாது. பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், கர்ணன், பீமன் , அர்ஜுனன், திருஷ்டத்யும்னன் அனைவரும் கோபத்துடன் போரிடும்போது அழிவே நேரும். உனக்காக புவி முழுவதும் அழிந்து விடக்கூடாது. முட்டாளே! பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர் முதலியோர் தங்கள் முழு ஆற்றலோடு உனக்காகப் போரிடுவார்கள் என்று நீ நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். ஆனால் அது நிகழாது. ஏன் எனில் இந்த ஆத்ம ஞானம் உடைய வீரர்கள் உன்னையும், பாண்டவர்களையும் சமமாகவே பார்க்கிறார்கள். ராஜ்யத்தை விட தர்மத்தையே இவர்கள் பெரிதாக எண்ணுகிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் வாழ்ந்து உன் அன்னத்தை உண்டிருப்பதால் மட்டுமே இவர்கள் உன் பக்கமிருந்து போர் செய்வார்கள். போரில் உயிர்த்தியாகம் செய்தாலும் செய்வார்களே தவிர யுதிஷ்டிரரின் பக்கம் ஒருபோதும் தீமையைச் செய்ய மாட்டார்கள். இவ்வுலகில் பேராசை எப்போதும் வெற்றியடைவதுமில்லை; அதனால் செல்வமும் கிடைப்பது இல்லை. எனவே உன் நன்மைக்காகப் பாண்டவர்களோடு சமாதானம் செய்து கொள்” என்று காந்தாரி துரியோதனனுக்கு பீஷ்மர் முதலியோர் எவ்வாறு செயல்படுவார்கள் என்பதை உணர்த்தி, துரியோதனன்னுடைய மனத்தை மாற்ற முயற்சி செய்தாள். ஆனால் துரியோதனன் தாயின் சொற்களையும் அவமதித்து மீண்டும் அவையில் இருந்து வெளியேறினான்.

காந்தாரியின் அறிவுரையை துரியோதனன் ஏற்கவில்லை. போர் தீர்மானமாயிற்று, குருக்ஷேத்திரத்தில் பதினெட்டு நாட்கள் நடைபெற்ற போரில் காந்தாரியின் நூறு புதல்வர்களும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். உத்தம விரதங்களை மேற்கொண்ட காந்தாரி தன் நூறு புதல்வர்களையும் இழந்துவிட்டாள். காந்தாரி தேவியின் சினம் தங்களை தகித்து விடும் என்று யுதிஷ்டிரர் அச்சம் அடைந்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் காந்தாரி தேவியிடம் சென்று அவளுடைய மனத்தினைச் சமயோசிதமான சொற்களால் சாந்தப்படுத்துமாறு வேண்டினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் யுதிஷ்டிரரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டார். ஹஸ்தினாபுரம் வந்தடைந்தார். திருதராஷ்டிரரையும் காந்தாரியையும் அங்கே முன்பே வந்திருந்த வியாசமகரிஷியையும் வணங்கினார். திருதராஷ்டிரமன்னருக்கு ஆறுதல் அளித்தார். பின்னர் காந்தாரி தேவியிடம் பேசத் தொடங்கினார்.

4. சல்ய பருவம்

4.1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் காந்தாரியிடம் கூறுதல்

“சுபல நந்தினி! நான் உன்னிடம் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேள்.

புரிந்து கொள். சுகமானவளே! இவ்வுலகில் உன்னைப் போன்ற தபோ பலம் நிரம்பிய பெண் வேறு யாரும் கிடையாது. மகாராணி! அன்று சபையில் எனக்கு முன்னாலேயே நீ இரு பக்கத்தின் நன்மையளிக்கும் தர்ம அர்த்தமுடைய சொற்களைக் கூறியது நினைவிருக்கும் ஆனால் கல்யாணி! உன் புதல்வர்கள் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நீ வெற்றியை விரும்பிய துரியோதனனிடம், “ஓ! மூடனே! என் சொற்களைக் கேள் தர்மத்தின் பக்கத்திற்கே வெற்றி உண்டாகும்” என்றாய்.

ராஜகுமாரி! உன்னுடைய அந்தச் சொற்களே இன்று சத்தியமாகியுள்ளது. அதனைக்கருதி நீ துயரம் கொள்ளாதே. பாண்டவர்களின் அழிவின் எண்ணம் உன் மனதில் ஒருபோதும் வரக்கூடாது. மகா பாக்கியவதியே! நீ உன் தவபலத்தால், சினம் நிரம்பிய கண்களால் சராசர பிராணிகளுடன் புவி யனைத்தையும் எரித்துச் சாம்பலாக்கும் சக்தி உடையவள்” என்றார்.

4.2. காந்தாரி தேவி பகவானுக்களித்த பதில்

பகவானின் சொற்களைக் கேட்ட காந்தாரி அவருக்குப் பதிலளித்தாள். “கேசவா! நீ கூறுவது முற்றிலும் சரியே. இதுவரை என் மனத்தில் பெரும் துயரம் இருந்தது. அந்தத் துயரத்தீயால் தகிக்கப்பட்டு என் அறிவு கலங்கிவிட்டது. ஆனால் ஜனார்த்தனா! இப்போது உன் பேச்சைக் கேட்டு என் அறிவு தெளிந்து விட்டது. சினத்தின் ஆவேசம் இறங்கி விட்டது, மனிதர்களில் சிறந்த கேசவா! இந்த மன்னர் குருடர்; கிழவர். இவருடைய புதல்வர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர். இப்போது பாண்டவர்களுடன் நீயே இவருக்கு ஆஸ்ரயம் அளிப்பவனாவாய்” என்று கூறிய காந்தாரி, புத்திரசோகத்தால் துயரமடைந்து, சேலைத் தலைப்பால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு அழலானாள்.

4.3. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஆறுதல் அளித்து விடை பெறுதல்

பகவான் கேசவன் காந்தாரிக்குப் பல காரணங்களைக் கூறித் தனது யுக்தியுடைய சொற்களால் ஆறுதலும், தைரியமும் அளித்தார் அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அஸ்வத்தாமாவின் மனத்தில் பாண்டவர்களைக் கொல்லுவதற்கு எடுத்த சங்கல்பத்தை உணர்ந்து கொண்டார். உடனே எழுந்து நின்றார். வியாச பகவானின் கால்களில் தலை வணங்கினார். திருதராஷ்டிரிடமும், காந்தாரியிடமும், அஸ்வத்தாமா பாண்டவர்களை இரவில் உறங்கும் போது கொல்லக் கருதுவதைத் தெரிவித்தார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட காந்தாரியும் திருதராஷ்டிரரும் அவரிடம், “ஜனார்த்தனா தாங்கள் விரைந்து செல்லுங்கள். பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றுங்கள் நாங்கள் மறுபடி விரைவில் உங்களைச் சந்திப்போம் “எனக்கூறி விடையளித்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் தாருகனோடு குருக்ஷேத்திரம் விரைந்தார்.

5. ஸ்திரீ பருவம்

5.1. காந்தாரியிடம் கிருபாசாரியார் உரைப்பவை

அதன் பின்னர் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு விதூரரும், வியாச மகரிஷியும் ஆறுதல் அளித்தனர். மரணமடைந்தவர்களுக்கு இறுதிச் சடங்குகள் செய்யக் கூறினர். அதன்படி திருதராஷ்டிர மன்னர் ராஜகுலப் பெண்களுடன் கங்கைக் கரையை நோக்கிப்புறப்பட்டார். அவர்கள் இரண்டு மைல் தூரம் சென்றதும் எதிரில் அஸ்வத்தாமா கிருபாசாரியார் க்ருதவர்மா ஆகியோரைக் கண்டனர். மன்னரிடம் அவர்கள் துரியோதனனை பற்றிய விவரங்களைத் தெரிவித்தனர்.

கிருபாசாரியார் புத்திர சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட காந்தாரியிடம் கூறலானார், “தேவி! உங்களுடைய எல்லாப் புதல்வர்களும் பயமின்றிப் பகைவர்களுடன் போர் செய்து ஏராளமானோரைக் கொன்று வீரகதியை அடைந்து விட்டனர். நிச்சயம் அவர்கள் ஒளிமிக்க சரிரத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் யாரும் புறமுதுகிட்டு ஓடவில்லை. யாரும் பகைவனுக்கெதிரில் கைகுவிக்கவில்லை. அவர்கள் சஸ்திரங்களால் கொல்லப்பட்டு உத்தமகதியை அடைந்து விட்டார்கள். எனவே அவர்களுக்காக நீங்கள் துயரப்படக்கூடாது.

மகாராணி! பாண்டவர்கள் சிறப்பான லாபத்தில் இல்லை. பீமசேனன் தங்கள் புதல்வனை அதர்மத்தால் கொன்றான் என்பதைக் கேட்டு நாங்கள் பாண்டவர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருந்த கூடாரங்களுக்குச் சென்றோம். துருபதரின் புதல்வன் திருஷ்டத்யும்னன் முதலிய பாஞ்சால வீரர் அனைவரும் திரௌபதியின் புதல்வர் அனைவரும் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். இவ்வாறு உங்கள் புதல்வனின் பகைவரைச் சம்ஹாரம் செய்து நாங்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறோம். பாண்டவர்கள் பழிதீர்க்கும் விருப்பத்துடன் இங்கு வருவார்கள் ராணி! அவர்களுடைய புதல்வர்களையும், சம்பந்திகளையும் அழித்துவிட்டு நாங்கள் இங்கு தங்க இயலாது எனவே உங்கள் மனத்துயரத்தை விலக்கிக் கொண்டு எங்களுக்கு விடையளியுங்கள்” என்று கூறிய கிருபருடன் அஸ்வத்தாமாவும் க்ருதவர்மாவும் குதிரைமேலேறி அங்கிருந்து வெவ்வேறு திசைநோக்கிச் சென்றுவிட்டனர்.

5.2. சினம் கொண்ட காந்தாரியிடம் வியாசர் விளக்கமளித்தல்

அவர்கள் சென்ற பிறகு பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிரரைச் சந்திக்க வந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களால் அமைதியடைந்த திருதராஷ்டிர மன்னர் பாண்டவர்களிடம் அன்பு காட்டி ஆசியும் வழங்கினார். மன்னரைச் சந்தித்தபின் பாண்டவர்கள் காந்தாரி தேவியைச் சந்திக்க விரும்பினர்.

அவர்கள் தன்னிடம் வருவதையறிந்த காந்தாரி புதல்வர்களை இழந்த சோகத்துடன் அவர்களுக்குச் சாபமளிக்கக் கருதினாள். இதனைத் திவ்ய திருஷ்டியால் அறிந்த வியாசர் கங்கைக் கரையிலிருந்து விரைந்து தன் மருமகனான காந்தாரியைக் காண வந்தார்.

அவர் காந்தாரியிடம், “காந்தார ராஜகுமாரி! அமைதி கொள். நீ யுதிஷ்டிரரை கோபிக்கக் கூடாது இப்போது நீ சாபமளிக்க விரும்புவதைத் தடுத்துக்கொள். நான் கூறுவதைக் கேள். கடந்த பதினெட்டு நாட்களும், போரில் வெற்றியை விரும்பிய உன் மகன் உன்னிடம் வெற்றிக்காக பிரார்த்தனை செய்து ஆசியை வேண்டினான். அப்போது நீ “தர்மம் இருக்கும் இடத்தில் வெற்றியும் இருக்கும் என்று கூறி வந்தாய். காந்தாரி! நீ எப்போதும் பொய் பேசியதாக எனக்கு நினைவில்லை. உன் சொற் படியே தர்மம் வெற்றிபெற்று விட்டது. நீ முன்பு பொறுமையுடையவளாக இருந்தாய். உன் தர்மத்தையும், நீ கூறிய விஷயத்தையும் நினைத்துச் சினத்தைக் தடுத்துக்கொள். இப்போது நீ இவ்வாறு நடந்து கொள்ளக் கூடாது” என்றார்.

5.3. காந்தாரி வியசமகரிஷியிடம் கூறியவை

வியாசரின் சொற்களைக் கேட்ட காந்தாரி அவருக்குப் பதில் அளித்தாள். “பகவன்! நான் பாண்டவர்களிடம் தீய பாவனையும் கொள்ளவில்லை. இவர்கள் அழிவையும் விரும்பவில்லை. ஆனால் புத்திர சோகத்தால் என் மனம் கவலை கொள்கிறது. குந்தியின் புதல்வர்கள் குந்தியால் காக்கப்படவேண்டியவர்கள், நானும் இவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். திருதராஷ்டிர மன்னருக்கும் இவர்களைக் காப்பது கடமையாகும். குருகுலத்தின் பேரழிவு துரியோதனன். என் சகோதரன் சகுனி, துச்சாதனன், கர்ணன் ஆகியோரின் குற்றத்தாலேயே நடந்தது.

இதில் அர்ஜுனன், வருகோதரன், நகுல-சகதேவர், யுதிஷ்டிரர் இவர்கள் யாருடைய குற்றமும் இல்லை. ஆனால் பீமசேனன் கதாயுத்தத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பார்க்கும்போதே அவனிடம் நடந்து கொண்ட விதம் எனக்குச் சரியெனப்படவில்லை. துரியோதனன் பலவகைப் போர்த்தந்திரங்களைக் காட்டியவாறு சஞ்சரித்தான். எனவே யுத்தத்தில் துரியோதனன் தன்னைவிடச் சிறந்தவன் என்பதையறிந்த பீமசேனன் அவனுடைய நாபிக்குக் கீழே அடித்தார். இவருடைய இந்த செயலே என் சினத்தை அதிகரித்தது. தர்மமறிந்தவர்கள் கதாயுத்தத்திற்கு வகுத்த விதிகளை, சூர வீரர்கள் ரணபூமியில் தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதற்காக எவ்வாறு மீறமுடியும்? எனக் கேட்டாள் காந்தாரியின் சொற்களுக்குப் பீமசேனன் விநயத்துடன் பதில் அளிக்கலானார்.

5.4. பீமசேனன் காந்தாரியிடம் தனது நேர்மையை விளக்கி மன்னிப்பை வேண்டுகல்

தாயே! இது தர்மமோ, அதர்மமோ, நான் துரியோதனனிடமிருந்து என் உயிரைக் காப்பற்றிக் கொள்வதற்காகவே அவ்வாறு செய்தேன். உங்களுடைய பலமிருந்த புதல்வனை யாரும் தர்மநெறியில் வெல்ல முடியாது. ஆகவே கடினமாக நடந்து கொண்ட என்னுடைய குற்றத்தை மன்னித்து விடுங்கள். முன்பு அவன் அதர்மமாக யுதிஷ்டிரரை வென்றான். எங்களை எப்போதும் ஏமாற்றிக் கபடம் செய்து வந்தான். ஆகவே நானும் அவனிடம் அத்தகைய நடத்தையைச் செய்தேன். கௌரவப் படையில் தனியாகத் தப்பிய அவன் கதாயுத்ததின் மூலம் என்னைக் கொன்று மறுபடியும் ராஜ்யத்தை அபகரித்துக் கொள்ளக்கூடாது என்றே நான் அந்தத் தகுதியற்ற முறையில் நடந்து கொண்டேன்.

ராஜகுமாரி கிருஷ்ணா ஒரே வஸ்திரம் தரித்து ரஜஸ்வலையாக இருந்தபோது துரியோதனன் அவளிடம் கூறியது அனைத்தையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். துரியோதனனை அழிக்காமல் நாங்கள் ராஜ்யத்தைப் பெற முடியாது என்பதாலேயே நான் இவ்வாறு செய்தேன். உங்கள் புதல்வன் நிறைந்த சபையில் திரௌபதிக்குத் தன் இடது தொடையைக் காட்டி இதைவிட மிக மோசமான காரியத்தைச் செய்த போதே நாங்கள் அவனைக் கொன்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் தர்ம ராஜரின் கட்டளையால் பேசாமல் இருந்தோம்.

மகாராணி! உங்கள் புதல்வன் எங்களைக் காட்டிற்கு அனுப்பித் துன்பங்களை அனுபவிக்கச் செய்தான். ரணபூமியில் துரியோதனனை வதம் செய்து இந்தப் பகையைக் கடந்து விட்டோம். யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யத்தைப் பெற்று விட்டார். எங்களுடைய சினம் அமைதியாகிவிட்டது” என்று பீமசேனன் கூறினார்.

5.5. காந்தாரி பீமனை நித்தித்தல் ; பீமன் விளக்கமளித்தல்

பீமனின் சொற்களைக் கேட்ட காந்தாரி கூறினாள்”; மகனே! நீ என்னிடம் கூறும் குற்றங்கள் அனைத்தையும் துரியோதனன் செய்துள்ளான். ஆனால் பாரதா! வருஷசேனன் நகுலனின் குதிரைகளைக் கொண்டு அவனைத் தேர் இழக்கச் செய்தபோது, நீ போரில் துச்சாதனனைக் கொண்டு அவன் குருதியைப் பருகியது, சத்புருஷர்களால் நித்திக்கப்பட்டதும், நீசர்களால் செய்யப்படுவதுமான கோர, குருரகாரியமாகும். வருகோதரா! நீ அதே குருரமான காரியத்தைச் செய்துள்ளாய். மிகவும் தகுதியற்ற காரியம் உன்மூலம் நிகழ்ந்துள்ளது” என்றாள்.

பீமன் காந்தாரிடம், “தாயே! மற்றவருடைய ரத்தத்தையே பருகக் கூடாது என்றால். தன்னுடன் எந்த வேறுபாடும் அற்ற சகோதரனின் குருதியை எவ்வாறு பருகமுடியும்? தன் உடல் போன்றதே சகோதரன் உடல். தாங்கள் துயரப்பட வேண்டாம். அந்த ரத்தம் என் பற்களையும் உதடுகளையும் தாண்டி மேலே செல்லவில்லை. என் இரு கைகள் மட்டுமே ரத்தத்தால் நனைந்தன என்பதை யமராஜன் அறிவார். நகுலனின் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியும் உல்லாசமும் அடைந்த துச்சாதனனின் சகோதரர்களிடம் பயத்தைத் தோற்றுவிக்கவே நான் அவ்வாறு செய்தேன். சூதாட்டத்தின்போது திரௌபதியின் கூந்தலைப் பற்றி இழுத்த சமயம் நான் செய்த சபதம் என் மனத்தில் எப்போதும் இருந்து வந்தது.

அரசியே! நான் அந்த சபதத்தை நிறைவேற்றாவிட்டால் கூடித்திரிய தர்மத்திலிருந்து நிரந்தரமாக விழுந்திருப்பேன். அதற்காகவே அந்த காரியத்தைச் செய்தேன். மாதா காந்தாரி! முன்பு நாங்கள் எந்தக் குற்றமும் செய்யாத போதும் எங்களுக்குக் கொடுமை செய்த உங்கள் புதல்வர்களை நீங்கள் தடுக்கவில்லை. பிறகு இப்போது ஏன் என்மீது குற்றம் சுமத்துகிறீர்கள்? எனக் கேட்டார்.

காந்தாரி பீமனிடம், “ மகனே! நீ வெல்ல முடியாத வீரன். நீ இந்த முதிய மன்னரின் 100 புதல்வர்களில் மிகவும் சிறிய தவறு செய்த ஒரு புதல்வனையவது ஏன் உயிரோடு விடவில்லை? நாங்கள் கிழவர்களாகி விட்டோம். எங்கள் ராஜ்யத்தையும் நீங்கள் பிடுங்கிக் கொண்டு விட்டீர்கள். இத்தகைய நிலையில் இரு குருடர்களுக்கு உதவியாக ஒரே ஒரு மகனை நீ என் உயிருடன் விடவில்லை? ஒரு வேளை நீ தர்மப்படி நடந்திருந்தால், என்னுடைய ஒரு புதல்வனையாவது உயிருடன் விட்டிருந்தால் எனக்கு இவ்வளவு துயரம் உண்டாகி இருக்காது” என்று கூறினாள்.

5.6.காந்தாரியின் கண்பட்டு யுதிஷ்டிரரின் கால் நகங்கள் கருத்துப்போதல்

பீமசேனனிடம் இவ்வாறு கூறி, தன் புத்திர, பௌத்திரர்களின் வதத்தால் பீடிக்கப்பட்ட காந்தாரி, “ எங்கே அந்த யுதிஷ்டிர மன்னன்?” என்று கேட்டாள். அதைக்கேட்ட யுதிஷ்டிரர் நடுங்கியவாறு கைகுவித்து காந்தாரியின் முன் வந்தார். மிக இனிமையான குரலில், “தேவி! உங்கள் புதல்வர்களைச் சம்ஹாரம் செய்த கொடிய யுதிஷ்டிரர் நான்தான். உலக மன்னர்களின் நாசத்திற்கு நானே காரணமாவேன். சபிக்கத் தகுந்தவன் நானே. தாங்கள் எனக்குச் சாபம் அளியுங்கள்” என்றார்.

யுதிஷ்டிரர் அருகில் வந்து பயந்தவாறு இவ்வாறு கூறியதும் காந்தாரி பெருமூச்சுடன் விம்மத் தொடங்கினாள். அவளால் ஏதும் பேச இயலவில்லை. யுதிஷ்டிரர் உடலைக் குனித்து காந்தாரியின் கால்களில் விழ விரும்பினார்.

இதற்குள் காந்தாரி தேவி கண்களில் கட்டியிருந்த துணிப்பட்டியின் அடியிலிருந்தே யுதிஷ்டிரரின் அழகான கால் நகங்களைப் பார்த்து விட்டாள். காணத் தகுந்த அந்த அழகிய கால் நகங்கள் காந்தாரியின் பார்வை பட்ட அளவிலேயே கருத்துவிட்டன. இதனைக் கண்ட அர்ஜுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குப் பின் சென்று ஒளிந்து கொண்டார்.

பாண்டவர்கள் ஒளிந்து கொள்ள முயற்சிப்பதைக் கண்டு காந்தாரியின் சினம் தணிந்தது. அவர்கள் அனைவருக்கும் அன்பான தாயைப் போல ஆறுதல் அளித்தாள். பாண்டவர்கள் அவளிடம் விடைபெற்று குந்தியிடம் சென்றனர்.

5.7. காந்தாரி திரௌபதிக்கு ஆறுதல் அளித்தல்

பாண்டவர்கள் குந்தி தேவியிடம் சென்றனர். தன் புதல்வர்களைக் கண்டு குந்தி கண்ணீர் பெருக்கினார். பின் புதல்வர்களை இழந்து தரையில் விழுந்து அழுது கொண்டிருந்த திரௌபதியுடன் குந்தி பாண்டவர்கள் பின் தொடர், காந்தாரியிடம் வந்தார். காந்தாரி மருமகள் திரௌபதியிடம் ஆறுதல் கூறினாள். “மகளே! இவ்வாறு துயரத்தால் கவலைப் படாதே, நானும் துயரத்தில் மூழ்கியிருப்பதைப் பார். காலத்தின் மாறுதலால் தூண்டப்பட்டு இந்தப் பேரழிவு உண்டாகியுள்ளது. இந்த காண்டம் நடந்தே தீர வேண்டியது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய சமாதனத்திற்கான வேண்டுகோள் பயனற்றுப் போனது விதுரர் கூறியவாறே அனைத்தும் நடந்துள்ளன.

எப்போது இந்த விலக்க முடியாத அழிவு நடந்து முடிந்து விட்டதோ, அதற்காக நீ துயரப்படக் கூடாது. போரில் கொல்லப்பட்ட வீரர்கள் துயரப் பட தகுந்தவர்களல்ல. நான் இருப்பது போலவே நீயும் இருக்கிறாய். புதல்வர்களை இழந்த நம் இருவருக்கும் யாரால் தைரியம் அளிக்க முடியும்? என் குற்றத்தாலேயே இந்த சிறந்த குலத்தின் சம்ஹாரம் நிகழ்ந்துவிட்டது” என்றாள்.

5.8. காந்தாரி வியாசர் அளித்த தீவ்ய திருஷ்டியால் ரணகளக் காட்சியைக் காணுதல்

திரௌபதியிடம் இவ்வாறு கூறிய காந்தாரி அங்கிருந்தவாறே வியாசர் தனக்களித்த தீவ்ய திருஷ்டியால் கௌரவர்களின் அழிவு முழுவதையும் பார்த்தாள். காந்தாரி பெரும் பதிவிரதை, சிறந்த சௌபாக்கியவதி, கணவனைப் போல் விரததாரி, தீவிர தவமுடையவள், எப்போதும் உண்மையே பேசுபவள், வியாச மகரிஷியின் வரத்தால் தீவ்யஞானம் பெற்று, துயரத்திலிருந்தே ரணகளத்தின் காட்சியை அருகில் இருந்து பார்ப்பது போல் பார்த்தார். ரணகளம் எலும்புகளாலும், கேசங்களாலும்,

கொழுப்பாலும் நிறைந்திருந்தது. பல்லாயிரக்கணக்கான சடலங்கள் அங்கு சிதறிக் கிடந்தன. யானை, குதிரை, மனிதர் மற்றும் பெண்களின் துயரக்குரல் அங்கு எதிரொலித்தது. நரி, காகம், குள்ள நரிகள், கழுகுகளால் நிரம்பிருந்தது. மனிதரை உண்ணும் அரக்கர்களை ஆனந்திக்கச் செய்தது.

5.9. பாண்டவர்கள், திருதராஷ்டிரர், குரு குலப்பெண்கள் அனைவரும் போர்க்களம் செல்லுதல்

அப்போது வியாசமகரிஷியின் அனுமதியைப் பெற்று திருதராஷ்டிரரும், பாண்டவர்களும், ரணபூமிக்குச் சென்றனர். திருதராஷ்டிரரையும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையும் முன்னால் செல்லவிட்டு குரு குலப் பெண்களுடன் அனைவரும் போர்க்களத்தில் சென்றனர். குரு சேஷத்திரத்தை அடைந்த அந்த அனாதைப் பெண்கள் கொல்லப்பட்ட தம் புதல்வர், சகோதரர், தந்தை, கணவன் ஆகியவர்களின் உடல்களை நரிகளும், காக்கைகளும், பூத பிசாசுகளும், அரக்கர்களும், நிசாசரர்களும் பிடுங்கிப் பிடுங்கி உண்டு கொண்டிருப்பதைக் கண்டனர். ஒரு போதும் கண்டிராத இத்தகைய ரணபூமியைக் கண்டு, பாஞ்சால, கௌரவர் குலப் பெண்கள் உணர்விழந்து விழுந்து விட்டனர். துயரத்தால் வருந்திய அப்பெண்களின் அழுகுரல் போர்க்களத்தின் நாற்புறமும் எதிரொலித்தது .

5.10. காந்தாரி அழுகின்ற பெண்களைப் பார்த்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுதல்

இக்காட்சியைக் கண்ட சுபலகுமாரி காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை அழைத்து இக்காட்சியைக் காட்டியவாறு கூறலானாள்; “தாமரைக்கண்ணா கேசவா! கேசத்தை விரித்து குராரிப் பறவையைப் போல் அழுது கொண்டிருக்கும் என் விதவை மருமகள்களைப் பார். இவர்கள் தன் கணவன், தந்தை, மற்றும் புதல்வர்களின் உடலைத் தேடித் தனித்தனியாக ஓடிகொண்டிருக்கிறார்கள். புதல்வர்களை இழந்த தாயார்களாலும், கணவரைப் பறிகொடுத்த மனைவியராலும் இப்போர்க்களம் சூழப்பட்டுள்ளது. ஆண் சிங்கமான கர்ணன் பீஷ்மர், அபிமன்யு, துரோணர், துருபதன், சல்யன் போன்ற தேஜஸ்வியான வீரர்களால் இப்போர்க்களம் சோபையுடன் விளங்குகிறது. அந்த வீரர்களின் கவசம், நிஷ்கம், அங்கதம், கேயூரம், ஹாரம் போன்ற அணிகளால் ரணபூமி அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. பிரபோ! இவ்வகையாக நிரப்பப்பட்ட போர்க்களத்தைப் பார். ஜனார்த்தனா? நான் இதைக் கண்டு சோகத்தால் தகிக்கப் படுகிறேன்.

மதுகுதனா! இந்தப் பாஞ்சால, கௌரவ வீரர்கள் கொல்லப்பட்டதால் என் மனத்தில் ஐம்பூதங்களும் அழிந்து விட்டன என்றே தோன்றுகிறது. இந்தப் போரில் பீஷ்மர், துரோணர், ஐயத்ருதன், அபிமன்யு போன்ற வீரர்கள்

கொல்லப்படுவார்கள் என்று யார் யோசிக்க முடியும்? முன்பு மென்மையான படுக்கைகளில் தூங்கிய இவர்கள் இன்று மண்ணில் புரண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்போதும் வந்திகளின் மகிழ்ச்சியான சொற்களைக் கேட்ட இவர்கள் இன்று நரிகள் ஊளையிடும் அமங்கல ஒலியைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்கள் உடலில் சந்தனமும் அகிலும் பூசிய வீரர்கள் இப்போது மண்ணில் புரண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பருமனான கைகளில் கதைகளைப் பற்றியவாறே பல வீரர்கள் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உடலைப் பற்றி மாமிச பசுதிகளும், ஐந்துக்களும் இழுக்கின்றன. அதனால் அவர்கள் அணிந்திருந்த தங்க மாலைகளும், ஹாரங்களும், ஆயிரக்கணக்கில் சிதறிக் கிடக்கின்றன. கேசவா! நன்கு கல்விகற்ற வந்திகளால் உத்தமமாகத் துதிக்கப்பட்ட வீரர்களின் அருகில் இன்று அழகிய யுவதிகள் அழுதுகொண்டிருக்கின்றனர். துயரத்தோடு அழும் கௌரவ குலப் பெண்களின் தங்கம் போல ஒளிவீசும் முகங்கள் கோபத்தாலும் துக்கத்தாலும் தாமிர வண்ணமாகி விட்டதைப் பார்.

தலையற்ற உடல்களையும், முண்டங்களையும் கண்டு மூர்ச்சித்து விழுகின்ற பெண்களைப் பார். உடல்களோடு தலைகளைப் பொருத்திப் பார்த்து அது பொருந்தாத போது துயரத்தால் உணர்விழக்கின்றனர். பாணங்களால் வெட்டுண்டு கிடக்கும் அவயவங்களைப் பொருத்திப் பார்த்து அழும் இந்தப் பெண்களைப் பார். பல சடலங்கள் பறவைகளாலும், மிருகங்களாலும், உண்ணப்பட்டுவிட்டன. உடல்கள் நிறைந்து கிடக்கும் இந்த பூமியில் நடமாடுவதே இயலாததாக இருக்கிறது. எல்லா மருமகள்களும் இங்கு வந்து அவலக்குரல் எடுத்து அழுவதை விடப் பெரிய வேறு எந்தத் துயரம் இருக்க முடியும்? மாதவா உண்மையில் நான் முற்பிறவிகளில் மிகப் பெரிய பாவம் செய்துள்ளேன் அதனாலேயே இன்று என் புத்ர பௌத்திரர்களும், சகோதரர்களும் இங்கு கொல்லப்பட்டதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

5.11. துரியோதனனையும் அவனருகில் அழுது கொண்டிருக்கும் மருமகளையும் கண்டு காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் எதிரில் அழுது புலம்புதல்

சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட காந்தாரி, துரியோதனன் கொல்லப் பட்டிருந்ததைக் கண்டு வெட்டப்பட்ட வாழை மரத்தைப் போல் பூமியில் விழுந்து விட்டாள்; நினைவு வந்ததும் தன் புதல்வர்களைக் கூவி அழைத்து அழலானார். அவனை மார்புடன் அணைத்துக் கொண்டு, சோகத்தால் ஐயோ! மகனே என்று புலம்பி அழலானார். துரியோதனனின் கழுத்தில்

ஆரமும் பதக்கமும் விளங்கின. அணிகள் அலங்கரித்த அவன் மார்பை காந்தாரி கண்ணீரால் நனைத்தார். தன் அருகில் இருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறலானார்.

“வார்ஷ்ணையா? இந்த பயங்கரப் போர் வந்த போது மன்னரில் சிறந்த துரியோதனன் என்னிடம் வெற்றிக்கான ஆசையை அளிக்கக் கேட்டான். அப்போது நான் எனக்குப் பெரும் துன்பம் நேர இருப்பதை அறிந்தும் அவனிடம் “ தர்மம் உள்ள இடத்திலேயே வெற்றி இருக்கும்” என்றே கூறி வந்தேன்”. சக்தி மிகுந்த மகனே! நீ போரில் தர்மத்தால் வீழ்ந்து விட்டால் நிச்சயம் தேவர்களைப் போல் ஆயுதங்களால் வெல்லப்படும் லோகங்களை அடைந்திடுவாய். என்றே முன்பு கூறினேன். ஆதலால் துரியோதனனுக்காக நான் துயரம் கொள்ளவில்லை. நான் திருதராஷ்டிர மன்னருக்காகவே சோகத்தில் மூழ்குகிறேன்.

பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட மன்னர்கள் முன்னால் சென்ற துரியோதனன் இன்று மண்ணில் புரண்டு கொண்டிருக்கின்றான். துரியோதனன் நிச்சயம் எல்லோருக்கும் கிடைக்காத உத்தம கதியை அடைந்திருப்பான். ஏன் எனில் தன் முகத்தே மேலே வைத்து அவன் உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றான். வீரப் படுக்கையில் முன்பு தூங்கிய, அழகிய பெண்களால் மகிழ்விக்கப்பட்ட, மன்னர்கள் அருகில் அமர்ந்து ஆனந்தம் அளித்த துரியோதனன் இன்று கழுகுகள் சுற்றி இருக்க தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறான்.

எந்த மகாபாஹு!11 அக்ஷௌஹிணி சேனையை ஒன்று திரட்டினானோ அவனே இன்று அநீதியின் காரணமாகப் போரில் கொல்லப்பட்டான். இந்த முட்டாள், பாக்கியமற்ற சிறுவன் விதுரரையும், தன் தந்தையையும் அவமதித்து, பெரியவர் முதியவர்களைக் கேலி செய்து பாவத்தால் காலனின் கவளமாகிவிட்டான். 13 ஆண்டுகள் தடையின்றி இந்தப் புவி முழுவதையும் ஆண்ட துரியோதனன் இன்று பூமியில் கிடக்கிறான். அவன் ஆண்ட அந்த பூமி இன்று மற்றவர் அதிகாரத்திற்குச் சென்ற பின் நான் ஏன் உயிர் தரிக்க வேண்டும்? புதல்வனின் வதத்தைக் காட்டிலும் கஷ்டம் அளிப்பது இந்தப் பெண்கள் கொல்லப்பட்ட தம் கணவரின் அருகில் அமர்ந்து அழுது கொண்டிருப்பதுதான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தங்க வேதியைப் போன்ற ஒளிமிக்கவளும், அழகியுமான லக்ஷ்மணனின் தாயைப் பார். அவள் தன் கேசத்தை அவிழ்த்தவாறு துரியோதனன் அருகில் அமர்ந்து அழுது கொண்டிருக்கிறாள். தைரிய மிகுந்த இந்த பாலா துரியோதனன் உயிரோடிருந்த போது அவனுடன் ஆனந்தமாக விளையாடிக் கொண்டிருந்திருப்பாள். என்னுடைய அந்த மகன் தன் மகனோடு கொல்லப்பட்டு விட்டதைக் கண்டு என் இதயம் ஏன்

நூற்றுக்கணக்கான துண்டுகளாகவில்லை? பதிவிரதையான என் மருமகள் தன் புதல்வன் லக்ஷ்மணனின் முகத்தை முகர்ந்து பார்க்கிறாள். துரியோதனனின் சரீரத்தைத் தன் கைகளால் துடைத்து விடுகிறாள். இவள் மகனுக்காக அழுகிறாளா, கணவனுக்காகக் கண்ணீர் விடுகிறாளா என்று தெரியவில்லை.

என்னுடைய அந்த மருமகள் மகனைப் பார்த்துத் தன் தலையில் கைகளால் அடித்துக் கொண்டு கணவனின் மார்பின் மீது விழுந்துவிட்டதைப் பார். அவள் ஒரு சமயம் மகனின் உடலையும், ஒரு சமயம் கணவனின் உடலையும் துடைக்கிறாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! வேத சாஸ்திரங்கள் சத்தியம் என்றால் என் மகன் துரியோதனன் தன் பலத்தால் பெற்ற புண்ணிய லோகங்களுக்கே சென்றுள்ளான்.”

5.12. மற்ற புதல்வர்களையும் துச்சாதனனையும் கண்டு காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் எதிரில் அழுதல்

தொடர்ந்து காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறி அழலானாள்” மாதவா! பீமசேனன் ரணபூமியில் கொன்றுவிட்ட என்னுடைய நூறு புதல்வர்களைப் பார். என்னுடைய சிறுவயது மருமகள்கள் அவர்களின் புதல்வர்களும் கொல்லப்பட்டு ரணபூமியில் கேசத்தை விரித்தவாறு தனக்குச் சொந்தமான வர்களைத் தேடி நாற் புறமும் ஓடிக் கொண்டிருப்பதுதான் எனக்கு எல்லாவற்றையும் விட மிக அதிக துயரம் அளிக்கிறது. லக்ஷ்மணனின் தாய் ஒரு மன்னனின் மகள். இந்த ராஜகுமாரியின் நிலைகண்டு என் மனம் அமைதியடையவே இல்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! அதோ ஒரு பெண் தன் உயிருக்குச் சமமானவனின் வெட்டுண்ட தலையை எடுத்துக் கொண்டு நிற்பதைப் பார். இந்த அபலையும் மந்தபுத்தியுடைய நானும் முற்பிறவிகளில் ஏதோ பெரும் பாவம் செய்துள்ளோம். அதன் பலனாகவே தர்மராஜன் எங்களைப் பெரும் விபத்தில் ஆழ்த்திவிட்டான். வார்ஷ்ணேயா! செய்த பாவ புண்ணியங்களின் பலன் அனுபவிக்காமல் தீருவதில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

மாதவா! இளம் வயதுடைய இப்பெண்களைப் பார். நல்ல குலத்தில் தோன்றிய வெட்கமுடைய அன்னத்தைப் போலப் பேசும் இவர்கள் இன்று துயரத்தால் துக்கமடைந்து பெரும் ஒலியிடும் சாரஸப் பறவைகளைப் போல் அழுது அற்றிப் பூமியில் விழுகின்றனர். வாசுதேவா? மதம் கொண்ட யானையைப் போல் கர்வம் கொண்ட என்புதல்வர்களின் ராணிகளை இன்று சாதாரண மக்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். பீமசேனனால் கொன்று வீழ்த்தப்பட்டவனும், அவனது அங்கத்தின் ரத்தம் குடிக்கப்பட்டவனுமான அதே துச்சாதனன் இங்கு தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்.

இவன் சகோதரனுக்கும் கர்ணனுக்கும் விருப்பமானதைச் செய்ய விரும்பிச் சூதில் வெல்லப்பட்ட திரௌபதியிடம், “பாஞ்சாலி! நீ நகுல சகதேவருடனும் அர்ஜுனனுடனும் எங்கள் தாசியாகிவிட்டாய். ஆகவே விரைவில் எங்கள் வீட்டில் பிரவேசி” என்று கூறினான். அப்போது நான் துரியோதனனிடம், மகனே! சகுனி மரண சுருக்கில் சிக்கி விட்டான். தீய அறிவுடைய கலகப் பிரியனான உன் மாமனை விட்டுவிட்டுப் பாண்டவர் களோடு சமாதானம் செய்துகொள். எரியும் கொள்ளியால் யானையைத் துன்புறுத்துவது போல் நீ பீமசேனனைத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறாய்” என்று கூறினேன்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நான் தனிமையில் எல்லோரையும் அதட்டினேன். துரியோதனன் சொல்லம்புகளை நினைத்துச் சினம் கொண்ட பீமன் சினமென்னும் விஷத்தை என் புதல்வர்களின் மீது விட்டுவிட்டார். சிங்கம் கொன்ற யானையைப் போல் பீமனால் கொல்லப்பட்ட துச்சாதனன் தன் பெரிய கைகள் இரண்டையும் விரித்தவாறு ரணகளத்தில் கிடக்கிறான். மிகவும் சினம் கொண்ட பீமன் போரில் துச்சாதனனின் குருதியைக் குடித்து மிகப் பயங்கரமான காரியத்தைச் செய்தார்.

5.13. விகர்ணன், துர்முகன், சித்ரசேனன், விவிம்ஸதி, மற்றும் துஸ்ஸஹனைக் கண்டு காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் அழுதல்

காந்தாரி மேலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் அழுதவாறு கூறலானாள்,” மாதவா! இதோ வித்வான்களால் போற்றப்பட்ட என் மகன் பீமனால் 100 துண்டாக்கப்பட்டு இறந்து கிடக்கிறான். விகர்ணன், வாலிபன், சூரவீரன், தேவர்களைப் போல் ஒளிமிகுந்தவன், சுகத்தில் வளர்ந்தவன், சுகம் அனுபவிக்கத் தகுந்தவன், ஆனால் இன்று மண்ணில் புரண்டு கொண்டிருக்கிறான். இன்னும் சிறுமியான அவன் மனைவி மாமிசம் விரும்பும் கழுகுகளையும், காகங்களையும் தூர விலக்க முயன்றும் வெற்றி பெற முடியவில்லை.

பகைவரை அழிக்கவல்ல துர்முகன் பீமனால் கொல்லப்பட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். இவனுடைய முகம் துஷ்டப்பிராணிகளால் பாதி உண்ணப்பட்டு சப்தமி சந்திரனைப் போல் தோன்றுவதைப் பார். ஜனார்த்தனா! வில்லாளிகளுக்கு முன் மாதிரியாக இருந்த என் மகன் சித்திரசேனன் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் கிடப்பதைப் பார். சித்திரசேனனைச் சூழ்ந்து கொண்டு பயந்து சோகத்தால் அழும் யுவதிகள் கொடிய விலங்குகளின் அருகிலேயே அமர்ந்துள்ளனர்.

மாதவா! தேவருக்கு நிகரான வாலிபன் விவிம்ஸதி, எப்போதும் பெண்களால் சேவை செய்யப்பட்டு வந்தவன் இன்று நாசமாகி மண்ணில்

கிடப்பதைப் பார். கழுகுகளால் சூழப்பட்டு நல்லோர்களுக்குரிய வீரப்படுக்கையில் அவன் தூங்குகிறான். மூக்கும், புருவங்களும் அழகாக அவன் சந்திரனைப் போல் அழகுறுவதைப் பார். பகைவரின் சேனையைச் சம்ஹாரம் செய்வதில் வல்லவனான துஸ்ஸஹா உயிர் பிரிந்த பின்னும் தங்கமாலையாலும் ஒளிமிக்க கவசத்துடனும் சோபையுற்ற நெருப்புடைய வெண்மையான மலையைப் போல் தோன்றுகிறான்.

5.14. காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் உத்தரா மற்றும் விராட குலப் பெண்களின் சோகத்தையும் அழுகையையும் வர்ணித்தல்

மேலும் காந்தாரி கூறலானாள்;” தஷார்ஹநந்தனா! கேசவா! பலத்திலும் வீரத்திலும் தன் தந்தையையும் உன்னையும் விட ஒன்றரை மடங்கு அதிகமாகக் கருதப்பட்ட, சிங்கம் போல் தனியாகவே என் புதல்வர்களின் வியூகத்தை உடைத்த அபிமன்யு, மற்றவர்களுக்கு மரணத்தை அளித்துத் தானும் மரணத்திற்கு வசப்பட்டு விட்டான். கொல்லப்பட்ட பிறகும் அவனுடைய தேக காந்தி இன்னும் அணையவில்லை. விராட மன்னரின் புதல்வியும், காண்டீவதாரியின் மருமகளுமான சதிசாத்வி உத்தரா, சிறுவனான தன் வீர கணவன் அபிமன்யு இறந்ததைக் கண்டு தன் துன்பத்தை வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! விராட புதல்வி தன் கணவனின் உடலருகே சென்று அதைத் தடவிக் கொண்டிருக்கிறாள். தன் கணவனின் முகத்தாமரையை முகர்ந்து அதை அணைத்துக் கொள்கிறாள். சிறுமி உத்தரா கணவனின் மார்புக் கவசத்தை அவிழ்த்து அவன் உடலைப் பார்த்து கொண்டிருக்கிறாள். அந்தப் பெண் உன்னை அழைத்து” புண்டரீகாக்ஷா? உங்களுடைய கண்களைப் போலவே தானும் கண்களைப் பெற்றுள்ள உங்கள் மருமகன் ரணபூமியில் கொன்று வீழ்த்தப்பட்டுள்ளார், பலம், தேஜஸ்-ரூபம், வீரியம் அனைத்திலும் உனக்குச் சமமாக இருந்த சுபத்ரா குமாரன் பகைவரால் கொன்று வீழ்த்தப்பட்டு பூமியில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்” என்று சொல்கிறாள்.

பிறகு அந்தப் பெண் தன் கணவனிடம், “அன்பே! உங்கள் சரீரம் மிகவும் சுகுமாரமானது. தாங்கள் ‘ரங்கு’ என்னும் மான் தோல்விரிக்கப்பட்ட மென்மையான விரிப்பில் தூங்குவது வழக்கம். இன்று, இக்கடின பூமியில் கிடந்து உங்கள் உடல் கஷ்டப்படவில்லையா? யானையின் துதிக்கையைப் போல் பெரியதும், எப்போதும் வில்லின் நாணை இழுப்பதால் தோல் கடுமையானதும், தங்கத் தோள்வளை அணிந்ததுமான அந்தப் பெரும் புஜங்களை விரித்துக்கொண்டு தாங்கள் உறங்குகிறீர்கள், மிகவும் கஷ்டப்பட்டு களைத்து விட்ட காரணத்தால் தாங்கள் சுகமாக உறங்குகிறீர்கள்

போலும். நான் இவ்வாறு துயரத்துடன் அழுதும் தாங்கள் என்னிடம் பேசவில்லை. நான் எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லை. பிறகு நீங்கள் என்னிடம் எதற்காகப் பேசாமல் இருக்கிறீர்கள்? ஆரிய! தாங்கள் தங்கள் அன்னை சுபத்ரா, பெரிய தந்தை, சிறிய தந்தைகளையும் துயரத்தால் வேதனையுறும் பத்தினியுமான எனை விட்டு எங்கே சென்றீர்கள்? “என்று கூறி அழுவதைப் பாருங்கள்.

காந்தாரி தேவி உத்தராவின் சோகத்தை மேலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் சுட்டிக் காட்டிக் கூறலானாள். “ஐனார்த்தனா! அபிமன்யுவின் தலையை வைத்துக் கொண்டு அவனுடைய மடியில் ரத்தத்தால் நனைந்த கேசங்களைப் பிரித்தெடுத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார். அவன் உயிருடன் இருப்பதைப் போல் உத்தரா அவனிடம் கேட்கிறாள். தாங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் மருமகன், அர்ஜுனனின் புதல்வர். இந்த மகாரதிகள் ரணபூமியில் உங்களை எவ்வாறு கொன்றார்கள்? என்னை இந்த வயதிலேயே விதவையாக்கிவிட கொடிய செயலைச் செய்த கிருபாசாரியாருக்கும், கர்ணனுக்கும், ஐயத்ருதனுக்கும் திக்காரம்! துரோணாசாரியாருக்கும் அவருடைய புதல்வருக்கும் திக்காரம்! தாங்கள் பாஞ்சாலர்களும், பாண்டவர்களும், பார்க்கும் போதே அனாதையைப் போல் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டீர்கள்? ரணபூமியில் பல மகாரதிகள் சேர்ந்து உங்களைக் கொன்றதைக் கண்டு உங்கள் தந்தையான ஆண்சிங்கம் அர்ஜுனன் எவ்வாறு உயிர் தரிக்கிறார்?

ராஜகுமாரா! நீங்கள் ஆயுதங்களால் வென்ற புண்ணிய லோகங்களை நானும் தர்மம், புலடைக்கம் ஆகியவற்றின் பலத்தால் விரைவில் அடைந்து விடுவேன். தாங்கள் எனக்காக அங்கு காத்திருங்கள். மரண காலம் வராமல் இறப்பது யாருக்கும் மிகவும் கடினம் என்று தெரிகிறது. அதனாலேயே நீங்கள் போரில் கொல்லப்பட்ட போதும் நான் உயிரோடு இருக்கிறேன். வீரரே! இவ்வுலகில் என்னோடு உங்களுடைய சகவாசம் சில மாதங்கள், ஆறு மாதங்கள் மட்டுமே இருந்தது. 7வது மாதமே தாங்கள் வீர கதியை அடைந்து விட்டீர்கள், இவ்வாறெல்லாம் பேசி துக்கத்தில் மூழ்கிய அந்த உத்தராவை விராடரின் குலப்பெண்கள் தொலைவில் இழுத்துச் சென்றனர்.

துரோணாசாரியரால் கொல்லப்பட்ட விராடமன்னரின் உடலை கழுகளும், நரிகளும், காக்கைகளும் விழுந்து பிடுங்குகின்றன. அவரது அரசிகள் வருந்தி அவற்றை விலக்க முயற்சிப்பின்றனர். மாதவா! உத்தரன், அபிமன்யு, காம்போஜன் சுதகூகிணன், அழகான லக்ஷ்மணன் ஆகிய சிறுவர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டு விட்டதைப் பார்.”

5.15. காந்தாரி கர்ணனைப் பார்த்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுதல்

பெரும் வில்லாளி வைகர்த்தன் கர்ணன் உடலைப் பார்த்துக் காந்தாரி

கூறலானாள். “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! எனது மகாரதியான புதல்வர்கள் கர்ணனை முன்னால் வைத்தே பாண்டவர்களோடு போரிட்டனர். அந்த வீரனை சவ்யசாசி போரில் ஒரு சிங்கம் மற்றொரு சிங்கத்தை வீழ்த்தியது போல் வீழ்த்தி விட்டதைப் பார். யாரிடம் பயந்து கொண்டு யுதிஷ்டிரர் 13 ஆண்டுகள் உறக்கமின்றி இருந்தாரோ, யார் இந்திரனுக்குச் சமமான வெல்ல முடியாத வீரனோ, யார் பிரளய காலத் தீயைப் போன்றவனோ அந்த வீரன் புயலில் விழுந்த மரத்தைப் போலப் பூமியில் கிடக்கிறான். வருஷசேனனின் தாய் அவனருகில் அமர்ந்து உங்கள் ஆசாரியாரின் சாபம் பலித்துவிட்டது எனக் கூறி அழுது கொண்டிருப்பதைப் பார். மனித உடலை உண்ணும் ஐந்துக்களால் உண்ணப்பட்டு கிருஷ்ண பட்சத்து சதுர்த்தசி சந்திரனைப் போல் தோன்றும் சிறிதளவு உடலைப் பார்க்க எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. கர்ணனின் மனைவி கர்ணனுக்காகவும், தன் மகனுக்காகவும் விம்மி விம்மி அழுது கொண்டிருப்பதைப் பார்.”

5.16. தத்தம் மனைவியரால் சூழப்பட்ட அவந்தி மன்னனையும், ஐயத்ருதனையும் தன் மகள் துச்சலாவைப்பார்த்தும் காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுதல்

“மதுசூதனா! உறவினர்களும், சகோதரர்களும் அதிகம் உடைய அவந்தி மன்னன் பீமசேனனால் கொல்லப்பட்டு அனாதையைப் போல் கிடப்பதைப் பார். மாமிசம் உண்ணும் ஐந்துக்கள் அவன் உடலை இங்கும் அங்கும் இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவனுடைய மனைவியர் அழுதபடி அங்கு நிற்கின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பிரதீபமன்னரின் குமாரன் வாஹ்லீகன் கொல்லப்பட்டுக் கிடப்பதைப் பார். கொல்லப்பட்ட பின்னும் அவர் முகம் பௌர்ணமி சந்திரனைப் போலப் பிரகாசிக்கிறது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! புத்திர சோகத்தால் வருந்திய இந்திரகுமாரன் அர்ஜுனன் வருத்தகூத்ரனின் மகன் ஐயத்ருதனைக் கொன்று வீழ்த்தினான். அவனைக் காப்பாற்ற பெரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்த போதும் 11 அக்ஷௌஹிணி சேனையையும் பிளந்து அர்ஜுனன் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றினார். சிந்து சௌவீர தேசத்தின் தலைவன் ஐயத்ருதன் வீழ்ந்து கிடப்பதைப் பார். கழுகும் நரியும் அவன் உடலைப் பிடுங்கித் தின்கின்றன, காம்போஜ, யாவன தேசப் பெண்கள் அவனைச் சூழ்ந்துள்ளனர். ஐயத்ருதன் திரௌபதியை அபகரித்துக் கேகயர்களோடு ஓடின அன்றே அவன் பாண்டவர்களால் வதம் செய்யத்தக்கவனாகிவிட்டான். ஆனால் அன்று துச்சலாவிடாக அவனை உயிரோடு விட்டு விட்டார்கள்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இன்று அதே பாண்டவர்கள் அவளுக்கு என் மதிப்பளிக்கவில்லை? இன்னும் சிறுமியான என் மருமகன்கள் அனைவரும்

அனாதையாகிவிட்டார்கள். எனக்கு இதைவிடப் பெரிய துக்கம் வேறு என்ன இருக்கிறது? துச்சலா தன் கணவனின் தலையைக் காணாமல் இங்கும் அங்கும் ஓடிக் கொண்டிருப்பதைப்பார். தன் புதல்வனைக் காப்பாற்ற விரும்பிய பாண்டவர்களைத் தனியாகவே தடுத்து விட்ட வீரன் ஐயத்ருதன் இன்று தானும் மரணத்திற்கு அநீனமாகிவிட்டான். “என்று காந்தாரி ஐயத்ருதனுக்காகவும், தன் மகள் துச்சலாவிற்காகவும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் அழுதாள்.

5.17. சல்யன், பகதத்தன், பீஷ்மர், துரோணருக்காகக் காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் அழுதல்

தொடர்ந்து காந்தாரி தேவி சோகத்தால் புலம்பலானாள், “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! அதோ? நகுலனின் சொந்த மாமன் சல்யன் இறந்து கிடப்பதைப் பார். எல்லா இடத்திலும், எப்போதும் உன்னோடு போட்டியிட்ட சல்யன் இங்கு கொல்லப்பட்டு கிடக்கிறார். இவர் போரில் கர்ணனின் சாரதியாக பாண்டவர்களின் வெற்றிக்காக கர்ணனின் தேஜஸையும் உற்சாகத்தையும் அழித்து வந்தார். தர்மராஜர் யுதிஷ்டிரரால் கொல்லப்பட்ட சல்யரைச் சுற்றி குலப்பெண்கள் அமர்ந்து அழுது கொண்டிருப்பதையும், சல்யரின் உடல் அம்புகளால் சின்னா பின்னமாகிக் கிடப்பதையும் பார்.

வ்ருஷ்ணி குல நந்தனா! மலை நாட்டவரும், தேஜஸ்வியுமான பகதத்த மன்னர் கையில் யானையின் அங்குசத்துடன் பூமியில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறார். விருத்தாசுரனோடு இந்திரன் போரிட்டதைப் போல இவருடன் பார்த்தன் போரிட்டார். தனஞ்ஜயனோடு போரிட்டு அவரைப் பயத்தில் ஆழ்த்திய பகதத்தன் கடைசியில் பார்த்தன் கையாலேயே கொல்லப்பட்டார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உலகில் வீரத்திலும் பலத்திலும் நிகரில்லாத பீஷ்மர் காயமடைந்து அம்புப் படுக்கையில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். சூரியன் உலகனைத்திற்கும் தாபமளித்து விட்டு அஸ்தாசலத்திற்குச் சென்று விடுவதைப் போல் இந்த பராக்கிரமம் உடைய மனித சூரியன் ரண பூமியில் தன் ஆயுதங்களால் பகைவர்களைத் துன்புறுத்தி அஸ்தமனமாகிக் கொண்டிருக்கிறார். ஊர்த்வ ரேதா பிரம்மச்சாரியாக இருந்து ஒருபோதும் ஒழுங்கு முறையிலிருந்து வழுவாத பீஷ்மர், ஸ்கந்தப் பெருமான் நாணல் புல்லில் தூங்கியது போல, கர்ணன், நாலீகம், நாராசம் ஆகிய அம்புப் படுக்கையில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அர்ஜுனன் அளித்த மூன்று அம்புகளின் மீது தலைவைத்து உறங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்.

மாதவா! தந்தையின் ஆணையை ஏற்றுப் புகழ்மிக்க நைஷ்டிக பிரம்மச் சாரியாக இருந்த இந்த சாந்தனு மைந்தர் இங்கு தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

இவர் தர்மாத்மா. எல்லாம் அறிந்தவர். இகலோக, பரலோக சம்பந்தமான ஞானமுடையவர். மனிதரானாலும் தேவருக்கு நிகரானவர். பாண்டவர்கள் கேட்டதும் இந்த தர்மமறிந்த, சத்யவாதியான வீரர் தானே தன் மரணத்திற்கான உபாயத்தைக் கூறினார். யார் நஷ்டமடைந்த குரு வம்சத்தை மறுபடி உத்தாரம் செய்தாரோ அதே அறிவாளியான பீஷ்மர் கௌரவர்களோடு தோற்று விட்டார். மாதவா! இந்த தேவவிரதன் ஸ்வர்க்க லோகத்திற்குச் சென்றதும் இப்போது கௌரவர்கள் யாரிடம் சென்று தர்ம விஷயங்களை கேட்பார்கள்?

மாதவா! அர்ஜுனனுடைய சிஷ்யரும், சாத்யகியின் ஆசாரியாரும் கௌரவரின் சிறந்த குருவுமான துரோணாசாரியார் வீழ்ந்து கிடப்பதைப் பார். போரில் கொல்லப்பட்ட பிறகும் துரோணராசாரியாரின் வில்லோடு இணைந்த முட்டி தளரவில்லை. கையுறையும் உயிருள்ள மனிதன் கையில் இருப்பதைப் போலவே இருக்கிறது. துரோணரிடமிருந்து நான்கு வேதங்களும், அஸ்திர சஸ்திரங்களும் ஒரு போதும் விலகவில்லை. அவருடைய வந்தனைக்குரிய திருவடித் தாமரைகளை, பல சீடர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட பாதங்களை நரிகள் இழுக்க முயற்சிக்கின்றன.

மதுகுதனா! துருபதனின் புதல்வனால் கொல்லப்பட்ட துரோணாச்சாரியாரின் அருகில் அவரது பத்தினி தீன பாவத்தோடு அமர்ந்திருக்கிறாள். கிருபி கேசத்தை அவிழ்த்து, முகத்தைக் கவிழ்த்து அழுதவாறு கொல்லப்பட்ட தன் கணவரை உபாசித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். திருஷ்டத்யும்னனால் கொல்லப்பட்ட போரில் இறந்துவிட்ட கணவனுக்குக் கிருபி பிரேத காரியங்களைச் செய்ய முயன்று கொண்டிருக்கிறாள். முறைப்படி அக்னி ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. சிதைக் கொழுந்து விட்டெரியச் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதில் துரோணரை வைத்து, பிராமணர்கள் பல சாமங்களைக் கானம் செய்து கொண்டுள்ளனர். துரோணரின், வில், கக்தி, தேரின் இருக்கை, பல்வேறு பாணங்களாலேயே அந்த சிதை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வேத மந்திரங்கள் படிக்கப்படுகின்றன. சிலர் இறுதியில் பயன்படும் மூன்று வகை சாமங்களையும் பாடுகிறார்கள்.

சிதையின் தீயில் அக்னி ஹோத்திரத்தோடு துரோணாசாரியாரின் உடல் வைக்கப்பட்டு அவருக்கு ஆஹுதி அளித்து, அவருடைய சிஷ்யர்களான பிராமணர்கள் கிருபியை முன்னாலும், சிதை வலப்பக்கம் இருக்குமாறும் அமைத்துக் கங்கைக் கரையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருப்பதைப் பார்.

5.18. பூரிச்ரவா, அவரது பத்தினிகள் அழுதல், சகுனி ஆகியோரைக் கண்டு காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறுபவை

காந்தாரி தேவி கொல்லப்பட்ட சோமதத்தனையும் அவரது மகன்

பூரிச்ரவாவையும் பார்த்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறினாள், “ஐனார்த்தனா! அங்கு புத்திர சோகத்தால் வருந்தி இறந்த சோமதத்தன் சாத்யகியை நித்திப்பது போல் காணப்படுகிறார். அவரது மனைவி தன் கணவனுக்கு ஆறுதல் அளிப்பது போல் கூறுவதைக் கேளுங்கள். “மகாராஜா! சௌபாக்கியவசமாக இந்தப் பரத வம்சத்தின்பயங்கர அழிவையும், கோரப் பிரளயத்தைப் போன்ற குருகுலப் பேரழிவையும் தாங்கள் பார்க்கவில்லை. வீரபுத்திரன் பூரிச்ரவாவின் மரணத்தின் கஷ்டத்தை சௌபாக்கிய வசமாகத் தாங்கள் பார்க்கவில்லை. இப்போரில் உங்கள் மருமகன்களின் பயங்கர அழுகையை நீங்கள் கேட்கவில்லை.

அர்ஜுனன் பூரிச்ரவாவின் ஒரு கையை வெட்டியதையும், சாத்யகி சலனைக் கொண்டு வீழ்த்தியதையும் அவர்களின் சரீரங்கள் கொடிய விலங்குகளுக்கு ஆதாரமாவதையும், உங்கள் மருமகன்கள் ரணபூமியில் திரிவதையும் பார்க்காதது தங்கள் பாக்கியமே” என்று கூறி சதி சாத்விமாதா அழுது கொண்டிருக்கிறாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! சாத்யகியால் கொல்லப்பட்ட பூரிச்ரவாவைச் சூழ்ந்து அவரது மனைவியர் அழுது கொண்டிருக்கின்றனர். “இறக்கும் வரை உபவாசமிருந்த ஒரு சாது புருஷரை இரண்டு மகாரதிகள் அதர்மமாகக் கொண்டு விட்டனர். சாத்யகி தன்னுடைய களங்கத்திற்கான அந்தச் செயலை சாதுக்களின் சபையில் எவ்வாறு கூறமுடியும்? என்று அப்பெண்கள் சாத்யகியை நிந்திக்கின்றனர்.

ஐனார்த்தனா! நீ நல்லவர்களின் சபையில் சம்பாஷணை செய்யும் போது அர்ஜுனனின் பெரும் காரியத்தை எவ்வாறு வருணிப்பாய் அல்லது கிரிடி அர்ஜுனன் தானே எவ்வாறு இந்த அருவறுக்கத் தக்க காரியத்தைப் பற்றிப் பேசுவார்” என்று அவள் கூறுவதைக் கேள். மேலும் காந்தாரி தேவி பேசினாள்.

“மாதவா! காந்தார தேச மன்னன், பலசாலியான சகுனி இதோ கிடக்கிறான். சகதேவன் இவனைக் கொண்டு விட்டான். இந்த மாயாவியின் மாயைகள் பாண்டவ சகதேவனின் தேஜஸால் எரிந்து விட்டன. கபட வித்தையில் பண்டிதனான, யுதிஷ்டிரரையும் அவருடைய பெரிய ராஜ்யத்தையும் சூதில் வென்ற சகுனி, தானே தன் உயிரை இழந்து விட்டான். கழுகுகளால் இன்று சூழப்பட்டுள்ள இவன் என் புதல்வர்களின் அழிவிற்காகவே சூது வித்தையைக் கற்றிருந்தான். இவனே உற்றார் உறவினரோடு தன்னுடைய மற்றும் என் புதல்வர்களின் வதத்திற்காகப் பாண்டவர்களோடு பெரும் பகைக்கு அஸ்திவாரம் இட்டான்.

பிரபோ! என் புதல்வர்களுக்கு ஆயுதங்களால் வென்ற புண்ணிய லோகங்கள் கிடைத்ததைப் போல இத்தீய சகுனிக்கும் உத்தம லோகங்கள் கிடைக்கப் போகின்றன. மதுசூதனா! என் புதல்வர்கள் எளிய

அறிவுடையவர்கள். அந்தப் புண்ணிய லோகங்களிலும் இந்த சகுனி மறுபடி எந்த வகையிலாவது அந்த சகோதரர்கள் அனைவரிடமும் பரஸ்பர விரோதத்தை உண்டாக்கி விடக் கூடாதே என்று நான் பயப்படுகிறேன்” எனச் சகுனியை நினைத்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் காந்தாரி கூறினாள்.

5.19. பல்வேறு வீரர்களின் அழிவைக் காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் காட்டுதல்

மாதவா! காபூலின் வழவழப்பான விரிப்புகளில் உறங்கிப் பழக்கப்பட்ட, வெல்ல முடியாத வீரன் காம்போஜ மன்னன் சுதகூழினன் இறந்து மண்ணில் கிடப்பதைப் பார். தன் கணவன் கொல்லப்பட்டதால் அனாதையான அவன் மனைவி நடுங்கிய படி அழுகின்றாள். அருகிலேயே வீரனான கலிங்க மன்னன் வீழ்ந்து கிடப்பதையும், அவன் மனைவியர் துயரத்துடன் விம்முவதையும் பார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! அங்கு மகதராஜன் ஐயத்ருதன் விம்மி அழும் மனைவியரால் சூழப்பட்டிருக்கின்றான். அபிமன்யுவின் பாணத்தால் உயிரிழந்த கோசலமன்னன் பிருஹத்பலன் உடலிலிருந்து அவனது மனைவியர் புதைந்து கிடக்கும் பாணங்களை எடுக்க முயலுகின்றனர். துரோணாசாரியார் கொன்று வீழ்த்திய பாஞ்சால ராஜகுமாரர்கள், திருஷ்டத்யும்னனின் புதல்வர்கள் இங்கே மடிந்து கிடக்கின்றனர். அவர்கள் விட்டில் பூச்சிகளைப் போலத் துரோணர் என்னும் தீயில் எரிந்து சாம்பலாகிவிட்டனர்.

கேகய ராஜகுமாரர்களான ஐந்து வீர சகோதரர்களும் ஆசாரியாரின் அம்புகளால் கொல்லப்பட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாதவா! போரில் துரோணாசாரியாரால் கொல்லப்பட்டுத் துருபத மன்னன் உறங்குவதைப் பார். இது ஒரு காட்டில் ஒரு பெரிய சிங்கத்தின் மூலம் பெரிய யானை கொல்லப்பட்டதைப் போலில்லையா? முதிய பாஞ்சால மன்னரைச் சிதையில் எரித்து அவரது ராணிகளும், மருமகள்களும் அவரை வலம் வந்து செல்கிறார்கள். சேதி மன்னன் திருஷ்டகேது துரோணரால் கொல்லப்பட்டான். அவனது ராணிகள் அவனது உடலை எரியூட்டுவதற்காக உணர்விழந்தவர்களைப் போலாகி எடுத்துச் செல்வதைப் பார். த்ருஷ்டகேதுவின் அழகிய மகன் ச்ருதச்ரவாவும் கொல்லப்பட்டுவிட்டான். தன் தந்தையை ஒருபோதும் விடாத இவன் இன்று போருக்குப் பிறகும் தன் தந்தையை விடவில்லை.

மகாபாஹு! என் மகன் துரியோதனனின் மகனான வீரன் லக்ஷ்மணனும் தன் தந்தையைப் பின்பற்றிவிட்டான். கோடைக் காலத்தில் காற்றினால் வீழ்த்தப்பட்ட இரு சால மரங்களைப் போல அவந்தி நாட்டு வீரர்களான விந்தனும், அனுவிந்தனும் தரையில் படுத்துக் கிடப்பதைப் பார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! உன்னுடன் பாண்டவர்கள் அனைவரும் வதம் செய்யப்பட முடியாதவர் எனத் தோன்றுகிறது. இவர்கள் துரோணர், பீஷ்மர், வைகர்த்தன் கர்ணன், கிருபாசாரியார், துரியோதனன், அஸ்வத்தாமா, சிந்துராஜன் ஐயத்ருதன், சோமதத்தன், விகர்ணன், க்ருதவர்மா ஆகியோர் கைகளில் இருந்து உயிருடன் தப்பி விட்டனர். எந்த வீரர்கள் தங்கள் ஆயுதங்களின் வேகத்தால் தேவர்களையும் நாசம் செய்து விடுவார்களோ அவர்கள் போரில் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். காலத்தின் இந்த மாறுதலைப் பார்.

மாதவா! தெய்வத்திற்கு எந்தக் காரியமும் கடினமல்ல, என் எனில் அது கூடித்திரியர்கள் மூலமே, இந்த வீர கூடித்திரிய சிரோமணிகளைச் சம்ஹாரம் செய்துவிட்டது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! வேகம் மிகுந்த என்னுடைய புதல்வர்கள் உன் விருப்பம் நிறைவேறாமல், உபபலவ்ய நகருக்குச் சென்ற தினமே கொல்லப்பட்டு விட்டனர். பீஷ்மரும், விதுரரும் அன்றே “இனி நீ உன் புதல்வர்களை நேசிக்காதே என்று என்னிடம் கூறிவிட்டனர். அவ்விருவரின் இந்தப் பார்வை வீணாக முடியாது. ஆகவே சிறிது காலத்திலேயே என் புதல்வர்கள் அனைவரும் போர் எனும் தீயில் எரிந்து சாம்பலாகிவிட்டனர்.”

5.20.காந்தாரி மயக்க மடைதல்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மீதே குற்றம் சாட்டுதல்

இவ்வாறு கூறிப் புலம்பிய காந்தாரி துயரத்தால் நிரம்பித் தைரியம் இழந்து மூர்சையுற்றுப் பூமியின் மீது விழுந்து விட்டாள். துயரத்தால் அவரது அறிவு அழிந்துவிட்டது. உடல் முழுதும் சினத்தால் எரிந்தது. புலன்கள் அனைத்தும் வியாகூலமாகிவிட்டன. அப்போது நடைபெற்ற இந்த பேரழிவிற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே காரணம் என்று குற்றம் முழுவதையும் காந்தாரி அவருடைய தலைமீதே சுமத்தி விட்டாள்.

காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறினாள், “ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! ஜனார்த்தனா! பாண்டவர்களும், திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்களும், தங்களுக்குள் போரிட்டுச் சாம்பலாகி விட்டனர். நீ இவர்கள் அழிவதைக் கண்டும் எவ்வாறு கை விட்டு விட்டாய்? மதுசூதனா! நீ சக்தி மிகுந்தவன், ஏராளமான படை வீரர்களோடும், சேவகர்களோடும் நீ பெரும் பலத்துடனிருந்தாய். இரு பக்கத்தினரையும் உன் பேச்சை ஏற்றுக் கொள்ள வைக்கும் சாமர்த்தியம் உன்னிடம் நன்றாக இருந்தது. நீ வேதசாஸ்திரங்களை அறிந்தவன்; மகாத்மாக்களின் சொற்களைக் கேட்டவன். இவை அனைத்தும் இருந்தும் நீ குருகுலத்தின் அழிவை விரும்பிவிட்டாய். நன்றாகத் தெரிந்தே நீ இந்த வம்சத்தை அழியவிட்டாய். இது உன்னுடைய பெரிய குற்றமேயாகும். ஆகவே நீ இதன் பலனைப் பெற்றுக்கொள்.

5.21.காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்குச் சாபமளித்தல்

சக்கரமும், கதையும் தாங்கும் கேசவா! நான் கணவனின் சேவையால் பெற்ற கிடைத்ததற்கரிய தவத்தின் பலத்தால் உனக்குச் சாபமிடுகிறேன். கோவிந்தா! நீ ஒருவருக்கொருவருக்குள் கொலைக்களத்தைச் செய்வித்துக் குடும்பஸ்தர்களான கௌரவ-பாண்டவர்களை அழித்து விட்டாய். ஆதலால் நீ உன் உற்றார் உறவினர்களையும் அழித்து விடுவாய்.

மதுகுதனா! இன்றிலிருந்து 36வது ஆண்டு ஆனதும் உன்னுடைய குடும்பத்தினர், மந்திரிகள், புதல்வர்கள் அனைவரும் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டு மடிந்து விடுவார்கள். நீ யாராலும் அறியமுடியாமல் மக்களின் கண்களிலிருந்து மறைந்து அனாதையைப் போல் காட்டில் அலைவாய். ஒரு நிந்தைக்குரிய வழியால் மரணத்தை அடைவாய். உன்னுடைய குலத்தின், பெண்களும், புதல்வர்களும், சகோதரர்களும் கொல்லப்பட்ட பின் இந்த பரத குலப் பெண்களைப் போலவே தங்கள் உற்றார் உறவினர்களின் சடலங்களின் மீது விழுந்து கண்ணீர் விடப் போகிறார்கள்.” என்று காந்தாரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் குல அழிவிற்குச் சாபமளித்தாள்.

5.22. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் காந்தாரிக்குப் பதில் அளித்தல்

காந்தாரியின் கோரமான சொற்களைக் கேட்ட வாசுதேவ கிருஷ்ணன், சிறிது சிரிப்பதைப் போலக் காந்தாரியிடம் கூறினார்.” கூடித்திரியப் பெண்ணே! யதுகுல அழிவு அவ்வாறு தான் நடைபெறும் என்பதை நான் அறிவேன். நீ முன்பே செய்யப்பட்ட காரியத்தையே செய்து கொண்டிருக்கிறாய். வருஷணி வம்சத்து யாதவர்கள் தெய்வாதீனமாகவே அழியப் போகிறார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை, சுபமானவளே! வருஷணி வம்சத்தைச் சம்ஹாரம் செய்பவன் என்னைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. யாதவர்கள் மற்ற மனிதர்களாலும், தேவர்களாலும், தானவர்களாலும், வதம் செய்ய முடியாதவர்கள். ஆகவே, தங்களுக்குள் சண்டையிட்டே அழியப் போகிறார்கள். என்று அவளுக்குப் பதில் அளித்தார்.

6.ஆஸ்ரமவாசிகபருவம்

6.1.குருகுலத்துப் பெண்கள் காந்தாரி தேவிக்கு சேவை புரிதல்

பல்வேறு நிகழ்வுகளுக்கும், பல்வேறு ரிஷிகள், பீஷ்ம பிதாமகர் முதலியோருடைய உபதேசங்களுக்கும் பின்னர் யுதிஷ்டிரர் குருதேசத்தின் மன்னரானார். அவர் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கும், காந்தாரி தேவிக்கும் அவர்கள் புதல்வர்கள் இழந்த துயரம் தெரியாமல் சேவை செய்து வந்தார். குந்தி தேவியும் எப்போதும் காந்தாரி தேவிக்கு சேவைபுரிந்து வந்தார்.

குந்தி, திரௌபதி, புகழ்மிக்க சுபத்திரை, நாக கன்னிகை உலூபி, சித்ராங்கதா தேவி, திருஷ்ட கேதுவின் சகோதரி, ஜராசந்தனின் புதல்வி ஆகியவர்களும், மற்ற குருகுலப்பெண்களும், சுபல புத்திரி காந்தாரி தேவிக்குப் பணிப் பெண்களைப் போல சேவை புரிந்து வந்தனர்.

6.2.யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் காந்தாரிக்கு மதிப்பளித்தல்

யுதிஷ்டிரரின் ஆணைப்படி அவரது சகோதரர்கள் அனைவரும் திருதராஷ்டிர மன்னர் மற்றும் காந்தாரி தேவியின் மனம் கோணாமல் நடந்து கொண்டனர். திருதராஷ்டிர மன்னர் மற்றும் காந்தாரி தேவியின் விருப்பங்கள் அனைத்தும் நிறைவேற்றப்பட்டன. தன்னுடைய புதல்வர்கள் அனைவரையும் இழந்து விட்ட துயரத்தில் மூழ்காதவாறு அனைவரும் காந்தாரி தேவிக்கு சேவை புரிந்து வந்தனர். காந்தாரி தன் புதல்வர்களுக்காகப் பல்வகை சிராத்த தர்மங்களைச் செய்தார். பிராமணர்கள் விரும்பிய செல்வத்தைத் தானமளித்து புதல்வர்களின் கடனிலிருந்து விடுபட்டார்.

திருதராஷ்டிரரும் காந்தாரியும் பாண்டவர்களுடைய நடத்தையால் பெற்ற மகிழ்ச்சியைத் தங்கள் புதல்வர்களிடமிருந்து ஒரு போதும் பெற்றதில்லை. அவ்விருவரும் பாண்டவர்களின் வெற்றிக்கும் நீண்ட ஆயுளுக்கும் ஆசீர்வாதம் அளித்து வந்தனர். ஆனால் பீமசேனனுடைய நடத்தையால் அவர்கள் திருப்தியடையவில்லை. பீமசேனன் யுதிஷ்டிரருடைய ஆணைப்படி நடந்தாலும் அவருடைய மனத்தில் திருதராஷ்டிரரிடத்தில் எப்போதும் விரோத பாவனையே மேலோங்கி வந்தது.

6.3.பீமசேனன் அவமதிப்பு; திருதராஷ்டிரர் காந்தாரியின் துயரம்

பீமசேனன் ரகசியமாக திருதராஷ்டிரருக்குப் பிடிக்காதவற்றையே செய்து வந்தார். தனக்கு நம்பிக்கையானவர்கள் மூலம் திருதராஷ்டிரரின் ஆணையைப் பங்கம் செய்து வந்தார். தன் நண்பர்களிடையில் அடிக்கடி தன் புஜங்களின் பலத்தினால் திருதராஷ்டிரரின் புதல்வர்களைக் கொன்றதைக் கூறிவந்தார். திருதராஷ்டிரரும், காந்தாரியும் கேட்குமாறு இது போன்ற கடுமையான சொற்களைக் கூறி வந்தார். இதனால் திருதராஷ்டிரரும் காந்தாரியும் மிகுந்த வருத்தமடைந்தனர். திருதராஷ்டிரர் தான் முன்பு தன்னுடைய நன்மையை விரும்பி, தன் நண்பர்களும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் கூறிய அறிவுரைகளை ஏற்காததற்காக வருத்தமடைந்தார்.

தன்னுடைய குற்றத்தாலேயே மன்னர்களின் அழிவு நேர்ந்தது என்று எண்ணி வருந்தினார். காந்தாரியும் அவரும் உபவாசங்களை மேற்கொண்டனர். மான் தோல் அணிந்து குசத்தின் மீதமர்ந்து, மந்திர ஐபம் செய்தனர்; பூமியின் மீது உறங்கினர். இது எதுவும் யுதிஷ்டிரருக்குத் தெரியாது. இந்நிலையில்

திருதராஷ்டிரர் காந்தாரியிடம் கானகம் சென்று தவம் மேற்கொள்ள விரும்பினார். இதனை யுதிஷ்டிரருக்குக் கூறினார். யுதிஷ்டிரர் அதனை ஏற்கவில்லை, உபவாசத்தால் மெலிந்திருந்த திருதராஷ்டிரர் யுதிஷ்டிரரிடம் பேசுவதற்கு சக்தியின்றி மயக்கமடைந்துவிட்டார்.

காந்தாரி அவரைத் தாங்கி ஆசனத்தில் அமர வைத்தார். திருதராஷ்டிரர் நிலையைக் கண்டு அழத் தொடங்கிய விதுரர் முதலியவர்களை ஆறுதல்படுத்தினார். தன்னுடைய துயரத்தைத் தாங்கிக் கொண்டார். பிறகு யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரருக்கு ஆறுதல் கூறி அவருடைய உடலை மெல்ல வருடிச் சுகமளித்தார். குந்தியும் மற்ற குரு குலத்துப்பெண்களும் காந்தாரியைச் சூழ்ந்து நின்று அவருக்கு ஆறுதல் கூறினர். உபவாசம் இருந்து மெலிந்து போன திருதராஷ்டிரர் தனக்குக் கானகம் செல்ல தர்மராஜர் அனுமதி அளித்தால் போஜனம் செய்வதாகக் கூறினார்.

இச்சமயம் அங்கு வருகைபுரிந்த வியாசபகவான் திருதராஷ்டிரர் விரும்பியவாறு செய்யட்டும் என்று கூறி யுதிஷ்டிரரை அதற்குச் சம்மதிக்க வைத்தார். பிறகு திருதராஷ்டிர மன்னரும், காந்தாரி தேவியும் போஜனம் ஏற்றனர். காந்தாரி தேவி மருமகள்களால் சிறந்த முறையில் உபசரிக்கப்பட்டார்.

6.4.திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி ஆகியோர் கானகம் புறப்படுதல்

திருதராஷ்டிர மன்னர் கானகம் செல்வதற்கு முன் தன் புதல்வர்களுக்கும், பீஷ்மர் முதலியவர்களுக்கும் சிராத்தம் செய்து அவர்களின் நன்மைக்காக மிகப் பெரும் தானங்களையளித்தார். கார்த்திகை பெளர்ணமியன்று திருதராஷ்டிர மன்னரும், காந்தாரியும் நகரை விட்டு வெளியேறி கானகப் பிரவேசம் செய்தனர். அவ்விருவருடன் குந்தி தேவியும், விதுரரும், சஞ்ஜயனும் கானக வாழ்க்கையை விரும்பிச் சென்றனர். யமுனைக் கரையில் குருக்ஷேத்திரத்தை அடைந்த அவர்கள் ராஜரிஷி சத்யுபருடைய ஆசிரமத்திற்கு அருகில் குடில் அமைத்து தவ வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனர்.

வயது முதிர்ந்த மன்னருக்கும், காந்தாரி தேவிக்கும், குந்தியும், விதுரருடன், சஞ்ஜயனும் சேவை புரிந்து வந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் மரவேர்களையும், காய்களையும், பழங்களையும் உண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். காலம் கழிந்தது, ஒரு ஆண்டுக்குப்பிறகு இவர்கள் அனைவரையும் காண விருப்பம் கொண்ட பாண்டவர்களும், அவர்களுடைய மனைவியரும் தேச மக்களுடனும், படை பரிவாரங்களுடனும் ஆஸ்ரமத்திற்கு வந்தனர். அனைவரையும் கண்டு அவர்களுடைய பாதங்களைப் பணிந்து முறைப்படி பூஜித்தனர்.

6.5.காந்தாரி தேவி வியாசமகரிஷியிடம் விடுத்த வேண்டுகோள்

பாண்டவர்கள் அனைவரும் தம் பரிவாரங்களுடன் ஒரு மாத காலம்

திருதராஷ்டிரரின் ஆசிரமத்தில் தங்கியிருந்தனர். அச்சமயம் வியாச மகரிஷி தன் சிஷ்யர்களுடன் திருதராஷ்டிரர் ஆசிரமம் வந்தார். திருதராஷ்டிரரின் மனத்துயரை தன் எல்லையற்ற தவத்தின் பலனால் விலக்கி அவருக்கு ஆறுதல் அளிக்க வியாசர் விரும்பினார். திருதராஷ்டிரர், துரியோதனனுடைய தீய அறிவால் பாண்டவர்கள் துயரடைந்ததையும், போரில் தன் புதல்வர்களை இழந்ததுடன், பல தேசத்து மன்னர்களும் கொல்லப்பட்டதால் அவற்றை மறக்க இயலாமல் தான் இரவும், பகலும் வருந்திக் கொண்டிருப்பதையும் வியாசரிடம் கூறினார். துக்கத்தாலும், சோகத்தாலும் அமைதியின்றித் தவிப்பதாக முறையிட்டார்.

இவ்வாறு திருதராஷ்டிர மன்னர் தன்னுடைய பலவகை துயரங்களையும் கூறி அழுததைக்கேட்டு, காந்தாரி மீண்டும் பெரும் துயரடைந்தார். அவருடன் குந்தி, திரௌபதி, சுபத்ரா, குருராஜனின் அழகிய மருமகன்கள் அனைவரின் சோகமும் மறுபடி பொங்கி எழுந்தது. கண்களைக் கட்டிக் கொண்டிருந்த காந்தாரி தன் மாமனாருக்கு முன் கைகூப்பி நின்றார். புத்திர சோகத்தால் கண்ணீருடன் கூறலானார்.

“முனிவரே! இந்த மன்னர் தன்னுடைய இறந்த புதல்வர்களுக்காகத் துயரப்பட்டு இன்றுடன் 16 ஆண்டுகள் நிறைந்துவிட்டன. ஆனால் இதுவரை இவர் அமைதியடையவில்லை. இந்த மன்னர் புத்திர சோகத்தால் தாபமுற்று எப்போதும் பெருமூச்சு விட்டு, துயரத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். இவர் ஒருபோதும் இரவில் உறங்குவதில்லை. தாங்கள் உங்கள் தபோபலத்தால் எல்லா உலகங்களையும் மீண்டும் சிருஷ்டிக்கும் திறமை உடையவர். அவ்வாறு இருக்கும்போது வேறு உலகங்களுக்குச் சென்றுள்ள இவருடைய புதல்வர்களுடன் ஒருமுறை இவரைச் சந்திக்கச் செய்வது உங்களுக்குப் பெரிய விஷயமாகுமா?

எனக்கு மிகவும் பிரியமானவளான துருபத குமாரி கிருஷ்ணா தன் சகோதரர்களும், புதல்வர்களும் கொல்லப்பட்டதால் மிகுந்த துன்பத்தில் ஆழ்ந்துள்ளாள். எப்போதும் மங்களமாகப் பேசும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சகோதரி சுபத்ரா, தன் புதல்வன் அபிமன்யுவின் வதத்தால் நிரந்தரமாக சோகத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டாள். இங்கு அமர்ந்திருக்கும் பூரிச்ரவாவின் அன்பு மனைவி கணவனின் மரணத்தால் துக்கத்தில் மூழ்கியுள்ளாள். இவளுடைய அறிவுடைய மாமனாரான சோமதத்தரும் தன் தந்தை வாஹ்லீகருடன் கொல்லப்பட்டு விட்டார்.

உங்கள் புதல்வர்கள் ஒருபோதும் போரில் புறமுதுகிடாதவர்கள். மிகச் சிறந்த மகாராஜாக்கள் ஆவர். மன்னரின் 100 புதல்வர்களும் போரில் கொல்லப்பட்டு விட்டனர். அவர்களுடைய 100 மனைவியரும் இங்கு அமர்ந்திருந்திருப்பதைப் பாருங்கள். என்னுடைய இந்த மருமகன்களின்

நிலையைக் கண்டு என்னுடையதும், மகராஜாவினுடையதும் ஆகிய துயரம் அதிகரிக்கின்றது. முனிவரே! இவர்கள் அனைவரும் சோக ஆவேசத்தால் அழுதவாறு என்னையே சூழ்ந்து அமர்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். கொல்லப்பட்ட என் மாமனார், சோமதத்தர் முதலியோர் எந்த கதியைப் பெற்றனர்? பகவன்! உங்கள் அருளால் நான், இந்த மன்னர், உங்கள் மருமகள் குந்தி ஆகிய அனைவரும் எந்த வகையிலாவது சோகமின்றி இருக்க அருள் புரியுங்கள்.” என்று வேண்டினார்.

காந்தாரி தேவி போரில் கொல்லப்பட்டவர்களைச் சந்திக்க வியாசரிடம் வேண்டுகோள் வைத்ததைக் கேட்ட குந்தி தேவியும், தான் சிறுபருவத்தில் இருந்த போது, துர்வாசா முனிவர் அளித்த வரத்தால், சூரியனை விரும்பி, அவருடைய அருளால் கர்ணனைப் பெற்றதையும், யாருமறியாமல் கங்கை நீரில் குழந்தையை விட்டு விட்டதையும் கூறினாள். இவ்வாறு கர்ணனின் பிறப்பு ரகசியத்தை வெளியிட்ட குந்தி தன்னுடைய குற்றத்திற்காகத் தான் அடைந்த துயரத்திலிருந்து தன்னை விடுவிக்க வேண்டும் என்றும் வியாசரிடம் வேண்டினாள்.

6.6.வியாசர் காந்தாரி விரும்பியதைச் செய்தல்; அனைவரின் முற்பிறவி அறிமுகம்

வியாசர் குந்திக்கு ஆறுதல் அளித்தார். பிறகு காந்தாரியிடம் கூறினார். நல்லவளே காந்தாரி! இன்று இரவு நீ உன் புதல்வர்களையும், சகோதரர்களையும் அவர்களுடைய நண்பர்களையும் காண்பாய். உன் மருமகள்கள், உனக்கு, கணவர்களோடு உறங்கி எழுந்ததைப் போலக் காணப்படுவார்கள். குந்தி கர்ணனையும், சுபத்ரா அபிமன்யுவையும், திரௌபதி தன் ஐந்து புதல்வர்களையும், தந்தையையும், சகோதரர்களையும் காண்பார்கள். திருதராஷ்டிரரும், நீயும், குந்தியும் என்னை இதற்காகத் தூண்டினீர்கள் என்றாலும் அதற்கு முன்பே இறந்தவர்களை மறுபடியும் உங்களிடம் காட்டுவதற்கு நான் தீர்மானித்திருந்தேன். நீ கூடித்திரிய தர்மப்படி வீரகதியடைந்த சிறந்த வீரர்களுக்காக ஒரு போதும் துயரப்படக் கூடாது.

தேவி! இது தேவர்களின் காரியம். இந்த உருவில் அது அவசியம் நடைபெற வேண்டியிருந்தது. ஆகவே இந்தக் காரியத்திற்காக எல்லா தேவர்களின் அம்சமும் இந்த பூமியின் மீது அவதரித்தன. கந்தர்வ, அப்சரஸ் பிசாசு, குஹ்ய, அரக்க, சித்த, தேவரிஷி, தேவ, தானவ, ரிஷிகணங்கள் அனைவரும் பூமியில் மனித சரீரத்துடன் அவதரித்து குருகூஷத்திரத்தில் வதம் செய்யப்பட்டனர். அவர்கள் யார் யார், எவர் எவராகப் பிறந்தனர் என்பதைத் தெரிந்து கொள்.

கந்தர்வ ராஜன் திருதராஷ்டிரனே உன்னுடைய கணவன்

திருதராஷ்டிரன், பாண்டு மன்னன் மருத் கணங்களில் சிறந்தவன். விதுரரும், யுதிஷ்டிர மன்னரும் தர்மத்தின் அம்சம் ஆவர். துரியோதனன் கலியுகம் ஆவான். சகுனி துவா பரயுகம் என்பதைத் தெரிந்து கொள். உன்னுடைய துச்சாதனன் முதலிய புதல்வர்கள் அரக்கர்கள் ஆவர். பீமசேனன் மருத் கணங்களின் அம்சம் ஆவான். குந்தி புதல்வன் தனஞ்ஜயன் நரன் என்னும் ரிஷி. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நாராயனரிஷியாவர். நகுல - சகதேவர் இருவரும் அஸ்வினி குமாரர்கள். கர்ணன் சூரிய தேவன் ஆவான். அபிமன்யு சந்திரனின் அம்சம். திருஷ்டத்யும்னன் அக்னியின் சுப அம்சம். சிகண்டி ஒரு அரக்கனின் அவதாரம். துரோணாசாரியார் பிருகஸ்பதியின் அம்சம்; அஸ்வத்தாமா நுத்ரனின் அம்சம். கங்கை மைந்தன் பீஷ்மன் மனிதனாகப் பிறந்த ஒரு வச ஆவார்.

இவ்வாறு தேவர்கள் அனைவரும் ஒரு காரியத்தின் காரணமாக மனித சரீரத்தில் பிறப்பெடுத்து, தன்னுடைய காரியம் முடிந்ததும் மீண்டும் தத்தம் உலகிற்குச் சென்று விட்டனர். உங்கள் அனைவரின் இதயத்திலும் நீண்ட காலமாக நிரம்பியுள்ள துயரத்தை இன்று இரவு விலக்கிவிடுவேன். நீங்கள் அனைவரும் கங்கைக் கரைக்குச் செல்லுங்கள். அங்கேயே ரண பூமியில் கொல்லப்பட்ட அனைவரின் தரிசனமும் உங்களுக்கு உண்டாகும். என வியாச மகரிஷி காந்தாரியிடம் கூறினார்.

6.7.வியாசரின் அருளால் கங்கையில் இருந்து மாண்டவர்கள் தோன்றுதல்

வியாச மகரிஷி கூறியவாறே அனைவரும் பெரும் சிம்ம நாதம் செய்தபடி, மகிழ்ச்சியுடன் கங்கைக் கரையை அடைந்தனர். அனைவரும் தாம் விரும்பியவாறு வசதியான இடத்தில் தங்கினர். இறந்த மன்னர்களைக் காணும் விருப்பத்துடன் மாலை நேர சந்தியாவந்தனம் போன்றவற்றை செய்து முடித்து இரவின் வரவிற்காகக் காத்திருந்தனர். திருதராஷ்டிரரும் பாண்டவர்களும், ரிஷிகளுடன் வியாசருக்கு அருகில் அமர்ந்தனர். குருகுலத்துப் பெண்கள் அனைவரும் காந்தாரிக்கு அருகே அமர்ந்து கொண்டனர்.

பிறகு மகா தேஜஸ்வியான வியாச மகரிஷி கங்கை நீரில் பிரவேசித்தார். போரில் கொல்லப்பட்ட பாண்டவ, கௌரவ தரப்பு மக்கள் அனைவரையும் அழைத்தார். மகாபாரதப் போரில் பங்கேற்று மரணமடைந்த பல தேசத்து மன்னர்களையும் அழைத்தார். அதன்பின் கங்கை நீரிலிருந்து பேரொலி கேட்கலாயிற்று. பீஷ்மர், துரோணர் முதலிய வீரர்கள் அனைவரும் சேனைகளோடு அந்த நீர்ப் பிரவாகத்திலிருந்து வெளியே வந்தனர். விராடர், துருபதர், திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள் அபிமன்யு, கடோதகஜன்

முதலிய அனைவரும் படை வீரர்களுடன் வெளியே தோன்றினர்.

இவர்களுடன் கர்ணன், துரியோதனன், மகாரதிசகுனி, பலமிகுந்த துச்சாதனன், ஜராசந்தனின் மகன் சகதேவன், பகதத்தன் ஜலசந்தன், பூரிச்ரவா, வருஷசேனன், சலன், சல்யன், த்ருஷ்டத்யுமனன், அசலன் த்ருஷ்டகேது, சோமதத்தர், வாஹ்லீகர், சேகிதான் போன்றவர்களும் இன்னும் பல கூத்திரிய வீரர்களும் ஒளிமயமான உருவம் எடுத்து அந்த நீரில் இருந்து தோன்றினர்.

அவர்கள் அனைவரும் தத்தம் கொடி, வாகனம் முதலியவற்றுடன் காணப்பட்டனர். திவ்யமான வஸ்திரங்களும், சிறந்த அணிகலன்களும் அணிந்திருந்தனர். அவர்கள் பகை, அகங்காரம், சினம், அகுயை ஆகிய அனைத்தையும் விட்டிருந்தனர். கந்தர்வர்களும் அவர்களுடைய புகழைப் பாடினர்; வந்திகள் அனைவரையும் துதித்தனர். அப்சரஸ்களால் துதிக்கப்பட்டனர்.

சத்தியவதி நந்தன் வியாசமகரிஷி மகிழ்ச்சியடைந்தார். அவர் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு தெய்வீகப் பார்வையை அளித்தார். புகழ்மிக்க காந்தாரியும் திவ்ய ஞானபலம் நிரம்பப் பெற்றாள். அவ்விருவரும் போரில் கொல்லப்பட்ட தம் புதல்வர்களையும், எல்லா சம்பந்திகளையும், மறுபடி பார்த்தனர். அங்கு கூடியிருந்த மக்கள் அனைவரும் அந்த அற்புதமான, சிந்திக்க இயலாத, மெய் சிலிர்த்த வைக்கும் காட்சியைக் கண்ணிமைக்காமல் கண்டனர்.

6.8.அனைவரும் விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சந்தித்து மகிழ்தல்

திரும்பி வந்த அனைவருடனும், பாண்டவர்கள், திருதராஷ்டிரர் உள்ளிட்ட அனைவரும் பகையும், சினமும், வெறுப்பும் இன்றி ஒருவரை ஒருவர் அன்புடன் சந்தித்தனர். அனைவர் மனத்திலும் உல்லாசமும் மகிழ்ச்சியும் நிரம்பி வழிந்தது. புதல்வன் தாய் - தந்தையரையும், மனைவி-கணவனையும், சகோதரன் சகோதரர்களையும், நண்பர் நண்பர்களையும் சந்தித்தனர். பாண்டவர்கள், வில்லாளி கர்ணன், சுபத்ரா குமாரன் அபிமன்யு, திரௌபதியுள் ஐந்து புதல்வர்கள், த்ருஷ்டத்யுமனன் முதலிய அனைவரையும் கண்டு மிகவும் மகிழ்ந்தனர்.

இதே போல் ஆண் சிங்கங்களான கௌரவர்களும், மற்ற மன்னர்களும், குரு ஜனங்களுடனும், உறவினர்களுடனும், புதல்வர்களுடனும், மகிழ்ச்சியுடன் சந்தித்தனர். அவர்களுடைய மனத்தில், சோகம், பயம், துன்பம், ஆவேசம் ஆகியவற்றிக்கு இடம் இல்லாமல் போயிற்று. அங்கிருந்த பெண்களும் தங்கள் கணவன் மார்களையும், சகோதரர்களையும் , தந்தை மற்றும் புதல்வர்களைச் சந்தித்து ஆனந்தம் கொண்டனர். அங்கு வந்த

வீரர்கள் தத்தம் இளம் மனைவியருடன் ஓரிரவு ஒன்றாக விஹாரம் செய்து, இறுதியில் ஒருவர் மற்றொருவரின் அனுமதி பெற்றுச் செல்லத் தயாராயினர்.

6.9.வந்தவர்கள் மீண்டும் தத்தம் உலகம் திரும்புதல்; பெண்கள் பதிலோகம் அடைதல்

பிரம்மலோகம், தேவலோகம், குபேரலோகம், சூரியலோகம், அரக்க பிசாசு லோகங்களில் இருந்து வந்தவர் அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடனும் திருப்தியுடனும் காணப்பட்டனர். பிறகு வியாச மகரிஷி எல்லோரையும் கலைத்து விட்டார். அவரவர் ஒரே கூணத்தில் தத்தம் வாகனங்களுடனும் உதவியாளர்களுடனும் புனிதமான கங்கையில் மூழ்கிமறுபடியும் தத்தம் லோகம் சென்று விட்டனர்.

வியாசர் அப்போது விதவையான கூத்திரியப் பெண்களிடம், “தத்தம் கணவரின் உலகங்களுக்குச் செல்ல விரும்புகிறவர்கள் கங்கையில் மூழ்குங்கள்” என்று கூறினார். அவர் சொல்வதைக் கேட்ட பதிவிரதைகளான அந்தப் பெண்கள் தம் மாமனாராகிய திருதரஷ்டிரரிடம் அனுமதி பெற்று கங்கை நீரில் கலந்து விட்டனர். அந்த சீலவதிகள் அனைவரும் இந்த சரீரத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றுப் பதிலோகம் சென்று விட்டனர். திவ்யமான அலங்காரங்களுடன், திவ்ய விமானங்களில் அமர்ந்து தத்தம் பதிகள் இருந்த லோகத்தை அடைந்து விட்டனர். அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் அனைத்தும் விலகிவிட்டன. வரமளிக்கும் தர்ம வத்ஸலரான வியாசர் யார் யார் எதை எதை விரும்பினார்களோ அவை அனைத்தையும் நிறைவேற்றி விட்டார்.

இவ்வாறு காந்தாரி தேவி வேண்டிக் கொண்டவாறு வியாச பகவான் திருதரஷ்டிரருக்கும் காந்தாரிக்கும் அவர்களுடைய புதல்வர்களின் தரிசனத்தைச் செய்வித்து அவர்களுடைய துயரத்தை முற்றிலுமாக அழித்து விட்டார்.

6.10.காந்தாரி தேவி யுதிஷ்டிரரை நாடு திரும்புமாறு கூறுதல்

இறந்தவர்களைத் தரிசனம் செய்து, துயரம் விலகப் பெற்று திருதரஷ்டிரருடன், பாண்டவர் உள்ளிட்ட அனைவரும் ஆசிரமம் திரும்பினர். அப்போது வியாசமகரிஷியும் அங்கு வந்தார். அவர் திருதரஷ்டிரரிடம் யுதிஷ்டிரரை நாடு திரும்பக் கட்டளையிடுமாறு கூறினார். திருதரஷ்டிர மன்னரும் யுதிஷ்டிரரிடம் அஸ்தினாபுரம் திரும்பி ராஜ்ய நிர்வாகத்தைக் கவனிக்குமாறு அறிவுறுத்தினார். ஆனால் யுதிஷ்டிரரோ தன்னுடைய சகோதரர்கள் நாடு திரும்பட்டும் என்றும், தான் தன் முதிய தாய் தந்தையரான உங்களுக்கு சேவை செய்வேன் என்றும் கூறினார்.

அச்சமயம் காந்தாரி தேவி யுதிஷ்டிரரிடம் அவருடைய கடமையை

நினைவூட்டி இவ்வாறு கூறினார்; “மகனே, நீ நாடு திரும்ப மாட்டேன் என்று கூறாதே. நான் கூறுவதைக் கேள். இந்த குருகுலம் முழுவதும் உனக்கு அதீனமாக உள்ளது. என்னுடைய மாமனாருக்கு பிண்டம் அளிக்க வேண்டிய கடமையும் உனக்குள்ளது. ஆகவே புதல்வா! நீ நாட்டிற்குச் செல். இதுவரை நீ எங்களுக்குச் செய்ததே மிகவும் அதிகமாகும். நீ எங்களை நல்ல முறையில் மரியாதையுடன் உபசரித்துள்ளாய். இப்போது மகாராஜாவின் ஆணைப்படி நடந்து கொள். ஏன் எனில் தந்தையின் வாக்கை ஏற்றுக் கொள்வது உன்னுடைய கடமையாகும்”. என எடுத்துரைத்தார்.

பிறகு குந்தி தேவியிடமும் விடைபெற்று அனைவரும் அஸ்தினாபுரம் திரும்ப ஆயத்தமாயினர். தேர்களுமும், வாகனங்களும் ஆயத்தமாயின. திருதராஷ்டிரரின் பாதங்களைப் பணிந்து, தாயார்களிடம் ஆசி பெற்று அனைவரும் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர்.

6.11.காந்தாரி தேவியின் இறுதி

பாண்டவர்கள் அஸ்தினாபுரம் திரும்பி இரண்டாண்டுக் காலம் கழிந்தது. திருதராஷ்டிரர் வாயில் கல்துண்டுகளை அடக்கி, வாயுவை மட்டுமே பருகி ஆறு மாத காலம் கடும் தவம் மேற்கொண்டார். நாடி நரம்புகள் வெளிப்பட எலும்பும் தோலுமானார். காந்தாரி தேவி நீரை மட்டுமே பருகி வந்தார். அவர்கள் ஹரித் துவாரத்தில் வசித்து வந்தனர்.

இச்சமயம் கங்கையில் நீராடி திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி, சஞ்ஜயன் அனைவரும் ஆசிரமம் திரும்பினர். அப்போது தோன்றிய பெரும் காட்டுத் தீ அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டது. திருதராஷ்டிரர் சஞ்ஜயனை தீயில் இருந்து வெளியேறுமாறு கூறினார். சஞ்ஜயன் மன்னரின் பேச்சை மீற முடியாமல் தீயிலிருந்து வெளியேறினார். ஏனைய மூவரும் தீயின் வசப்பட்டனர்.

இந்தச் செய்தி சஞ்ஜயன் மூலம் கங்கை கரையில் இருந்த தவசிகளுக்குக் கூறப்பட்டது. அப்போது அங்கு வந்த நாரதமகரிஷியும் சஞ்ஜயன் வாயிலாக அனைத்தையும் அறிந்து கொண்டார். பிறகு அவர் அஸ்தினாபுரம் சென்று யுதிஷ்டிரரிடம் காட்டுத்தீயில் சிக்கி மூவரும் உயிரிழந்த செய்தியைத் தெரிவித்தார். பெரும் வேதனைத் துயரில் மூழ்கிய பாண்டவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தார். பிறகு இறந்தவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்யுமாறு கூறினார்.

யுதிஷ்டிரரும் யயுத்சுவை முன்வைத்து திருதராஷ்டிரருக்கும், காந்தாரிதேவிக்கும் செய்ய வேண்டிய நீரஞ்சலியையும், சிராத்த காரியங்களையும் நிறைவேற்றினார். அவர்களுக்காகப் பெரும் தானங்களை அளித்தார். பதிவிரதையான காந்தாரி தேவி தன் பதியாகிய திருதராஷ்டிர மன்னருடன் தேவருலகம் சேர்ந்தாள்.

2. குந்தி தேவி

1. ஆதி பருவம்:

1.1. குந்தி தூர்வாசரிடம் வரம் பெறுதல்

யது வம்சத்தில் சிறந்தவரான சூரசேனனின் அழகுமிக்க மகள் ப்ருதா. சூரசேனன் தன் அத்தை மகனான குந்திபோஜனுக்கு வாரிசு இல்லாததால் தன் முதல் குழந்தையைப் பரிசளிப்பதாக வாக்களித்திருந்தார். எனவே ப்ருதா பிறந்ததும் குந்தி போஜனுக்கு மகளை அளித்துவிட்டார். குந்தி அங்கு தெய்வ பூஜையும் அதிதி சேவையும் செய்து வளர்ந்து வந்தாள்.

ஒருநாள் கடுமையான விரதம் இருப்பவரும் மிகுந்த முன்கோபியுமான தூர்வாச முனிவர் அங்கு வந்தார். ப்ருதா தன் ஒப்பற்ற சேவையால் அவரைத் திருப்தியடையச் செய்தாள். முனிவர் அவளுக்கு ஒரு மந்திரத்தை உபதேசித்து, “இம்மந்திரத்தால் எந்த தேவனை அழைத்தாலும் அவரது அருளால் உனக்கு மகன் உண்டாவான்” என்ற வரத்தை அளித்தார். இதனால் மகிழ்ந்த குந்தி மந்திரத்தைச் சோதிப்பதற்காக அதனை உச்சரித்து சூரிய பகவானை அழைத்தாள். சூரியனால் தனக்கு மகன் உண்டாவான் என்பதை அவள் சிந்திக்க வில்லை. மந்திரத்தால் தூண்டப்பட்ட சூரியன் அவள் முன்தோன்றி, “குந்தி, நான் சூரியன். உனக்கு மகன் அளிப்பதற்காக வந்துள்ளேன்”, என்று கூறினார்.

1.2. சூரியன் மூலம் காணன் பிறத்தல்

குந்தி முனிவர் உபதேசித்த மந்திரத்தைச் சோதிப்பதற்காகவே சூரியனை அழைத்ததாகக் கூறுகிறாள். தன்னை மன்னிக்கும் படி அடிபணிந்து கேட்டுக் கொள்ளுகிறாள். சூரியனோ, “தூர்வாசர் உனக்கு வரம் அளித்ததை அறிவேன். இந்த அழைப்பு வீண் ஆனாலும் உனக்குக் குற்றம் உண்டாகும். எனவே என்னிடம் வா” என அழைக்கிறார். ஆனால் குந்தியோ உற்றார் உறவினரிடம், திருமணமாகாமல் குழந்தை பெற்று அவப்பெயரைத் தேட விரும்பாமல் மறுக்கிறாள். சூரியன் அவளுக்குப் பிறக்கப்போகும் குழந்தையின் பெருமைகளை எடுத்துக் கூறுகிறார். “உனக்குப் பிறக்கும் குழந்தை அதிதி மாதாவின் குண்டலங்களோடும், எனது கவசத்தோடும் பிறப்பான். அந்தக் கவசத்தை எந்த அஸ்திர சஸ்திரமும் பிளக்காது. தகுதியற்ற காரியம் எதையும் செய்ய மாட்டான். யாசிப்பவருக்கு எல்லாவற்றையும் அளிப்பான். என் அருளால் உனக்குத் தோஷம் உண்டாகாது” என்று கூறி அவளை மகிழ்வித்தார். வீரர்களில் சிறந்தவனும் கவச குண்டலங்கள் அணிந்தவனும் தேவர்களைப் போன்றே ஒளிமிக்கவனுமாகிய ஒருமகன் குந்திக்குத் தோன்றினான். இவனே உலகப்

புகழ்பெற்ற கர்ணன் ஆவான்.

சூரிய பகவானால் குந்திக்கு மீண்டும் கன்னித் தன்மை அளிக்கப்பட்டது. சூரியன் சத்யலோகம் சென்று விட்டார். புதிதாகப் பிறந்த குழந்தையைக் கண்டு துயரப்பட்ட குந்தி, என்ன செய்வது என்று யோசித்தாள். இதை உறவினருக்கும், குடும்பத்திற்கும் தெரிவிக்க அஞ்சி, குழந்தையை நீரில் விட்டாள்.

1.3. குந்தி பாண்டுவை மணத்தல்

குந்திபோஜன் மகள் குந்தியாகிய ப்ருதா பெண்களுக்குரிய சிறந்த குணங்களும், அழகும் நிரம்பியவளாக இருந்ததால் பல மன்னர்கள் குந்திபோஜனிடம் பெண்கேட்டனர். மன்னர் அவளுக்குச் சுயம்வர ஏற்பாடு செய்தார். சுயம்வர சபையில் பாண்டுவைக் கண்ட குந்தி பாண்டுவையே பதியாக வரித்து அவருக்கே மாலையிட்டாள். பாண்டுவிற்கும், குந்திக்கும் சாஸ்திரவிதிப்படி திருமணம் நடைபெற்றது. சிறந்த சீர்வரிசைகளோடு குந்தியையும் அழைத்துக் கொண்டு பாண்டு தன்சேனையுடன் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினார். குந்தியை மணந்தபின் பாண்டு மத்ரராஜன் மன்னன் சல்யனின் சகோதரி மாத்திரியையும் முறைப்படி திருமணம் செய்கிறார். பாண்டு இரு மனைவியருடனும் அஸ்தினாபுரத்தில் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்து வருகின்றார். பல நாடுகளின் மீது படையெடுத்துச் சென்று வெற்றி வாகை குடினார். மிகுந்த செல்வத்தை அவர்களிடமிருந்து பரிசாகப் பெற்றார்.

பாண்டுவின் மனைவியர் வனத்தில் சிறிதுகாலம் வாழ விரும்பியதால் பாண்டு, குந்தி, மாத்ரி மூவரும் வனம் செல்லுகின்றனர். அங்கு வாழ்ந்து வந்தபோது, வேட்டையாடச் சென்ற பாண்டு மானுருவில் மகிழ்ந்திருந்த இந்தமன் என்ற ரிஷி தம்பதியரைத் தன் பாணத்தால் அடித்து வீழ்த்தினார். அடிபட்ட ரிஷி தான் மனைவியோடு இணைந்திருந்தபோது பாண்டுவால் தாக்கப்பட்டதால் வேதனை அடைந்து, பாண்டு தன் மனைவியரிடம் சகவாசம் செய்தால் மரணம் நேரிடும் என்று சபித்து விடுகிறார். எனவே, பாண்டுவும் மனைவியரும் மன்னருக்குரிய ஆடை ஆபரணங்களைத் துறந்து தங்களுடன் வந்த பரிவாரங்களை, ஹஸ்தினாபுரம் அனுப்பி விடுகின்றனர். கானகத்தில் தவ வாழ்க்கை மேற்கொள்ளுகின்றனர். இவ்வாறு வாழ்ந்து வரும்போது புதல்வர் இல்லாதவருக்கு சுவர்க்கம் செல்லும் பேறுகிட்டாது. எனவே தான் மக்களைப்பெற முயற்சிக்க வேண்டும் என்று முனிவர்கள் அறிவுரையின் படி அதற்கான வழிகளை யோசிக்கலானார். இதனைத் தன் மனைவி குந்தியிடம் தெரிவித்து தான் கூறுவது போல உத்தமனான பிராமணருடன் இணைந்து வம்சத்தை விருத்தியடையச் செய்யப் பாண்டு வேண்டுகிறார்.

1.4. குந்தி புதல்வர்களைப் பெறுதல்

வேறு யாராலும் தான் தீண்டப்படுவதை விரும்பவில்லை எனக் குந்தி மறுத்து விடுகிறாள். தான் இளம்பருவத்தில் குந்தி போஜனின் அரண்மனையில் துர்வாசருக்கு பூஜை, பணிவிடை புரிந்ததையும் மகிழ்ந்த முனிவர் தனக்கு உபதேசித்த மந்திரம் பற்றியும் பாண்டுவிடம் தெரிவிக்கிறாள். அம்மந்திரப் பிரயோகத்தின் மூலம் பாண்டு விரும்பினால் மகன் பெறலாம் எனவும் கூறுகிறாள். மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்த பாண்டு குந்தியை முறைப்படி தயாராகி, பூஜை, விரதம் முதலியவற்றை மேற்கொள்ளவேண்டுகிறார். குந்தியும் உடன்படுகிறாள். பாண்டு முதலில் தர்மராஜனை அழைக்குமாறு கூறுகிறார். அதன்படி தர்மராஜன் மூலம் யுதிஷ்டிரன் பிறக்கிறான். தர்மராஜனின் அம்சத்தோடு தருமம் தவறாத யுதிஷ்டிரன் பிறந்த பிறகு பலவானான ஒரு புதல்வனைப் பெறப் பாண்டு விரும்புகிறார். அதன்படி குந்தி மிகுந்த பலம் படைத்தவனான வாயுதேவனை அழைத்து அவன் மூலம் மிகுந்த பலசாலியான பீமனைப் பெறுகிறாள். பாண்டு உலகில் மிகச் சிறந்த ஒப்புயர்வற்ற மகனைப்பெற விரும்புகிறார். குந்தியிடம் இந்திரனை அழைக்குமாறு வேண்டுகிறார். கணவனின் கட்டளைப்படி குந்தி தேவர்களின் தலைவனான இந்திரனை அழைத்து இந்திரன் மூலம் அர்ஜுனனைப் பெறுகிறாள். மேலும் பாண்டு குழந்தைகளை விரும்ப, குந்தி உத்தமப்பெண்கள் மூன்று குழந்தைகளுக்கு மேல் பெறலாகாது எனக் கூறி மறுத்து விடுகிறாள்.

1.5. பாண்டுவின் மரணம்

பாண்டுவின் இன்னொரு மனைவியான மாத்ரியின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, அவளுக்கும் முனிவர் உபதேசித்த மந்திரத்தின் மூலம் நகுலனும், சகாதேவனும் பிறக்க குந்தி உதவுகிறாள். அர்ஜுனுக்கு பதினான்கு வயது முடிந்த மறுநாள் பாண்டு மாத்ரியோடு வனத்தினுள் சென்றார். அது இனிமையான வசந்தகாலம், மலர்களின் நறுமணம் எங்கும் வீசியது. பறவைகள் இனிமையாகப் பாடிக்கொண்டிருந்தன. இந்தம முனிவரின் சாபத்தை மறந்த பாண்டு விதிவசத்தால் தூண்டப்பட்டு மாத்ரியோடு அவள் மறுத்த போதும் சகவாசம் செய்தார். மறுகணம் மரணமடைந்தார். முனிவரின் சாபம் பலித்தது. மாத்ரியும் தன் கணவனுடன் சுவர்க்கம் செல்ல விரும்பித் தன் புதல்வர்களைக் குந்தியிடம் ஒப்படைத்து கணவனுடன் சிதையில் ஏறுகிறாள்.

1.6. குந்தி புதல்வர்களுடன் அஸ்திநாபுரம் தீரும்புதல்

அதன்பின் சித்தர்களும் முனிவர்களும் குந்தியோடும், குழந்தைகள் இருவரோடும், பாண்டு, மாத்ரி இவர்களின் அஸ்தியை எடுத்துக் கொண்டு

ஹஸ்தினாபுரம் அடைந்தனர். அங்கு பீஷ்மரிடம் குந்தியையும், குழந்தைகளையும் ஒப்படைக்கின்றனர். பாண்டு, மாத்ரி இருவரது அஸ்தியையும் தந்து உரிய சடங்குகளைச் செய்யுமாறு கூறி அங்கிருந்து மறைந்து விடுகின்றனர். இவ்வாறு குந்தி பாண்டுவின் ஐந்து புதல்வர்களுடன் ஹஸ்தினாபுரம் வந்து வாழ்ந்து வருகின்றாள். பாண்டவர்கள் கௌரவர்கள் அனைவரும் கிருபரிடமும் துரோணரிடம் கல்விகற்றுத் தேர்ச்சி அடைகின்றனர். பயிற்சி முடிந்ததும் அரங்கேற்றம் நடைபெறுகிறது. அந்நிகழ்ச்சியில் அருச்சுனனோடு போட்டியிட முன் வந்த கர்ணனைக் கண்டு அவன் தன்னால் ஆற்றில் விடப்பட்ட மகன் என்பதை அவனது கவச குண்டலங்களைக் கொண்டு குந்தி அறிந்து கொள்ளுகிறாள். மனம் கலங்குகிறாள். துரியோதனன் கர்ணனுக்கு அங்கதேசத்து மன்னனாக முடிசூட்டுகிறான். இருவரும் நண்பர்களாகின்றனர்.

1.7. பீமன் இடும்பி திருமணம்

இந்நிலையில் பாண்டவர்களின் புகழ், வெற்றி இவற்றைச் சகிக்காத துரியோதனன் திருதராஷ்டிரன் உதவியோடு ஹஸ்தினாபுரத்திலிருந்து அவர்களை வெளியேற்றி வாரணாவதத்தில் எரியூட்டிக் கொல்லத் துணிந்தான். விதுரரின் எச்சரிக்கையாலும், உதவியாலும் பாண்டவர்களும் குந்தியும் தப்பி நகரை விட்டு வெளியேறிக் கங்கையைக் கடந்து தென்திசை செல்லுகின்றனர். அங்கே இடும்பன் என்னும் அரக்கன் பீமனோடு போர்புரிகிறான். பீமன் இடும்பனைக் கொன்று விடுகிறான். அவனது சகோதரி இடும்பி பீமனை மணம்புரிய விரும்பிக் குந்தியிடமும், யுதிஷ்டிரரிடமும் அனுமதி கேட்கிறாள். அவர்களுக்குத் தான் உதவ முடியும் என்பதையும் தெரிவிக்கிறாள். அவர்களை சாலிஹோத்ர முனிவர் வாழும் இடம் அழைத்துச் சென்று தங்குவதற்கு வேண்டிய அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்கிறாள். குந்தி பீமனிடம் இடும்பி உன்னைப் பதியாகவரித்து என்னிடமும் யுதிஷ்டிரரிடமும் அனுமதி கேட்டாள். நீ அவளுக்கு தர்மத்திற்காக ஒருமகனை அளிக்கவேண்டும் என்று கட்டளையிடுகிறாள். அதன்படி பீமன் இடும்பியைக் காந்தர்வ மணம் புரிகிறான். பீமனுக்கும் இடும்பிக்கும் கடோதகஜன் பிறந்ததும், அவள் மகனுடன் நிபந்தனைப்படி பீமனைப் பிரிந்து செல்லுகிறாள்.

1.8. பாண்டவர்கள் ஏகசக்ரா நகர் செல்லுதல், பீமன் மூலம் பகாசுரன் வதம்

பாண்டவர்கள் குந்தியுடன் பல கானகங்களைக் கடந்து செல்லும்போது வழியில் வியாசரைச் சந்திக்கின்றனர். வியாசர் நடந்தது அனைத்தும் தமக்குத் தெரியும் எனச் சொல்லி அருகிலுள்ள ஏகசக்ரா என்ற நகரில் ஒரு

அந்தணன் இல்லத்தில் அவர்கள் தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார். ஒருமாதம் கழித்துத் தான் வருவதாகவும் அதுவரை அங்கு இருக்குமாறும் கூறிச் செல்கிறார். பாண்டவர் தவசிக் கோலத்தில் இருந்ததால் நகரில் பிசுஷ் மேற்கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர். இந்நிலையில் பாண்டவர் தங்கியிருந்த அந்தணர் இல்லத்தில் துக்கமான சூழல் நிலவுகிறது. குடும்பத்தினர் அவலக் குரல் கொண்டு அழுது புலம்புகின்றனர். அதனைக் கண்டு சகிக்க முடியாத குந்தி துன்பத்திற்கான காரணத்தை அந்தணரிடம் கேட்கிறாள். அந்தணர் தங்களது அவலத்திற்கான காரணத்தைக் குந்தியிடம் தெரிவிக்கிறார்.

“தேவி! இந்நகரத்திலிருந்து நான்குமைல் தூரத்தில் யமுனைக்கரையின் காட்டில் உள்ள குகையில் பகன் என்னும் நரமாமிசம் உண்ணும் அரக்கன் இருக்கிறான். வேறு விரோதிகளோ, கொடிய விலங்குகளோ துன்புறுத்தாமல் அவனே நகரைக் காக்கிறான். உண்மை அரசன் நியாயம் தவறி ‘வேதரகியக்ருஹம்’ என்னும் இடத்தில் இருக்கிறான். அவன் மக்களைக் காக்கவில்லை. எனவே நகரைக் காக்கும் பகன் தனக்கு வரியாக ஒருவண்டி உணவு, இரண்டு எருமைகள் ஆகியவற்றோடு ஒரு மனிதன் என்று நிச்சயித்துள்ளான். ஒவ்வொரு குடும்பஸ்தனும் தன் முறை வரும்போது இவற்றைப் பகனுக்கு உணவாக அனுப்ப வேண்டும். இதைச் செய்யவில்லை என்றால் அவனை மனைவி மக்களோடு அடித்து அரக்கன் சாப்பிட்டு விடுகிறான். இந்த முறை பல ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வந்தாலும் அதை நிறைவேற்றுவது கடினமாக உள்ளது. இன்று எங்களுடைய முறை வந்துள்ளது. அரக்கனுக்குக் குறித்த உணவும் ஒரு மனிதனும் வரியாக அளிக்கவேண்டும். என்னிடம் பொருள் இல்லை. அவனிடமிருந்து விடுபட வழியும் இல்லை. எனவே குடும்பத்தோடு அவனிடம் செல்லப்போகிறேன்”. என்று துயரத்தோடு அந்தணன் குந்தியிடம் காரணத்தைக் கூறினான்.

உடனே குந்தி அந்தணனிடம் நான் எனது புதல்வர்களில் ஒருவனை அரக்கனிடம் அனுப்புகிறேன் என்று தெரிவிக்கிறாள். ஆனால் பிராமணன் தன்வீட்டிற்கு அதிதியாக வந்துள்ளவர்களை அரக்கனிடம் அனுப்பச் சம்மதிக்கவில்லை. குந்தி தன் மகன் முன்பே பல அரக்கர்களைக் கொன்று இருக்கிறான். இவனையும் நிச்சயம் கொன்றுவிடுவான். எனவே என்மகன் உணவோடு அரக்கனிடம் செல்லட்டும். இதனைத் தாங்கள் யாரிடமும் தெரிவிக்க வேண்டாம் என்று கூறுகிறாள். அத்துடன் பீமனிடம் இந்த விஷயத்தினைத் தெரியப்படுத்துகிறாள். பீமனும் தன் தாயின் கட்டளையை ஏற்கிறான். பிசுஷ் ஏற்பதற்காகச் சென்றிருந்த பாண்டவர்கள் திரும்பி வந்ததும் பீமனின் தோற்றத்தைக் கண்டே அவன் ஏதோ ஒரு காரியம் செய்யப் போகிறான் என்பதை யுதிஷ்டிரர் யூகிக்கிறார். குந்தியின் மூலம்

நடந்த செய்தியினைத் தெரிந்து கொள்ளுகிறார். பீமனை பகனிடம் அனுப்புவதற்குத் தயக்கம் காட்டுகிறார். ஆனால் குந்தியோ, பீமன் பலத்தை நன்கு அறிந்தே இதனைச் செய்கிறேன். நமக்குப் பிராமணனிடம் வாசம் புரிந்த கடன் அடைபடும். அந்தணனும் இந்நகரமும் காப்பாற்றப்படுவர் என யுதிஷ்டிரரைச் சமாதானப்படுத்துகிறாள். அதன்பிறகு பகனுக்கு உணவு எடுத்துச் சென்ற பீமன் பகனைக் கொன்றுவிடுகிறான். நகரமக்கள் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர்.

1.9. குந்தியும், பாண்டவர்களும், பாஞ்சாலம் செல்லத் தயாராதல்

பகாசுர வதம் முடிந்தபின் பாண்டவர்கள் உபநிஷதங்களைப் படித்துக் கொண்டு அங்கேயே தங்கியிருந்தனர். அப்போது அந்த இல்லத்திற்கு கடுமையான நியமங்களுடைய ஒரு பிராமணன் அதிதியாக வந்தார். அவர் பல தேசங்கள், தீர்த்தங்கள், அரசர்கள், இடங்கள் பற்றிய செய்திகளை வருணித்தார். பாஞ்சால நாட்டின் இளவரசி திரௌபதிக்குச் சுயம்வரம் நடைபெற இருப்பதையும் தெரிவிக்கிறார்.

துருபதனின் யாகத்தில், திருஷ்டத்யும்னன், கிருஷ்ணா (திரௌபதி) அயோநிஜராகத் தோன்றியதையும் கூறுகிறார். அத்துடன் பாண்டவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதன்பேரில் துருபத, துரோணருக்கு இடையில் ஏற்பட்ட நட்பு பின் பகையானதற்கான காரணத்தையும் தெரிவிக்கிறார். துருபதன் யாகம் செய்ததற்கான காரணத்தையும், திருஷ்டத்யும்னன், திரௌபதி இருவரும் இரட்டையராக யாகத் தீயினின்றும் தோன்றியதையும் தெரிவிக்கிறார். திருஷ்டத்யும்னன் துரோணரிடம் அஸ்திரசிக்ஷ பெற்றதையும் கூறுகிறார். இறுதியாகக் குந்தியிடம், “புதல்வர்களோடு பாஞ்சால தேசம் செல். அங்கு மன்னரும் மக்களும் அந்தணர்களிடம் அதிக அன்பு கொண்டவர்கள். கேட்கமாலேயே அங்கு அழைப்பு கிட்டும். நான் என் சீடர்களோடு அங்கு தான் செல்கிறேன். சரியென்று தோன்றினால் வா, நாம் எல்லோரும் ஒன்றாகவே செல்வோம். திரௌபதிக்குச் சுயம்வரம் நடக்க இருக்கிறது. தேவ, கந்தர்வ, யக்ஷர்கள் எல்லோரும் சுயம்வரம் காணவருவார்கள். உன்னுடைய புதல்வர்கள் அழகானவர்கள். ஒருவேளை திரௌபதி இவர்களில் ஒருவருக்கு மாலையிடலாம் அல்லது நடுமகனை வரிக்கலம் உலகில் பகவானின் அமைப்பை யார் அறிய முடியும்” என்று பாஞ்சாலம் செல்ல அழைக்கிறார். குந்தி யுதிஷ்டிரனோடும் மற்ற புதல்வர்களுடனும் இவ்விஷயத்தைக் கலந்து ஆலோசிக்கிறாள். அனைவரும் அந்தணரின் ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்டு பாஞ்சாலம் செல்லத் தயாராகின்றனர்.

1.10. வியாசர் மூலம் திரௌபதியைப் பற்றி அறிதல்

அப்போது வியாசபகவான் அவர்களைச் சந்திக்க வருகிறார். அவர் திரௌபதியின் முற்பிறப்பு பற்றிக் குந்தியிடம் தெரிவிக்கிறார். பாண்டவர்களும் இதனைக் கேட்கின்றனர். “முன்பு ஒரு தபோ வனத்தில் இருந்த ரிஷி கன்னி நல்ல கணவனைப் பெறுவதற்காகச் சிவனை நோக்கிக் கடுமையான தவம்செய்தாள். சிவன் மகிழ்ந்து அவளுக்கு வரமளிக்க வந்தார். ரிஷி கன்னி எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பிய கணவனை வரமாகக் கேட்டாள். அவள் ஐந்து முறை இவ்வாறு கேட்டதால் நீ மறு சரீரம் தரிக்கும் போது இவ்வரம் உனக்குக் கிடைக்கும் என்று வரமளித்தார். அப்பெண்ணே துருபதனின் மகளாகத் தோன்றியுள்ளாள். அவள் உங்கள் மனைவியாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளாள். எனவே, நீங்கள் பாஞ்சால நாட்டிற்குச் செல்லுங்கள். திரௌபதியை அடைந்து சுகப்படுவீர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை” எனத் தெரிவிக்கிறார், பின் விடைபெறுகிறார்.

1.11. குந்தி பாண்டவர்கள் அனைவரும் திரௌபதியை அடையக் கூறுதல்

பாஞ்சாலம் செல்லும் வழியில் தெளம்யர் என்ற வேதமறிந்த முனிவரைத் தங்களுக்கும் புரோகிதராக்கிக் கொண்ட பாண்டவர்கள் தாயுடன் பாஞ்சால நாட்டை அடைந்து ஒரு குயவன் வீட்டில் தங்குகின்றனர். திரௌபதி சுயம்வரத்தில் கலந்துகொள்ளுகின்றனர். அர்ஜுன் சுயம்வரத்தில் வெற்றி பெற்று திரௌபதியை அழைத்துக் கொண்டு பீமனுடன் தங்கியிருந்த வீட்டிற்கு வருகிறார். வெளியே இருந்தபடியே தாயிடம் அம்மா பிசைஷ கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று கூறுகிறார். உடன் திரௌபதி அழைத்து வரப்பட்டதையும் அவளே பிசைஷ என்று குறிப்பிட்டதையும் அறியாத குந்தி பிசைஷயை சகோதரர் அனைவரும் சேர்ந்து அடையுங்கள் என்று கூறி விடுகிறாள். பின் தான் அறியாமல் கூறிய சொல்லும் பொய்யாகாமல் திரௌபதிக்கும் பாவம் ஏற்படாமல் என்ன செய்யலாம் என்று யுதிஷ்டிரரிடம் கேட்கிறாள். யுதிஷ்டிரர் அருச்சுனனே திரௌபதியை மணக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார். அர்ஜுன் முதலில் யுதிஷ்டிரர் பின் பீமன் மணந்த பிறகு தானும் அதன் பின் நகுல, சகாதேவர்களும் மணக்கலாம் என்று கூறுகிறார். இச்சமயத்தில் அங்கு வந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் பலராமரும் தங்கள் அத்தையாகிய குந்தியை வணங்கிப் பின் பாண்டவர்களைத் தாங்கள் அடையாளம் கண்டு கொண்டதைத் தெரிவித்து அவர்களுக்கு மங்கள வாழ்த்துக் கூறிச் செல்லுகின்றனர்.

1.12. திரௌபதி திருமணம் பாண்டவர் பாதி ராஜ்யம் பெறுதல்

இந்நிலையில் திருஷ்டத்யும்னன் அவர்களைக் கண்காணித்துப்

பாண்டவர்கள் என யுகித்துத் தன் தந்தை துருபதனிடம் தெரிவிக்க, துருபதன் ஆணைப்படி அனைவரும் அரண்மனைக்கு அழைத்துவரப்படுகின்றனர். அங்கு துருபதனுக்கு வியாசர் பாண்டவர்களது முற்பிறவி வரலாற்றையும் திரௌபதி பெற்ற வரத்தையும் தெரிவிக்கிறார் அதன்படி பாண்டவர் அனைவருக்கும் முறைப்படி திரௌபதி மணம் முடித்து வைக்கப்படுகிறாள். அனைவரும் துருபதன் அரண்மனையிலேயே மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கின்றனர். அதன்பின் திருதராஷ்டிரன் அழைப்பின் பேரில் ஹஸ்தினாபுரம் செல்லுகின்றனர். அங்கு பாண்டவர்களுக்குப் பாதிராஜ்யம் வழங்கப்பட்டு யுதிஷ்டிரருக்கும் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்படுகிறது. திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களை காண்டவப்பிரஸ்தத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டுவரக் கட்டளையிடுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் கட்டளைப்படி புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட காண்டவப்பிரஸ்தம் அவரது விருப்பத்தின்பேரில் இந்திரப்பிரஸ்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. தனது புதல்வர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அருளால், துணையால் நன்மையடைந்ததால் குந்தி ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குத் தன் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறாள்.

2. சபா பருவம்

2.1. பாண்டவர் வனவாசம் செல்லுதல்

திருதராஷ்டிரன் கட்டளைப்படி பாண்டவர் காண்டவப்பிரஸ்தம் சென்று அரசாண்டு வருகின்றனர் பின்னர் ராஜகூய யாகம் நடைபெறுகிறது. திருதராஷ்டிரரால் சூதுக்கு அழைக்கப்பட்டு நாட்டையும் தம்மையும் இழக்கின்றனர். மன்னன் மீண்டும் அவற்றைப் பாண்டவர்க்கு அளிக்கிறார். மறுமுறையும் சூது ஆட அழைக்கப்பட்டு வனவாச நிபந்தனை விதிக்கப்படுகிறது. பாண்டவர் சூதில் தோற்கின்றனர். வனவாசம் புறப்படுகின்றனர். அவர்களின் தாய் குந்தியை விதுரர் தம் வீட்டில் இருக்குமாறு கூறுகிறார். பாண்டவர் விடைபெறும் வேளையில் குந்தி திரௌபதியிடமும், புதல்வர்களிடமும் விடையளித்துப் பேசுகிறாள்.

2.2. குந்தியின் உரை; துயர நிலை

தன்னைப் பணிந்து விடைபெற வந்த திரௌபதியிடம் ஆறுதலான சொற்களைக் குந்தி கூறுகிறாள். என்னுடைய நற்சிந்தனை காட்டில் உனக்கு நன்மையை அளிக்கும். தருமத்தை அறிந்த உனக்கு நான் கூறவேண்டுவது இல்லை. நீ பதிவிரதைகளின் நற்பண்புகளைப் பெற்று உள்ளவள். சகதேவனை நன்கு பேணிப்பாதுகாத்துவா என்று குந்தி தெரிவிக்கிறாள்.

பின் பாண்டவர்களாகிய தனது மகன்களிடம் அவர்களை மார்போடு அணைத்து துயரத்தில் அழுதபடி கூறுகிறாள். “புதல்வர்களே நீங்கள் உத்தம

தர்மம் நிறையப்பெற்றவர்கள். பகவானின் பக்தர்கள், எப்போதும் தெய்வவழிபாடு செய்பவர்கள். ஆனாலும் இப்பெருந்துயரம் ஏன் உண்டானது என்பது எனக்குப்பரியவில்லை. இது என்னுடைய பாக்கியத்தின் குற்றமாக இருக்கலாம். நீங்கள் உத்தம குணத்தினர் என்றாலும் மிகுந்த துயரமும் கஷ்டமும் அனுபவிப்பதற்காகவே நான் உங்களுக்குப் பிறப்பளித்துள்ளேனா? வீரம், தைரியம், பலம், தேஜஸ் எல்லாம் பெற்றும் நீங்கள் துரதிஷ்டசாலிகள் ஆனீர்கள். இவ்வாறெல்லாம் நேரும் என அறிந்திருந்தால் பாண்டுவின் மரணத்திற்குப்பின் நான் ஹஸ்தினாபுரம் வந்திருக்கமாட்டேன் உங்களுடைய தந்தை பாண்டுவும் மாத்ரியும் மிகப்புண்ணியசாலிகள். எனவே இந்தக் கஷ்டத்தையெல்லாம் அவர்கள் பார்க்கவில்லை. நான் பாக்கியம் அற்றவன். எனது வாழ்க்கையை நான் நித்திக்கிறேன். என்னால் உங்களை விட்டுப் பிரிந்திருக்க முடியாது. நானும் உங்களுடன் வருகிறேன்.

துவாரகா வாசி கிருஷ்ணா! நீ எங்கே இருக்கிறாய்? ஏன் எங்களை இந்தத் துயரத்திலிருந்து காப்பாற்றவில்லை. எப்போதும் உன்னை ஸ்மரணம் செய்பவர்களை நீ நிச்சயம் ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றுகிறாய் உன்னுடைய புகழ் எப்படி வீணாகிறது? என் புதல்வர்கள் உத்தமர்கள், தர்மசீலர்கள். கஷ்டம் அனுபவிக்கத் தக்கவர் அல்லர். பகவானே இவர்களிடம் தயைசெய். பீஷ்மர், துரோணர் போன்ற குலத்தின் மூத்தோர் இருக்கும்போது இந்தத் துன்பம் ஏன் எங்களுக்கு வந்தது? சஹாதேவா! நீ எனக்கு என்னைக் காட்டிலும் அதிகப்பிரியமானவன். நீ கானகம் செல்லாதே! இங்கேயே இருந்து எனக்கு ஆறுதல் அளி" என்றெல்லாம் குந்தி அழுது புலம்புகிறாள். பாண்டவர் தாயைப் பணிந்து பிரிந்து சென்றனர்.

3. உத்தியோக பருவம்

3.1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குந்தியைச் சந்தித்தல்; குந்தியின் துயரம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆறுதல்

13 ஆண்டுகள் கழிந்து 14 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற போதுதான் மீண்டும் குந்தியைச் சந்திக்கிறோம். பாண்டவர்கள் வனவாச காலமும், அஞ்ஞாத கால வாசமும் முடிவடைந்தபின் நாட்டைத் திரும்பப்பெறும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கௌரவர் சபைக்கு பாண்டவர்களின் தூதுவராக வருகிறார். திருதராஷ்டிர மன்னர் சபையில் அனைவரையும் சந்தித்து வணக்கம் தெரிவித்து பதில்மரியாதை செய்யப்பட்டு விதுரரின் மாளிகைக்கு வருகிறார். விதுரரால் உபசரிக்கப்படுகிறார். பின் தன் அத்தையும் பாண்டவர்களின் தாயுமான குந்தி தேவியைச் சந்திக்கிறார். குந்தி தேவி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைக் கண்டு தன் துயரத்தையும், சோகத்தையும் வெளிப்படுத்திப் பேசலானார்.

நீண்ட நாட்களுக்குப்பின் கோவிந்தனைக் கண்டு கண்ணீர் மழை பொழிந்தார். ஆசனம் அளித்து உபசரித்துக் கூறினார். “குழந்தாய்! என்னுடைய புதல்வர்கள் சிறுவயது முதலே பெரியவர்களுக்குச் சேவை செய்து வந்தனர்; பரஸ்பரம் அன்பு கொண்டவர்கள்; எல்லோராலும் மதிக்கப் பெற்றனர். பகைவரின் தீய எண்ணத்தால் ராஜ்யத்தை இழந்து, காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டனர். வனவாசம் செய்ய அவர்கள் தகுந்தவர்கள் அல்ல; பின் ஏன் அவர்கள் இந்தக் கஷ்டத்தை அடைய வேண்டும்? இளம் வயதிலேயே தந்தையை இழந்தனர்; என்னுடைய அன்பை மட்டுமே பெற்றனர். கொடிய விலங்குகள் நிறைந்த காட்டில் அவர்கள் எவ்வாறு வசித்திருப்பார்கள்? தலைநகரின் பெரிய மாளிகைகளில் இனிய இசைக்கருவிகளின் நாத்தத்தைக் கேட்டு மென்மையான படுக்கையில் உறங்கிய அவர்கள் கொடிய கானகத்தில் நன்றாக உறங்கியும் இருக்க முடியாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! வெட்கமுடையவரும், புலடைக்கம் மிக்கவரும் அம்பரீஷன், மாந்தாதா, யயாதி, நகுஷன், பரதன் முதலிய பழமையான ராஜ ரிஷிகளின் நன்னடத்தையைப் பின்பற்றுபவரும் தர்மமறிந்தவரும், சீலம், சதாசாரம் நிறைந்தவரும், மிகச்சிறந்தவருமான யுதிஷ்டிரர் இப்போது எவ்வாறு இருக்கிறார்? பத்தாயிரம் யானைகளுக்குச் சமமான பலமுடையவரும், வாயுவைப் போன்றே வேகமும், சகோதரர்களை நேசிப்பவனும், கீசகன், குரோதவசர், பகன் இடும்பன் முதலிய வீரர்களை அழித்தவனுமான என் இரண்டாம் மகன் பீமன் எவ்வாறு இருக்கிறான்? ஆயிரம் கைகள் உடைய கார்த்தவீர்யாஜுனனோடு ஒப்பிடத் தக்கவனும், ஒரே சமயத்தில் 500 பாணங்களைச் செலுத்த வல்லவனும் பொறுமையில் பூமியையும், பராக்கிரமத்தில் இந்திரனையும் நிகர்த்த உன் நண்பன் அர்ஜுனன் எப்படி இருக்கிறான்?

மதுசூதனா! உயிர்களிடம் இரக்கம் கொண்டவனும், அஸ்திரவித்தையில் வல்லவனும், மென்மையானவனும், அர்த்த ஆய்வில் தேர்ந்தவனும், எனக்கு மிகவும் பிடித்தவனுமான சுகதேவனின் செய்தியை எனக்குக் கூறு. வாலிபனும், வீரம் நிறைந்தவனும், பெரும் வில்லாளியும், பலசாலியுமான என் மகன் நகுலன் நலமுடன் இருக்கிறான் அல்லவா? நகுலனைப் பார்க்காமல் இவ்வளவு நாள் உயிர் வாழும் நான் எவ்வளவு பாசமற்றவன் பார்! ஜனார்த்தனா! துருபத குமாரி திரௌபதி எனக்கு என் புதல்வர்கள் அனைவரையும் விட அதிகமான பிரியம் உடையவள். நற்குலத்தில் உதித்த, நற்குணங்கள் நிரம்பிய, உவமையற்ற அழகி. தன் அன்புப் புதல்வர்களைப் பிரிந்து பாண்டவர்களைப் பின்பற்றுகிறாள். சிறந்த குலத்தில் பிறந்த கல்யாணி திரௌபதி இப்போது எப்படி இருக்கிறான்? 13 ஆண்டுகள் கழிந்து இப்போது 14 ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் நான் என் புதல்வர்களையும், திரௌபதியையும் பார்க்கவில்லை. திரௌபதி துரியோதனன் சபையில் இழுத்து வரப்பட்ட போது நான் அடைந்த துயரம்

அளவிடற்கரியது. அத்தகைய துயரம் எனக்கு முன்பு ஒருபோதும் ஏற்பட்டதில்லை. ஒற்றை வஸ்திரம் அணிந்திருந்த திரௌபதியை வலிய இழுத்து வந்து துரியோதனன் மாமனார்களுக்கு முன் நிற்க வைத்தான் விதுரரைத் தவிர வேறு யாரும் அதை எதிர்க்கவில்லை.

கௌரவர்கள் திரௌபதிக்கு அளித்த கஷ்டத்தினால் யாருக்கும் நன்மை உண்டாக முடியாது. அந்த அவமானம் என் இதயத்தைத் தகித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பாண்டவர்கள் வஞ்சனையாகக் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டு இப்போது ராஜ்யம் பெறாமல் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதும் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. எனக்கும் என் புதல்வர்களுக்கும் இவ்வளவு கவலைகள் கிடைத்திருக்கக் கூடாது. கிருஷ்ணா! நான் எப்போதும் பாண்டவர்களையும், கௌரவர்களையும் வேறாக நினைத்ததில்லை. இந்த சத்தியமான குணத்தின் காரணமாக, வரவிருக்கும் போரில் நீ கௌரவர்களைக் கொன்று பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யம் அளிப்பதை நான் காண்பேன். நான் அனுபவிக்கும் இந்தத்துயரதிற்குத் துரியோதனனோ நானோ காரணமல்ல; என் தந்தையையே நிந்திக்கிறேன். அவர், வள்ளல் யாசகனுக்குச் செல்வம் அளிப்பது போல், குந்திபோஜனுக்கு என்னை அளித்து விட்டார். இவ்வாறு என் தந்தையும் மாமனார்களும் என்னிடம் வஞ்சகமாக நடந்து கொண்டனர். இதனால் நான் மிகுந்த துயரடைகிறேன். நான் உயிர் வாழ்வதில் என்ன பயன்?

அர்ஜுனன் பிறந்தபோது பிரசவ அறையில் இரவில் அசரீரி ஒலித்தது. அது “உன் மகன் இந்தப்புவினையை வென்று விடுவான். சொர்க்கம் வரை புகழப்படுவான். பெரும் போரில் கௌரவர்களை அழித்து ராஜ்யத்தைப் பெறுவான். தன் சகோதரர்களுடன் 3 அசுவமேத யாகத்தைக் கடைப்பிடிப்பான் என்று கூறியது நான் இந்த அசரீரியைக் குற்றம் சொல்லவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தர்மம் இருந்தால் நீயும் அசரீரி கூறிய வேலை அனைத்தையும் முடித்து வை. மாதவா! வைதவ்யம், செல்வத்தின் அழிவு, குடும்ப மக்களோடு பெருகிய பகை இவற்றால் கூட எனக்கு அவ்வளவு சோகம் உண்டாகவில்லை. ஆனால் புதல்வர்களின் பிரிவு என்னைச் சோகத்தால் தகிக்க வைக்கிறது. கோவிந்தா! நான் பாண்டவர்களைப் பார்க்காமல் 14 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. வாசுதேவா! மற்றவர்களைச் சார்ந்து ஒரு பெண் வாழ்வது நிந்தைக்குரியது. அதைவிட இறந்து விடுவதே உத்தமமாகும்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நீ பீமனிடமும், அர்ஜுனனிடமும் கூடித்திரியப் பெண் எதற்காகப் புதல்வர்களைப் பெறுகிறாளோ அதை நிறைவேற்ற இப்போது சமயம் வந்துள்ளது என்று கூறு. திரௌபதி சபைக்கு வர நேர்ந்ததும் துச்சாதனமும், கர்ணனும் அவளிடம் கடுமையான சொற்களைக் கூறியதும் பீமனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் அவமானமாகும். துரியோதனன் இதற்கான

பலனைப் பார்க்க வேண்டும். ராஜ்யம் பிடுங்கப்பட்டது, சூதில் தோற்றது, என் புதல்வர்கள் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டது இவற்றால் அடைந்த துயரத்தைவிட என் மருமகள் ஒற்றைவஸ்திரம் அணிந்து சபைக்கு வரவழைக்கப்பட்டு துஷ்டர்களின் கடுமையான சொற்களைக் கேட்கநேர்ந்ததே எனக்குப் பெரும் துயரமளித்தது. அவள் நாதன் உடையவளாக இருந்தும் அங்கு யாரையும் தன் நாதனாகக் காணவில்லை. பலசாலியான பலராமன், மகாரதி ப்ரத்யும்நன், ரக்ஷகனான நீ, வெற்றி வீரன் அர்ஜுனன், அடக்க முடியாத பீமசேனன் அனைவரும் உயிரோடு இருக்கும்போது நான் இத்தகைய துயரங்களைச் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்” என்று கூறி குந்தி கண்ணீர் சிந்தினாள்.

3.2. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆறுதல் சொற்கள்:

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் அத்தை குந்திக்கு ஆறுதல் அளித்துப் பேசலானார். “அத்தை நீ சௌபாக்கியசாலி. சூரேசன மன்னனின் பெண். உயர்ந்த குலத்தில் பிறந்து உயர்ந்த குலத்தில் மணமுடிக்கப் பெற்றுள்ளாய். நீ வீரபத்தினி, வீர ஜனனி, வீரத்தாய்: எல்லா நற்குணங்களும் நிறைந்தவள் பேரறிவுடையவளே! உன்னைப் போன்ற விவேகமுள்ள பெண் சுக-துக்கத்தினைப் பேசாமல் சகிக்க வேண்டும். உன்னுடைய புதல்வர்கள் உறக்கம், சோம்பல் கோபம், மகிழ்ச்சி, பசி-தாகம், குளிர்-வெப்பம் ஆகிய அனைத்தையும் வென்று வீரர்களுக்குரிய சுகத்தை அனுபவிக்கின்றனர். உன்னுடைய புதல்வர்கள் கிராம்ய சுகத்தைத் துறந்து விட்டனர். பெரும் ஐஸ்வரியத்தால் மட்டுமே திருப்தியடைவார்கள். போகங்களின் உயர்ந்த சுகத்தைப் பெறுவார்கள். இவர்கள் பெரிய துயரங்களை மகிழ்ச்சியோடு சகித்துக் கடைசியில் தேவர்களுக்குரிய சுகத்தைப் பெற்று வாழ்வார்கள். அத்தை! திரௌபதியும், பாண்டவர்களும் உனக்கு வணக்கம் தெரிவித்தனர், அவர்கள் நல்ல ஆரோக்கியத்தோடு, விருப்பங்கள் நிறைவேறி, பகைவர்களை அழித்து சாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மியைப்பெற்று அரச பதவியில் நிலைபெற்றிருப்பதை நீ விரைவில் காண்பாய்” என்று கூறினார். குந்தி தேவி, “மதுசூதனா? பாண்டவர்களுக்கு நன்மை தரக்கூடிய, உசிதமான காரியத்தை நீ செய். உன்னுடைய புகழை நான் அறிவேன். நம் குலத்தில் நீயே தர்மம், சத்தியம், தவம், ரக்ஷகன், பரப்பிரம்மம், பரமாத்மா அனைத்தும் ஆவாய். நீ கூறுவது அனைத்தும் சத்தியமே; அனைத்தும் நடந்தே தீரும்” என்று கூறினாள்.

3.3. திருதராஷ்டிர சபை நிகழ்வுகளுக்குப்பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குந்தியைச் சந்தித்தல்

திருதராஷ்டிர சபையில் துரியோதனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானைக் கைது செய்யத் திட்டமிடுகிறான். இதனை யுகித்த சாத்யகி துரியோதனனின்

திட்டத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கும், திருதராஷ்டிர மன்னருக்கும் தெரிவிக்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தான் தனித்தவன் அல்ல என்பதைக் கூறித் தன்னுடைய விசுவரூப தரிசனத்தை அளித்தார். துரோணாசாரியர், பீஷ்மர், விதுரர், சஞ்ஜயன், மகரிஷிகள் இவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் பகவானின் அச்சம் தரும் ஆச்சரியமான விசுவரூப தரிசனத்தைக் காண முடியாமல் கண்களை மூடிக்கொண்டனர். திருதராஷ்டிரன் பகவானின் தரிசனத்தைப் பெறவேண்டிக் கண்களை யாசித்தார். பகவானின் அருளால் அந்த ஆச்சரியம் நிகழ்ந்தது; திருதராஷ்டிர மன்னர் பார்வை கிடைக்கப்பெற்றார். பகவானை தரிசனம் செய்தார். இதனைக் கண்டு மன்னர்களும் மகரிஷிகளும் வியப்பு கொண்டு மதுகுதனைனைத் துதிக்கலாயினர். பின்னர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தன் திவ்யரூபத்தை மறைத்துக் கொண்டார். அனைத்தும் பழையபடி ஆயின. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ரிஷிகளிடமும் அவையினரிடமும் அனுமதி பெற்று சாத்யகி, க்ருதவர்மாவின் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு மாளிகையிலிருந்து வெளியேறினார். தன் அழகிய தேரில் ஏறி தன் அத்தை குந்தியைச் சந்திக்கச் சென்றார். குந்தியின் இடம் சென்று அவரைப் பணிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கௌரவ சபையில் நடந்த செய்திகளைச் சுருக்கமாகக் கூறினார். தானும் மகரிஷிகளும் பலவகையாக எடுத்துக்கூறியும் துரியோதனன் சமாதானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாததைத் தெரிவித்தார். பின் பாண்டவர்களுக்குக் குந்தி தெரிவிக்க வேண்டிய செய்திகளைக் கூறுமாறு வேண்டினார். அதன்படி குந்தி தேவியும் தனது புதல்வர்களுக்கான செய்தியினை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறலானாள்.

3.4. குந்தி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் தன்புதல்வர்களுக்குத் தெரிவிக்குமாறு அளித்த செய்தி

“கேசவா! நீ தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரரிடம் இவற்றைக் கூறு; மகனே! மக்களைக் காக்க வேண்டிய உன் தர்மத்திற்கு பெரும் நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நீ அந்த தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் வாய்ப்பை வீணாக இழந்து விடாதே, பிரம்மா கூடித்திரியர்களைப் போர் என்னும் கடுமையான கர்மத்திற்காகவே சிருஷ்டித்துள்ளார். அவர்கள் எப்போதும் மக்களைக் காக்க வேண்டிய தர்மத்தில் ஈடுபட வேண்டியவர்கள். ஒரு உதாரணத்தை உனக்குத் தெரிவிக்கிறேன் கேள்; செல்வத்திற்கு அதிபதியான குபேரன் முசுகுந்தனிடம் மகிழ்ச்சியுற்று அவருக்குப் பூமி முழுவதையும் அளித்தார். ஆனால் முசுகுந்தன் அதை ஏற்க வில்லை. தன் வீரத்தால் சம்பாதித்த ராஜ்யத்தையே அனுபவிக்க விரும்பினார். இதனைக்கேட்டுக் குபேரன் மிகுந்த வியப்பும் மகிழ்ச்சியும் அடைந்தார். பிறகு கூடித்திரிய தர்மத்தில் நிலைபெற்ற முசுகுந்தன் தன் வீரத்தால் இப்புவினை வென்று ஆட்சிபுரிந்தார். மன்னனால் காக்கப்படும் மக்கள் எந்த தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறார்களோ

அதில் கால்பாகம் மன்னனைச் சேருகிறது. மன்னன் தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தால் தேவத்துவம் பெறுகிறான். அதர்மவழியில் சென்றால் நரகம் சேருகிறான். மன்னன் தன் தர்மத்தின்படி தண்டநீதி செலுத்தப்பட்டால், நான்கு வர்ணத்தினரையும் கட்டுப்படுத்தி அதர்மத்தில் இருந்து விலக்க முடியும். மன்னன் நியாயத்தோடு நீதியைச் செய்தால் உலகில் சத்திய யுகம் என்னும் உத்தம காலம் வந்துவிடுகிறது. மன்னனுக்குக் காலம் காரணமா, காலத்திற்குக் காரணம் மன்னனா என்ற சந்தேகம் உனக்குத் தோன்றக் கூடாது. ஏன் எனில் மன்னனே காலத்திற்குக் காரணம் ஆகிறான். மன்னனே சத்தியயுகம், திரேதா, துவாபரயுகங்களைத் தோற்றுவிப்பவனாவான். நான்காவது கலியுகம் தோன்றுவதற்கும் அவனே காரணமாவான். தன்னுடைய நல்ல கர்மங்களால் சத்யயுகத்தைத் தோற்றுவிப்பதால் மன்னன் அழிவில்லாத சொர்க்கம் பெறுகிறான். திரேதாவில் சொர்க்கம் கிடைக்கிறது. துவரபரத்தில் புண்ணியங்களின் பலனைப் பெறுகிறான். ஆனால் கலியுகத்தில் உலகின் குற்றம் மன்னனுக்கும் கிடைக்கிறது. உன்னுடைய முன்னோர்கள் கடைப்பிடித்த ராஜதர்மங்களைப் பார். நீ பின்பற்ற விரும்புவது ராஜரிஷிகளின் இயல்போ அல்லது ராஜதர்மமோ ஆகாது. (கௌரவர்களிடம் ராஜ்யத்தைப் பெறுதல் ராஜதர்மம் அல்ல என்பது)

தர்மாத்மாவானவன் இங்கு ராஜ்யத்தைப் பெற்றுச் சிலரை தானத்தாலும் சிலரை பலத்தாலும் சிலரை இனிய சொற்களாலும் திருப்திசெய்ய வேண்டும். பிராமணன் பிச்சையேற்று வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும். கூடித்திரியன் மக்களைக் காக்க வேண்டும். வைசியன் செல்வத்தை ஈட்ட வேண்டும். சூத்திரன் இம்முன்று வர்ணத்தினருக்கும் சேவை செய்ய வேண்டும். யுதிஷ்டிரா! உனக்குப் பிச்சை எடுப்பது முற்றிலும் மறுக்கப்பட்டது. விவசாயமும் உனக்குத் தகுதியானதல்ல; நீ மற்றவர்களின் குறையை நீக்கிப் பாதுகாப்பளிக்கும் கூடித்திரியனாவாய். நீ வீரத்தினாலேயே வாழ்க்கையைக் கழிக்க வேண்டும். மகனே? உன் தந்தை வழி ராஜ்யம் பகைவரிடம் சிக்கி விட்டது. நீ சாம, தான, பேத, தண்டத்தால் மறுபடி அதனை ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும்.

பாண்டவா! நான் உனக்குப் பிறப்பளித்தும், உற்றார் உறவினரிடம் அவர் அளிக்கும் அன்ன பிண்டத்தை நம்பி, வாழ்கையின் முடிவை எதிர் நோக்கிக் காத்திருப்பதை விட பெரிய துயரமான விஷயம் வேறு என்ன இருக்கமுடியும்? ஆதலால் நீ ராஜதர்மத்தின் படி யுத்தம் செய். உன் தகப்பனார், பாட்டனார்களின் புகழை அழித்து விடாதே”. என்று குந்தி தன் செய்தியைப் பாண்டவர்களுக்குத் தெரிவித்தாள். மேலும் விதுலா என்ற கூடித்திரிய மகாராணி போரில் தோற்றுச் சோர்வடைந்திருந்த தன் மகன் சஞ்சயனை உற்சாகப்படுத்தி, பகைவர்களை வெல்லும் உபாயங்களை

எடுத்துரைத்து அவன் பகைவர்களை வெற்றி கொண்ட வரலாற்றினையும் பாண்டவர்களுக்கு எடுத்துரைக்க வேண்டினான்.

3.5. குந்தி கூறிய விதுலா மகாராணியின் செய்தி

விதுலா பிரசித்திபெற்ற கூத்திரிய மகாராணி. அவளுடைய மகன் சஞ்சயன் சிந்துராஜனிடம் தோற்று மிகுந்த தீனபாவத்துடன் வீட்டிற்கு வந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். மகாராணி விதுலா சோர்ந்து உறங்கிய தன் மகனின் நிலை கண்டு அவனை நிந்தித்தாள். “என் மகன் ஆனாலும் நீ எனக்கு ஆனந்தம் அளிப்பவனல்ல; நீ பகைவனின் மகிழ்ச்சியை அதிகரிப்பவன். ஆதலால் நீ என் வயிற்றில் பிறந்தவனல்ல என்று கருதுகிறேன். நீ முற்றிலும் கோபமற்றவன்; கூத்திரியனாகக் கருதத் தக்கவனல்ல; பெயரளவிற்கே புருஷனாவாய்! உன் மனம் முதலிய அனைத்துப் புலன்களாலும் அலிக்குச் சமமானவன். மனதை சுப சங்கல்பங்களால் நிரப்பிப் பயமற்றவனாக ஆகி விடு. பயத்தைத் துறந்து விடு. போதும் எழுந்து நில். பகைவரிடம் தோற்று இங்கு படுத்துக் கொண்டிராதே!” என்றெல்லாம் மகனை நிந்தித்துப் பேசிய விதுலா அவனைப் போருக்கு உற்சாகப்படுத்தினாள். பகைவனான சிந்து ராஜனை எதிர்ப்பதற்குரிய படையைத் திரட்டும் வழியை அறிவுறுத்தினாள். விதுலாவின் உபதேசத்தால் அவளுடைய மகன் சஞ்சயன் போருக்குத் தயாரானான். தாயின் அறிவுரையை அப்படியே கடைப்பிடித்தான். பகைவனை வென்று வெற்றி பெற்றான். வெற்றியை விரும்பும் மன்னன் இச்சரித்திரத்தை நினைத்துக் கொள்ளவேண்டும், என்று குந்தி கிருஷ்ணபகவானிடம் தன் புதல்வர்களிடம் கூற வேண்டினாள்.

3.6. குந்தி புதல்வர்களுக்குத் தனித்தனியாக அளித்த செய்தி

பிறகு கேசவனிடம் பாண்டவர்களுக்குத் தனித்தனியாகத் தெரிவிக்க வேண்டிய செய்தியைக் கூறினாள். “கேசவா! நீ அர்ஜுனனிடம் கூறு; அர்ஜுனன் பிறந்த போது, அசரீரி இந்த மகன் இந்திரனுக்குச் சமமானவன்; பீமசேனனோடு சேர்ந்து கௌரவர் அனைவரையும் வெற்றி கொள்வான். பகவான் கிருஷ்ணனோடு இந்த புவியை வெல்லுவான். தன் சகோதரர்களுடன் மூன்று அசுவமேத யாகங்களை அனுஷ்டிப்பான்” என்று கூறியது. அச்சுதா! அசரீரி கூறியவாறே நடக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். நீ அர்ஜுனனிடமும் பீமசேனனிடமும் கூத்திரிய ராணி எதற்காக மகனைப் பெறுகிறாளோ அதற்கான வாய்ப்பு வந்துள்ளது என்று கூறு. புருஷோத்தமா! மாத்திரி குமாரர்களிடம் நீங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்து உங்களுடைய பராக்கிரமத்தால் பெற்ற போகங்களையே அனுபவிக்க வேண்டும் என்று நான் கூறியதாகச் சொல்; திரௌபதியை அவளது தர்மத்திற்கேற்ற

நடத்தைக்காக நான் பாராட்டியதைக் கூறு. அர்ஜுனனிடம் திரௌபதி விரும்பியதைச் செய்யுமாறு கூறு. சூது சமயத்தில் திரௌபதி அவமானம் செய்யப்பட்டதை பீமனும், அர்ஜுனனும் மறந்து விடக்கூடாது என்று நான் கூறியதாகச் சொல். எனக்காகப் பாண்டவர்களையும், திரௌபதியையும் நலம் விசாரி” என்று கூறினாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும் அவ்வாறு கூறுவதாக உறுதியளித்து குந்தி தேவியை வணங்கி அங்கிருந்து புறப்பட்டார்.

3.7. விதுரர் குந்தியிடம் தெரிவித்த செய்தி

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் விடைபெற்றபின் விதுரர் குந்தி தேவியைச் சந்தித்தார். குந்தியிடம் கூறலானார்; “தேவி? கௌரவ-பாண்டவர்களிடையே போர் நடைபெறக் கூடாது என்று நான் கூவிக் கூவிக் கூறியபோதும் துரியோதனன் அதனைக் கேட்கவில்லை. யுதிஷ்டிரர் தன் நண்பர்களுடனும், சகோதரர்களுடனும் போருக்குத் தயாராகி உபல்லவ்யத்தில் முகாமிட்டுள்ளார். திருதராஷ்டிர மன்னர் கிழவராகிவிட்ட போதும் அமைதியாக இருப்பதில்லை. புதல்வர்களிடம் கொண்ட பாசத்தால் அதர்மவழியில் செல்லுகின்றார். ஆனால் கர்ணன், சகுனி, துச்சாதனன் ஆகியோருடைய தீய ஆலோசனையால் பாண்டவ-கௌரவ யுத்தம் ஏற்படுவது உறுதியாகிவிட்டது. கௌரவர்கள் பாண்டவர்களுக்கு 13 ஆண்டுகளுக்குப் பின் நாட்டைத் திருப்பி அளிப்பதாகச் சபதம் செய்தனர். ஆனால் அதனை நிறைவேற்றவில்லை. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய சமாதான முயற்சியும் பயனின்றிப் போனது. கௌரவர்களின் இந்த அதர்மவழி வீரர்கள் அனைவரின் அழிவுக்கும் காரணமாகப் போகிறது. இவற்றை யோசித்து நான் பகலிலும் இரவிலும் உறக்கமின்றிக் கலங்குகிறேன்” என்று உரைத்தார்.

3.8. விதுரர் சொற்களைக் கேட்ட குந்தி மிகுந்த யோசனைக்குப்பின் கர்ணனைச் சந்திக்கத் தீர்மானித்தல்

விதுரரின் சொற்களைக் கேட்ட குந்தி பெரும் துயரம் அடைந்தாள். மனதிற்குள் யோசிக்கலானாள். சகோதரர்களுக்கிடையே இப்போர் பெரும் அழிவை விளைவிக்கப் போகிறது. இதைவிட துயரமளிப்பது வேறு என்ன இருக்க முடியும்? உற்றார் உறவினரை அழித்துச் செல்வம் பெறுவதைவிட வறியவனாக இருந்து மரணமடைவதே நல்லது. பீஷ்மபிதாமகரும், துரோணாசாரியாரும் கர்ணனும் துரியோதனனுக்காகப் போர் செய்யப் போகிறார்கள். துரோணரும் பீஷ்மரும் பாண்டவர்களிடம் இதய பூர்வமான அன்பை வைத்திருக்க முடியாது. ஆனால் கர்ணன் எப்போதும் தீயவனான துரியோதனனையே பின்பற்றுகிறான். கர்ணன் பாண்டவர்களிடம் துவேஷம் கொண்டுள்ளான். பாண்டவர்களை அழிக்கப் பெரும் பலசாலியான அவன் தீர்மானித்துள்ளான். இந்த விஷயம் என் மனதை தகிக்கச் செய்கிறது.

இன்று நான் கர்ணனுடைய மனதைப் பாண்டவர்களிடம் திருப்புவதற்காக அவனிடம் செல்லப் போகிறேன். துர்வாச முனிவர் அளித்த மந்திரத்தால் சூரிய பகவானை உபாசித்துக் கர்ணனைக் கருவுற்றேன். நம்பிக்கைக்குரிய வளர்ப்புத்தாய் உதவியால் கர்ணன் பிறந்தான்; என் தந்தையும், உறவினரும் அறியாமல் நடந்த விஷயம் இது. அந்த என் மகன் கர்ணன் இன்று தன் சகோதரர்களின் நன்மைக்காக என் சொல்லை ஏற்கமாட்டனா?” என்று யோசித்த குந்தி ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்து பாகீரதி நதிக்கரைக்கு வந்தாள்.

3.9. குந்தி கர்ணனைச் சந்தித்துக் கூறும் செய்தி

இவ்வாறு யோசித்துக் கங்கைக் கரையை அடைந்த குந்தி சத்யபராயணனும், கருணை நிறைந்தவனுமான கர்ணன் தன் கம்பீரமான குரலில் வேத பாடம் செய்வதைக் கேட்டாள். கர்ணன் தன் இரு கைகளையும் உயர்த்தியவாறு கிழக்கு நோக்கி அமர்ந்து ஜபம் செய்து கொண்டிருந்தான். குந்தி அவன் பின்னால் நின்று கொண்டாள். ஜபத்தை முடித்து விட்டுக் கர்ணன் பின்னால் திரும்பிய போது குந்தியைக் கண்டான். கை குவித்து வணங்கினான். அவள் அருகே நின்று கொண்டாள். புன்முறுவலோடு கேட்டான். “தேவி! நான் அதிரதன் ராதா இவர்களின் புதல்வன் கர்ணன். தங்கள் பாதங்களை வணங்குகிறேன். தாங்கள் எதற்காகக் கஷ்டப்பட்டு இங்கு வந்துள்ளீர்கள்? தங்களுக்கு நான் என்ன சேவை செய்ய வேண்டும் என்று கூறுங்கள்” என்றான்.

குந்தி கர்ணனுக்குப் பதிலளித்தாள். “கர்ணா! நீ ராதாவின் மகன் அல்ல; எனது புதல்வன்; உன் தந்தை அதிரதனல்ல; கன்னிவயதில் எனது கர்ப்பத்தில் உதித்த மூத்த மகன் நீ. குந்தி போஜரின் மாளிகையில் பகவான் சூரிய தேவன் உன்னை என் கருவிலிருந்து தோற்றுவித்தார். தந்தையின் வீட்டில் நான் உனக்குப் பிறப்பளித்தேன். நீ பிறந்த போது கவச குண்டலங்களோடு தேவபாலகனைப் போல் விளங்கினாய். இன்று நீ உன் சகோதர்களுடன் அறிமுகம் இன்றித் திருதராஷ்டிரன் புதல்வர்களுக்குச் சேவை செய்து கொண்டிருக்கிறாய். இது உனக்குச் சிறிதும் தகுதியானதல்ல. மகனே! தாய் தந்தையரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதே மனிதனின் தர்மம் எனச் சாஸ்திரம் கூறுகிறது. முன்பு அர்ஜுனனால் வெல்லப்பட்ட, துஷ்டர்கள் பேராசையால் அபகரித்த ராஜ்ய லக்ஷியை நீ திருதராஷ்டிரன் புதல்வர்களிடமிருந்து பிடுங்கி உன் சகோதர்களுடன் அனுபவி. கர்ண-அர்ஜுனனின் சேர்க்கையைக் கௌரவர்கள் பார்க்கட்டும்; இதனைக் கண்டு துஷ்டர்கள் தலை குனியட்டும். கர்ணன், அர்ஜுனன் இருவரும் சேர்ந்துவிட்டால் இப்புவிமீது அனைத்தும் உங்களுக்குச் சாத்தியமாகும். கர்ணா? பெரும் யாக வேதி மீது பிரம்மா தேவகணங்கள் சூழ இருப்பதுபோல், உன் ஐந்து சகோதர்களால் சூழப்பட்டு நீயும் பொலிவு பெறுவாய்.

பாண்டவர்களின் மூத்த சகோதரனும், பெருவீரனுமான உனக்குத் தேரோட்டிமகன் என்ற பெயர் இருக்கக்கூடாது”, என்று குந்தி கூறினாள்.

3.10. குந்திக்கு காணன் அளித்த பதில்

குந்தி கூறி முடித்தவுடன் சூரிய மண்டலத்தில் இருந்து சூரியனின் வாக்கும் தோன்றியது. குந்தியின் கூற்று சத்தியம் என்றும் அதனை நிறைவேற்றுமாறும் அது கர்ணனிடம் கூறியது ஆனால் தாய், தந்தை இருவர் கூறியும் கர்ணன் மனம் மாறவில்லை. கர்ணன் குந்தியிடம் கூறலானான், “ராஜபுத்ரி! நீ கூறியதில் எனக்கு அக்கறை ஏற்படவில்லை. நீ எனக்குப் பெரும் கொடுமை செய்தாய். நீரில் எறிந்தாய். கூடித்திரியனாகப் பிறந்தும் கூடித்திரியனுக்குரிய சம்ஸ்காரங்கள் இன்றி உன்னால் வஞ்சிக்கப்பட்டேன். என்னிடம் அன்று கருணை காட்டாத நீ இன்று கூடித்திரிய தர்மத்தை நோக்கி என்னைத் தூண்டுவிக்கிறாய். நீ முன்பு தாயாக இருந்து என் நன்மைக்கான செயல் எதையும் செய்யவில்லை. இன்று உன் நன்மையை மட்டும் விரும்பி எனக்கு என் கடமையைப் பற்றி உபதேசம் செய்கிறாய். இன்றுமுன் நான் பாண்டவர்களின் சகோதரன் என்று யாரும் அறிய மாட்டார்கள். இப்போது இந்த உண்மை சொல்லப்படுகிறது. இச்சமயம் நான் பாண்டவர்களோடு சேர்ந்தால் கூடித்திரிய சமுதாயம் நான் அர்ஜுனனிடம் கொண்ட பயத்தால் அவ்வாறு செய்தேன் என்று கூறாதா? திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் எனக்கு கௌரவத்தையும், சுகத்தையும், நான் விரும்பிய அனைத்தையும் அளித்துள்ளார்கள். ஆபத்துக் காலத்தில் நான் அவர்களைக் கைவிட முடியாது. துரியோதனனுக்குப் பதில் உபகாரம் செய்வதற்கான வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியுள்ளது.

ஆனால் நீ என்னைத் தேடிவந்ததையும் நான் வீணாக்க மாட்டேன். போரில் அர்ஜுனனைத் தவிர மற்ற நான்கு புதல்வர்களையும் வாய்ப்புக் கிடைத்தாலும் நான் கொல்லமாட்டேன். என் போர் அர்ஜுனனோடு தான் நடக்கும். ஒன்று போரில் அர்ஜுனன் என்னால் கொல்லப்படுவான் அல்லது அர்ஜுனனால் நான் கொல்லப்படுவேன். எப்படி இருந்தாலும் உனக்கு ஐந்து புதல்வர்கள் இருப்பார்கள்” என்று கூறினான். இதனைக் கேட்ட குந்தி துயரத்தால் நடுங்கினாள். கர்ணனை மார்போடு அணைத்துக்கொண்டாள். “கர்ணா! தெய்வம் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது. நீ கூறுவது போலவே ஆகட்டும். நீ உன் நான்கு சகோதர்களுக்கு அபயம் அளித்துள்ளாய். அதில் உறுதியாக இரு” என்றாள். கர்ணனும் அவ்வாறே உறுதியளித்தான். குந்தி கர்ணனுக்கு நன்மை உண்டாகட்டும் என்று வாழ்த்தினாள். பின் தாயும் மகனும் தனித்தனியே அவரவர் இடம் நோக்கிச் சென்றனர்.

4.ஸ்திரீ பருவம்

4.1. போரில் வெற்றிபெற்ற பாண்டவர்கள் குந்தியிடம் வருதல்; குந்தியின் கருணை

மகாபாரதப் போரும் நடந்து முடிந்தது. கௌரவர் தரப்பில் மூவரும் பாண்டவர் தரப்பில் எழுவரும் மட்டுமே உயிர் பிழைத்தனர். வெற்றி பெற்ற பாண்டவர்கள் திருதராஷ்டிர மன்னரையும், காந்தாரி தேவியையும் சந்தித்த பிறகு தங்கள் வீரமாதாவான குந்தி தேவியிடம் வந்தனர். மிக நீண்ட காலத்திற்குப்பின் குந்திதேவி தன் புதல்வர்களைக் கண்டாள். அவர்கள் அனுபவித்த கஷ்டங்களை நினைத்தாள். புடவைத் தலைப் பால் முகத்தை மூடிக் கொண்டு கண்ணீர் பெருக்கினாள்.

புதல்வர்களுடன் கண்ணீர் சிந்திய குந்தி தன் புதல்வர்களின் அஸ்திர, சஸ்திரங்களால் காயம்பட்ட சரீரங்களை அடிக்கடி பார்த்தார். மாறி, மாறி, தன் புதல்வர்களின் சரீரங்களை அன்புடன் தடவினாள். திரௌபதிக்காகத் துக்கம் கொண்டார். குந்தியின் அருகிலேயே தரையில் விழுந்து அழுது கொண்டிருந்த திரௌபதி குந்தியிடம், “தேவி! அபிமன்யுவுடன் உங்கள் பேரர்கள் அனைவரும் எங்கு சென்று விட்டனர்? நீண்ட காலத்திற்குப் பின் தபஸ்வினியான உங்களைக் கண்ட உங்கள் அருகில் அவர்கள் வரவில்லை. எங்களுடைய புதல்வர்களை இழந்து இப்போது இந்த ராஜ்யத்தில் என்ன காரியம் இருக்கிறது” என்று கூறி அழுதாள். சோகத்தால் துவண்ட திரௌபதியைத் தூக்கி, குந்தி தேவி தைரியம் கூறினார். பின்னர் திரௌபதியுடன் காந்தாரியிடம் சென்றார். பாண்டவர்களும் அவர்களுடன் சென்றனர்.

காந்தாரி தேவி குந்திக்கும் திரௌபதிக்கும் ஆறுதல் அளித்தார். “காலத்தின் மாறுதலால் தூண்டப்பட்டு இந்தப் பேரழிவு உண்டாகியுள்ளது. இந்த காண்டம் நடந்தே தீர வேண்டியது. அதனாலேயே இவ்வாறு நிகழ்ந்துள்ளது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சமாதானப் பேச்சு பயனற்றுப் போன போது, அறிவாளியான விதுரர் கூறிய சொற்களின்படியே அனைத்தும் நடந்துள்ளன” என்று உரைத்தார்.

4.2. குந்தி கர்ணன் தன் மகன் என்ற ரகசியத்தை வெளியிடுதல்

பின்னர், திருதராஷ்டிர மன்னர், யுதிஷ்டிரர், மற்றவர்கள் அரசகுலப் பெண்கள் அனைவரும் போர்க்களம் சென்றனர். அங்கு உயிர் இழந்து கிடந்த தன் புதல்வர்களையும், மற்றமன்னர்களையும் கண்டு துயரத்தில் மூழ்கிய காந்தாரி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம், இவ்வளவு பேரழிவிற்கும் காரணமான உன் குலமும் 36 ஆண்டுகளுக்குப்பின் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டு

இவ்வாறே அழிவர். உன் குலப்பெண்களும் இவ்வாறே கண்ணீர் பெருக்குவர் எனச் சாபம் உரைத்தாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அது அவ்வாறுதான் நடக்கும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டது. நீ ஏன் அதை மீண்டும் கூறுகிறாய் எனப் பதிலுரைத்தார்.

அவர்களை அமைதிப்படுத்திய திருதராஷ்டிர மன்னர் அனைவருக்கும் இறுதிக் காரியங்களைச் செய்யுமாறு யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார். யுதிஷ்டிரர் ஆணைப்படி விதுரர், சஞ்ஜயன் முதலியோர் முறைப்படி அனைவரின் உடல்களையும் எரியூட்டினர். பின் அனைவரும் கங்கையில் மூழ்கி அனைவருக்கும் நீர் அளித்து அஞ்சலி செய்தனர்.

அச்சமயம் குந்தி தேவி திடீரென்று துயரத்துடன் அமுதவாறு, தன் புதல்வர்களிடம் இவ்வாறு கூறினார், “பாண்டவர்களே எந்த வில்லாளி வீரன் தேர்ப்படைக்குத் தலைவனாக இருந்தானோ, வீரனுக்குரிய சுப லக்ஷணங்கள் பெற்றிருந்தானோ, யாரை நீங்கள் சூதபுத்திரன் என்று அறிந்தீர்களோ, கருதுகிறீர்களோ, யார் சேனையின் நடுவில் சூரியனைப் போல் பிரகாசித்து வந்தானோ, யார் முன்பு உங்களை எப்போதும் எதிர்த்தானோ, யார் துரியோதனனின் சேனை முழுவதும் தன்பின் வரும்படி சோபித்தானோ, பலபராக்கிரமத்தில் தனக்குச் சமமான ஒருவன் இல்லாதவனோ, எந்த சூரவீரன் தன் உயிரைப் பணயம் வைத்து எப்போதும் புகழையே சம்பாதித்தானோ, ஒரு போதும் போரில் புற முதுகிடாதவனோ, அந்த சத்ய பிரதிக்கு கர்ணனுக்காகவும் நீங்கள் ஜலதானம் அளியுங்கள். அவன் உங்களுடைய மூத்த சகோதரனாவான். சூரிய பகவானின் அம்சத்தால் அந்த வீரன் என்னுடைய கர்ப்பத்திலேயே தோன்றினான். பிறவியுடனேயே அந்த சூரவீரனின் உடலில் கவசமும் குண்டலமும் சோபையுற்றன” என்று கூறினாள்.

தாயின் சொற்களைக் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் மிகவும் துயரம் அடைந்தார். “சூரிய குமாரனான கர்ணன் முன்பு எவ்வாறு உங்களுக்குப் புதல்வன் ஆனார்? துணியில் மூடிய தீயைப்போலத் தாங்கள் அவரை எவ்வாறு இதுவரை மறைத்து வைத்தீர்கள்? இந்த ரகசியத்தை மறைத்து எங்கள் அனைவரையும் தாங்கள் கொன்று விட்டீர்கள். குரு குலத்தின் அழிவால் ஏற்பட்டதைவிட 100 மடங்கு துயரத்தை நான் அடைந்துள்ளேன்”, இவ்வாறு பலவாறாகக் கூறிய யுதிஷ்டிரர் விம்மி விம்மி அழுதார். அங்கு அவருடன் இருந்த அனைவருமே அழுதனர். பின்னர் தன் சகோதரனின் மனைவியரையும் புதல்வர்களையும் அன்புடன் அழைத்துக் கொண்டார். முறைப்படி கர்ணனுக்குப் பிரேத காரியங்களைச் செய்தார்.

பின் அவர் “பாவியான நான் இந்த ரகசியத்தை அறியாத காரணத்தினால் என் அண்ணனைக் கொல்வித்தேன். ஆகவே இன்று முதல் பெண்களின்

மனத்தில் எந்த மறைவான ரகசியமும் மறைந்திருக்க முடியாது” என்று சாபம் அளித்தார்.

4.3. அஸ்தினாபுர நிகழ்வுகள்

யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரிடம் உபதேசம் பெற்று ராஜ்ய பாரத்தை ஏற்றார். திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி தேவி ஆகியோருக்கு மதிப்பளித்து பாதுகாத்தார். சிறிது காலம் கழிந்தது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரரின் அனுமதியுடன் துவாரகை புறப்பட்டார். புதல்வனை இழந்து சோகத்தில் மூழ்கியிருந்த சுபத்ராவை குந்தி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் துவாரகைக்கு அனுப்பி வைத்தாள். இதற்கிடையில் அஸ்வமேத யாகத்திற்காகப் பொருள் வேண்டி, வியாசரின் ஆலோசனைப்படி யுதிஷ்டிரர் தன் தம்பியருடன் இமயத்திற்கு யாத்திரை மேற்கொண்டார். மருத் மன்னர் இமயத்தில் புதைத்து வைத்திருந்த பெரும் செல்வத்தைப் பெறுவதற்காகவே பாண்டவர்கள் இமயம் சென்றனர்.

துவாரகை சென்று தன் தாய்-தந்தையரையும், உறவினரையும் கண்டு மகிழ்ந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், யுதிஷ்டிரர் அஸ்வமேதயாகத்திற்காகக் கூறிய சமயம் நெருங்குவதை அறிந்து மீண்டும் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். அவருடன் பலராமர், ருக்மிணி, அவளுடைய புதல்வர்கள் மற்றும் சுபத்ரா முதலியோரும் அஸ்தினாபுரம் வந்தனர். காந்தாரி, குந்தி, கணவனை இழந்த உத்தரா மற்றும் பரதகுலப்பெண்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்க விரும்பி அவர்கள் அனைவரும் அஸ்தினாபுரம் வந்தனர்.

5. ஆஸ்வமேதிக பருவம்

5.1. பரீக்ஷித்தின் பிறப்பு; குந்தி துயரத்துடன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் வேண்டுகூல்

யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் இமயம் சென்றிருந்தனர். வருஷணி குலத்தவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உள்ளிட்டோர் அஸ்தினாபுரத்தில் வாசம் செய்தனர். இந்த சமயத்தில் உத்தராவிற்கு பரீக்ஷித்தின் பிறப்பு உண்டாயிற்று. அஸ்வத்தாமாவின் பிரம்மாஸ்திரத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருந்ததால் உத்தராவின் புதல்வன் இறந்தே பிறந்தான். குழந்தை பிறந்ததும் உறவினர்களின் மகிழ்ச்சி கோலாஹலம் கேட்டது. அது உடனே அடங்கிவிட்டது.

இதனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மிகுந்த கவலை கொண்டார். சாத்யகியுடன் அந்தப்புரம் நோக்கி விரைந்தார். அங்கு அவரது அத்தை மிக வேகமாக “வாகதேவா! ஓடிவா! ஓடிவா!” என்று அழைத்தவாறு வருவதைக் கண்டார். குந்திக்குப் பின்னால் திரௌபதியும், சுபத்ரையும் மற்ற பரத குலப் பெண்களும் விம்மி, விம்மி அழுது கொண்டிருந்தனர்.

குந்தி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் அருகில் வந்து கண்களில் நீர் பெருக தழு தழுத்த குரலில் கூறலானார்; “மகாபாஹு! வாசுதேவா! உன்னைப் பெற்று உன் தாய் தேவகி உத்தம புத்திரனை உடையவளாகக் கருதப்படுகிறாள். நீயே எங்களுக்கு ஆதாரமானவன். நீயே எங்களுக்கு உதவியாளன். இந்த குலத்தின் பாதுகாப்பு உன்னுடையது. யதுகுலதிலகா! உன்னுடைய மருகமன் அபிமன்யுவின் பாலகன் அஸ்வத்தாமாவின் பிரம்மாஸ்திரத்தால் இறந்தே பிறந்துள்ளான். கேசவா! இவனுக்கு உயிர்ப்பிச்சை கொடு.

யதுநந்தனா! அஸ்வத்தாமா துரும்பு பாணத்தைப் பிரயோகித்த போது நான் உத்தராவின் இறந்த பாலகனை உயிர்ப்பித்து விடுவேன் என்று சபதம் செய்தாய். கிருஷ்ணா! இப்போது அதே பாலகன் இறந்து பிறந்துள்ளான். புருஷோத்தமா! இவன் மீது உன்னுடைய அருட்பார்வையைக் காட்டு. இவனுக்கு உயிரளித்து உத்தரா, சுபத்ரா, திரௌபதியோடு என்னையும் காப்பாற்று. வீரனே! தர்ம புத்திரர் யுதிஷ்டிரரையும், பீமார்ஜுனர்களையும், நகுல-சகாதேவர்களையும் கூட காப்பாற்று. நீயே எங்களை இந்த சங்கடத்திலிருந்து உத்தாரம் செய்யத் தகுந்தவனாவாய்.

என்னுடையதும், பாண்டவர்களுடையதும் ஆன உயிர் இந்த பாலகனுக்கே அதிமமானது. தஷார்ணகுலநந்தனா! என் கணவர் பாண்டு மற்றும் மாமனார் விசித்திர வீரியனின் பிண்டத்திற்கும் இவனே உதவியாளனாவான். ஜனார்த்தனா? உனக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். உனக்கு மிகவும் பிரியமானவனும், உன்னைப் போலவே அழகானவனுமான அந்தப் பரலோகவாசி அபிமன்யுவிற்குப் பிரியமானதைச் செய். அவனுடைய இந்தப் பாலகனைப் பிழைக்கச் செய். அபிமன்யு உத்தராவிடம், “கல்யாணி! உன்னுடைய புதல்வன் என் மாமனார் வீட்டிற்குச் செல்வான். வருஷணி மற்றும் அந்தகர்களின் குலத்தினரிடம் தனுர்வேதத்தையும், பலவகையான அஸ்திர, சஸ்திர, பயிற்சியையும், தூய நீதி சாஸ்திரத்தின் கல்வியையும் பெறப் போகிறான் என்று கூறியிருந்தான். உத்தரா தன் கணவனின் பிரியமான இந்த சொல்லைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்யும் வீர அபிமன்யு பிரேமையோடு இவ்வாறு கூறியிருப்பதால் இது சத்தியமாக வேண்டும். மதுசூதனா! இந்த குலத்தின் நன்மைக்காக நாங்கள் அனைவரும் உன் கால்களில் விழுந்து பிச்சை கேட்கிறோம். இந்தப் பாலகனை உயிர்ப்பித்து குருகுலத்திற்கு மிக உத்தமமான நன்மையைச் செய்” என்று கூறி, இருகைகளையும் மேலே தூக்கி வணங்கிய குந்தி தேவி வேதனையுடன் பூமியில் விழுந்து விட்டாள். மற்ற பெண்களின் நிலையும் இவ்வாறே ஆயிற்று. அவர்கள் அனைவரின் கண்களில் இருந்தும் கண்ணீர் தாரை தாரையாகப் பெருகியது.

5.2. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் குழந்தையை உயிர்ப்பித்தல்

அவர்கள் அழுது கொண்டே “ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய மருமகனின் சிறுவன் இறந்தே பிறந்தானே” என்று கூறிக் கொண்டிருந்தனர். அச்சமயம் ஜனார்த்தனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் குந்தி தேவிக்கு துணையாகக் கைகொடுத்து அமரச் செய்தார். தன் அத்தைக்கு ஆறுதல் அளித்தார். சுபத்ராவும் குழந்தையை உயிர் பிழைக்க வைக்குமாறு தன் அண்ணனிடம் பிரார்த்தித்தாள். உத்தராவும் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் கால்களில் விழுந்து வணங்கி குருவம்சத்தை உத்தாரம் செய்ய வேண்டி அழுதாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் பாலகனை உயிர்ப்பித்து அவனுக்கு ‘பரீக்ஷித்’ என்னும் பெயரைச் சூட்டினார்.

6. ஆசிரம வாசிகா பருவம்

6.1. குந்தி தேவி காந்தாரியின் சேவையில் ஈடுபடுதல்

உத்தராவின் குழந்தை உயிர் பிழைத்தது; யுதிஷ்டிரரும் இமயத்தில் இருந்து கொண்டு வந்த மருத்மன்னரின் செல்வத்தைக் கொண்டு அஸ்வமேத யாகத்தைச் சிறப்பாகச் செய்து முடித்தார். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் யுதிஷ்டிரர் கேட்டவாறு அவருக்கு தர்மோபதேசம் அளித்து, துவாரகை திரும்பி விட்டார். யுதிஷ்டிரர் திருதராஷ்டிரரையும், காந்தாரி தேவியையும் மிகுந்த மரியாதையுடன் கவனித்துக் கொண்டார் தங்களின் நூறு புதல்வர்களையும் இழந்த துயரம் தெரியாதவாறு எல்லா வகையான வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தார். குந்தி தேவியும் காந்தாரிக்கு மிகுந்த அன்புடன் எப்போதும் சேவை செய்து வந்தார். அவருடன் குருகுலத்துப் பெண்களும் காந்தாரி தேவிக்கு மிகுந்த மரியாதையுடன் சேவை புரிந்து வந்தனர்.

6.2. திருதராஷ்டிரர் காந்தாரி தேவியுடன் வனம் செல்ல விரும்புதல்

பாண்டவர்களும், குந்தி முதலிய குருகுலத்துப் பெண்களும் திருதராஷ்டிர மன்னரையும் காந்தாரியையும் மிகுந்த மதிப்பளித்து, கௌரவித்து வந்தனர். ஆனால் பீமசேனன் மட்டும் சூதாட்டசமயத்து சம்பவங்களையும், திரௌபதி அவமானப்படுத்தப்பட்டதையும், வனவாசத்தில் பெற்ற துன்பங்களையும் மறக்கவில்லை. அவர் ரகசியமாகத் தனது பணியாட்கள் மூலம் திருதராஷ்டிரரை அவமதித்து வந்தார். திருதராஷ்டிரரும், காந்தாரியும் கேட்குமாறு அடிக்கடி கடுஞ்சொற்களைக் கூறி வந்தார். தன் புஜபல பராக்கிரமத்தால் காந்தாரியின் நூறு புதல்வர்களையும் தானே கொன்றதைக் கூறி அவர்களை வேதனைக்கு ஆளாக்கினார். அதனால்

மனம் நொந்த திருதராஷ்டிரரும், காந்தாரியும் அடிக்கடி உபவாசம் இருந்து உடல் மெலிந்தனர். அவர்கள் இருவரும் கானகம் செல்ல விரும்பினர். பீமசேனனின் செயல்களை அறியாத யுதிஷ்டிரர் தன் பெரியதந்தை கானகம் செல்ல விரும்பியதை ஏற்கவில்லை. ஆனால் திருதராஷ்டிரர் உணவு ஏற்க மறுத்த காரணத்தாலும், வியாசரின் அறிவுரையாலும் ஒருவாறு மனம் தேறி திருதராஷ்டிரருக்குக் கானகம் செல்ல அனுமதி கொடுத்தார்.

6.3. குந்தி தேவி திருதராஷ்டிரர் மற்றும் காந்தாரியுடன் வனம் செல்லுதல்; பாண்டவர் துயரம்

பிறகு திருதராஷ்டிர மன்னர் யுதிஷ்டிர மன்னரிடம் செல்வம் பெற்று போரில் இறந்த அனைவருக்கும் நன்மைதரும் பெரும் தானங்களை அளித்தார் கார்த்திகை பெளர்ணமியன்று அனைவரிடமும் விடைபெற்று கானக யாத்திரை புறப்பட்டார். திருதராஷ்டிர மன்னர் மற்றும் காந்தாரியுடன் விதுரரும், சஞ்சயனும் மன்னருடன் வனம் செல்லத் தீர்மானித்தனர். பாண்டவர்களும், அரசகுலப்பெண்களும் அவர்களை வழியனுப்பி விடைகொடுக்கப் பின் தொடர்ந்து சென்றனர். நகரத்தின் வாயிலுக்கு வந்ததும் திருதராஷ்டிர மன்னர் அனைவரையும் திரும்பிச் செல்லுமாறு கூறி விடையளித்தார். விதுரரும், சஞ்சயனும் மன்னருடன் கானகம் சென்றனர்.

யுதிஷ்டிரர் சகோதரர்களுடன், அந்தப்புரப் பெண்களுடனும் நகர் நோக்கித் திரும்ப முற்பட்டார். ஆனால் குந்திதேவி தானும் காந்தாரியுடன் கானகம் செல்லவிரும்பி அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தார். யுதிஷ்டிரர் தன் தாயிடம் “ராஜமாதா! தாங்கள் தங்கள் மருமகன்களுடன் நகரத்திற்குத் திரும்புங்கள்” என்று வேண்டினார். தன் புதல்வனின் சொற்களைக் கேட்டுக் குந்தி கண்ணீர் பெருக்கினார். ஆனால் காந்தாரியைக் கைப்பிடித்து தொடர்ந்து சென்றார். அப்போது யுதிஷ்டிரரிடம் அவர் இவ்வாறு கூறினார்;

6.4. குந்தி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுபவை

“மகாராஜா! நீ சகதேவனிடம் ஒருபோதும் சினம் கொள்ளாதே. அவன் எப்போதும் நம்மிடம் பக்தி வைத்துள்ளான். உன் சகோதரன் கர்ணனையும் எப்போதும் நினைவில் வைத்துக்கொள். ஏன் எனில் என்னுடைய தீய அறிவின் காரணமாகவே அவன் போரில் கொல்லப்பட்டான். மகனே! என்னுடைய மனம் இரும்பாலானது. அதனால் தான் அது இன்னும் நொறுங்கவில்லை. சூரிய புத்திரன் கர்ணனை உங்களிடம் அறிமுகம் செய்யாதது என்னுடைய குற்றம் ஆகும். நீயும் உன் சகோதரர்களும் கர்ணனுக்காக எப்போதும் தானம் அளியுங்கள். என் மருமகன் திரௌபதிக்குப் பிரியமானதைச் செய்து வா. பீமசேனன் அர்ஜுனன், நகுலன் ஆகியோரை எப்போதும் மகிழ்ச்சியுடன் பார்த்துக்கொள். இன்று முதல் குரு குலத்தின்

பாரம் உன் மீது உள்ளது. இனி நான் அழுக்கடைந்த உடலுடன் தபஸ்வினியாகி காந்தாரியோடு வாழ்வேன். என் மாமனார், மாமியார் இவர்களின் சரணங்களுக்குச் சேவை செய்வேன்” என்றார்.

6.5. யுதிஷ்டிரர் மற்றும் பீமசேனன் குந்தி தேவியிடம் கூறுபவை

தன் தாய் இவ்வாறு கூறியதும் யுதிஷ்டிரரும் அவரது சகோதரர்களும் மிகவும் கவலையடைந்தனர். யுதிஷ்டிரர் எதுவும் பேசவில்லை. சிறிது நேரம் யோசனை செய்து அவர் தன் தாயிடம் கூறலானார்; “தாயே! நீங்கள் செய்த தீர்மானம் சரியல்ல; நீங்கள் இவ்வாறு பேசக்கூடாது. நான் உங்களுக்கு வனம் செல்ல அனுமதி அளிக்க முடியாது. தாங்கள் எங்களுக்கு அருள் புரியுங்கள்.

நாங்கள் முன்பு வனவாசத்திற்காக நகரை விட்டுப் புறப்பட்டபோது தாங்கள் விதுலாவின் சொற்கள் மூலம் உற்சாகம் அளித்தீர்கள். கூடித்திரிய தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கக் கூறினீர்கள். உங்களுடைய யோசனையின் படியே நான் பலமன்னர்களைச் சம்ஹாரம் செய்து இந்த ராஜ்யத்தைப் பெற்றேன். உங்களுடைய அந்த அறிவும் ஆலோசனையும் எங்கே போயின? எங்களுக்கு கூடித்திரிய தர்மத்தை உபதேசித்துவிட்டு நீங்கள் அதிலிருந்து விலக விரும்புகிறீர்களா? தாங்கள் எங்களையும் உங்கள் மருமகர்களையும் பிரிந்து கடுமையான காடுகளில் எவ்வாறு வசிக்க முடியும்? எனவே, எங்களிடம் அருள் கொண்டு இங்கேயே இருங்கள்” என்றார்.

தன் புதல்வன் தழுதழுத்த குரலில் கூறிய சொற்களைக் கேட்டும் குந்தி தேவி நிற்கவில்லை. இச்சமயம் பீமசேனன் அவரிடம், “தாயே! புதல்வர்களால் வெல்லப்பட்ட இந்த ராஜ்யத்தை அனுபவிக்கும் சமயம் வந்துள்ளது. நீங்கள் ராஜதர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பதற்குரிய வசதியும் வந்துள்ளது. இந்த சமயத்தில் இத்தகைய அறிவு உங்களுக்கு எவ்வாறு ஏற்பட்டது? இவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்றால் தாங்கள் இந்தப் பூ மண்டலத்தின் அழிவை ஏன் செய்வித்தீர்கள்? எங்களை விட்டுத் தாங்கள் காட்டிற்குச் செல்லும் காரணம் என்ன?

நீங்கள் காட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்றால், எங்களையும் மாத்திரியின் புதல்வர்களையும் சிறுவயதிலேயே காட்டிலிருந்து ஏன் நகரத்திற்கு அழைத்து வந்தீர்கள்? புகழுடைய என் தாயே! தாங்கள் மகிழ்ச்சி அடையுங்கள். வீரத்தால் பெற்ற யுதிஷ்டிரரின் ராஜ்ய லக்ஷ்மியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். எங்களை விட்டுக் காட்டிற்குச் செல்லாதீர்கள்” என்று வேண்டினார். ஆனால் கானகம் செல்லுவதற்காக உறுதியாகத் தீர்மானித்த குந்தி தேவி பலவகையாக வேண்டிக் கேட்ட தன் புதல்வர்களின் சொற்களை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

மாமியார் வனவாசம் செல்ல தீர்மானித்ததைக் கண்டு திரௌபதியும் சுபத்ராவும் சோகமடைந்தனர்; ஆனால் அழுது கொண்டிருந்த பாண்டவர்களைப் பார்த்தவாறே குந்திதேவி மேலும் முன்னேறிக் கொண்டிருந்தார். பாண்டவர்களும், பணியாட்களும், அந்தப்புரப் பெண்களும் அவரைப் பின் தொடர்ந்து சென்று கொண்டிருந்தனர். அப்போது குந்திதேவி தன் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு தன் புதல்வர்களிடம் பின்வருமாறு கூறலானார்.

6.6. பாண்டவர்களுக்குக் குந்தி தேவி அளித்த பதிலுரை

“மகாபாஹு பாண்டவா! நீ கூறுவது சரியே. மன்னா! முன்பு பலவகையான கஷ்டங்களை ஏற்றுத் தளர்ச்சியடைந்து விட்டாய். ஆகவே நான் போருக்காக உன்னை உற்சாகப்படுத்தினேன். குதாட்டத்தில் உன் ராஜ்யம் பிடுங்கப்பட்டது; நீ சுகத்தை இழந்துவிட்டாய். அதனால் உன்னைப் போர் செய்ய உற்சாகப்படுத்தினேன். உன்னுடைய உற்றார் உறவினர் உன்னை அவமதித்தனர்; நிராகரித்தனர். பாண்டுவின் சந்தானம் எந்த வகையிலும் அழியக் கூடாது என்று விரும்பியே உன்னை நான் போருக்கு உற்சாகப்படுத்தினேன்.

இந்திரனைப் போன்ற சக்தியும், தேவர்களுக்கு இணையான பராக்கரமும் உடைய நீங்கள் அனைவரும் வாழ்க்கையைப் பரிபாலனம் செய்வதற்காக மற்றவர்கள் முகத்தைப்பார்த்து வாழ்க்கூடாது என்று எண்ணியே நான் உன்னைப் போருக்கு உற்சாகப்படுத்தினேன். நீ தர்மாத்மாக்களில் சிறந்தவன். இந்திரனைப் போன்ற ஐஸ்வர்யம் பெற்றவன். அவ்வாறு இருந்து மீண்டும் வனவாச கஷ்டத்தை அனுபவிக்கக் கூடாது என்றே நான் உன்னைப் போருக்கு உற்சாக முட்டினேன்.

பத்தாயிரம் யானைகளின் பலத்தைப் பெற்ற பராக்கிரமியான பீமன் உற்சாகம் இழந்து விடக்கூடாது என்றே நான் உன்னைப் போருக்கு உற்சாகப்படுத்தினேன். இந்திரனைப் போன்ற பராக்கிரமம் உடைய வெற்றி வீரனான இந்த அர்ஜுனன் தளர்ந்து அமர்ந்து விடக்கூடாது என்றே நான் உன்னைப் போருக்கு உற்சாகப்படுத்தினேன். குரு ஜனங்களின் ஆணையைத்தப்பாமல் கடைப்பிடிக்கும் நகுல-சுகதேவர் பசியின் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கக் கூடாது என்றே உன்னை நான் போருக்கு உற்சாகப்படுத்தினேன். உயரமான, சியாம வண்ணமுடைய, அழகான கண்களைப் பெற்ற என்னுடைய இந்த மருமகள் சபையில் மீண்டும் அவமானப்படும் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கக் கூடாது” என்றே நான் உன்னைப் போருக்குத் தூண்டிவிட்டேன்.

பீமசேனா! நீ எல்லோரும் பார்க்கும் போதே, வாழையைப் போல் நடுங்கிய, ரஜஸ்வலையான குற்றமற்ற திரௌபதியைத் துச்சாதனன்

முட்டாள்தனமாக தாசியைப் போல் இழுத்த போதே, எனக்கு நம்முடைய இந்தக் குலம் பராபவம் அடைந்தே தீரும் என்பது தெரிந்துவிட்டது. எனது மாமனார் முதலிய கௌரவர்கள் அனைவரும் பேசாமல் அமர்ந்திருந்தனர். திரௌபதி தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்பி பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை அழைத்தவாறு குராரிப் பறவையைப் போல அழுது கொண்டிருந்தாள்.

அறிவு அழிந்து விட்ட பாவி துச்சாதனன் என் மருமகளின் கேசத்தைப் பற்றி இழுத்தபோதே நான் துயரத்தால் அறிவிழந்துவிட்டேன். மேற்கூறிய இந்தக் காரணங்களாலேயே அப்போது விதுலாவின் சொற்கள் மூலம் உங்கள் உற்சாகத்தை அதிகப்படுத்தினேன். புதல்வர்களே! இந்த விஷயத்தை நன்கு புரிந்துகொள்ளுங்கள்.

என்னுடன், என்னுடைய புதல்வர்களாகிய உங்களுடன் இந்த ராஜ வம்சம் அழிந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகவே நான் உன்னைப் போருக்கு உற்சாகப்படுத்தினேன். ஏன் என்றால் புதல்வன் இன்றி வம்சம் அழிந்து விடும் குலத்தில், புதல்வர்களும், பேரர்களும், இன்றி ஒரு போதும் புண்ணிய லோகத்தை அடைவதில்லை. ஏன் எனில் அந்த வம்சம் அழிந்தே விடுகிறது.

புதல்வர்களே! நான் முன்பு என் சுவாமியான பாண்டுவின் பரந்த ராஜ்ய சுகத்தை அனுபவித்து விட்டேன். மிகப்பெரிய தானங்களையும் செய்துள்ளேன். யாகத்தில் முறைப்படி சோமபானம் அருந்தியுள்ளேன். மன்னா! நான் என்னுடைய லாபத்திற்காக ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் தூண்டிவிடவில்லை. விதுலாவின் கூற்றின் மூலம் உங்களிடம் செய்தி அனுப்பியது உங்களைக் காப்பதற்கேயாகும்.

புதல்வர்களே! நான் புதல்வன் வென்ற ராஜ்யத்தின் பலனை அனுபவிக்க விரும்பவில்லை, நான் தவத்தின் மூலம் புண்ணியமான என் கணவனின் உலகத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறேன். யுதிஷ்டிரா! இனி என் வனவாசி மாமனார், மாமியருக்குச் சேவை செய்து, தவத்தின் மூலம் இந்த சரீரத்தை உலர்த்தி விடுவேன். கௌரவர்களில் சிறந்த மன்னா! நீ பீமன் முதலியவர்களுடன் திரும்பிச் செல். எப்போதும் தர்மத்திலேயே ஈடுபட்டு இரு. உன் இதயம் தாராளமானதாக இருக்கட்டும்” என்று குந்தி தேவி தன் புதல்வர்களுக்குப் பதிலுரைத்தாள். பாண்டவர்களும் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர்.

6.7. பாண்டவர்கள் கானகத்தில் குந்தியை தரிசித்தல்

காலம் கழிந்தது. அஸ்தினாபுரத்தில் இருந்த பாண்டவர்களும், அவர்களுடைய மனைவியரும் குந்தி தேவியைப் பற்றியும், திருதராஷ்டிரர் மற்றும் காந்தாரி தேவியைப் பற்றியும் மிகவும் கவலை கொண்டனர். தங்கள்

தாய் உயிருடன் இருக்கிறாளா இல்லையா? என்ற ஐயம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. சகதேவன் குந்தியைக்காண மிகவும் விருப்பம் கொண்டான். யுதிஷ்டிரரும் அதே எண்ணத்துடன் இருந்ததால் அனைவரும், பெண்களுடனும் படைபரிவாரங்களுடனும் குருகேஷத்திரத்தை அடைந்தனர். அங்கு திருதராஷ்டிரரின் ஆசிரமத்தை அடைந்தனர்.

அச்சமயம் நீராடி, நீர் கொண்டு வர யமுனைக்குச் சென்றிருந்த மன்னர் காந்தாரி, மற்றும் குந்தியைப் பார்க்க ஆவலுடன் யமுனைக் கரைக்கு விரைந்தனர். வழியில் அந்த முதியவர்கள் வரக் கண்டு ஓடிச் சென்று அவர்கள் பாதங்களைப் பணிந்தனர். பிறகு அவர்களிடமிருந்த நீர்க்குடங்களைத் தாம் சுமந்தவாறு பாண்டவர்கள் பெரியதந்தை மற்றும் இரு தாயார்களுடனும் ஆசிரமம் அடைந்தனர்.

தன்னை நோக்கி ஓடிவந்த சகதேவன், தன் பாதங்களில் பணிந்த உடன் குந்தி அவரைத் தன் இருகைகளாலும் தூக்கி மார்போடு அணைத்து உச்சி முகர்ந்தார். பிறகு யுதிஷ்டிரர், பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன் ஆகியோரையும் ஆவலுடன் பார்த்த குந்திதேவி ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக்கினார். பிறகு திரௌபதி சுபத்ரா முதலிய மருமகள்களும், மற்ற அரச குலப்பெண்களும் குந்தி தேவியின் பாதங்களைப் பணிந்தனர். குந்தி அவர்கள் அனைவரையும் அணைத்து ஆசியளித்தார்.

6.8. வியாச மகரிஷியிடம் குந்தி கர்ணனின் பிறப்பு ரகசியத்தை வெளியிடுதல்

பாண்டவர்கள் ஒரு மாதகாலம் திருதராஷ்டிரருடைய ஆசிரமத்தில் தங்கியிருந்தனர். இச்சமயத்தில் வியாசமகரிஷி மீண்டும் திருதராஷ்டிரரின் ஆசிரமத்திற்கு வந்தார். திருதராஷ்டிரர் மீளாப்பெருந்துயரில் ஆழ்ந்திருந்ததை அறிந்து, அவருடைய துயரைப் போக்கும் விதமாக அவர் விரும்பியவற்றைச் செய்து அவருக்கு அமைதியளிப்பதற்காக அங்கு வியாசர் வந்தார். அப்போது காந்தாரி தேவியும் தன்னுடைய துயரங்களை வியாசரிடம் தெரிவித்தாள். காந்தாரியைத் தொடர்ந்து குந்தி தேவி தன் உள்ளத்தைத் தகிக்கச் செய்து கொண்டிருந்த கர்ணனின் பிறப்பு ரகசியத்தை வியாச பகவானிடம் வெளியிட்டார். தனக்கும் அருள் பாலித்து அமைதி தருமாறு வேண்டினார்.

6.9. கங்கைக் கரையில் இறந்தவர் தரிசனம் பெறுதல்

அனைவரது துயரத்தையும் நீக்க விரும்பிய வியாசமகரிஷி அனைவரையும் இரவு வேளையில் கங்கைக் கரையில் கூடுமாறு கட்டளையிட்டார். அதன்படி திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, பாண்டவர்கள்,

அவர்களுடைய பரிவாரங்கள் என அனைவரும் கங்கையைக் கரையில் கூடி, வசதியாக அமர்ந்து கொண்டனர். இரவு வந்ததும் வியாசர் கங்கை நீரில் பிரவேசித்துப் போரில் கொல்லப்பட்டவர்களை அழைத்தார். போரில் கொல்லப்பட்ட அனைவரும் நீரிலிருந்து வெளியே எழும்பிக் காட்சியளித்தனர். கர்ணன், அபிமன்யு, திரௌபதியின் ஐந்து புதல்வர்கள் பீஷ்மர், துரோணர், துரியோதனன், சகுனி, துச்சாதனன் உள்ளிட்ட அனைவரும் கங்கை நீரிலிருந்து வெளிப்பட்டு அனைவருக்கும் தரிசனம் அளித்தனர். இறந்தவர்கள் மீண்டு வந்ததும் அனைவரும் அவர்களுடன் மகிழ்ந்திருந்தனர். அவர்கள் பின்னர் வந்தவாறே மறைந்து விட்டனர்.

6.10. குந்தி சகதேவனுக்கும் மற்ற பாண்டவர்களுக்கும் அறிவுரை கூறுதல்

மனத்துயரம் விலகி அனைவரும் திருதராஷ்டிரனின் ஆசிரமம் திரும்பினர். அங்கு வியாசர் கூறியவாறு திருதராஷ்டிர மன்னர் யுதிஷ்டிரரிடம் அஸ்தினாபுரம் திரும்பி ராஜ்ய காரியங்களைக் கவனிக்குமாறு ஆணையிட்டார். ஆனால் வயது முதிர்ந்த திருதராஷ்டிரரையும், காந்தாரி மற்றும் குந்திதேவியையும் விட்டு நாடு திரும்ப யுதிஷ்டிரர் விரும்பவில்லை. காந்தாரி தேவியும் பாண்டு குமாரனை அஸ்தினாபுரம் திரும்ப அறிவுறுத்தினார். ஆனாலும் யுதிஷ்டிரர் அதனை ஏற்கவில்லை.

அச்சமயம் சகதேவன் தன் சகோதரரிடம் தனக்குக் குந்தி தேவியை விட்டு வர தைரியமில்லை என்றும், யுதிஷ்டிரர் திரும்பிச் சென்று ராஜ்ய நிர்வாகத்தைக் கவனிக்க வேண்டும் என்றும், தான் திருதராஷ்டிரர் மற்றும் இரு தாயார்களுக்கும் சேவை செய்வேன் என்றும் கூறினார். சகதேவன் இவ்வாறு கூறியதும், குந்தி தேவி சகதேவனை மார்போடு அணைத்துக் கொண்டாள். அவரிடம், “மகனே! நீ அவ்வாறு கூறாதே. என் சொற்களைக் கேள். நீங்கள் அனைவரும் இங்கிருந்து சென்று விடுங்கள். உங்களுடைய வழி நன்மை நிறைந்ததாயிருக்கட்டும்.

நீங்கள் எப்போதும் நலமோடு இருங்கள். நீங்கள் இருப்பதால் எங்களுடைய தவத்தில் இடையூறு ஏற்படும். நான் உங்களுடைய அன்புக்கயிற்றில் கட்டப்பட்டு, உத்தமமான தவத்திலிருந்து விழுந்து விட நேரிடும். ஆகவே, திறமையான புதல்வர்களே! சென்று விடுங்கள் இனி எங்களுக்கு மிகவும் குறைந்த ஆயுளே உள்ளது” என்று கூறினார். இவ்வாறு பலவாறாகக் கூறி குந்தி தேவி சகதேவனுக்கும், யுதிஷ்டிரருக்கும் தைரியம் அளித்தார். அவர்களை நாடு திரும்பச் செய்தார்.

குந்தி தேவியின் சொற்களைக் கேட்டுத் தைரியமடைந்த யுதிஷ்டிரரும் மற்ற பாண்டவர்களும் திருதராஷ்டிரரை வணங்கி அவரது ஆசியைப்

பெற்றனர் இரு தாயார்களின் பாதங்களையும் பணிந்தனர். குந்தி தன் புதல்வர்களுக்கும் மருமகன்களுக்கும் ஆசி அளித்தார். பிறகு தேர்கள் தயாராயின. அனைவரும் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர்.

6.11. குந்தி தேவியின் முடிவு

பாண்டவர்கள் அஸ்தினாபுரம் திரும்பி இரண்டு ஆண்டுக் காலம் கழிந்து விடுகிறது. திருதராஷ்டிரர் முதலிய மூவரும் கடும் தவத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். குந்தி மாதத்திற்கு ஒரு நாள் மட்டும் போஜனம் ஏற்று உயிர் வாழ்கிறார். காந்தாரி தேவிக்கு உதவியாக இருக்கிறார்.

இச்சமயத்தில் ஒருநாள் கங்கையில் நீராடி மூவரும் ஆசிரமம் திரும்பும் போது காட்டுத்தீயால் அனைவரும் சூழப்படுகின்றனர். திருதராஷ்டிரரின் சொற்படி சஞ்ஜயன் தீயிலிருந்து வெளியேறிச் சென்று விடுகிறார். மற்ற மூவரும் அக்னியின் வசப்பட்டு உயிர் இழக்கின்றனர். இந்த செய்தி சஞ்ஜயன் மூலம் கங்கைக்கரை தவசிகளுக்கும், நாரதமகரிஷிக்கும் கூறப்படுகிறது. நாரதமகரிஷி அஸ்தினாபுரம் சென்று யுதிஷ்டிர மன்னரிடம் இத்துயரச் செய்தியைத் தெரிவித்து, இறுதிச் சடங்கினைச் செய்யுமாறு கூறுகிறார்.

அதன்படி துயரத்தில் ஆழ்ந்த பாண்டவர்கள் தம் தாய்க்காக நீரஞ்சலி அளித்து, சிராத்த காரியத்தைச் செய்வித்துப் பெரும் தானம் அளித்தனர். இவ்விதம் தன் இறுதிக்காலத்தில் தன் புதல்வர்களுடன் இருந்து சுக வாழ்வை வாழ விரும்பாத குந்தி, மூன்றாண்டுக்காலம் திருதராஷ்டிரருக்கும், காந்தாரி தேவிக்கும் சேவை செய்து இறுதியில் பரலோகம் அடைந்தார்.

3. திரௌபதி தேவி

1. ஆதிபருவம்:

1.1. திரௌபதியின் பிறப்பிற்கான காரணம்:

பாஞ்சால மன்னன் துருபதன் துரோணரால் பழி வாங்கப்படுகிறான். துரோணர் தனது சீடனான அர்ஜுனனிடம் தனது குருதட்சிணையாகத் துருபதனைக் கைது செய்து தன்னிடத்தில் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிடுகிறார். பால்யத்தில் நண்பனாக இருந்தும் மன்னன் ஆனதும் தன்னை அவமதித்த துருபதனுக்குப் பாடம் புகட்டவே துரோணர் இதனைச் செய்கிறார். அர்ஜுனனும் கடுமையான போர் நிகழ்த்தி துருபதனைக் கைது செய்து துரோணரிடம் ஒப்படைக்கிறார். பாஞ்சால நாட்டின் பாதியைத் தன் வசம் வைத்துக் கொண்டு பாதியைத் துருபதனிடமே துரோணர் திருப்பி அளித்து விடுகிறார். துருபதன் மிகுந்த அவமானமும், வேதனையும் அடைந்து துரோணரை வெல்லும் ஒரு மகனையும் அர்ஜுனனை மணக்கும் ஒரு மகளையும் பெற விரும்புகிறான். அதன்படி யாஜர், உபயாஜர் என்ற பிரம்மரிஷிகளைச் சரணடைந்து வேண்டுகிறான். அவர்களும் சிறந்த யாகம் செய்விக்கின்றனர்.

யாகத் தீயிலிருந்து முதலில் த்ருஷ்டத்யும்னன் தோன்றுகிறான். தொடர்ந்து தோன்றுபவளே பாஞ்சாலி. பேரழகு மிக்கவள், கருவண்டு போன்ற கண்கள், சுருண்ட கருங்கூந்தல், சிவந்த நகங்கள், அழகிய புருவம், அழகான உருவம், சியாமள வண்ணம் கொண்டு துர்காதேவியே மனித உருவெடுத்து வந்தாற்போல் திகழ்ந்தார். நீலத்தாமரையின் மணம் அவள் உடலில் இருந்து வெகுதூரம் பரவியது; இவள் தோன்றியதும் அசரீரி, “இவள் பெயர் கிருஷ்ணா, யுவதியரில் சிறந்த அழகி. கூடித்திரியர்களை அழிக்கப் பிறந்தவள். இவள் சரியான சந்தர்ப்பத்தில் தேவர்களின் காரியத்தை நிறைவேற்றுவாள். இவளால் கௌரவர்களுக்கும் பெரும் பயம் உண்டாகும்” என்று கூறியது.

1.2. திரௌபதி சுயம்வரம்; திரௌபதி கர்ணனை மணக்க மறுத்தல்:

துருபத மன்னன் தன் மகள் திரௌபதிக்கு மணம் முடிக்க விரும்பி சுயம்வரத்தை ஏற்பாடு செய்கின்றார். பலநாட்டு மன்னர்களும், கௌரவரும், வ்ருஷ்ணி குலத்தவரும், சல்லியன், ஜராசந்தன் முதலியோரும் சுயம்வரத்திற்கு வருகின்றனர். கர்ணன் சகுனியும் கூட பங்கேற்கிறார்கள். துருபதன் மிக வலிமை வாய்ந்த தூக்க முடியாத ஒரு வில்லையும், ஐந்து பாணங்களும், ஆகாயத்தில் சுழலும் துளையுள்ள பொறியும் அத்துளை வழியாக பாணம் செலுத்தி வீழ்த்தக் கூடிய இலட்சியத்தை அப்பொறிக்கு

மேலேயும் அமைத்து வைக்கிறார். பல நாட்டு மன்னர்களும் வில்லைத் தூக்கவும் முடியாமல் தலை கவிழ்கின்றனர். துரியோதனன் முயன்று விரலில் காயம் பட்டு விலகுகிறான். கர்ணன் வலிமை மிக்க யானையைப் போல வில்லை எடுக்க முற்படும்போது திரௌபதி, “தேரோட்டியை நான் மணக்கமாட்டேன்” என்ற உரத்த குரலில் கூறுகிறாள். கர்ணன் வில்லைப் போட்டுக் கோபத்தோடு திரும்புகிறான்.

1.3. அந்தணர் வேடத்தில், அர்ஜுனன் திரௌபதியைப் பெறுதல்:

இந்நேரத்தில் அந்தண வேடத்திலிருந்த அர்ஜுனன் அரங்கின் நடுவில் வந்து வில்லை எடுத்து நாணை ஏற்றிப் பாணத்தைச் செலுத்தி குறியை அடித்து வீழ்த்துகிறார். திரௌபதி அர்ஜுனனுக்கு மாலை சூடுகிறாள். எதிர்த்தவர்களை பீமன் வதைப்பதற்காக முன்வந்து அர்ஜுனனுக்குப் பாதுகாப்பாக நிற்கிறார். கர்ணன் அர்ஜுனனை எதிர்க்க வருகிறான். இந்நேரத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தலையிட்டு இவர்கள் தர்மத்தின்படி சுயம்வரத்தில் கலந்து கொண்டு திரௌபதியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். எனவே போரிடுவது தர்மமல்ல என்று கூறி மன்னர்களை விலக்கிவிடுகிறார். பீமார்ச்சுனர்கள் திரௌபதியை அழைத்துக் கொண்டு தங்கியிருந்த இடம் செல்லுகின்றனர். குந்தி, புதல்வர்கள் பிரிக்ஷயேற்று வந்திருக்கிறார்கள் என்று எண்ணி அவர்களைப் பார்க்காமலேயே அனைவரும் பங்கிட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறி விடுகிறாள். அர்ஜுனன், சுயம்வரத்தில் வெற்றி பெற்றுத் திரௌபதியை அழைத்து வந்திருப்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறாள். பின்னர் திரௌபதி குந்தியின் கட்டளைப்படி பாண்டவர்கள் பெற்ற பிக்ஷையை அனைவரும் பங்கிட்டு அளித்துப் பாண்டவர்களின் கால்பக்கம் தரையில் படுத்து உறங்குகிறாள்.

1.4. திரௌபதியின் தீருமணம்; வியாசர் திரௌபதியின் முற்பிறவி பற்றிக் கூறுதல்:

இதற்கிடையே பீமனையும் அர்ஜுனனையும் பின் தொடர்ந்து வந்த த்ருஷ்டத்யும்னன் அவர்களது பாவனைகளையும், சொற்களையும், உற்று நோக்கி இவர்கள் பாண்டவர்களே எனத் தீர்மானிக்கிறான். தன் தந்தைக்கு இதைத் தெரிவித்து அவரது கட்டளைப்படி பாண்டவர்களையும், குந்தி, திரௌபதியையும் அரண்மனைக்கு அழைத்துச் செல்கிறார். துருபதன் அனைவரையும் வரவேற்று அர்ஜுனனுக்கு திரௌபதியை மணம் செய்விக்க ஏற்பாடு செய்கிறார். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் ஐவரும் திரௌபதியை மணப்போம் எனத் துருபதனிடம் தெரிவிக்கிறார். துருபதன் இது அதர்மச் செயல் ஒரு பெண் ஐவரை மணக்கலாகாது என மனம் கலங்கியபோது வேத வியாசர் வருகிறார். துருபதனிடம் தனியாக பாண்டவர்களின் முற்பிறப்பு விவரங்

களைத் தெரிவிக்கிறார். இது சிவபெருமான் விதித்த நியதி. மகாவிஷ்ணுவின் அனுமதி பெற்றது. அத்துடன் சிவன் திரௌபதியின் இன்னொரு பிறப்பில் அவளுக்கு ஐந்து கணவர்களை வரமாக அளித்திருக்கிறார். திரௌபதியின் பிறப்பு அசாதாரணமானது. அவளது பிறப்பின் நோக்கம் நிறைவேற ஐவரையும் அவள் மணமுடிக்க வேண்டும் என்று துருபதனுக்கு விளக்குகிறார். இதனால் விதியை யாரும் மீற இயலாது எனத் தீர்மானித்த துருபதன் திருமண ஏற்பாட்டினைச் செய்கிறார். பாண்டவர்களின் புரோகிதரான தெளம்யரை முன்னிட்டு திருமண ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

அதன்படி மானிகை அலங்கரிக்கப்பட்டுத் திருமண மண்டபம் மலர்களாலும், பொன்மணிகளாலும் அழகுடன் நிறுவப்பட்டது. புரோகிதர் தெளம்யருடன் பாண்டவர் வரிசையாக மணமண்டபத்துக்குள் பிரவேசித்தனர். தெளம்யர் அக்னியை வளர்த்து மந்திரங்கள் மூலம் ஆஹுதி அளித்து யுதிஷ்டிரருக்கும் கிருஷ்ணா ஆகிய திரௌபதிக்கும் மணமுடித்து வைத்தார். இதே முறைப்படி பாண்டு குமாரர்கள் ஒவ்வொரு நாள் ஒவ்வொருவராக கிருஷ்ணாவைக் கைப்பிடித்தனர். கிருஷ்ணா ஒவ்வொரு திருமணத்திற்கு அடுத்த நாளும் கன்னிகை என்ற நிலையையே பெற்றாள். அதன்பின் திரௌபதி பாண்டவர்களுடன் ஹஸ்தினாபுரம் அழைத்துச் செல்லப்படுகிறாள். யுதிஷ்டிரரின் பட்டாபிஷேகத்திற்குப் பிறகு அனைவரும் காண்டவப் பிரஸ்தம் அடைகின்றனர். யுதிஷ்டிரர் அங்கிருந்து அரசு செய்கிறார் நியமம் தவறிப் பன்னிரண்டு ஆண்டுக்காலம் வனவாசம் செய்த அர்ஜுனன் யதுகுல சுபத்ராவை மணந்து அழைத்து வருகிறார். திரௌபதியும் அவளை ஏற்றுக் கொண்டு அன்பு பாராட்டுகிறாள்.

1.5.பாண்டவரிடம் பாஞ்சாலி பெறும் ஐந்து புதல்வர்கள்;

பாஞ்சாலிக்குப் பாண்டவரிடம் ஐந்து புதல்வர்கள் தோன்றுகின்றனர். யுதிஷ்டிரரிடம் பிரதி விந்தியன். பகைவரின் அடியால் துன்புறுத்தப்பட முடியாத விந்திய மலை போன்றவன் என்பதால் பிரதி விந்தியன் எனப் பெயர் பீமனிடம் சுதசோமன். பீமன் ஆயிரம் சோமயாகம் செய்த பிறகு சோம சூரியன் போன்ற மகன் தோன்றியதால் சுதசோமன் எனப்பட்டான். அர்ஜுனனிடம் ச்ருத கர்மா. புகழ்பெற்ற காரியங்களை முடித்து வந்தான் தோன்றிய புதல்வன் என்பதால் ச்ருத கர்மா என அழைக்கப்பட்டான். நகுலனிடம் சதானிகன்; கௌரவ குல ராஜரிஷியின் பெயர். சகதேவன் மகன் ச்ருதசேனன் அக்னிக்குத் தொடர்புடைய கிருத்திகை நட்சத்திரத்தில் பிறந்ததால் அக்னியின் பெயர் ஆன ச்ருதசேனன் என அழைக்கப்பட்டான்.

1.6.கூதாட்டம் நடைபெறுதல்:

அதன்பின் பல நிகழ்வுகள் நடந்தேறின. யுதிஷ்டிரரின் ராஜகூய யாகம்

நடந்து முடிந்தது. யுதிஷ்டிரரை திருதராஷ்டிரர் சூது விளையாட ஹஸ்தினாபுரம் அழைக்க, அழைப்பை ஏற்று பாண்டவர் அனைவரும் திரௌபதியுடன் படை பரிவாரத்துடன் ஹஸ்தினாபுரம் அடைகின்றனர். சகுனியின் சூதுத்திறமையால் யுதிஷ்டிரர் தனது நாடு, செல்வம், தான் உள்ளிட்ட சகோதரர், அவர்களுடன் திரௌபதியையும் சூதில் தோற்கிறார். துரியோதனன் பிராதிகாமி மன்னனை அனுப்பி திரௌபதியை சபைக்கு அழைத்து வரப் பணிக்கிறான்.

2.சபா பருவம்:

2.1.ப்ராதிகாமி திரௌபதி உரையாடல்:

துரியோதனன் ஆணைப்படி ப்ராதிகாமி மன்னன் விரைந்து நாய் சிங்கத்தின் குகைக்குள் நுழைவதைப் போல் திரௌபதி இருந்த அரண்மனைக்குள் நுழைந்தான். “துருபத குமாரி, யுதிஷ்டிரர் சூதில் அனைத்தையும் தோற்று தங்களையும் பணயம் வைத்துத் தோற்றார். தங்களை வென்ற துரியோதனன் கட்டளைப்படி திருதராஷ்டிரன் மாளிகைக்குப் பணிப் பெண்ணாக அழைத்துச் செல்ல வந்துள்ளேன்” எனத் தெரிவிக்கிறான். திரௌபதி “நீ எவ்வாறு இத்தகைய சொல்லைக் கூறுகிறாய்? அவருக்கு சூதாடுவதற்கு வேறு பொருள் இல்லையா?” என்று கேட்கிறாள். ப்ராதிகாமி “யுதிஷ்டிரர் தம்பியரைத் தோற்று, தன்னையும் இழந்து கடைசியில் தங்களையும் பணயம் வைத்து இழந்தார்” என்பதைத் தெரிவிக்கிறார். திரௌபதி, “சூதபுத்ரா நீ அந்த சூதாடி மன்னரிடம் சென்று நீங்கள் முதலில் உங்களைத் தோற்றீரா, என்னையா?” என்று நான் கேட்டதாகக் கூறு. இதனை அறிந்து, மன்னர் என்ன செய்ய விரும்புகிறார் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு நான் சபைக்கு வருவேன்” என ப்ராதிகாமியை திருப்பி அனுப்பி விடுகிறாள். ப்ராதிகாமி அவையில் சென்று திரௌபதி கேட்டு வரச்சொன்னதைத் தருமரிடம் தெரிவிக்கிறார். யுதிஷ்டிரர் எந்த பதிலும் கூறவில்லை.

துரியோதனன் குறுக்கிட்டு “திரௌபதியை இங்கு வந்து கேள்வியைக் கேட்கச் சொல்; அவையினர் அவள் வினாவையும், யுதிஷ்டிரரின் விடையையும் தெரிந்து கொள்ளட்டும்” என்று ப்ராதிகாமியிடம் கூறுகிறான். ப்ராதிகாமியும் மீண்டும் திரௌபதியிடம் வந்து துரியோதனன் அவளை சபைக்கு அழைப்பதைக் கூறுகிறார். அவர் “இப்போது கௌரவர்களுக்கு அழிவுக்காலம் நேர்ந்து விட்டதென்று தோன்றுகிறது. ஏனெனில் தங்களை சபைக்கு அழைக்கும் அளவுக்கு துரியோதனன் கீழே இறங்கிவிட்டான்” எனக் கூறுகிறார். திரௌபதி, “சூதபுத்ரா, கடவுளின் சட்டம் அதுதான். உலகில் தர்மம் ஒன்றே சிறந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. நாம் அதைப்

பின்பற்றினால் அதுவே நமக்கு நன்மை செய்யும். நீ சென்று அவையில் அமர்ந்துள்ள தர்மாத்மாக்களும், நீதியறிந்தவர்களும், சிறந்தவர்களுமான மஹா புருஷர்களின் எண்ணத்தைத் தெரிந்து வா. அவர்கள் கட்டளைப்படி நான் நடந்து கொள்வேன்” எனத் தெரிவிக்கிறாள்.

2.2.துச்சாதனன் வருகை; திரௌபதியின் நிலை; துச்சாதனன் கொடும் சொற்கள்:

இந்நிலையில் திரௌபதியை அழைத்து வருமாறு துரியோதனன் துச்சாதனனை அனுப்புகிறான். திரௌபதி இருந்த மாளிகைக்குச் சென்ற துச்சாதனன், “பாஞ்சாலி! வாவா! நீ சூதில் வெல்லப்பட்டு விட்டாய் கிருஷ்ணா! இப்போது வெட்கத்தை விட்டு துரியோதனன் பக்கம்பார்! நாங்கள் தருமத்தின் படி உன்னை வென்றுள்ளோம். எனவே இப்போது அரசவைக்கு வா; கௌரவருக்கு சேவை செய்” என்று கூறுகிறான்.

இதைக்கேட்ட திரௌபதி மிகுந்த துயரத்தோடு அரண்மனைப் பெண்கள் இருந்த இடம் நோக்கி ஓடத் தொடங்கினாள். துச்சாதனன் கர்ஜித்தவாறு அவள் பின்னே ஓடி பாண்டவரின் பத்தினியான திரௌபதியின் கருங்குந்தலைப் பற்றி இழுத்தான். ராஜகூய மஹாயாகத்தின் முடிவில் அவப்ருதஸ்நானத்தில் புனித நீரால் நனைக்கப்பட்ட கூந்தலைப் பற்றி இழுத்தபடி துச்சாதனன் சபையருகே வந்தான். அவன் இழுத்ததால் உடல் வளைந்த திரௌபதி, நான் ரஜஸ்வலை; ஒற்றை ஆடை அணிந்த இந்த நிலையில் சபைக்கு அழைத்துச் செல்வது ஏற்றதல்ல என்று கூறினாள்.

துச்சாதனன் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் உன்னுடைய நிலை ஏதாகவோ இருக்கட்டும். ஒரு ஆடையோ, அதுவும் இல்லாமலோ நீ இருக்கலாம். நாங்கள் உன்னைச் சூதில் வென்றுள்ளோம். நீ எங்கள் வேலைக்காரி. எனவே பணிப் பெண்களுடன் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னான். துச்சாதனன் பற்றியதால் கேசம் கலைய, உடுத்தியிருந்த உடை விலக, அவமானத்தாலும், கோபத்திலும் திரௌபதி கூறலானாள். “ஏ துஷ்டா, அவையில் உள்ள சான்றோர் முன் இந்த தோற்றத்தில் நான் நிற்க விரும்பவில்லை. என்னை இழுக்காதே, இழுக்காதே, ஆடை நழுவச் செய்து விடாதே. தேவர்களே உன் உதவிக்கு வந்தாலும் பாண்டவர்கள் இதைச் சகிக்க மாட்டார்கள். மிகப் பாவமான காரியத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறாய். இங்கு எந்த மனிதனும் உன்னைத் தடுக்கவில்லை. சீ! பரத வம்சத்தவரின் தர்மம் அழிந்து விட்டது. கௌரவர்களின் தர்ம மரியாதை மீறப்படுகிறது. பிதாமகர் பீஷ்மர், துரோணர், விதூரர், திருதராஷ்டிர மன்னர் ஆகியோர் சக்தி இழந்து விட்டனர். என்னுடைய கேள்விக்குப் பதிலளியுங்கள். நான் தர்மப்படி வெல்லப்பட்டேனா இல்லையா?” என்று கோபத்துடன் பேசினாள் திரௌபதி.

2.3.அவையில் பாண்டவர் நிலை ; பீஷ்மர் பதில்; திரௌபதி வாதம்:

இவ்வாறு ஆதரவற்ற நிலையில் புலம்பிய திரௌபதி மிகுந்த கோபத்துடன் தன் கணவர்களைப் பார்த்தாள். பாண்டவர்களின் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் கோபம் வெளிப்பட்டது. திரௌபதி பாண்டவர்களைப் பார்ப்பதைக் கண்டு துச்சாதனன் அவளை வேகமாக உலுக்கி, பலமாகச் சிரித்து, தாஸி என அழைத்து அவமானப்படுத்தினான். கர்ணனும், சகுனியும், துச்சாதனனைப் புகழ்ந்தனர். இவர்கள் இருவருடன் துச்சாதனனைத் தவிர, மற்றவர் அனைவரும் துயருற்றனர்.

இந்நிலையில் பீஷ்மர் திரௌபதியின் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கிறார். “அடிமையானவன் இன்னொரு பொருளைப் பணயம் வைக்க முடியாது. ஆனால் மனைவி கணவனுக்குக் கட்டுப்பட்டவள். எனவே இந்த கேள்விக்கு என்னால் பதில் கூற முடியவில்லை. சூதாட்டத்தில் நிபுணனான சகுனி தர்மராஜரைத் தூண்டி உன்னைப் பணயமாக்கினான். ஆனால் இதனை யுதிஷ்டிரர் சகுனியின் கபடம் என்று அறியவில்லை. அதனால் உன் வினாவை நான் ஆராய இயலவில்லை” என பீஷ்மர் உரைக்கிறார்.

பீஷ்மரின் பதிலைக் கேட்ட திரௌபதி பேசத் தொடங்கினாள். “சூதாடுவதில் நிபுணத்துவம் பெற்ற கபடன், துஷ்டாத்மாக்கள், அதர்மர்கள் யுதிஷ்டிரரை சபைக்கு அழைத்து சூதாட்டம் தொடங்கியுள்ளனர். இவருக்கு சூதில் அதிகப் பயிற்சி கிடையாது. பின் எதற்காக இவர் உள்ளத்தில் சூதின் மீது ஆசை உண்டாக்கப்பட்டது? சுத்தமில்லாத இதயம் கொண்ட கபடர்கள் முதலில் யுதிஷ்டிரரை வென்று பின் என்னைப் பந்தயம் வைக்க வற்புறுத்தியுள்ளனர். முதியவர்கள் இல்லாத சபை சபையாகாது. தர்மத்தைப் பேசாதவர்கள் முதியவர்கள் அல்ல. சத்தியம் இல்லாதது தர்மம் ஆகாது. கபடத்தோடு இருப்பது சத்தியம் ஆகாது. எனவே அவையில் உள்ள குரு வம்ச மஹா புருஷர்கள் எனது வினாவிற்கான சரியான விடையைக் கூறட்டும்” என்றாள். இச்சமயம் துச்சாதனன் திரௌபதியை நோக்கிச் செவிசுடும் சொற்களைக் கூறினான். திரௌபதியின் வருந்தத் தக்க நிலை கண்டு பீமன் பெரும் கோபம் கொண்டார்.

2.4.விகர்ணன் ஆதரவு; கர்ணன் அவமதிப்பு; திரௌபதி ஆடை அகற்ற துச்சாதனன் முயற்சி! பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திரௌபதியை அருளிச் செய்தல்:

துரியோதனன் தம்பியாகிய விகர்ணன் மட்டும் திரௌபதியின் நிலை கண்டு மிக வருந்துகிறான். திரௌபதி தருமப்படி வெல்லப்படவில்லை எனத் தெரிவிக்கிறான். அனால் கர்ணன் குறுக்கிட்டு விகர்ணன் தன் குலத்திற்கு எதிராகப் பேசுகிறான். திரௌபதியைக் குலமகள் அல்லாதவள்

என்று கூறத் தகாத சொல்லைக் கூறுகிறான். அடிமைகளான பாண்டவர்கள், திரௌபதியின் மேல் ஆடைகளை நீக்குமாறு துச்சாதனனிடம் கர்ணன் கூறுகிறான். பாண்டவர்கள் தாமாகவே தமது மேலாடைகளைத் துறக்கின்றனர். துச்சாதனன் எவரும் செய்யத் தகாத காரியத்தைச் செய்யத் துணிகிறான்.

“சீலமும், ரூபமும் கொண்டவள். எல்லா நற்குணங்களும் நிரம்பியவள். மனிதன் தர்ம அர்த்த - காமத்திற்கு எத்தகைய பெண்ணை விரும்புவானோ அத்தகையவள் அனைவருக்கும் பின் தூங்கி முன் எழுபவள். நடந்த நடைபெறாத அனைத்தையும் தெரிந்து கொள்பவள். மெல்லிய இடையும் அழகிய உடலும் கொண்டவள். நீண்ட கூந்தல் பெற்றவள். தாமரை போன்ற நறுமணம் மிக்கவள். சர்வாங்க சுந்தரி, சாட்ஷாத் லக்ஷ்மியைப் போன்றவள்” என்று அதே சபையில் யுதிஷ்டிரரால் புகழப்பட்ட திரௌபதியின் ஆடையைப் பற்றி, துச்சாதனன் இழுக்கத் தொடங்கினான். ஆபத்துக் காலத்தில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை நினைக்குமாறு வசிஷ்டர் தன்னிடம் கூறியதை எண்ணிப் பார்த்த திரௌபதி மனதில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை ஸ்மரிக்கத் தொடங்கினாள்.

“கோவிந்தா, கிருஷ்ணா, கேசவா, கௌரவர்கள் என்னை அவமானம் செய்கிறார்கள். தாங்கள் அதை அறியவில்லையா? சங்கடம் போக்கும் ஜனார்த்தனா! கௌரவரிடையே கஷ்டப்படும் இந்த அபலையைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்று சிந்தித்துப் புடவைத் தலைப்பால் முகத்தை மூடிக் கொண்டு அழத் தொடங்கினாள். திரௌபதி தன்னைக் காப்பாற்ற கிருஷ்ணா, ஹரி, விஷ்ணு என்று பலவாறாக பலத்த குரலில் உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தாள். அச்சமயம் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவளது ஆடையில் தன் அருளைக் கொடுத்து அற்புதம் நிகழ்த்தினார்.

2.5.ஆடை வளர்ந்த அற்புதம்; திரௌபதி மானம் காத்தல்; துச்சாதனன் களைத்தல்:

துச்சாதனன் திரௌபதியின் ஆடையை இழுத்தவுடன் ஆடை தொடர்ந்து வளரலாயிற்று. பற்பல வண்ணங்களில், நூற்றுக்கணக்கான ஆடைகள் தோன்றிக் கொண்டே இருந்தன. அங்கு பெரும் கோலாகலம் ஏற்பட்டது. அற்புதமான இந்தக் காட்சியைக் கண்டவர் அனைவரும் வியந்தனர். திரௌபதியைப் புகழ்ந்தனர். துச்சாதனனை இகழ்ந்தனர்! பீமன் துச்சாதனன் மார்பைப் பிளந்து குருதியைக் குடிப்பேன் எனச் சபதம் இட்டார். சபையில் ஆடை பெரும் குவியலாகக் குவிந்தது. துச்சாதனனது கைகள் ஆடையை இழுத்து இழுத்துச் சோர்வடைந்தன. கை களைத்துப் பொய் துச்சாதனன் வெட்கத்துடனும், அவமானத்துடனும் அமர்ந்து விட்டான்.

துச்சாதனன் மீது நிந்தை மழை பொழிந்தது. அனைவரும் திரௌபதியின் நிலைக்காகத் திருதராஷ்டிரனைத் திட்டலானார்கள். அவையை அமைதிப்படுத்திய விதுரர், திரௌபதியின் வினாவிற்கு விடையளிக்குமாறு அவையினரைக் கேட்கிறார்.

2.6.திரௌபதி அவையிடம் மீண்டும் வினா எழுப்புதல்:

இந்நிலையில் திரௌபதி கௌரவ சபையில் குருவம்சப் பெரியவர்கள் அனைவரையும் வணங்குகிறாள். “துச்சாதனன் தன்னைத் துயரப் படுத்தியதால் நான் பயந்தேன். முதலிலேயே நான் வணங்காததைக் குற்றமாகக் கருத வேண்டாம். சுயம்வரத்தின் போது தான் என்னைப் பிற மன்னர்கள் கண்டனர். மற்ற எந்தக் தருணத்திலும் யாரும் என்னை இதற்கு முன் கண்டதில்லை. இன்று பலவந்தமாக சபைக்கு அழைத்து வரப்பட்டு எல்லோருக்கும் காட்சிப் பொருளாக்கப்பட்டுள்ளேன். காற்றும் தீண்டாத என்னைப் பற்றி துராத்மா துச்சாதனன் இழுத்து வந்துள்ளான். துன்புறுத்தப்படுவதற்குரியவள் அல்ல நான். குரு குலத்தின் மருமகள். ஆனாலும் நான் துன்பத்திற்காளாவதை குருவம்சத்தினர் அனைவரும் பார்த்துக் கொண்டும், பொறுத்துக் கொண்டும் உள்ளனர். பெரிய விபரீதத்திற்கான நேரம் வந்துள்ளது என நினைக்கிறேன்.

முன்பு தர்மப்படி வாழ்ந்த மக்கள் பெண்ணைச் சபைக்கு கொண்டு வந்ததில்லை என்று கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் கௌரவர்களின் இந்த சபையில் அந்தப் பழைய சனாதன தர்மம் கெட்டு விட்டது. இல்லாவிடில் பாண்டவர்களின் பத்தினியும், த்ருஷ்டத்யும்னனின் ஒழுக்கமுள்ள சகோதரியும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பக்தையும் ஆகிய என்னை எவ்வாறு இந்த சபையில் கொண்டு வர முடியும். கௌரவர்களே! நான் தாசியா இல்லையா என்று கூறுங்கள். துச்சாதனனின் துன்பத்தை என்னால் மேலும் சகிக்க முடியாது. நான் சூதில் வெல்லப்பட்டவளா இல்லையா என்று சரியான பதிலைக் கூறுங்கள். பிறகு அதன்படி நடப்பேன்” என்று மீண்டும் கேட்கிறாள். பீஷ்மர் உன் கேள்விக்குரிய பதிலை யுதிஷ்டிரரே கூற வேண்டும் என்கிறார். துரியோதனன், “இந்த வினாவிற்கு பீம், அர்ஜுன, நகுல, சகாதேவர்களான உனது பலசாலி கணவர்கள் விடையளிக்கட்டும். பாண்டவர்கள் சேர்ந்து யுதிஷ்டிரருடைய வார்த்தையைப் பொய்யாக்கட்டும். யுதிஷ்டிரர் உன்னைப் பணயம் வைக்கவில்லை என்று கூறினால் நீ அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுவாய்” எனக் கூறுகிறான்.

2.7.அவையில் அபசகுனங்கள்; திருதராஷ்டிரன் திரௌபதிக்கு வரம் அளித்தல்:

இந்நிலையில் திருதராஷ்டிரனது அக்னி சாலையில் ஒரு நரி வந்து

ஊளையிடுகிறது. அதைக் கேட்டுக் கழுதைகள் கத்துகின்றன. கழுக்கு முதலிய கொடிய பறவைகள் குரல் எழுப்புகின்றன. இந்த அபசகுனங்களைக் கண்டு துரோணர், பீஷ்மர், முதலியோர் பதற்றம் அடைகின்றனர். விதூரரும் காந்தாரியும் திருதராஷ்டிரரிடம் இதைத் தெரிவிக்கின்றனர். கௌரவருக்குத் தீங்கு விளையப்போகிறது என்பதையே இச்சகுனங்கள் தெரிவிக்கின்றன என்பதைத் திருதராஷ்டிரர் உணர்ந்து கொள்ளுகிறார். துரியோதனனை நிந்திக்கிறார். கௌரவர்களைக் காப்பாற்ற எண்ணம் கொள்ளுகிறார். திரௌபதிக்கு ஆறுதல் அளித்துப் பேசுகிறார். “மகளே திரௌபதி! நீ என் மருமகள்களில் சிறந்தவள்; பதிவிரதை; உன் விருப்பத்திற்கேற்ற படி என்னிடம் வரம் பெறுவாய் எனக் கூறுகிறார். மன்னரின் கூற்றைக் கேட்ட திரௌபதி, “யுதிஷ்டிரர் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுபட வேண்டும். என் மகன் பிரதிவிந்தியன் அடிமையின் மகன் ஆக இருக்கக் கூடாது” என்று கேட்கிறாள். திருதராஷ்டிரர் தருமராஜனை அடிமைத் தளையிலிருந்து விடுவித்துக் கட்டளையிடுகிறார். திரௌபதிக்கு இரண்டாவது வரம் அளிக்க விரும்புகிறார். திரௌபதி, “பீமன், அர்ஜுனன், நகுலன், சகாதேவன் நால்வரும் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுபட்டு தம் தேர், அம்பு, வில் அனைத்தையும் மீண்டும் பெற வேண்டும்” என்ற வரத்தைத் திருதராஷ்டிரரிடம் பெறுகிறாள்.

2.8.திரௌபதி திருதராஷ்டிரனின் மூன்றாவது வரத்தை மறுத்தல்:

திருதராஷ்டிர மன்னர் “நீ உன் குலத்திற்கு ஆனந்தம் அளித்தாய். நீ விரும்புவது நடக்கும். நீ என் மருமகள்களில் சிறந்தவள். தருமத்தைக் கடைப்பிடிப்பவள். உனக்கு மூன்றாவது வரத்தினை அளிக்க விரும்புகிறேன்” என்று கூறுகிறார். திரௌபதி அவருக்கு மறுமொழி அளிக்கிறாள். “மன்னா! என் மனதில் வரம் கேட்கும் உற்சாகம் இல்லை. மூன்றாவது வரம் பெற எனக்கு அதிகாரம் இல்லை. வைசியன் ஒருவரம் கேட்கும் அதிகாரம் உடையவன். கூடித்திரியப் பெண் இரண்டு வரம் கேட்கலாம். கூடித்திரியனுக்கு மூன்று வரமும் பிராமணர்களுக்கு நூறு வரமும் பெற அதிகாரமுண்டு. மன்னா! என் கணவர்கள் அடிமைப்பட்டு பெரும் விபத்தில் சிக்கியிருந்தனர். இப்போது அதிலிருந்து நீங்கி விட்டனர். இதன்பின் புண்ணியச் செயல்களை மேற்கொண்டு அவர்கள் தாமே நன்மையை அடைந்து விடுவர்” எனக் கூறி மூன்றாவது வரத்தைத் தவிர்த்து விடுகிறாள்.

2.9.மீண்டும் சூது; பாண்டவர் வனவாசம்; திரௌபதி குந்தியிடம் விடை பெறுதல்:

திரௌபதியின் வரத்தினால் பாண்டவர்கள் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுபட்டு நாட்டையும் செல்வத்தையும் பெற்று இந்திரப் பிரஸ்தம்

திரும்புகின்றனர். ஆனால் துரியோதனன் தூண்டுதலால் திருதராஷ்டிரன் பாண்டவரை மீண்டும் சூதுக்கு அழைக்கிறார். இம்முறை 12 ஆண்டு வனவாசம் ஓராண்டு அஞ்ஞாத வாசம் பந்தயம் வைக்கப்படுகிறது. அனைவரும் தடுத்தும் தன் தந்தையான திருதராஷ்டிரனின் ஆணையை மீறலாகாது என்ற தருமத்தை மேற்கொண்டு யுதிஷ்டிரர் சூதாடித் தோல்வியடைகிறார். அனைவரும் வனவாசம் புறப்படுகின்றனர். விதுரர் குந்தி தமது வீட்டில் பாதுகாப்பாக இருக்கட்டும் எனக் கூறுகிறார்.

திரௌபதி குந்தியிடம் வனம் செல்ல அனுமதி வேண்டுகிறாள். திரௌபதி செல்வதைக் கண்ட குந்தி மிகுந்த துயரம் அடைகிறாள். “பெண் தர்மத்தினை அறிந்தவளே திரௌபதி! இந்தப் பெரும் விபத்தில் நீ துயரமடைந்து விடக்கூடாது. நன்னடத்தையும் சீலமும் கொண்டவள் நீ. பதிவிரதைகளின் நற்பண்புகள் நிறைந்தவள். பதி - தந்தை இரு குலத்தையும் பெருமையடையச் செய்தவள். கணவரிடம் உனது கடமை என்ன என்பதை நான் கூறவேண்டியதில்லை. உன் கோபத்தீயால் பொசுக்கப்படாத இந்த கௌரவர்கள் பாக்கியசாலிகள். உன் பாதையில் தடைகள் இல்லாமல் இருக்கட்டும். நான் செய்யும் சுப சிந்தனையால் உனக்கு மேன்மை உண்டாகட்டும். காட்டில் என் மகன் பரம புத்திசாலியான சகதேவனை நன்கு பேணிவா. அவன் இச்சங்கடத்தால் துயரப்படாதிருக்கட்டும்” என்று திரௌபதியிடம் குந்தி விடையளிக்கிறாள்.

3. வனபருவம்:

3.1. திரௌபதி தான் அடைந்த அவமானத்தை, தனக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமையை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் கூறுதல்:

பாண்டவர்கள் வனவாசம் மேற்கொண்டு காம்யக வனத்தில் வாழ்ந்தனர். அப்போது நடந்தவற்றையெல்லாம் கேள்விப்பட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் த்ருஷ்டத்யும்னன் உள்ளிட்ட மன்னர்களோடு பாண்டவர்களைக் காண வருகிறார். துரியோதனாதியர் செய்த தீய கொடுஞ்செயலுக்காக மிகுந்த கோபம் கொள்ளுகிறார். அர்ஜுனன் அவரைச் சமாதானப்படுத்த, அர்ஜுனனும் தானும் நர, நாராயணர்களே என்பதைப் பகவான் தெரிவிக்கிறார். இச்சமயம் பகவானைச் சரணடைய விரும்பிய திரௌபதி அவரிடம் கூறுகிறாள்.

“மதுசூதனா! தாங்களே விஷ்ணு, தாங்களே யாகம்; தாங்களே யாகம் செய்யத் தகுந்த ஸ்ரீ ஹரி என்பது ஜமதக்னி முனிவரின் மகன் பராசுராமரின் கூற்றாகும். தாங்களே பொறுமை மற்றும் சத்திய சொரூபம் என்பது காசியப் முனிவரின் சொல். சத்திய தேவதைகளுக்கும், நன்மை புரியும் ருத்ரர்களுக்கும் தாங்களே தலைவர் என்பது நாரதர் வாக்கு. தாங்கள்

பிரம்மா, சிவன், இந்திரன் முதலிய தேவர்களோடு அடிக்கடி விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். தாங்களே ப்ரபு; தாங்களே விபு. லோகபாலர், பத்து திசைகள், ஆகாயம், சந்திரன், சூரியன் அனைத்தும் தங்களிடமே நிலை பெற்றுள்ளன.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நான் உங்களிடம் அன்பு செலுத்துவதால் என்னுடைய துயரத்தைக் தங்களிடம் நிவேதனம் செய்கிறேன். என் போன்ற பெண், பாண்டவரின் பத்தினி, தங்களுடைய சகி, பக்தை, த்ருஷ்டத்யும்னன் போன்ற வீரனுடைய சகோதரியாக இருந்தும் கேசத்தைப் பற்றி சபையில் இழுத்து வரப்பட்டேன். நான் வீட்டு விலக்கான நேரம், உடலில் ஒரே வஸ்திரம் தரித்து இருந்தேன். வெட்கத்தாலும், பயத்தாலும் நடுங்கிக் கொண்டிருந்த என்னை கௌரவர்களின் சபையில் இழுத்து வந்தனர். நிறைந்த சபையில் நான் ரத்தத்தால் நனைந்து கொண்டிருந்தேன். அந்த நிலையில் திருதராஷ்டிரரின் பாவாத்மா புத்திரர்கள் பலமாக சிரித்து என்னைக் கேலி செய்தனர். மதுசூதனா! பாண்டவர்கள் உயிரோடு இருக்கும்போதே கௌரவர்கள் தாசி பாவத்துடன் என்னைப் பயன்படுத்தும் விருப்பத்தை வெளியிட்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! தர்மப்படி நான் பீஷ்மருக்கும் திருதராஷ்டிரருக்கும் மருமகள். ஆனாலும் அவர்கள் எதிரிலேயே பணிப் பெண் ஆக்கப்பட்டேன். நான் வீரர்களான இந்தப் பாண்டவர்களை நிந்திக்கிறேன். பீமசேனனுடைய பலத்திற்கும், அர்ஜுனனுடைய காண்டீபத்திற்கும் இழிவு. நர அதர்மகளாகிய கௌரவர்கள் என்னை அவமானப்படுத்தியதைக் கண்டும் இவர்கள் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தனர். இந்த பாண்டவர்கள் சரணடைந்த யாரையும் கைவிடவில்லை. ஆனால் என்மீது சிறிதும் இரக்கம் காட்டவில்லை. பாண்டவர்களின் ஐந்து புதல்வர்கள் எனக்கு உள்ளனர். அவர்களைப் பேணுவதற்காகவும் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டியது அவசியம் அல்லவா? அதர்மத்தால் இந்த ராஜ்யம் முழுவதும் அபகரிக்கப்பட்டது. பாண்டவர்கள் அடிமையாக்கப்பட்டனர். நான் சபைக்கு வரக்கூடாத உடல் நிலையில் இழுத்து வரப்பட்டேன். பீமனும், அர்ஜுனனும் இருக்கும்போதே இவ்வளவு பெரிய கொடுமையைச் செய்த துரியோதனன் இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறான்.

துரியோதனன் பீமனுடைய உணவில் கால்கூட விஷத்தைக் கலந்தான். பிராமண கோடி தீர்த்தத்தில் பீமனைக் கட்டி கங்கையில் வீசினான். வாரணாவதத்தில் தாயாரோடு சேர்த்து எரியூட்டினான். அப்போது பீமன் தனது சகோதரர்களையும், தாயையும் தான் ஒருவராகவே சுமந்து காப்பாற்றினார். கிளிம்பவனத்தில் இருந்த ஹிடும்பனைப் போரில் கொன்றார். ஹிடும்பாவை மணந்து கடோக்கஜனை மகனாகப் பெற்றார். பின்னர் ஏகசக்ரா நகரில் பிராமணர்களைப் போல் வாழ்ந்தபோது பீமன்

பகாகுரனைக் கொன்றார். பின் சவ்யசாசி அர்ஜுனன் என்னைச் சுயம்வரத்தில் வென்றார். இத்தகைய வீரம் வாய்ந்த இவர்கள் இருந்தும் பலவகையான துன்பங்களை நான் அனுபவிக்கிறேன். காட்டில் வாசம் புரிகிறேன். கௌரவர்கள் பலத்தில் இவர்களை விடக் குறைந்தவர்கள். அவர்கள் சபையில் என்னை அவமானப்படுத்திய போது என்னை ஏன் கைவிட்டனர்? நான் நீண்ட காலமாகக் கவலை என்னும் தீயில் எரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். நான் திவ்யமான முறையில் ஒரு பெரிய குலத்தில் தொன்றியுள்ளேன் என்பது பிரசித்தமாகும். மதுகுதனா! நான் சிறந்தவளாகவும், சதியாகவும் இருந்தும் இந்த ஐந்து பாண்டவர்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே கேசத்தைப் பற்றி இழுக்கப்பட்டேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! என்னைப் பொறுத்தவரை கணவன் இல்லை; புதல்வர்கள் இல்லை; சகோதரன் இல்லை; தந்தையும் இல்லை; உறவினர்களும் இல்லை; தாங்களும் இல்லை. ஏனென்றால் நீச மனிதர்கள் எனக்கிழைத்த கொடுமையை அவமானத்தை நீங்கள் அனுமதித்தீர்கள். அச்சமயம் கர்ணன் செய்த கேலியை என்னால் மறக்க முடியவில்லை.

மதுகுதனா! நான்கு காரணங்களால் நீங்கள் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும். ஒன்று நீங்கள் என்னுடைய சம்பந்தி, இரண்டாவது அக்னி குண்டத்திலிருந்து தோன்றியதால் நான் கௌரவம் மிக்கவன்; மூன்றாவது உங்களது உண்மையான சகி; பக்தை. நான்காவது என்னைக் காப்பாற்றும் திறமையுடையவர் நீங்கள்” என்று தனது துயரத்தையும், தனக்கு நேர்ந்த அவமானத்தையும் கண்ணீருடன், அழுதவாறு பகவானிடம் திரௌபதி தெரிவித்து தன்னைக் காப்பாற்றுமாறு வேண்டுகிறாள்.

3.2. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திரௌபதிக்கு உறுதியளித்தல்:

திரௌபதியின் பேச்சைக் கேட்ட கிருஷ்ண பகவான், “நீ கோபம் கொண்டுள்ளவரின் மனைவி தங்களது உயிரான கணவர்கள் அர்ஜுனனின் அம்பினால் பிளக்கப்பட்டுச் சடலமாக கிடப்பதைப் பார்த்து இதேபோல் அழப்போகிறார்கள். பாண்டவர்களுடைய நன்மைக்கு வேண்டியவற்றை நான் செய்வேன். துயரப்படாதே. நான் சத்திய சபதமிட்டுக் கூறுகிறேன். நீ மகாராணியாவாய். வானமே பிளந்தாலும், இமயம் உடைந்தாலும், கடல் வற்றினாலும், பூமி சிதைந்தாலும் என் சொல் பொய்யாகாது” என உறுதியிட்டுக் கூறுகிறார். அர்ஜுனனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுவது நடந்தே தீரும்; நீ அழாதே என திரௌபதிக்கு ஆறுதல் கூறினார். த்ருஷ்டத்யும்னன், திரௌபதியிடம் “சகோதரி நான் துரோணரைக் கொல்லுவேன். சிகண்டி பீஷ்மரை வதம் செய்வான். பீமசேனன் துரியோதனனை வீழ்த்துவார். அர்ஜுனன் கர்ணனை யமலோகம் அனுப்புவார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், பலராமருடைய துணையுடன் நாம் போரில் பகைவரை வெல்லுவோம்”

என்று கூறினான். பிறகு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும், மற்றவர்களும் பாண்டவர்களிடம் விடைபெற்றுத் தம் இடங்களுக்குத் திரும்பினர்.

3.3.திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம் பகைவரிடம் கோபம் கொள்ளுமாறு கூறுதல்:

சிறிது காலத்திற்குப் பின் பாண்டவர்கள் குருஜாங்கால தேசத்தின் அருகில் இருந்த காம்யக வனம் நீங்கி மக்கள் அதிகம் வராத த்வைத வனத்தை நாடிச் சென்றனர். அங்கே உரிய இடம் தேடித் தங்கினர். ஒருநாள் பாண்டவர்கள் திரௌபதியுடன் அமர்ந்து தங்களது வருந்தத்தக்க நிலை குறித்து உரையாடலானார்கள். அப்போது திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறத் தொடங்கினாள். “மன்னா! பாவியான துரியோதனன் நமக்காகச் சிறிதும் வருந்தமாட்டான். மாறாக தன் நண்பர்களோடு ஆனந்தம் அடைவான். துரியோதனன், சகுனி, கர்ணன், துச்சாதனன் தவிர ஏனைய அவையினர் நம் நிலை கண்டு கண்ணீர் சிந்தினர். இன்று உங்கள் நிலை கண்டு துயரம் என்னை எரிக்கிறது. ரத்தினம் பதித்த சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்த தாங்கள் இன்று தர்ப்பைப் பாயில் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். தங்கப் பாத்திரங்களில் அறுசுவை உணவு உண்டவர் இன்று காய், கனி, கிழங்குகளை உன்கிணீர்கள். தங்க அணிகலன்களும் பட்டாடைகளும் அணிந்திருந்த தாங்கள் இன்று மான்தோலும், மரவுரியும் தரித்துள்ளீர்கள். பீமசேனன், அர்ஜுனன், நகுல சகாதேவர்களும் எவ்வித சுகமும் இன்றி வனத்தில் துன்பப் படுகின்றனர். துருபத குலத்தில் தோன்றிய நான், வீரனான த்ருஷ்டயும்னனின் சகோதரி பாண்டவர்களின் பத்தினி இவ்வாறு காட்டில் கஷ்டம் அனுபவிப்பதைப் பார்த்தும் எவ்வாறு பகைவர்களை மன்னிக்கிறீர்கள்? கூத்திரியனுடைய கடமை துஷ்டர்களை அழிப்பதே. கூத்திரியர்களுக்குரிய குணம் பகைவர்களிடம் கோபம் கொள்ளுவதே. ஆனால் இன்று தங்களைப் போன்ற கூத்திரியர்கள் பகைவர்களை மன்னிப்பது எனக்கு விபரீதமாகத் தோன்றுகிறது. நான் துருபத நாட்டில் ப்ருகஸ்பதி உரைத்த நீதிகளை என் சகோதரனுக்கு குருவானவர் உபதேசித்த போது உடன் இருந்து கேட்டிருக்கிறேன்.

கூத்திரியர்களுக்கு கோபம் அல்லது பொறுமை இவற்றில் எது சிறந்தது? என்று பலி மன்னன் தன் பாட்டனார் பிரஹ்லாதனிடம் கேட்டார். பிரஹ்லாதன் அப்போது, “எப்போதும் வீரமே சிறந்ததல்ல; பொறுமையும் எப்போதும் சிறந்தது அல்ல. எப்போதும் மன்னிப்பவனை அவனுடைய பகைவர்கள், பணியாளர்கள் மற்றும் மிகச் சாதாரணமானவனும் மதிப்பதில்லை. பொறுமையுடையவனின் மனைவியைக் கூட மற்றவன் வசப்படுத்த நினைப்பான். அப்படிப்பட்டவரின் மனைவியும் கூட தன்னிச்சையாக நடப்பாள். எப்போதும் கோபம் கொண்டவனோ, நண்பர்களையும் விரோதியாக்கிக் கொள்வான். கோபத்துடன் அநியாயமாக

மற்றவர்களுக்குத் தண்டனை அளிப்பவன் தன்னுடைய செல்வத்தையும், சொந்த அன்பு நிறைந்தவர்களையும் இழக்கிறான். கோபம் என்னும் குணத்தால் மக்கள் அவனுக்குத் தீமையை செய்யத் தொடங்குகிறார்கள். எனவே எப்போதும் கோபத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடாது. எப்போதும் மென்மையாகவும் இருக்கக் கூடாது. எல்லாருடைய ஒரு குற்றத்தை மன்னித்தே ஆக வேண்டும். அவன் மீண்டும் குற்றம் செய்தால் சிறிய குற்றமாக இருந்தாலும் தண்டனை அளிக்க வேண்டும். குற்றம் அவனுக்குத் தெரியாமல் செய்யப்பட்டுள்ளது என நிரூபணம் ஆனால் மன்னிக்கப்பட வேண்டும்” என்று கூறினார்.

“மன்னா! திருதராஷ்டிரருடைய புத்திரர்கள் லோபிகள். எப்போதும் தங்களுக்குத் தீமை செய்பவர்கள். அவர்களிடம் நீங்கள் கோபம் கொள்ளுவதற்கு உரிய சமயம் வந்துள்ளது என நான் நினைக்கிறேன். கௌரவர்களை இப்போது மன்னிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே அவர்கள் மீது உங்கள் கோபத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும். மென்மையாகவும், கோபத்துடனும் நடந்து கொள்ள வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தை அறிந்தவனே வெற்றி பெரும் மன்னன் ஆவான்” என்று கௌரவர்களை அழிக்க உரிய நேரம் வந்து விட்டது என திரௌபதி கூறுகிறாள்.

3.4.யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியிடம் பொறுமையின் சிறப்பை உரைத்தல்; திரௌபதி தன் கருத்தையே வலியுறுத்துதல்:

“கோபம் உடையவன் பாவத்திற்கு ஆளாகிறான். திறமையற்றவன் தன்னுடைய கோபத்தை அடக்குவதே நல்லது. பூமியைப் போல் பொறுமையுடையவன் இல்லையென்றால் ஒருபோதும் சமாதானம் நிலவாது. உலகில் எல்லோரும் கோபத்திற்கு ஆளாகிவிட்டால் அமைதி எங்கும் நிலவாது. கோபம் மக்களின் அழிவிற்கும் வீழ்ச்சிக்கும் காரணம் என்பதை அறிந்து கொள். பீஷ்மர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், கிருபர், வியாச பகவானும் எப்போதும் அமைதியையே உபதேசிக்கின்றனர். இவர்கள் திருதராஷ்டிர மன்னருக்கு அமைதிக்காக தூண்டிக் கொண்டிருந்தால் அவர் எப்போதாவது எனக்கு அரசை அளிப்பார் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. பொறுமையும் தயையுமே நன்மையளிக்கும். இதுவே சனாதனதர்மம். ஆகவே இயல்பாகவே நான் பொறுமையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளேன்” என்று யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியிடம் கூறுகிறார்.

ஆனால் திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம் மீண்டும் பேசுகிறாள். “நீங்கள் என்னையும், உங்கள் சகோதரர்களையும் கூட தியாகம் செய்வீர்கள்; ஆனால் தர்மத்தைத் தியாகம் செய்யமாட்டீர்கள். தருமம் தன்னைக் காப்பாற்றியவனைக் காப்பாற்றும் என்று கேள்விப்பட்டுள்ளேன். ஆனால்

தர்மம் உங்களைக் காப்பாற்றவில்லை. தர்மம், மேன்மை, பொறுமை, கருணையால் எந்த மனிதனும் உலகில் செல்வத்தைப் பெறுவதில்லை. தருமத்தைப் பற்றிப் பேசும் நீங்கள் எவ்வாறு தருமத்திற்கு எதிரான சூதினை மேற்கொண்டீர்கள் என்று தெரியவில்லை. உலகில் எல்லோரும் ஈஸ்வரனுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள். இறைவன் விதித்தவாறு சுக, துக்கத்தை அடைகின்றனர். ஈஸ்வரன் எல்லாரிடத்திலும் சம பாவத்தோடு நடந்து கொள்ளுவதில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏன் எனில் நல்லவர்கள் ஒழுக்கமுடையவர்கள் வாழ்க்கையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆனால் தீயவர்கள் சுகத்தோடு செல்வத்தோடு வாழ்கிறார்கள். அப்படியானால் ஈஸ்வரனும் தர்மத்தில் நிலைபெறவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்” என திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறுகிறாள்.

ஆனால் யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியிடம் ஈஸ்வரனை நிந்திக்கலாகாது என்றும் தர்மமே மோகூஷத்தை அளிக்க வல்லது என்பதையும் எடுத்துக் கூறி அவளை அமைதிப்படுத்த முயற்சிக்கிறார். திரௌபதி, “தாங்கள் போரில் ஈடுபட்டால் நமக்கு ஏற்பட்ட துன்பம் விலகிவிடும். அது தங்களுக்கும், தங்கள் சகோதரர்களுக்கும் கௌரவம் அளிக்கும்” என்று மீண்டும் கூறுகிறாள். அங்கு இருந்த பீமனும் திரௌபதியின் கருத்தை வலியுறுத்தி உடனடியாகப் போர் தொடங்க வேண்டும் என்கிறார். யுதிஷ்டிரர் மன்னர்கள் நிறைந்த சபையில் தான் செய்த சபதத்தை மீற முடியாது என்று கூறுகிறார். அத்துடன் கௌரவர்கள் பெரும் வீரர்களைத் துணையாகக் கொண்டுள்ளனர். பெரும் செல்வத்தைப் பெற்றுள்ளனர். அவர்களோடு போர் செய்து வெல்வது கடினம் என்று பதில் உரைக்க, பீமனும், திரௌபதியும் மௌனமாகின்றனர்.

3.5.தவம் மேற்கொள்ளச் செல்லும் அர்ஜுனனை திரௌபதி வாழ்த்துதல்:

வியாசரின் அறிவுரைப்படி பாண்டவர்கள், மீண்டும் காம்யக வனம் வருகின்றனர். யுதிஷ்டிரர் வியாசர் தனக்குரைத்த ப்ரதி - ஸ்ம்ருதி மந்திரத்தை அர்ஜுனுக்கு உபதேசித்து, அதனை ஐபித்து இந்திரனைச் தரிசித்து திவ்ய அஸ்திரங்களைப் பெற்று வரக் கூறுகிறார். யுதிஷ்டிரரின் ஆணையை ஏற்ற அர்ஜுன் அக்னிக்கு ஆஹுதி அளித்து, பிராமணர்களின் ஆசியைப் பெற்றார். பின் தனது காண்டபத்தையும் அகூயத் தூணிரையும் எடுத்துக் கொண்டு அனைவரையும் வணங்கிப் புறப்பட்டார். அப்போது திரௌபதி அவரை வாழ்த்தி உரைக்கிறாள். “பார்த்தா! குந்தி தங்களுக்காக என்னென்ன விருப்பங்கள் நினைத்தாரோ, தாங்கள் தங்கள் மனதில் என்னென்ன விருப்பங்களைக் கொண்டுள்ளீர்களோ அவை அனைத்தும் நிறைவேறட்டும். பாவி துரியோதனன்மன்னர்களால் நிறைந்த சபையில் என்னைப் பசு (பலருக்குப் பயன்படுபவள்) என்று அவமதித்தான். அவனது

பேச்சும் செயல்களும் எனக்கு தீராத துன்பத்தை அளித்துள்ளன. வீரரே! நீங்கள் இல்லாமல் எங்கள் அனைவருக்கும் வாழ்வில் எதுவும் ருசிக்காது. சுக-துக்கம், வாழ்வு-சாவு, ராஜ்யம்-ஜஸ்வர்யம் அனைத்தும் உங்களையே ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளன. பாரதா! நான் உங்களுக்கு விடையளிக்கிறேன். தாங்கள் பலசாலிகளை விரோதித்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று வேண்டுகிறேன். தனஞ்ஜயா! ஹ்ரீ, ஸ்ரீ, கீர்த்தி, யுதி, புஷ்டி, உமா, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி இந்தத் தேவியர் அனைவரும் வழிப் பயணத்தில் உங்களைக் காக்கட்டும். தங்களுடைய நன்மைக்காக வசு, புத்திரன், ஆதித்யன், மருத்கணம் முதலிய தேவதைகளை வணங்குகிறேன். எந்தத் தடையும் இன்றி வழியில் உங்களுக்கு நன்மையே உண்டாகட்டும்” என்று திரௌபதி அர்ஜுனனை வாழ்த்தி விடை கொடுத்தாள்.

3.6. த்வைத வன நிகழ்வுகள்; தீர்த்த யாத்திரை; திரௌபதி மயக்கம் அடைதல்:

பாண்டவர்கள் த்வைத வனத்தில் தங்கியிருந்த போது, திரௌபதி பொறுமையுடன் இருப்பதால் துன்பத்தையே அடைய வேண்டியுள்ளது. எனவே போர் செய்து இராஜ்யத்தை மீண்டும் பெறலாம் என்று யுதிஷ்டிரிடம் கூறுகிறாள். பீமனும், திரௌபதியின் கருத்தினை ஆமோதிக்கிறார். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் எல்லாவற்றையும் விடத் தர்மமே உயர்ந்தது; சிறந்தது. நான் அதைக் கைவிடப் போவதில்லை என்று உரைக்கிறார். பின் அனைவரும் காம்யக வனம் திரும்புகின்றனர். இந்திர சபையில் அர்ஜுனனைக் கண்டு வந்த லோமஷ முனிவர் அர்ஜுனன் பற்றிய செய்திகளைத் தெரிவிக்கிறார். அவரது அறிவுரையின் படி அனைவரும் தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொள்ளுகின்றனர். கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு திசைகளில் இருந்த புண்ணிய மலைகள், நதிகள், குளங்களைத் தரிசித்து அவற்றில் நீராடிப் பின் வடதிசை புண்ணியக் கோட்டிரங்களை நோக்கிச் செல்கின்றனர். கங்கை, யமுனைக் கரைகளில் இருந்த பல்வேறு முனிவர்கள், ரிஷிகளின் ஆசிரமங்களைத் தரிசித்துப் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடுகின்றனர்.

பத்ரி காசிராமத்தில் நர-நாராயணரின் ஆசிரமம் செல்ல விரும்பி, கந்தமாதன மலைப் பிரதேசத்தில் நுழைந்ததும் கடும்புயலும் மழையும் அவர்களைத் தாக்குகின்றன. புயலாலும் மழையாலும் தாக்கப்பட்ட திரௌபதி மயங்கி விழுகிறாள். பாண்டவர்கள் உபசாரத்தால் மெல்ல மெல்ல திரௌபதி உணர்வு பெறுகிறாள். அப்போது மிகவும் சோர்வுடன் மெலிந்து களைத்துப் போன திரௌபதி நடக்க முடியாது என்று எண்ணி யுதிஷ்டிரர் வருந்துகிறார். அப்போது பீமன் ஹிடும்பியிடம் பிறந்த தன் மகன் கடோதகஜனை நினைக்க கடோதகஜன் அங்கு நண்பர்களுடன் வருகிறான். கடோதகஜனும் அவனது நண்பர்களும் திரௌபதி,

பாண்டவர்கள் மற்ற முனிவர்கள் அனைவரையும் தம் தோள்களில் ஏற்றிச் சுமந்து பத்ரிகாசிரமத்தில் சேர்க்கின்றனர். நர நாராயணர் ஆசிரமத்தில் இருந்த மகரிஷிகளால் உபசரிக்கப்பட்ட பாண்டவர்கள் எல்லையில்லாத அழகும், அமைதியும் புண்ணியப் பிரதேசங்களும் நிரம்பிய அவ்விடத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் தங்குகின்றனர்.

அதன் பிறகு பாண்டவர்கள் கந்தமாதன மலைப் பிரதேசத்தை அடைகின்றனர். வருஷபர்வாவின் ஆசிரமத்தைத் தரிசித்தனர். பின் ஆர்ஷ்டிசேனர் ஆசிரமம் அடைந்தனர். கடக்க முடியாத இடத்தில் எல்லாம் கடோதகஜனுடைய உதவியால் பயணிக்கின்றனர். ஒரு நாள் காற்றால் கொண்டு வரப்பட்ட செளகந்திக மலரைக் கண்ட திரௌபதி அம்மலரைப்போன்ற பல மலர்களைத் தேடி தருமாறு பீமனிடம் வேண்டுகிறாள். பீமனும் குபேர வனம் சென்று அம்மலர்களைச் சேகரிக்கிறார். அப்போது பல குபேர கணங்களை வதைத்து விடுகிறார். பீமனைத் தேடி வந்த பாண்டவர்களுடன் குபேரனின் சந்திப்பு நிகழ்கிறது. சிறிது நாட்களில் அர்ஜுனனும் இந்திர லோகத்தில் இருந்து திவ்யாஸ்திரங்களுடன் பாண்டவர்களிடம் திரும்பி வருகிறார். கந்தமாதன மலையில் நான்காண்டுக் காலம் கழிகிறது. பாண்டவர்கள் மீண்டும் தாங்கள் வந்த வழியிலேயே திரும்பி காம்யக வனத்தை அடைகின்றனர்.

3.7.காம்யக வனத்திற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சத்தியபாமாவுடன் வருதல்; திரௌபதிக்கு ஆறுதல் அளித்தல்:

காம்யக வனத்தில் தங்களது 12 ஆவது ஆண்டு வனவாச காலத்தை பாண்டவர்கள் கழித்தபோது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சத்திய பாமாவுடன் அங்கு வருகை தந்தார். யுதிஷ்டிரரையும், மற்ற பாண்டவர்களையும் கண்டு உரையாடினார். சத்தியபாமா திரௌபதியை ஆலிங்கனம் செய்து அன்பு பாராட்டினார். பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் திரௌபதியின் புதல்வர்கள் பற்றிய செய்தியை அவளிடத்தில் கூறுகிறார். “கிருஷ்ணே! உன் தந்தை துருபதனும், சகோதரன் த்ருஷ்டத்யும்னனும் ராஜ்யத்தின் வசதிகளையும், உபகரணங்களையும் காட்டிப் பலமுறை அழைத்தபோதும் உனது புதல்வர்கள் பாஞ்சால தேசத்திற்குச் செல்ல விரும்பவில்லை. அவர்கள் ஆனர்த்த தேசத்தில் விஷ்ணுபுரியான துவாரகாவில் வசிக்கிறார்கள். நீ அக்குழந்தைகளுடன் இருந்திருந்தால் எத்தகைய நல் ஒழுக்கத்துடன் வளர்த்திருப்பாயோ அதே போல் சுபத்திரை அவர்களை வளர்த்துள்ளார். ருக்மிணியின் புதல்வன் பிரத்யும்னன், அநிருத்தன், சுபத்ரையின் புதல்வன் அபிமன்யு ஆகியோர் பெற்றுள்ள போர்ப் பயிற்சியை உன்னுடைய புதல்வர்களும் பெற்றுள்ளனர்.

அபிமன்யு அவர்களுக்கு அனைத்து அஸ்திர சஸ்திர வித்தைகளையும் அளித்துள்ளார். பல உத்தம அஸ்திரங்களையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்துள்ளார். அத்துடன் கதை, கத்தி, கேடயம் இவற்றைப் பயன்படுத்தவும் பயிற்சியளித்துள்ளார். தேரைச் செலுத்தவும், குதிரையைச் செலுத்தும் பயிற்சியையும் அவர்கள் அபிமன்யு விடத்தில் கற்றுள்ளனர். திரௌபதி! உன்னுடைய குமாரர்கள் நகரத்தின் அழகைக் காண உலாச் செல்லும்போது ஒவ்வொருவர் பின்னும் தேர், குதிரை, யானை பல்லாக்கு முதலிய சவாரிகள் செல்லுகின்றனர்” என்று தெரிவித்தார். திரௌபதி பாண்டவர்களுடன் வனம் சென்ற போதும் அவளுடைய புதல்வர்கள் எந்தக் குறையுமின்றி அரச குமாரர்களுக்குரிய ஒழுக்கத்துடனும் போர்ப் பயிற்சியுடனும் வளர்ந்து வருகின்றனர்; சுபத்ரா அபிமன்யுவைப் போல திரௌபதியின் புதல்வர்களையும் வளர்த்து வருகிறாள் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் குறிப்பாகக் கூறுகிறார்.

3.8.திரௌபதி சத்தியபாமா உரையாடல்; சத்தியபாமாவிற்குத் திரௌபதி பதிவிரதையின் கடமையைக் கூறுதல்:

பிராமணர்களும், பாண்டவர்களும் தருமம் பற்றிய விஷயங்களைப் பேசிக் கொண்டிருந்த போது திரௌபதியும், சத்தியபாமாவும் ஒரு புறம் சுகமாக அமர்ந்து மகிழ்வுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் சந்தித்ததில் குரு குல, யதுகுல விஷயங்களை அவர்கள் பரஸ்பரம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பட்டத்து ராணியும், சத்திராஜித்தின் மகளுமான சத்தியபாமா, பெரும் உடல் பலமும், லோக பாலகர்களுக்கு இணையான வீரமும் கொண்ட பாண்டவர்களை எவ்விதம் உன் வசத்தில் வைத்திருக்கிறாய்? அவர்கள் உன்னிடம் கோபிக்காமலும், எல்லோரும் உன் முகத்தையே பார்ப்பதற்கும் உரிய காரணத்தைத் தெரியப் படுத்து, என்று திரௌபதியிடம் கேட்டாள். இவ்வாறு கணவனைக் கட்டுக்குள் வைக்க, எனக்கும் ஏதேனும் விரதம், தவம், மந்திரம், வித்யாசத்தி, மூலசக்தி, ஐபம், ஹோமம் அல்லது மருந்தைக் கூறு. அதனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் எப்போதும் எனக்கு ஆதீனமாக இருக்கட்டும் என்று கேட்டாள்.

திரௌபதி சத்தியபாமாவிடம், “இவ்வாறு நீ கேட்பது பதிவிரதைகளுக்குப் பொருத்தமானதல்ல; தீய நடத்தை உடையவளும், கோணல் புத்தி உடையவர்களுமான பெண்களின் வழியை நாம் எவ்வாறு விவாதிக்க முடியும்? இவ்வாறு கேட்பதும், கணவனின் அன்பில் ஐயம் கொள்ளுவதும் பதிவிரதைகளுக்கு ஏற்றதல்ல; ஒரு கணவன் தன் மனைவி தன்னை வசப்படுத்தி வைக்க மந்திர தந்திரம் அல்லது வேர் போன்ற மூலிகைகளைப் பயன்படுத்துகிறாள் என்று தெரியவந்தால் வீட்டிற்குள்

நுழைந்த பாம்பின் மீது கோபம் கொள்ளுவது போல் அவள் மீது கோபம் கொள்ளுகிறாள். மந்திர தந்திரங்களால் கணவன் தனது பத்தினிக்கு ஒருபோதும் வசமாவதில்லை. இவ்வாறான பெண்களிடம் பகைவர்கள் கபடமாக மருந்துகளை அனுப்பி அவர்களின் கணவர்களைக் கொடுமையான பிணிகளுக்கு ஆளாக்கி விடுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட சூரணம் கணவனின் உயிரையே பறித்து விடுகிறது. எத்தனையோ பெண்கள் இத்தகைய மருந்துகளைக் கணவர்களுக்கு அளித்து குஷ்டரோகம், அகால முதுமை, அலித்தன்மை, குருடு, ஊமை மற்றும் செவிடர்களாக்கியுள்ளனர். பதிவிரதைகள் ஒரு போதும் இப்படி நினைக்கவும் கூடாது” என்று அறிவுறுத்தினாள்.

தொடர்ந்து திரௌபதி சத்தியபாமாவிடம் தான் பாண்டவர்களிடம் நடந்து கொள்ளும் முறையைத் தெரிவித்தாள். “நான் அகங்காரத்தையும், காம, க்ரோதத்தையும் விட்டு கவனத்தோடு பாண்டவர்கள் அனைவருக்கும் அவர்களின் மற்ற மனைவியருக்கும் கூட சேவை செய்கிறேன். எனது விருப்பங்களை அடக்கிக் கொண்டு சேவையில் மட்டுமே விருப்பம் கொண்டு இருக்கிறேன். ஒரு போதும் நான் தீய விஷயங்களைப் பேசுவதில்லை. அநாகரீகமாக எங்கும் நிற்பதில்லை. வெட்கமற்று எல்லாவற்றையும் பார்ப்பதில்லை. தீய இடத்தில் உட்காருவதில்லை. நடக்கும் போது கூட அநாகரீகம் ஏற்படக் கூடாது என எச்சரிக்கை கொள்கிறேன். வெளியில் இருந்து கணவர்கள் வீட்டிற்குள் வரும்போது நான் நின்று கொண்டு அவர்களை வரவேற்கிறேன். ஆசனமும் நீரும் அளிக்கிறேன். வீட்டுப் பாத்திரங்களைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்கிறேன். தூய்மையும், ருசியும் கொண்ட உணவைத் தயாரித்து உரிய நேரத்தில் போஜனம் செய்விக்கிறேன். வீட்டிலேயே இருந்து தானியங்களைச் சேகரித்து வைக்கிறேன். வீட்டைப் பெருக்கி, மெழுகித் தூய்மையாக வைத்திருக்கிறேன். யாரையும் புண்படுத்திப் பேசுவதில்லை.

தீய பெண்களோடு தொடர்பு கொள்ளுவதில்லை. சோம்பலை நெருங்க விடுவதில்லை. கணவன் பரிகசிக்கும் போது தவிர மற்ற சமயங்களில் சிரிப்பது இல்லை. கதவருகே அடிக்கடி நிற்பதில்லை. குப்பை கூளங்கள் நிறைந்த இடங்களில் தங்குவதில்லை. தோட்டங்களில் கூட வெகுநேரம் தனியாக நிற்பதில்லை. கீழ்த்தரமான ஆண்களுடன் ஒருபோதும் பேசுவதில்லை. எப்போதும் சிரிப்பதும் இல்லை. அதிகம் கோபிப்பதும் இல்லை; என்னுடைய கணவர்கள் உண்ணாத பொருட்களையும், பிடிக்காத பொருட்களையும், ஏற்காத பொருட்களையும் நானும் துறந்து விடுகிறேன். என்னுடைய மாமியார் தன் குடும்பத்து மக்களோடு நடந்து கொள்ள வேண்டியவற்றைத் தெரிவித்துள்ளார். அதன்வழியே நான் நடந்து

கொள்ளுகிறேன். என் கணவர்களிடம் பயந்த படியே நான் சேவை செய்கிறேன். கணவன் படுக்கும் முன் படுக்கச் செல்வதில்லை. அவர்கள் உண்ணும் முன் உண்ணுவதில்லை. அவர்களது விருப்பத்துக்கு எதிராக ஆடை அணிகலன் அணிவதில்லை. பாண்டவர்களின் வரவு செலவு அனைத்தையும் நான் தனியாகவே அறிந்தும் செய்தும் வந்தேன். பகல், இரவு எந்நேரமும் என்னுடைய கஷ்டங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டு பாண்டவர்களுக்குச் சேவை செய்கிறேன்” என்று திரௌபதி கூறினாள். இதைக் கேட்ட பாமா பாஞ்சாலிக்கு மரியாதை அளித்து தன்னுடைய உசிதமற்ற வினாவிிற்காக மன்னிக்கும்படி திரௌபதியிடம் வேண்டினாள்.

3.9.திரௌபதி சத்தியபாமாவிற்குக் கூறிய அறிவுரை:

தோழி! கணவனின் மனதை ஈர்ப்பதற்காக பிரேமையோ, கபடமோ, ஏமாற்றமோ சிறிதும் இடம் பெறாத ஒரு வழியை உனக்கு கூறுகிறேன். சத்தியே! பெண்களுக்கு எல்லா உலகத்திலும் கணவனுக்குச் சமமான வேறொரு தெய்வம் கிடையாது. சேவை மூலம் மகிழ்ச்சி அடைந்த கணவனிடமிருந்து பெண்களுக்கு சந்தானம், போகங்கள், படுக்கை, ஆசனம், அழகிய ஆடைகள், மாலைகள், நறுமணப் பொருட்கள், சுவர்க்கம், புகழும் கூடக் கிடைக்கும். பதிவிரதையான பெண் துயரம் ஏற்றே சுகத்தை அடைகிறாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை எப்போதும் ஆராதனை செய்து கொண்டிரு. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் குரல் கேட்டதுமே வீட்டின் முற்றத்துக்கு வந்து அவரை எதிர்பார்த்து நின்று கொள். அவரை வரவேற்று உபசாரம் செய். அவர் ஏதாவது காரியத்திற்காகப் பணிப் பெண்ணை அனுப்பினால் நீ தானாக அந்த வேலையைச் செய். ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய பிரியமான நண்பருக்கு உணவளித்து உபசாரம் செய். அவருக்கு பகைவனானவர்களிடமிருந்து விலகியிரு. மற்றவர்கள் மத்தியில் உன் மனக் கருத்தை வெளியிடாமல் மௌனமாக இரு. ப்ரத்யும்நன், சாம்பன் போன்றோர் உனக்குப் புதல்வர்கள் என்றாலும் நீ அவர்களோடு தனிமையில் அமரக் கூடாது. உயர்ந்த குலத்தவரும், தூய்மையான நடத்தையுடையவருமான பதிவிரதையோடு நட்புக் கொள். போதையில் இருப்பவள், அதிகம் உண்பவள், திருட்டுப் பழக்கம் உடையவள், துஷ்டத் தன்மையுடையவள், சஞ்சல இயல்புடையவள் ஆகியோரை தூரத்திலேயே துறந்து விட வேண்டும். நீ விலையுயர்ந்த ஹாரம், தூய்மையான நறுமணப் பொருட்கள் ஆகியவற்றைத் தரித்து உன் பிராண வல்லபனான சியாம சுந்தரனை ஆராதித்து வா. இதனால் உன்னுடைய புகழும், சௌபாக்கியமும் பெருகும். உன் மன விருப்பம் நிறைவேறும், பகைவர்கள் அழிவர்” என திரௌபதி சத்தியபாமாவிற்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அன்பைப் பெறுவதற்கான தூய்மையான நடத்தையை மேற்கொள்ள அறிவுரை கூறினாள்.

3.10. சத்தியபாமா திரௌபதிக்கு ஆறுதல் அளித்தல்:

ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் துவாரகை புறப்பட ஆயுத்தமாகி சத்தியபாமாவை அழைத்தார். சத்தியபாமா திரௌபதிக்கு ஆறுதலான சொற்களைக் கூறினாள். “ஸ்ரீ கிருஷ்ணே! நீ கவலை கொண்டு இரவில் தூங்காமல் இருக்காதே; உன் கணவர்கள் தம் ராஜ்யத்தை நிச்சயம் வெல்லப் போகிறார்கள். திருதராஷ்டிரனுடைய புதல்வர்களைக் கொன்று பகை முழுவதையும் பழி தீர்த்து இப்புவிയിல் யுதிஷ்டிரர் அதிகாரம் செலுத்தப் போவதை நீ விரைவில் காணப் போகிறாய். உன்னைக் கேலி செய்த குரு குலப் பெண்களின் துயரத்தை நீ விரைவில் காணப் போகிறாய். பாண்டவர்களின், உன்னுடைய புதல்வர்களான பிரதி விந்தியன், ஸ்ருத சோமன், ஸ்ருத கர்மா, சதாநீகன், ஸ்ருதசேனன் ஆகிய குமாரர்கள் சஸ்திர வித்தையில் நிபுணர்களாகிவிட்டனர். துவாரகாபுரியில் சுகமாக வாழ்கின்றனர். சுபத்ரா தேவி யாரிடமும் பேதம் கொள்ளாமல் அனைவரிடமும் தூய்மையான அன்பை வைத்துள்ளார். ருக்மணி தேவியும் அவர்களை நன்கு கவனித்துக் கொள்ளுகிறார். வசுதேவர், என்னுடைய மாமனார் உன்னுடைய புதல்வர்களின் போஜனம், வஸ்திரம் முதலிய தேவையானவற்றை எல்லாம் கண்காணித்து வருகிறார். பலராமரும், யாதவர்கள் அனைவரும் அவர்களுடைய சுகத்தையும், வசதியையும் கவனித்து வருகின்றனர். பிரத்யும்னனுக்குச் சமமாக அவர்கள் அன்புடன் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள்” என்று சத்தியபாமா திரௌபதியின் மன மகிழ்விற்குரிய சத்தியமான சொற்களைக் கூறி ஆறுதல் அளித்து திரௌபதியை வணங்கி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடன் தேரில் ஏறித் துவாரகை புறப்பட்டார்.

3.11. துர்வாச மகரிஷியின் வருகை; திரௌபதிக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உதவி:

இதன்பிறகு பாண்டவர்களைக் கேலி செய்து அவமானப்படுத்த எண்ணிய துரியோதனன் தன் படையுடனும், மனைவியர், நண்பர்களுடனும் த்வைத வனம் வருகிறான். அங்கு கந்தருவர்கள் அவனைச் சிறைப்பிடிக்கின்றனர். பாண்டவர்கள் துரியோதனனை கந்தருவர்களிடம் இருந்து மீட்டு ஹஸ்தினாபுரம் அனுப்பி வைக்கின்றனர். எப்படியாவது பாண்டவர்களுக்குத் துன்பத்தையே விளைவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் துரியோதனனிடம் நிலைத்திருந்தது. தன்னிடத்தில் அதிதியாக வந்த துர்வாசரை நன்கு உபசரித்து, வணங்கி, அவரை மகிழ்வித்தான். கோபத்திற்குப் புகழ் பெற்ற துர்வாசரைப் பாண்டவர்களிடம் அனுப்பி அங்கும் அதிதியாக விருந்து உபசாரம் பெற வேண்டும். அத்துடன் பாண்டவரும் பிராமணரும், திரௌபதியும் போஜனம் முடித்து ஓய்வெடுக்கும் வேளையில் சென்று போஜனத்தைக் கேட்க வேண்டுமென்றும் அவரிடம் வரம் பெறுகிறான். அவன் விருப்பப்படியே வரமளித்த துர்வாசர் தன்

சிஷ்யர்களுடன் வேளையில்லா வேளையில் அனைவரும் போஜனம் முடித்து திரௌபதி அக்ஷய பாத்திரத்தைக் கழுவி வைத்தபின் அங்கு சென்று போஜனம் வேண்டுகிறார். திரௌபதி உணவுண்ட பின் அக்ஷய பாத்திரத்தில் இருந்து உணவு கிடைக்காது. எனவே அனைவரும் சாப்பிட்டபின் சென்றால் உணவளிக்க முடியாமல் பாண்டவர்கள் துர்வாசரின் சாபத்துக்கு ஆளாக நேரிடும் என்பதே துரியோதனன் திட்டம்.

துர்வாசரை வரவேற்று உபசரித்த பாண்டவர்கள் அவரை விருந்துண்ண அழைக்கின்றனர். துர்வாசர் நீராடி வருவதாகக் கூறி நதிக் கரைக்குச் சிஷ்யர்களோடு சென்று விடுகிறார். இச்சமயம் துர்வாசர் திரும்பி வந்ததும் அவருக்கு உணவளிக்க வேண்டிய கவலை திரௌபதிக்கு ஏற்பட்டது. அவள் சாப்பிட்டு அக்ஷய பாத்திரத்தைக் கழுவி வைத்து விட்டாள். இனி அதில் இன்று உணவு பெற முடியாது. பலவாறு யோசனை செய்த பின்னும் திரௌபதிக்கு அன்னம் கிடைக்கும் வழி எதுவும் தெரியவில்லை.

அவள் மனத்திற்குள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரைச் சரணடைந்தாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் திவ்ய நாமங்களைக் கூறி ஸ்மரணம் செய்யலானாள். கௌரவர் சபையில் தான் அவமானப்படுத்தப்பட்டுக் கண்ணீருடன் அழைத்தபோது தன்னைக் காப்பாற்றிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானே! இந்தச் சங்கடத்தில் இருந்து என்னை விடுவிக்க வேண்டும் எனத் துதித்தாள். துவாரகையில் இருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் திரௌபதி தன்னை நினைப்பதை அறிந்தார். உடனே பாண்டவர்களிடத்தில் வந்து சேர்த்தார்.

பகவானைக் கண்ட திரௌபதி ஆனந்தம் அடைந்தாள். துர்வாச முனி போஜனம் வேண்டி வந்துள்ள விஷயத்தைக் கூறினாள். பகவான் திரௌபதியிடம், “எனக்கு இப்போது பசியாக உள்ளது. விரைவில் போஜனம் அளி; பிறகு மற்றதைப் பேசலாம்” என்றார். திரௌபதி, “வாகதேவா! சூரியபகவான் அளித்த அக்ஷய பாத்திரத்தில் நான் போஜனம் செய்யாத வரையே அன்னம் கிடைக்கும். இன்று நானும் போஜனம் செய்து விட்டேன். அதில் அன்னம் இல்லை; வரவும் வராது” எனக் கூறினாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், “நான் களைப்புடன் இருக்கிறேன். உனக்குக் கேலி தோன்றுகிறது. விரைந்து அக்ஷய பாத்திரத்தைக் கொண்டு வந்து என்னிடம் காட்டு” என்று திரௌபதியிடம் பிடிவாதமாகக் கிண்ணத்தைக் கொண்டு வரச் செய்தார். கழுவப் பட்ட பாத்திரத்தில் கழுத்துப் பகுதியில் சிறிதளவு கீரை ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது. பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அதை எடுத்துச் சாப்பிட்டார். “இந்தக் கீரையால் உலகனைத்தின் ஆத்மாவும் யக்ஞ போக்தாவுமான சர்வேஸ்வரன் ஸ்ரீ ஹரி திருப்தியும் சந்தோஷமும் அடையட்டும்” என்று திரௌபதியிடம் கூறினார். பிறகு சுகதேவனிடம்

விரைந்து சென்று துர்வாச முனிவரை அழைத்து வரக் கூறினார். சகதேவன் அவ்வாறே முனிவரைத் தேடிச் சென்றார். நீராடிக் கொண்டிருந்து முனிவரும், சிஷ்யர்களும் திடீரென்று உணவுண்டதைப் போல பூரண திருப்தி கொண்டனர். பலமுறை ஏப்பம் உண்டாயிற்று.

இது எவ்வாறு ஏற்பட்டது என அறியாமல் அவர்கள் நீரில் இருந்து கரையேறினார்கள். நாம் யுதிஷ்டிரரை அன்னம் வேண்டிச் சமையல் செய்யக் கட்டளையிட்டு நீராட வந்தோம். ஆனால் இப்போது கழுத்து வரை அன்னம் நிறைந்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. மிகுந்த திருப்தி ஏற்பட்டு விட்டது. நாம் செய்யச் சொன்ன அன்னம் வீணாகிவிடும்; இப்போது நாம் என்ன செய்வது? என்று அவர்கள் முனிவரிடம் கேட்டனர். துர்வாசர் “வீணாகச் சமையல் செய்யச் சொல்லி யுதிஷ்டிரருக்குக் குற்றம் இழைத்து விட்டோம். பாண்டவர்கள் கொடிய பார்வையால் நம்மைப் பொசுக்கி விடக்கூடும். முன்பே நான் அம்பரீஷ மகாராஜாவிடம் அனுபவம் பெற்றுள்ளேன். பகவான் ஸ்ரீ ஹரியின் பாதங்களைச் சரணடைந்த மக்களிடம் எப்போதும் பயம் கொண்டுள்ளேன். எனவே பாண்டவர்களிடம் செல்லாமலே ஓடி விடுங்கள்” என்று கூறினார். துர்வாசரின் சிஷ்யர்கள் நாற்புறமும் ஓடிவிட்டனர். முனிவரும் அங்கிருந்து சென்றுவிட்டார். முனிவரைத் தேடிவந்த சகதேவன் அங்கிருந்தவர்களிடம் முனிவர் பற்றி விசாரித்தார். அவர்கள், முனிவர் சென்றுவிட்டதைத் தெரிவித்தனர். சகதேவன் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்து நடந்ததைத் தெரிவித்தார். ஆனாலும் யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் சாமம் வரை அவருக்காகக் கவலையுடன் காத்திருந்தார். அப்போது ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தான் கீரையை உண்டு அவரது வயிறு நிரம்பச் செய்ததையும், திரௌபதி தன்னைச் சரணடைந்து வேண்டியதாலேயே இதனைச் செய்ததாகவும் கூறினார். இவ்விதம் திரௌபதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் அனுக்கிரகத்தால் மீண்டும் காப்பாற்றப்பட்டாள்.

3.12.ஜயத்ரதன் திரௌபதியைக் கண்டு மோகம் கொள்ளுதல்; அவளிடம் கோடிகாஸ்யனை அனுப்புதல்: திரௌபதியை அபகரித்தல்:

காம்யக வனத்தில் பலவகையான காட்டு விலங்குகள் வசித்து வந்தன. திருணபிந்து மகரிஷியின் ஆணைப்படி தெளம்யரும், பாண்டவர்களும் வேட்டையாடச் சென்று விட்டனர். அப்போது சிந்து தேசத்தின் மன்னனான ஜெயத்ரதன் திருமண விருப்பத்துடன், பல மன்னர்களோடு சால்வதேசம் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தான். அவன் காம்யக வனத்தின் வழியாகச் செல்லும் போது தனியாக ஆஸ்ரமத்தின் வாசலில் நின்றிருந்த திரௌபதியைக் கண்டான். ஜெயத்ரதனும், அவனுடன் வந்தவர்களும் அவளைக் கண்டு பேரழகியான இவள் அப்சரஸா, தேவகன்னிகையோ அல்லது தேவர்களால் அமைக்கப்பட்ட மாயத்

தோற்றமா என்று யோசித்தனர். ஜயத்ரதன் சிபி நாட்டு வீரனான கோடிகாஸ்யனிடம் அவள் யார் என்று அறிந்து வருமாறு அனுப்பினான். கோடிகாஸ்யன் திரௌபதியிடம் சென்று, “மிக அழகியான நீ இந்தக் காட்டில் பயமின்றித் தனியாக ஆசிரமத்தின் வாயிலில் நிற்கிறாய். நீ தேவ, யக்ஷ, தானவ, தைத்யப் பெண் இல்லையே? அல்லது தாதா, விதாதா விபு, இந்திரன் மாளிகையிலிருந்து இங்கு வந்திருக்கிறாயா? நீ உன் கணவன் மற்றும் குலத்தைப் பற்றிக் கூறு. நான் கோடிகாஸ்யன், சுரத மன்னனுடைய மகன். அதோ அங்கு த்ரிகர்த்த மன்னர், குலிந்தராஜன், ஸௌவீர தேசத்து வீரர்கள், அவர்களோடு ஜயத்ருத மன்னரும் உள்ளனர். உன்னைப் பற்றிக் கூறு” என்று கேட்டான்.

திரௌபதி தன் போர்வையை நன்கு அணிந்து கொண்டு, “என்போன்ற பதிவிரதை உன் போன்ற பரபுருஷனோடு உரையாடக்கூடாது. ஆனால் நீ சுரத மன்னன் மகன் என்று கூறினாய்; எனவே நான் உனக்கு என்னைப் பற்றிக் கூறுகிறேன். நான் துருபத ராஜனின் மகள் கிருஷ்ணா பஞ்ச பாண்டவர்கள் என் கணவர்கள். அவர்கள் வேட்டையாடச் சென்றுள்ளனர். அவர்கள் வரும் நேரமாகிவிட்டது. நீங்கள் இங்கு இறங்கி ஓய்வெடுத்துக் கொண்டு என் கணவரின் உபசரிப்பை ஏற்று வேறு இடம் செல்லுங்கள். தர்மபுத்திரர்கள் உங்களைப் பார்த்து மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவார்” எனக் கூறியவாறு பர்ணசாலைக்குள் சென்று விட்டாள். அவர்களுடைய விருந்துக்கான ஏற்பாடுகளில் ஈடுபட்டாள்.

கோடிகாஸ்யன் ஜயத்ரதனிடம் சென்று அவள் திரௌபதி என்று தெரிவித்தான். அவளைப் பார்த்த அளவிலேயே என் மனம் அவளிடம் சென்று விட்டது, என்று கூறிய ஜெயத்ரதன் தனது ஆறு சகோதரர்களோடு திரௌபதியின் ஆசிரமத்திற்குள் சென்றான். அவளிடம் நலம் விசாரித்தான். திரௌபதியும் மரியாதை நிமித்தமாக அவனிடம் நலம் கேட்டாள். ராஜகுமாரா! இதோ கால் கழுவத் தண்ணீர் உள்ளது. சுத்தம் செய்து கொண்டு இந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொள் என்று கூறினாள். ஜயத்ரதன் திரௌபதியிடம், வா போகலாம். தேரில் வந்து அமர்ந்து கொள். நிறைந்த சுகத்தை அனுபவி; ராஜ்யத்தை இழந்த பாண்டவர்களிடம் பக்தி கொண்டு கஷ்டப்பட வேண்டுவதில்லை. என் மனைவியாகி விடு. என்னோடு வாழ்ந்து சிந்து, சௌவீர தேசத்து மகாராணியாகி விடு என்று கூறினான். ஜெயத்ரதனின் இந்தக் கொடுமையான சொற்களைக் கேட்ட கிருஷ்ணா தூரமாக விலகிச் சென்றாள். மிகுந்த கோபம் கொண்டாள். ஜெயத்ரதனை கடுமையான சொற்களால் வசை பாடினாள். உனக்கு வெட்கம் இல்லையா எனக் கேட்டாள். தன்னுடைய கணவர் அப்போதே அங்கு வந்துவிட வேண்டும் என்று விரும்பினாள். எனவே ஜெயத்ரதனோடு விவாதம்

செய்தபடி அவனை பேச்சில் சிக்க வைக்க முயன்றான். திரௌபதி அவனிடம் “உனக்கு நியாயம் தெரியவில்லை. நீ திருதராஷ்டிர புதல்வர்களுக்கும், பாண்டவர்களுக்கும் தங்கையான துச்சலாவின் கணவன்; எனக்கு சகோதர உறவுடையவனாவாய். உன்னுடைய பிறப்பு நல்ல குலத்தில் தோன்றியுள்ளது. உன் செயல் தர்மத்திற்கு எதிராக உள்ளது” எனக் கூறினான். ஜெயத்ரதன் நீ மன்னர்களின் தர்மத்தை அறிய மாட்டாய். இவ்வுலகில் எல்லாப் பெண்களும், ரத்தினங்களும் மன்னர்களுக்குரியவை என்பது சான்றோர்களின் கூற்று என்றான்.

திரௌபதி பலவாறாக ஜெயத்ரதனைத் திட்டியும், பாண்டவர்களால் அவன் கடுமையாக வதைக்கப்படுவான் என்று எச்சரிக்கை செய்தும் அவன் அவள் பேச்சைக் சிறிதும் கேட்கவில்லை. அவளிடம் ஒன்று நீயாகச் சென்று என் தேரில் ஏறிக் கொள்; அல்லது பாண்டவர்கள் தோற்ற பின் என்னிடம் தீனமாக அழுதபடி பிச்சை கேள் என்று கூறினான். திரௌபதி மீண்டும் பாண்டவர்களால் அவன் எத்தகைய துன்பங்களுக்கு ஆளாவான் எனக் கூறியும் அவன் கேட்கவில்லை; அப்போது ஜெயத்ரதனுடைய நண்பன் திரௌபதியின் கையைப் பிடிக்க முயன்றான். ஜெயத்ரதன் அவள் ஆடையைப் பற்றி இழுத்தான். திரௌபதி அவனை உதறி விட்டாள். ஜயத்ரதன் வேகத்தோடு திரௌபதியைப் பிடித்து இழுத்துச் சென்றான். அப்போது அங்கு வந்த தெளமயர் உனக்குப் பாண்டவர்களை வெல்லாமல் இவளைப் பிடித்துச் செல்ல எந்த உரிமையும் இல்லை. அவர்கள் வந்ததும் இதற்கான பலனைப் பெறுவாய் என்று எச்சரித்தார். ஜெயத்ரதன் திரௌபதியைத் தேரில் அமர்த்திச் செல்லலானான். தெளமயர் சேனைகளுடன் கால்நடையாகவே பின் தொடர்ந்தார்.

3.13. பாண்டவர்கள் திரௌபதியை ஜெயத்ரதனிடம் இருந்து மீட்டல்:

இவ்வாறு திரௌபதி ஜெயத்ரதனால் அபகரித்துச் செல்லப்பட்டாள். அப்போது காட்டில் இருந்த பாண்டவர்கள் முன் தீய சகுனங்கள் தோன்றின. யுதிஷ்டிரர் இச்சகுனங்களால் அஞ்சி இச்சகுனங்கள் ஏதோ ஆபத்தைத் தெரிவிக்கின்றன. எனவே விரைந்து ஆசிரமம் திரும்புவோம் எனக் கூறினார். அவர்கள் மிகவிரைவாக ஆசிரமம் அடைந்தனர். ஆசிரமத்தில் பணிப் பெண்ணான “தாத்ரேயிகா” அழுது கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். பாண்டவர்கள் அவளிடமிருந்து நடந்த விஷயங்களைக் கேள்விப் பட்டார்கள். ஜெயத்ரதன் தொலை தூரம் சென்றிருக்க முடியாது; விரைந்து செல்லுங்கள் என்று அவள் கூறவே, பாண்டவர்கள் ஜெயத்ரதன் சென்ற வழியில் மிக வேகமாக முன்னேறினர். ஜெயத்ரதனின் படை சென்றதால் ஏற்பட்ட தூசிப் படலத்தைக் கண்டனர். காலாட் படையினரின் நடுவில் செல்லும் தெளமயரையும் பார்த்தனர். அவர் பீமசேனா ஓடு என்று கூறினார்.

அவருக்கு ஆறுதல் கூறி பருந்து மாமிசத்தை நோக்கிப் பாய்வதைப் போல பாண்டவர்கள் ஜெயத்ரதனுடைய படைக்குப் பின்னால் மிக வேகமாகச் சென்றார்கள். அவர்கள் ஜெயத்ரதனையும் அவனது தேரில் இருந்த திரௌபதியையும் கண்டனர். பாண்டவர்கள் ஜெயத்ரதனைச் சூழ்ந்து போருக்கு அழைத்தனர். ஜெயத்ரதன் திரௌபதியிடம் அவனது கணவர்களான பாண்டவர்கள் யார் யார் அவர்களது பெயர்கள் ஆகிய விவரங்களைக் கேட்டான். திரௌபதி இப்போது எனக்குப் பயமோ கவலையோ இல்லை. இப்போது இவர்களைத் தெரிந்து கொண்டு என்ன செய்யப் போகிறாய். நீ விரைவில் மரணமடையப் போவதால் உனக்குப் பதில் கூறுவதே பொருந்தும் என்று சொல்லி ஐந்து பாண்டவர்களின் பெயர்களையும் அவர்களது பராக்கிரமத்தையும் எடுத்துரைத்தாள்.

பாண்டவர்களால் தாக்கப்பட்ட படை சிதறியது. பலர் உயிரிழந்தனர். ஜெயத்ரதன் பயத்தால் நடுங்கி திரௌபதியைத் தேரில் இருந்து இறக்கி விட்டு விட்டுக் காட்டை நோக்கி ஓடலானான். பிறகு யுதிஷ்டிரர் திரௌபதியுடனும், நகுலர், சகதேவர், தௌமயருடனும் ஆஸ்ரமத்தை அடைந்தார். அர்ஜுனனும், பீமனும் ஜெயத்ரதனைத் துரத்திச் சென்று கொல்ல விரும்பினர். ஆனால் யுதிஷ்டிரர் அவன் துச்சலாவின் கணவன் என்பதால் கொல்லக் கூடாது என்று சொன்னார். திரௌபதி, “துர்புத்தி உடைய சிந்து தேசத்திற்குக் களங்கம் ஏற்படுத்திய, பிறர் மனைவியை அபகரிக்கும் தீயபுத்தியை உடைய ஜெயத்ரதனைக் கொல்லாமல் எந்த வகையிலும் உயிர்ப் பிச்சை அளிக்கக்கூடாது என்று கூறிவிட்டாள். பிறகு யுதிஷ்டிரர் ஆசிரமம் சென்று திரௌபதியை அமைதிப்படுத்தினார்.

மார்க்கண்டேயர் முதலிய பிரம்மரிஷிகள் திரௌபதிக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தை அறிந்து அங்கு ஒன்று கூடியிருந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் திரௌபதி மறுபடியும் ஆசிரமத்திற்கு வந்ததையறிந்து மகிழ்ச்சியடைந்தனர். இதற்குள் ஜெயத்ரதனைத் துரத்திச் சென்ற பீமனும் அர்ஜுனனும் அவனை உயிரோடு பிடித்து விட்டனர். பீமன் அவனைக் கொல்ல முயன்றார். அர்ஜுனன் துச்சலாவிற்காக அவனை உயிரோடு விடக் கூறினார். பீமன் அவனது தலையை மொட்டையடித்து ஐந்து குடுமிகள் வைத்து அவனை இழுத்துக் கொண்டு யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தார். பீமன் ஜெயத்ரதனிடம் மன்னர்களின் சபையில் சென்று உன்னை எப்போதும் என் அடிமை என்று கூறு; என் நிபந்தனையை ஏற்றுக் கொண்டால் உனக்கு உயிர்ப் பிச்சை அளிக்க முடியும் என்றார். திரௌபதி பீமசேனனிடம் தாங்கள் இவன் தலையை மொட்டையடித்து ஐந்து குடுமிகள் வைத்துள்ளீர்கள். இவன் மன்னருடைய அடிமையாகி விட்டான். ஆகவே இப்போது இவனை விட்டு விடுங்கள் எனக் கூறினாள். ஜெயத்ரதனும் பாண்டவர்களால் விடுவிக்கப்பட்டான்.

4. விராட பருவம்:

4.1.பாண்டவர்களின் அஞ்ஞாத வாசகாலம்; . திரௌபதி சைரந்திரியாக விராட மகாராணி சுதேஷ்ணாவிடம் பணியில் சேருதல்:

வனவாசகாலம் முடிந்து அஞ்ஞாத வாச காலத்தில் விராட தேசத்தில் வேறு பெயரோடு வசிக்கப் பாண்டவர்கள் தீர்மானித்தனர். பாண்டவர்களும், திரௌபதியும் தாங்கள் விரும்பிய வேடத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. பாண்டவர்கள் விராட மன்னரின் சேவையில் ஈடுபட திரௌபதி ராணி சுதேஷ்ணாவிடம், மாலினி என்ற பெயருடன் சைரந்திரி என்று கூறப்படும் பணிவிடை செய்யும் பெண்ணாகச் சேர்ந்து கொள்ள விரும்பினாள். அதன்படி அனைவரும் விராட நகரத்தில் தனித்தனியாகவே தாங்கள் விரும்பியவாறு பணியில் சேர ஆயத்தமாயினர். திரௌபதி தனது கூந்தலைத் தொடுத்துக் கொண்டு, மிகவும் அழுக்கான ஆடையை அணிந்து கொண்டு சைரந்திரியின் உருவில் துயருற்றவளைப் போல நகரில் இங்கும் அங்கும் சஞ்சரித்தாள். மக்கள் அவளை யார் என்று விசாரித்தனர். திரௌபதி “நான் சைரந்திரி. என்னை நியமித்துக் கொள்ள விரும்புவவர்களின் வீட்டில் நான் சைரந்திரியின் பணியைச் செய்ய விரும்பி இங்கு வந்துள்ளேன்” எனக் கூறினாள்.

அப்போது விராட மகாராணி கேகய ராஜகுமாரி சுதேஷ்ணா தனது மாளிகையில் இருந்து மக்கள் சூழ நின்றிருந்த திரௌபதியைக் கண்ணுற்றாள். அவளைத் தன்னிடம் அழைத்து வரச் செய்து அவளைப் பற்றிய விவரங்களைக் கேட்டாள். திரௌபதி நான் சைரந்திரி. பணி புரிய வந்துள்ளேன் எனத் தெரிவித்தாள். ராணி சுதேஷ்ணா “நீ பல பணியாட்களுக்கு ஆணையிடும் ராணியைப் போலக் காணப்படுகிறாய். கம்பீரமாகப் பேசுகிறாய். உள்ளங்கை, உள்ளங்கால், நகம், கண் ஓரம், உதடு, நாக்கு ஆகிய அங்கங்கள் இயல்பான செம்மை நிறத்தோடு உள்ளன. பல சுப லக்ஷணங்களைப் பெற்றுள்ளாய். உண்மையில் நீ யார் கந்தர்வப் பெண்ணா? அப்சரஸா? தேவர்களின் மனைவியா? இந்திராணியா என்பதைக் கூறு” என்றாள். திரௌபதி, “நான் தேவியோ, கந்தருவப் பெண்ணோ, ராக்ஷஸியோ அல்ல; நான் சைரந்திரி. என் பெயர் மாலினி; கேசங்களை அலங்கரிப்பதில் வல்லவள். அங்கப் பூச்சுகளை மிக நன்றாக அரைத்துத் தருவேன். மணமிக்க மலர் மாலைகளைத் தொடுக்கக் கூடியவள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மனைவி சத்திய பாமாவிிற்கும், பாண்டவர்களின் தர்மபத்தினி திரௌபதிக்கும் சேவை ஆற்றியுள்ளேன்” எனக் கூறினாள்.

ராணி சுதேஷ்ணா திரௌபதியிடம் கூறினாள், “அழகியே இந்த ராஜகுலத்து பெண்களும், மாளிகையில் உள்ள அழகிகளும் உன்னையே

கண்ணிமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டுள்ளனர். உன் தோற்றம் மிக அழகாக உள்ளது. விராட மன்னர் உன்னைப் பார்த்ததுமே என்னை விட்டு விட்டு உன்னிடம் பற்றுக் கொண்டு விடுவார். அரண்மனையில் உன்னை வைத்துக் கொள்வது எனக்கு நானே தீமையைத் தேடிக் கொள்வதாகும். உன்னை என் வீட்டில் தங்க வைப்பது என் மரணத்திற்குச் சமமாகவே கருதுகிறேன்” என்றாள். திரௌபதி மகாராணிக்கு பதில் அளித்தாள். “தேவி! விராட மன்னரோ மற்ற புருஷரோ ஒரு நாளும் என்னைப் பெற முடியாது. எனக்கு ஐந்து கந்தருவ புருஷர்கள் கணவராவார்கள். அவர்கள் மறைவாக எப்போதும் என்னைக் காப்பாற்றி வருகிறார்கள். என்னை அடைய விரும்பும் யாராக இருந்தாலும் அன்றிரவே பரலோகம் அடைய நேரிடும். நான் யாராலும் அடைய முடியாதவள். எனக்கு எச்சில் அன்னம் அளிக்கக் கூடாது. யாருடைய காலையும் கழுவச் சொல்லக் கூடாது” என்று கூறினாள். இதைக் கேட்ட சதேஷ்ணா திரௌபதிக்கு அரண்மனைக்குள் பணிபுரியச் சம்மதம் அளித்தாள். எச்சில் அன்னம் அளிக்கப்படாது; காலைத் தொட நேரிடாது என உறுதியும் கொடுத்தாள். திரௌபதி ராணியின் பாதுகாப்பில் தனது ரகசியம் வெளிப்படாமல் வாழலானாள்.

4.2.கீசகன் திரௌபதிக்குத் துன்பம் தரும் சொற்களைக் கூறுதல்; அன்பை யாசித்தல்:

தானே மகாராணியாக பல பணிப் பெண்களின் சேவையைப் பெற்று வந்த திரௌபதி விராட ராணி சதேஷ்ணாவிற்கு சேவை செய்து மிகுந்த கஷ்டத்துடன் வாழ்ந்து வந்தாள். விராட தேசம் வந்து பத்து மாதங்கள் கழிந்து விட்டன. ஒரு நாள் விராட தேசத்தின் சேனாபதியும், சதேஷ்ணாவின் சகோதரனுமான கீசகன் அரண்மனையில் சஞ்சரித்த துருபத குமாரியைக் கண்டான். அவளது பேரழகால் ஈர்க்கப்பட்டான். காமத்தீயில் எரிந்தான். தனது சகோதரியான சதேஷ்ணாவிடம், “திரௌபதி யார்? யாருடைய மனைவி” என்ற விவரங்களை விசாரித்தான். “இந்த அழகி உன்னுடைய மாளிகையில் பணிபுரியக் கூடியவள் அல்ல. என் மாளிகையில் பணியாட்களின் சேவைகளைப் பெற்று வாழ வேண்டியவள். அவளை என் மாளிகைக்கு அனுப்ப அனுமதி கொடு” என்று வேண்டினான். சதேஷ்ணாவின் அனுமதியைப் பெற்றான். திரௌபதியிடம் வந்து மிக இனிமையாகப் பேசலானான். “உன் போன்ற மனங்கவரும் அழகியை நான் இதுவரை பார்த்ததில்லை. நீ தாமரையில் வாழும் லக்ஷ்மியா? ஸ்ரீ, கீர்த்தி, ரதி இவர்களில் யார்? உன்னைக் கண்டு காம வசப்படாதவன் உலகில் யார் இருக்கக் கூடும். என்னுடைய இதயத்தில் எரியும் அக்னியை நீயே அணைக்க முடியும்; விலாசினி! அழகிய ஆடை அணிகலன்கள் அணிந்து என் மாளிகையில் என்னோடு வாழ்ந்து மகிழ்ச்சியடைவாயாக! நீ விரும்பினால்

நான் என் மனைவியரைத் துறந்து விடுவேன் அல்லது அவர்கள் உன் பணிப்பெண்ணாக இருப்பார்கள். நான் தாசனைப் போல உனக்கு அதீனமாக இருப்பேன்” என்று கூறினான்.

4.3.திரௌபதி கீசகனுக்கு அறிவுரை கூறுதல்; கீசகன் ஏற்க மறுத்தல்:

திரௌபதி, கீசகனிடம், “சீ, சீ, என்னிடம் இவ்வாறு யாசிப்பது உனக்குத் தகுந்ததல்ல; என் ஜாதி சிறியது; நான் சைரந்திரி, கேசத்தை அழகுபடுத்தும் துச்சமான சைரந்திரி. அறிவுடையவன் தன் மனைவியைத் துறக்க விரும்பமாட்டான். மனைவியை விரும்புவன் நன்மையை அடைகிறான். பாபத்தை விலக்குகிறான். இகழ்ச்சியின்றி இருக்கிறான். பரஸ்திரியை விரும்புவன் ஒருபோதும் நன்மையடைவதில்லை. நான் அயலாரின் பத்தினி. என்னிடம் இவ்வாறு பேசக் கூடாது. நீ தர்மத்தை யோசி; அயலாரின் மனைவியிடம் மனதை ஈடுபடுத்தாதே. இவ்வாறு செய்பவன் மரணத்தையே எதிர் கொள்ள வேண்டி நேருகிறது” என்று நல்ல வார்த்தைகளால் அறிவுரை கூறி கீசகனின் எண்ணத்தை மாற்ற முயன்றாள். ஆனால் புலனடக்கமில்லாத கீசகனுக்கு அயலார் மனைவியைத் தீண்டுவதால் ஏற்படும் துன்பங்களும் உயிர்பயமும் தெரிந்திருந்த போதும் அறிவு மயங்கி விட்டது. திரௌபதியிடம் என்னுடைய வேண்டுகோளை மறுக்கக் கூடாது. நான் உனக்கு வசமாகியுள்ளேன், நான் என் ராஜ்யம் முழுவதையும் உனக்கு அர்ப்பணித்து விட்டேன் என்னை ஏற்றுக்கொண்டு உத்தமமான போகங்களை அனுபவி என மீண்டும் வற்புறுத்திக் கூறினான்.

திரௌபதி அவனிடம் “சூதபுத்திரா! இவ்வாறு மோக வலையில் படாதே. உன் உயிரை இழக்காதே. ஐந்து பயங்கர கந்தர்வர்களாகிய என் கணவர்கள் என்னை எப்போதும் பாதுகாக்கிறார்கள். அவர்கள் கோபம் கொண்டு உன்னைக் கொன்றுவிடுவார்கள். நீ உன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள். பேரழிவை வலிந்து அழைக்காதே. என்னிடம் தீய புத்தியுடன் நீ பூமிக்குள் நுழைந்தாலும், வானத்தில் பறந்தாலும் கடலின் மறு கரைக்கு ஓடினாலும் என் கணவர்கள் பகைவர்களைக் கடைந்தெடுக்கும் சக்தி கொண்டவர்கள். உன்னுடைய சொற்கள் வீணானவை. நான் என் சொருபத்தை மறைத்துக் கொண்டு இங்கு வாழ்கிறேன். நீ அறிந்தே என்னை அவமானம் செய்கிறாய். ஆனால் ஒன்றை நினைவில் வை. இவ்வாறு செய்து, நீ உன் உயிரைக் காப்பாற்ற தேவ, கந்தர்வ, மகரிஷிகளிடம் சென்றாலும், அல்லது நாகலோகம், அசுரலோகம் சென்றாலும் எங்கும் அடைக்கலம் பெற்று உயிர் வாழ முடியாது. எனக்கு நன்மையை விரும்பினால் மட்டுமே உன் உயிர் பாதுகாக்கப்படும்” என நிந்தனை செய்து கூறினாள்.

4.4.ராணி சுதேஷ்ணா திரௌபதியைக் கீசகன் மாளிகைக்கு அனுப்புதல்:

திரௌபதி இவ்வாறு எச்சரித்து, மறுத்துப் பேசியதைக் கேட்ட கீசகன் தன் சகோதரியும் ராணியுமான சுதேஷ்ணாவிடம் சென்று, சைரந்திரி எவ்வாறாவது என்னிடம் வருமாறும் என்னை ஏற்குமாறும் செய் என்று பலமுறை புலம்பி வேண்டினான். அவனிடம் இரக்கம் கொண்ட சுதேஷ்ணா, “அவள் என்னைச் சரணடைந்தவள், நான் அவளுக்கு அபயம் அளித்துள்ளேன். இவள் நன்னடத்தை உடையவள். ஐந்து கந்தர்வர்கள் தனக்குக் கணவர்கள் என்பதையும், யாராவது அவளுக்கு அவமானம் செய்ய நினைத்தால் அவர்கள் அவனைக் கொன்று விடுவார்கள் என்பதையும் முன்பே தெரிவித்துள்ளாள். அவளிடம் மனதைச் செலுத்தாதே உனக்கு உயிர் விருப்பமானதென்றால், எனக்கு விருப்பமானதைச் செய்ய விரும்பினால் அவளிடம் ஒரு போதும் செல்லாதே” என அறிவுரை கூறினாள். ஆனால் கீசகன் தான் ஒருவனே ஆயிரக் கணக்கானவர்களைக் கொல்ல முடியும். ஐந்து பேர் என்பது ஒரு விஷயமே அல்ல எனப்பதிலளித்தான். அவனது சொற்களைக் கேட்டு சுதேஷ்ணா மனதிற்குள் பெரும் துக்கமும், சங்கடமும், கவலையும் கொண்டாள். “நிச்சயம் உன் ஆயுள் முடிந்து விட்டது. செய்யத்தகாத பாவமான காரியத்தில் என்னை ஈடுபடுத்துகிறாய். குற்றமற்ற சொந்த மக்கள் அழிவிற்கு நீ காரணமாகப் போகிறாய். ஆனால் என் மிகப்பெரிய துயரம் என்னவென்றால் விளைவுகளை அறிந்தும் சகோதர பாசம் காரணமாக உனக்கு உதவி செய்வேன். நீ உன் குலத்தை அழித்துக் திருப்தியடை” என்று கீசகனிடம் அவள் கூறினாள்.

பிறகு ஒரு உபாயத்தைக் கூறினாள். “உன் இல்லத்தில் ஒரு பண்டிகைக்காக மது மற்றும் போஜனங்களைத் தயாரிக்கச் செய். இந்தச் சைரந்திரியை உன்னிடம் மது பெற்று வருமாறு கூறி அனுப்புகிறேன். அவளிடம் உன் விருப்பப்படி எடுத்துக் கூறி அவளை உடன்படச் செய்” என்று சொன்னாள். அதன்படி கீசகன் தன் மாளிகைக்குச் சென்று உயர்ந்த சிறந்த மதுவையும் சுவைமிக்க உணவுப் பொருட்களையும் தயாரிக்கச் செய்தான். சுதேஷ்ணாவை விருந்துக்கு அழைத்தான். சைரந்திரியை தன்னிடம் அனுப்புவதற்காகவே இவ்வாறு செய்தான். சுதேஷ்ணா சைரந்திரியான திரௌபதியை அழைத்துக் கீசகன் வீட்டிற்குச் சென்று தான் பருகுவதற்குரிய மதுரசத்தைக் கொண்டு வரக் கூறினாள். திரௌபதி கீசகன் வீட்டிற்குச் செல்ல மறுத்தாள். தான் அரண்மனையில் பிரவேசித்த போது கூறிய சபதத்தை நினைவுபடுத்தினாள். கீசகன் காமத்தால் பித்தனாகியுள்ளான். என்னை அவமானம் செய்வான். வேறு பணிப்பெண்ணை அனுப்புங்கள் என்று சுதேஷ்ணாவிடம் கூறினாள். சுதேஷ்ணா கீசகனால் திரௌபதிக்கு எந்தத் துன்பமும் நேராது எனக் கூறி

முடியுடன் கூடிய தங்கப் பாத்திரத்தை அளித்து மதுவைக் கொண்டு வரக் கூறினாள். திரௌபதி மனதிற்குள் சூரிய பகவானைச் சரணடைந்து தன்னைக் காப்பாற்றுமாறு வேண்டினாள். சூரியன் திரௌபதியின் பாதுகாப்பிற்காகக் கண்ணுக்குத் தெரியாத அரக்கனை நியமித்தார்.

4.5.கீசகன் திரௌபதியை அவமதித்தல்; திரௌபதி அரசவையில் சரணடைதல்:

திரௌபதியின் வருகைக்காகக் காத்திருந்த கீசகன் அவளை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றான். பணிப் பெண்கள் உன்னை தங்க ஆபரணங்களாலும் பட்டு வஸ்திரங்களாலும் அலங்கரிப்பர். உனக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இந்த தெய்வீகமான படுக்கையில் அமர்ந்து இனிய மது ரசத்தைப் பருகு என்று கூறினான். திரௌபதி “துர்புத்தியுடையவனே, நீ என்னைத் தீண்ட முடியாது. சுதேஷ்ணா மது கொண்டு வருமாறு என்னை அனுப்பியுள்ளாள்” என்று சொன்னாள். கீசகன் சுதேஷ்ணாவிற்காக வேறு பணிப்பெண் மது கொண்டு செல்லுவாள் என்று கூறித் திரௌபதியின் வலது கையைப் பற்றினான். திரௌபதி, பாவி! நான் இன்றுவரை என் கணவர்களுக்கு எதிராக நடக்காமல் இருப்பேனாகில், அச்சத்தியத்தின் வலிமையால் நீ பகைவனுக்கு அதீனமாகிப் பூமியில் இழுத்துச் செல்லப்படுவதைக் காண்பேன்” என அதட்டினாள். கீசகன் அவளைப் பிடிக்க முயன்றான். திரௌபதி அவளை உதறிவிட்டுப் பின்னால் விலகினாள். கீசகன் அவளது மேலாடையின் முனையைப் பற்றித்தன்னிடம் இழுக்க முற்பட்டான். வேகமாக அவனைப் பிடித்துக் கீழே பூமியில் வீழ்த்திய திரௌபதி அங்கிருந்து வேகமாக ஓடிச் சென்று யுதிஷ்டிரர் இருந்த விராடரின் அரசவையைச் சரணடைந்தாள். அவளைப் பின் தொடர்ந்து ஓடிய கீசகன் அரசவையில் அவளது கூந்தலைப் பற்றிக் கீழே வீழ்த்திக் காலால் உதைத்தான். இதற்குள் சூரிய பகவானால் நியமிக்கப்பட்ட அரக்கன் கீசகனைப் பற்றித் தூக்கிச் சுழற்றித் தூரத்தில் வீசினான். மன்னரும் மற்றவரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே கீசகனுடைய காலடியால் துன்பப்பட்ட திரௌபதியின் வாயிலிருந்து ரத்தம் பெருகலாயிற்று.

4.6.விராடரின் சபையில் திரௌபதி கண்ணீர்; அவையினர் புகழ்ச்சி; யுதிஷ்டிரரின் சொற்கள்:

இந்நிகழ்ச்சி நடைபெற்றபோது யுதிஷ்டிரரும், பீமனும் அரசவையில் அமர்ந்திருந்தனர். கீசகன் திரௌபதிக்குச் செய்த அவமானத்தைக் கண்டு சகிக்க முடியாமல் தவித்தனர். அவையினர் கீசகனிடம் தன் உறவினர்களிடம் இருந்து பிரிந்த இந்த அபலையை ஏன் துன்புறுத்துகிறாய் எனக் கடிந்து கொண்டனர். பீமன் தன் கோபத்தை அடக்க முடியாமல் ஆசனத்தில் இருந்து

எழுந்திருக்க முற்பட்டார். யுதிஷ்டிரர் தாங்கள் மறைந்து வாழும் இரகசியம் வெளிப்பட்டு விடக்கூடாது எனத் தன் கால்விரலால் பீமனின் விரலை அழுத்தி அவரைக் கட்டுப்படுத்தினார். பீமன் ஒரு மரத்தைப் பார்ப்பது போலத் தன்னை மாற்றிக் கொண்டார். அப்போது யுதிஷ்டிரர், “விறகு வேண்டும் என்றால் காய்ந்த மரங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள். பசுமையான மரங்களின் ஒரு இலையைக் கூட எடுக்காதே. அதன் முன் உபகரணங்களை எப்போதும் நினைவில் வைத்து அதைக் காக்க வேண்டும்” எனக் கூறினார்.

தமையனின் சங்கேத சொற்களைக் கேட்டு பீமன் அமைதியானார். இதைக் கண்ட திரௌபதி மிகவும் கோபமடைந்தாள். அஞ்ஞாத வாச சபதத்தில் கட்டுண்டு இருந்த நிலையில் திரௌபதி விராட மன்னரைப் பார்த்துப் பேசலானாள். “இயல்பிலேயே தர்மத்திலும், சத்தியத்திலும் நிலைத்திருக்கும் மன்னர்கள் எப்போதும் தங்களைச் சரணடைந்தவர்களைப் பராமரித்துக் காக்க வேண்டும். மன்னா! தாங்கள் தர்மத்தின் ஆசனத்தில் அமர்ந்துள்ளீர்கள். குற்றமற்றவளான என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். கீசகன் தங்கள் எதிரிலேயே என்னைக் காலால் உதைத்துள்ளான். தந்தை தன் புதல்வரைக் காப்பது போலத் தாங்கள் தங்களுடைய மக்களைக் காப்பாற்றுங்கள். இந்தப் பாவி கீசகனிடமிருந்து என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். செய்யத் தகுந்த கடமைகளைச் செய்பவரே சொர்க்கலோகம் செல்கின்றனர். செய்யத் தகாதவற்றைச் செய்பவர்கள் நரகத்தையே அடைகிறார்கள். மன்னா! பிரம்மா உபதேசித்த படி தாங்களும் செய்ய வேண்டியது; செய்யக் கூடாது இவற்றை நிர்ணயிப்பதில் உறுதியோடு இருங்கள்” என்று கூறிக் கண்ணீர் விடலானாள். கீசகன் பெரும் குற்றம் செய்தபோதும் விராடர் அவனுக்கு எந்தத் தண்டனையும் அளிக்கவில்லை.

இதனால் மிகுந்த துயரமடைந்த திரௌபதி, “கௌரவமுடைய கந்தர்வர்களின் பத்தினியான என்னை சூதபுத்திரன் கீசகன் காலால் உதைத்துள்ளான். உலகனைத்தும் வெல்லக்கூடிய என் கணவர்கள் இன்று தர்மத்திற்குக் கட்டுப்பட்டுள்ளனர். எனவே தான் இவன் என்னைக் காலால் உதைத்தான். சரணடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றும் பராக்கிரமிகளான கணவர்கள் இன்று உலகில் எங்கு சஞ்சரிக்கின்றார்கள்? என் கணவர்கள் தங்கள் பதிவிரதையான மனைவியை ஒரு சூதபுத்திரன் அவமானப்படுத்துவதைக் கோழைகளைப் போல எவ்வாறு சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? அவர்கள் இத்தீயவனால் அடிக்கப்பட்ட மனைவியைக் காக்கவில்லை. இந்த விராட மன்னரும் தர்மத்திற்கு விரோதமாக குற்றமற்ற நான் தன் முன் அடிபடுவதைச் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார். மன்னனே! கொள்ளையர்களைப் போன்ற உன் தர்மம் புகழை அளிக்காது. இந்த மத்ஸ்ய மன்னர் தர்மத்தினை அறியாதவர்.

அதர்மியான இவரது சபையினரும் தர்மத்தை அறிந்தவர்கள் அல்ல” என்று மன்னரையும் மற்றவர்களையும் குற்றம் சாட்டிப் பேசினாள்.

அரசர் விராடர், “எங்களுக்குத் தெரியாத இடத்தில் உங்கள் இருவருக்கும் இடையில் எவ்விதம் கலகம் நேர்ந்தது? உண்மை தெரியாமல் நியாயம் கூறுவது தர்மமாகுமா?” எனக் கேட்டார். பின் நடந்தது முழுவதையும் அறிந்த சபையினர் திரௌபதிக்கு ஆதரவாகப் பேசினர். சுபலக்ஷணங்கள் நிரம்பிய இப்பெண் காலால் உதைக்கத் தகுந்தவள் அல்ல எனக் கூறி அவளைப் புகழ்ந்தனர். அப்போது கீசகனிடம் மிகுந்த கோபம் கொண்ட யுதிஷ்டிரர், “கணவனை அனுசரிக்கும் வீர பத்தினிகள் எல்லா துயரத்தையும் பேசாமல் சகித்துக் கொள்ளுகின்றனர். உன்னுடைய கணவர்கள் நடந்ததைக் காணவில்லை; அதனால் அவர்கள் ஓடிவரவில்லை என்று நினைக்கிறேன். பெண்ணுக்கு யக்ஞமும் கிடையாது. சிராத்தமும் கிடையாது. உபவாச முறையும் கிடையாது. பெண்கள் கணவனுக்குச் செய்யும் சேவையினாலேயே சொர்க்கத்தை அடைகின்றனர். உன்னுடைய கணவர்கள் கோபம் கொண்டால்இந்திரனும் அவர்களை எதிர்க்க முடியாது. அவர்களுக்கு ஏதேனும் நிபந்தனை இருக்குமானால் அதனை நினைத்துப்பார். பொறுமைமிக்கவளே; பொறுமையே தர்மம், சத்தியம், தானம், தவமும் ஆகும். இரண்டு அம்சம் உடையதும்; 12 அங்கங்கள் உடையதும், 24 பர்வம் உடையதும், 360 ஆரங்கள் உடையதுமான காலச் சக்கரம் முடிவடைய ஒரு மாதம் குறைவாக உள்ளது. இதனை நினைக்காமல் பொறுமையை யார் புரிந்து கொள்ள முடியும்” என்றார். அஞ்ஞாத வாச காலம் முடிய ஒரு மாதமே இருக்கிறது. அது வரை பொறுமையாக இருக்க வேண்டும் என்று யுதிஷ்டிரர் குறிப்பாக உணர்த்தியும், திரௌபதி அங்கேயே நின்று கொண்டிருந்தாள். யுதிஷ்டிரர் மீண்டும் அவளிடம் “நீ அரசவையில் அழுது கொண்டிருக்கிறாய். கந்தர்வர்கள் உனக்கு விருப்பமானதைச் செய்து உன் துயரத்தை விலக்குவார்கள்; எனவே நீ செல்” என்று கூறினார். இதைக் கேட்ட திரௌபதி, “தயை மிகுந்த கந்தர்வர்களுக்காக நான் தர்ம பராயணளாக இருப்பேன். எனக்கு அபகாரம் செய்த துராத்மாவை அவர்கள் வதைக்கட்டும்” என்றுக் கூறிச் சென்றாள்.

4.7.சுதேஷ்ணா – திரௌபதி உரையாடல்; திரௌபதி விரதம் ஏற்றல்:

அவிழ்ந்த கேசத்தோடும், அழுது சிவந்த கண்களோடும், உடல் முழுதும் மண் படிந்தும், கண்களில் நீரைப் பெருக்கியபடி திரௌபதி சுதேஷ்ணாவின் மாளிகையை அடைந்தாள். சுதேஷ்ணா அவளைப் பார்த்து, “நீ ஏன் அழுகிறாய்? உனக்கு யார் குற்றம் இழைத்தது? உன் முகம் ஏன் இவ்வாறு பொலிவிழந்திருக்கிறது” எனக் கேட்டாள். திரௌபதி சுதேஷ்ணாவிடம், “நீயே என்னை உன் சகோதரன் இடம் அனுப்பி விட்டு,

எல்லாவற்றையும் அறிந்தும் என்னிடம் என்ன கேட்கிறாய்? கீசகன், அரசன் அவையில் என்னைக் காலால் உதைத்தான்” என்றாள். சுதேஷ்ணா, “அவன் காமத்தில் பித்தனாகி உன்னைப் போன்ற கிடைத்தற்கரிய தேவியை அவமானம் செய்துள்ளான். உனக்குச் சம்மதம் என்றால் அவனைக் கொல்லச் செய்கிறேன்” என்றாள். திரௌபதி “அவன் யாருக்குக் குற்றம் இழைத்தானோ அவர்களே அவனைக் கொன்று விடுவார்கள். அவனைக் கண்ணார்க் கண்டு விடு. உயிரோடு சிரார்த்தம் செய்து விடு. இனி அவனுக்கு உயிர் இருக்காது. என்னுடைய ஐந்து தர்மாத்மா கணவர்களில் ஒருவர் மிகப் பலசாலி. அவர் கோபித்தால் இன்றிரவே உலகம் மனிதர்கள் இல்லாததாகிவிடும். விருப்பப்படி உருவம் தரிக்கும் அந்த கந்தர்வர்கள் ஏன் இன்னும் கோபிக்கவில்லை என்று தெரியவில்லை” என்று கூறினாள். பின் கீசகனின் வதத்திற்காக விரதம் மேற்கொள்ள தீக்ஷை ஏற்றாள். சுதேஷ்ணாவும், மற்றவர்களும் தடுத்தபோதும் அவள் விரத தீக்ஷையைக் கைவிடவில்லை.

4.8.திரௌபதி பீமசேனனிடம் செல்லுதல்; திரௌபதி, பீமசேனன் உரையாடல்:

சூதபுத்திரனான கீசகன் உதைத்ததில் இருந்து, திரௌபதி அவனை வதைப்பது குறித்தே யோசிக்கலானாள். என்ன செய்வது, எங்கு செல்வது, எவ்வாறு தான் நினைத்ததை முடிப்பது என்று பலவாறு சிந்தித்தாள். இறுதியில் பீமசேனனே தன் காரியத்தை நிறைவேற்றக் கூடியவர் என்று தீர்மானித்தாள். இரவு நேரத்தில் தன் படுக்கையை விட்டு எழுந்து, பீமசேனனுடைய மாளிகைக்குச் சென்றாள். அங்கு சென்றதும், உறங்கிக் கொண்டிருந்த பீமனைக் கண்டாள். பாவியான கீசகன் உயிரோடு இருக்கும் போது நீ எப்படி உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறாய் என்று கூறியவாறு பீமனை எழுப்பினாள். பீமசேனா, எழுந்திரு. ஏன் பிணத்தைப் போலத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறாய். உன்னைப் போன்ற வீரன் உயிரோடு இருக்கும் போது உன் மனைவியைத் தீண்டிய மகாபாவி உயிரோடு இருக்க முடியாது என்று கூறினாள். பீமன் திரௌபதியிடம் நடந்த முழு விஷயத்தையும் கூறுமாறு கேட்டார். “உனக்கு நேர்ந்த சுகமோ, துக்கமோ, நல்லதோ, கெட்டதோ எதுவானாலும் அதை விலக்க நான் முயற்சிப்பேன். நீ விரும்புவதை என்னிடம் கூறி, விரைவாக உன் படுக்கை அறைக்குச் செல். மற்றவர்கள் ஏதும் அறியாமல் இருக்கட்டும்” என்றார்.

திரௌபதி பயமும், வெட்கமும் கொண்டு, கலங்கிய கண்களோடு மெதுவாகக் கூறலானாள். “யுதிஷ்டிர மன்னரின் மனைவி எப்படித் துயர் இல்லாமல் இருக்க முடியும்? என்னுடைய துன்பம் அனைத்தையும் அறிந்து என்னிடம் எவ்வாறு கேட்கிறாய்? துரியோதனன் அவையில் துச்சாதனன்

என்னைத் தாசி என்று கூறி இழுத்துச் சென்றான். அந்த அவமானத் தீ என்னை எரிக்கிறது. கர்ணன் முதலிய கூடித்திரியர்கள், என் மாமனார்கள் பீஷ்மர், விதுரர், துரோணர், கிருபர் ஆகிய ஆசாரியர்கள் முன் என் கூந்தலைப் பற்றி இழுத்து வரப்பட்டேன். என்னைத் தவிர வேறு எந்த அரசுகுமாரி இத்தகைய துயரத்தை அனுபவித்தும் உயிரோடு இருப்பாள். வனவாசகாலத்தில் ஜெயத்ரதன் என்னைத் தூக்கி அபகரித்தான். இது இரண்டாவது அவமானம். பாண்டுகுமாரா! நீ உயிரோடு இருக்கும் போது நான் தினந்தோறும் விராடனுக்காக சந்தனம் அரைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். சுதேஷ்ணாவின் பணிப் பெண்ணானேன். துருபதனின் புதல்வியும், திருஷ்டத்யும்னனின் சகோதரியும், அக்னி குண்டத்தில் இருந்து பிறந்தவளுமான நான், காலால் தரையில் நடந்தறியாத நான், விராட மன்னரின் முன் அந்த சூதாடியான யுதிஷ்டிரர் பார்க்கும்போதே கீசகன் என்னைக் காலால் உதைத்து அவமதித்ததைச் சகித்து என் போன்ற எந்த அரசுகுமாரி உயிரோடு இருக்க முடியும்? ஏராளமான துயரத்தால் துன்புறும் நான் உயிர் வாழ்வதன் பயன் என்ன? கீசகன் விராட மன்னரின் மைத்துனன் அரண்மனையில் சைரந்திரியாக வாழும் என்னை ஒவ்வொரு முறையும் தன் மனைவியாகி விடு எண்டு கூறுகிறான்.

நான் உன்னுடைய கோபத்தையும் பலத்தையும் வீரத்தையும் அறிவேன். அதனாலேயே உன்னிடம் அழுது புலம்புகிறேன். யானை இலந்தை பழத்தை நசுக்குவது போல் கீசகனின் தலையைப் பூமியில் வைத்து இடது காலால் மசித்து விடு. கீசகன் நாளைக் காலை சூரியனைத் தரிசித்தால் நான் உயிரோடு இருக்க முடியாது. நிந்திக்கத் தக்க சூதில் பற்றுக் கொண்ட அந்த சூதாடியைத் தவிர வேறு யார் தன்னையும், அரசையும் அனைத்தையும் தியாகம் செய்து வனவாச நிபந்தனையுடன் சூதாட முடியும். நம்முடைய பெரும் செல்வம், கால்நடைகள் இவற்றைப் பல வருஷங்கள் பந்தயமாக வைத்திருந்தாலும் ராஜ்யத்தை இழந்திருக்க மாட்டோம். யாத்திரை செல்லும்போது 10000 யானைகளும் 10000 குதிரைகளும் தங்க மாலையணிந்து யார் பின்னால் செல்லுமோ அந்த மகாராஜன் இங்கு சூதால் வாழ்க்கையைக் கழிக்கிறார். பெரும் செல்வத்தைத் தானமாக அளித்தவர். சூதில் சம்பாதிக்கும் அனர்த்தத்தை விளைவிக்கும் செல்வத்தால் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். பாரதா! நீயும் உனக்கு முற்றிலும் தகுதியற்ற நீசகாரியமான சமையலில் ஈடுபட்டுள்ளாய். நீ விராட மன்னரிடம் பல்லவ சமையலன் உங்களை போஜனத்திற்காக அழைக்க வந்துள்ளேன் என்று கூறுகிறாய். விராட மன்னர் உன்னை யானைகளோடு மோத விடுகிறார். அதைப் பார்த்து அந்தப் புரப் பெண்கள் சிரிக்கின்றனர். அவ்வாறு நீ போரிடும் போது சோகம் கொள்ளும் என்னைக் கண்டு, சுதேஷ்ணா ஐயம்கொள்ளுகிறாள். நான் உன்னிடம் ரகசியமாக அன்பு செலுத்துவதாகச் சந்தேகப்படுகிறாள்.

யுதிஷ்டிரரும் பெரும் சோகத்தைச் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அர்ஜுனனை இன்று உலகம் நிந்திக்கும் அலி வேஷத்தில்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். கிரீடம் அணிந்த அவர் தலையில் பின்னல் தரிக்கப்பட்டுள்ளது. அர்ஜுனன் பெண் வேஷத்தில் இருப்பது என் இதயத்தின் சோகத்தை அதிகரிக்கிறது. பசுக்களை ரக்ஷிக்கும் உன் தம்பி சகதேவனை இடையனாகப் பார்க்கும்போது என் ரத்தமே சுண்டி விடுகிறது. குந்தி தேவி சகதேவனுக்கு என் கைகளாலேயே போஜனம் அளிக்கக் கட்டளையிட்டுள்ளார். இன்று சகதேவன் கன்றுகளின் இடையில் இரவில் உறங்குவதைக் கண்டு எதற்காக உயிர் தரிக்க வேண்டும்? உத்தம அழகனான நகுலன், பகைவர்களுக்கு அச்சத்தை அளிப்பவன் இன்று குதிரைகளின் கடிவாளத்தை அவழிப்பதும் கட்டுவதுமாக இருக்கிறான். பார்த்தா! இவை அனைத்தையும் கண்டு நான் சுகமாக இருக்கிறேன் என்று கருதுகிறாயா? நீங்கள் அனைவரும் உயிரோடு இருக்கும்போது பலவகை கஷ்டங்கள் என் உடலை உலர்த்துகின்றன. சூதில் சிறந்த உன் சகோதரனால் நான் இன்று சைரந்திரியின் வேடத்தில் சுதேஷ்ணாவின் நீராடலுக்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன். துயரம் வருமானால் அது முடியவும் பெறும் என்றெண்ணி என் கணவர்களின் உன்னத நிலையை எதிர்பார்க்கிறேன்.

நான் பாண்டவர்களின் பட்டத்து ராணி. துருபத குமாரி. ஆனால் இந்த நிலையில் என்னைத் தவிர எந்தப் பெண் வாழ நினைப்பாள்? சமுதாயத்தின் மாற்றத்தைப் பார். ஒரு நாள் பூமி அனைத்தும் யாருடைய கட்டுப்பாட்டில் இருந்ததோ அதே நான் இன்று சுதேஷ்ணாவிடம் பயந்து கொண்டிருக்கிறேன். யாருக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் ஏராளமான பணியாட்கள் இருந்தனரோ, அதே நான் சுதேஷ்ணாவின் பின் செல்கிறேன். குந்தி மாதாவைத் தவிர எனக்காகக் கூடச் சந்தனம் அரைக்காத நான் இன்று மற்றவர்களுக்காகச் சந்தனம் அரைக்கிறேன். முன்பு மகாராணி குந்தியிடமோ, உங்களிடமோ கூட ஒரு போதும் பயப்படாத நான் இன்று. விராட மன்னருக்கு எதிரில் பயந்து நிற்கிறேன். அபாக்கியவதியான நான் இறக்க வேண்டிய நிலையிலும் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்” என்றாள். பீமன் தன் மனைவியின் மெலிந்த காய்ப்புகள் தோன்றிய கைகளைப் பற்றித் தன் முகத்தில் வைத்துக் கொண்டு அழுதவாறு கூறலானார். “தேவி! நான் அன்றே விராடனின் சபையில் பெரும் அழிவை உண்டாக்கியிருப்பேன். ஆனால் தர்மராஜன் கண்களால் சங்கேதம் செய்து என்னைத் தடுத்து விட்டார். அன்றே நான் கௌரவர்களை நான் அழிக்காதது என் இதயத்தில் முள் தைத்தது போலவும் சரீரத்தில் தீப்பிடித்தது போலவும் உள்ளது. தேவி! நீ மிகுந்த அறிவாளி. தர்மத்தை விடாதே! கோபத்தை விட்டு விடு; யுதிஷ்டிர மன்னர் உன் வாயால் இப்புகார்களைக் கேட்டால் உயிரை விட்டு விடுவார். சயவன மகரிஷியின் பத்தினி சுகன்யா,

அகஸ்தியரின் பத்தினி லோபமுத்ரா, முத்கலரின் பத்தினி இந்திரசேனை, சத்தியவானை யமதர்மராஜனிடம் இருந்து மீட்ட சாவித்திரி ஆகியோரைப் பற்றி நீ அறிவாய். அந்தப் பதிவிரதையான பெண்களையே முன் மாதிரியாகக் கொள். நீ இன்னும் சிறிது நாட்கள் பொறுத்துக் கொள். இன்னும் ஒரு மாதத்திற்கும் குறைவாகவே அஞ்ஞாத வாச காலம் உள்ளது. 13 ஆம் ஆண்டு முடிந்ததும் நீ மகாராணியாவாய். நான் சபதமிட்டுக் கூறுகிறேன். நீ பதிபக்தியாலும், நன்னடத்தையாலும் உலகில் அனைவராலும் பாராட்டப் பெறுவாய்” என்று ஆறுதல் கூறினார்.

4.9.திரௌபதி கீசகன் அரசனால் பாதுகாக்கப்படுவதைக் கூறுதல்; அவனை அழிக்க வேண்டுதல்:

திரௌபதி பீமனிடம் கூறலானாள், “பிராணநாதா? இங்கு பல துயரங்களைச் சகித்து துன்பம் அடைந்ததாலேயே நான் கண்ணீர் வடித்தேன். சுதேஷ்ணா விராட மன்னர் என்னிடம் விருப்பம் கொள்ளக் கூடாது என்று கவலைப்படுகிறாள். அதனை அறிந்தே கீசகன் என்னிடம் நெருங்க முற்படுகிறான். போரில் கோடி கந்தர்வர்கள் வந்தாலும் அவர்களைக் கொன்று விடுவேன் எனக் கூறுகிறான். சுதேஷ்ணாவும் அவனும் செய்த சதித்திட்டத்தின் படியே அவன் மாளிகைக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டு அவனிடம் இருந்து தப்பி அரசவையைச் சரணடைந்தேன். இவன் மன்னருக்கும் அரசிக்கும் மிகப் பிரியமானவன். நான் பலமுறை இவனது விருப்பத்தை மறுத்துள்ளேன். எனவே இனி என் எதிரில் வரும்போதெல்லாம் என்னை அடிப்பான். நான் உயிரிழக்கவும் நேரிடலாம். நீங்கள் சபதப்படி 13 ஆண்டுகளைப் பரிபாலித்திருப்பீர்கள். ஆனால் உங்கள் மனைவியான நான் உயிரோடு இருக்க மாட்டேன். பீமசேனா! கூடித்திரியனுக்குப் பகைவரை அழிப்பதைத் தவிர வேறு தர்மம் கிடையாது. எனக்கு அவமானம் செய்யும் கீசகனைக் கொன்று விடு. நாளை சூரியன் உதயமாகும் போது, அவன் உயிரோடு இருந்தால் நான் விஷம் அருந்தி விடுவேன். அவன் வசப்படுவதை விட உயிர் விடுவது எனக்கு நன்மையைத் தரும்” என்று திரௌபதி விம்மி விம்மி அழலானாள்.

4.10.பீமன் கீசகனைக் கொல்லச் சபதம்; அதற்காகத் தீட்டம் தீட்டுதல்:

பீமன் துருபத குமாரியின் கண்ணீரைத் துடைத்தார். பின்பு கூறினார். “திரௌபதி! நீ கூறுவது போலவே செய்வேன். இன்று கீசகனை அவன் சகோதரர்களோடு கொன்று விடுவேன். நீ வரும் இரவின் பிரதோஷ காலத்தின் கீசகனைச் சந்தித்து நடன சாலைக்கு வருமாறு கூறு. அங்கு பகலில் இளம்பெண்கள் நடனமாடுவர். இரவில் அவரவர் வீடு சென்று விடுவர். அங்கு ஒரு அழகிய கட்டில் உள்ளது. அங்கு வைத்து நான்

அவனை யமலோகம் அனுப்புவேன். நீ அவனோடு பேசும்போது யாரும் உன்னைப் பார்த்து விடாமல் எச்சரிக்கையாக இரு. நீ அளிக்கும் சங்கேதத்தின் படி அவன் அவசியம் என்னிடம் வருமாறு பேசு” என்று கூறினார். இத்திட்டத்தை ஏற்ற திரௌபதி தன் இருப்பிடம் வந்தாள்.

காலை விடிந்ததும் கீசகன் திரௌபதியிடம் வந்து, “நான் அரசவையில் மன்னர் முன்பே உன்னைத் தரையில் தள்ளிக் காலால் உதைத்தேன். நீ என் போன்ற பலசாலிக்கு வசமானவள். உன்னை யாரும் காப்பாற்ற முடியாது. விராடர் பெயருக்கு மட்டுமே மன்னர். உண்மையில் நான் தான் இங்கு மன்னன். ஏன் எனில் நான் சேனையின் தலைவன். என்னை ஏற்றுக்கொள். நான் உன் அடிமையாகி விடுவேன். உனக்கு தினமும் செலவுக்கு 100 தங்க நாணயங்கள் அழிப்பேன். 100 தாசிகளையும், 100 பணியாட்களையும் அளிப்பேன். உன் சவாரிக்காகப் பெண் குதிரைகள் பூட்டிய தேரையும் அளிப்பேன்; என்னை மறுக்காதே” என்றான்.

இதைக் கேட்ட திரௌபதி, “கீசகா, இதுதான் விஷயம் என்றால் என்னுடைய நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள். நீ என்னைச் சந்திக்க வருவது உன் நண்பர்களுக்கும், சகோதரர்களுக்கும் கூடத் தெரியக் கூடாது. ஏன் எனில் நான் என் கணவர்களாகிய கந்தர்வர்களின் நிந்தைக்குப் பயப்படுகிறேன்” என்றாள். கீசகன் திரௌபதியின் வீட்டிற்குத் தனியாகவே வருவதாகக் கூறினான். ஆனால் திரௌபதி மன்னன் அமைத்துள்ள நடன சாலைக்கு இரவில் தனியாக வருமாறும் அங்கு இருள் உள்ளதால் அங்கேயே தன்னைச் சந்திக்க வருமாறும், கந்தர்வர்கள் அந்த இடத்தை அறியார்கள் என்றும் தெரிவித்தாள். கீசகனும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டான்; பின் அங்கிருந்து சென்றான்.

4.11.பீமசேனன் கீசகனை வதைத்தல்:

திரௌபதி சமயலறைக்குச் சென்று யாரும் அறியாமல் கீசகன் நடன சாலைக்குத் தனியாக வருவான் என்ற செய்தியைப் பீமனிடம் தெரிவித்தாள். அவனைக் கொன்று விடுமாறு மீண்டும் கூறினாள். பீமசேனன் கீசகனைத் தான் வதம்புரிவேன் என்று உறுதியளித்தார். பீமன் தன்னை மறைத்துக் கொண்டு யாரும் அறியாமல் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று திரௌபதி தெரிவித்து மீண்டாள். அன்று முன் இரவில் பீமசேனன் திட்டமிட்டபடி நடன சாலைக்குச் சென்று தனியாகப் படுக்கையில் படுத்திருந்தார். கீசகனை எதிர்பார்த்து இருந்தார். கீசகனும் அழகிய ஆடை அணிகலன்களைப் பூண்டு திரௌபதியைச் சந்திக்கும் விருப்பத்தோடு அந்த பெரிய மாளிகையில் பிரவேசித்து பீமசேனன் படுத்திருந்த கட்டிலில் வந்து கையால் தடவலானான். மகிழ்ச்சியுடன், “அழகியே! என் பெரும் செல்வம் அனைத்தும் உனக்குப்

பரிசளித்து விட்டேன். என்னுடைய வீடும், அந்தப்புரமும் உனக்காகவே அர்ப்பணித்து உன்னிடம் வந்துள்ளேன். என் வீட்டுப் பெண்கள் என்னைப் போல ஆடையணிந்த காணத் தகுந்த புருஷன் யாரும் இல்லை என்று புகழ்கிறார்கள்” என்று கூறினான்.

இதைக் கேட்ட பீமசேனன், “நீ காணத்தக்கவன் என்பது சௌபாக்கியமான விஷயமே! இத்தகைய மென்மையான ஸ்பரிசத்தை இதற்கு முன் ஒரு போதும் பெற்றிருக்க மாட்டாய். இவ்வுலகில் பெண்ணை மகிழ்விப்பவன் உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் கிடையாது” என்று கூறிப் பீமன் எழுந்து நின்றார். பிறகு, “இன்று பாவியான உன்னைப் பூமியின் மீது அறைந்து இழுக்கப் போகிறேன். உன் சகோதரி இவை அனைத்தையும் காணப் போகிறாள். நீ கொல்லப்பட்டதும் சைரந்திரி தடையின்றி சஞ்சரிப்பாள். அவளுடைய கணவர்களும் சுகமாக இருப்பார்கள்” என்று கூறி, கீசகனின் கேசத்தைப் பற்றி இழுத்தார். பலசாலியான கீசகனும் பீமனுக்குச் சமமாக இருந்தான். இருவரும் யானைகளைப் போலவும், வாலி - சகீர்வனைப் போலவும் மோதிக் கொண்டனர். இரண்டு நாழிகை நேரம் இருவரும் பரஸ்பரம் மோதிக் கொண்டனர். இறுதியாக சூதபுத்திரன் கீசகன் தன் சக்தியை இழந்தான். பீமன் அவனை தூக்கிச் சுட்டிச் சுழற்றி, கழுத்தை அழுத்திக் கண்விழிகள் வெளியே வருமாறு, ஆடைகள் கிழிய, அணிகலன்கள் சிதற அவன் இருப்பை முழங்கால்களால் அழுத்தி மிருகத்தைப் போலக் கொன்று விட்டார். அவனுடைய அங்கங்களை எல்லாம் சிதைத்து அவனை ஒரு மாமிச உருண்டையாக்கினார். பின் அங்கு தீ மூட்டி பாஞ்சாலியை அழைத்து கீசகனின் உருவற்ற உடலைக் காட்டினார். பின் தன் சமையலறைக்கு சென்று விட்டார்.

4.12. உபகீசகர்கள் திரௌபதியை கீசகன் உடலோடு எரிக்கத் திட்டமிடுதல், பீமன் சைரந்திரியாகிய திரௌபதியை விடுவித்தல்:

கீசகன் கொல்லப்பட்டதும் திரௌபதி மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தாள். அரண்மனைக் காவலர்களிடம், அயலார் மனைவியிடம் காமம் கொண்ட இந்த கீசகன் என்னுடைய கணவர்களான கந்தர்வர்களால் கொல்லப்பட்டு நடன சாலையில் கிடக்கிறான் என்று தெரிவித்தாள். கீசகனது கொல்லப்பட்ட உடல் உருக்குலைந்து சிதைந்து கிடந்ததைக் கண்ட காவலர்கள் இது மனிதனின் வேலையல்ல; கந்தர்வர்களின் செயலே எனத் தீர்மானித்தனர். அதே சமயம் செய்தியறிந்த கீசகனின் சகோதரர்கள் அனைவரும் அங்கு வந்து அவன் உடலைச் சூழ்ந்து நின்று அழலாயினர். பின் அவனை மயானத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல முனைந்தனர். தூரத்தில் திரௌபதி நிற்பதைக் கண்டனர். இவளுக்காகவே கீசகன் உயிரிழந்தான். இவனது உடலோடு இவளும் எரிக்கப்பட்டும் இறந்த பிறகு அவனது ஆத்மா

மகிழும் காரியத்தை நாம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறி சைரந்திரியின் பொருட்டே கீசகன் கொல்லப்பட்டதால் இவளையும் கீசகன் உடலோடு சேர்த்து எரிக்க வேண்டும் எனக் கேட்டு மன்னனிடம் அனுமதி பெற்றனர்.

பின் அத்தீயவர்கள் திரௌபதியைப் பாடையில் ஏற்றிப் பிணத்தோடு கட்டி எடுத்துக் கொண்டு மயானத்தை நோக்கிச் செல்லலானார்கள். திரௌபதி தனது கணவர்களைப் பலமாக அழைக்கலானாள். “என்னுடைய கணவர்கள், ஐயன், ஐயந்தன், விஜயன், ஐயத்சேனன், ஐயத்பலன் எங்கிருந்தாலும் என் குரலைக் கேளுங்கள்; இந்த சூத புத்திரர்கள் என்னை மயானத்திற்கு எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். கந்தர்வர்கள் எனது துயரக் குரலைக் கேட்டுப் புரிந்து கொள்ளட்டும்” என்று பலமாக உரைத்தாள். திரௌபதியின் குரலைக் கேட்ட பீமன் உடனே துள்ளி எழுந்து, “சைரந்திரி நீ கூறுவதை நான் கேட்கிறேன். இனி இந்த சூதபுத்திரர்களால் உனக்கு எந்த பயமும் நேராது” என்று கூறியவாறு தன் உருவத்தைப் பெரிதாக்கிக் கொண்டார். வேகமாக நகரின் மதில் சுவரைத் தாண்டி மயான பூமியின் அருகில் சென்றார். அங்கே மிக உயரமான, மேலே உலர்ந்த கிளைகளைக் கொண்ட ஒரு பெரிய மரத்தைப் பெயர்த்தெடுத்துத் தன் தோளின் மீது வைத்துக் கொண்டு உபகீசகர்களை நோக்கி ஓடினார். உபகீசகர்கள் அனைவரும் கந்தர்வன் நம்மை நோக்கி வருகிறான் என்று கூறியவாறு திரௌபதியை அங்கேயே விட்டு விட்டு நகரத்தை நோக்கி ஓடத் தொடங்கினார். பீமன் அவர்களை மரத்தால் தாக்கிக் கொன்றார். 105 உபகீசகர்களும் கொல்லப்பட்டனர். திரௌபதியைக் காட்டில் மரங்கள் வெட்டப்பட்டுக் கிடப்பதைப் போல் உயிரிழந்து வீழ்ந்து கிடந்தார்கள். இவ்வாறு கீசகனோடு 106 சூதபுத்திரர்கள் பீமனால் கொல்லப்பட்டனர். மக்கள் பெருங்கூட்டமாக வந்து இதைப் பார்த்த போதும், வியப்பினால் ஏதும் பேசவில்லை.

4.13.திரௌபதி அரண்மனைக்குத் திரும்புதல்; பிரஹன்னளையிடமும், சுதேஷ்ணாவுடனும் உரையாடுதல்:

கீசகர்களின் அழிவைக் கண்ட நகரவாசிகள் மன்னரிடம் சென்று கந்தர்வர்கள் கீசகர்களைக் கொன்று விட்டனர். சைரந்திரி கட்டில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டு நகரத்தை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறாள். அவள் இருப்பதால் நகரத்திற்கு பெரும் விபத்து ஏற்படலாம். அவளது ஈடு இணையற்ற பேரழகு அனைவருக்கும் தெரியும். ஆண்களுக்கு அழகிய பெண்களிடத்தில் விருப்பம் இருப்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் சைரந்திரியின் அழகால் நகரம் வீணாகி விடாதபடி பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினர். விராட மன்னர் சூதபுத்திரர்களான கீசகர்களுக்கு ஒரே சிதையில் எரியூட்டக் கட்டளையிட்டார். பிறகு ராணி சுதேஷ்ணாவிடம் சைரந்திரியை

இங்கிருந்து அனுப்பிவிடு”. கந்தர்வர்களால் காக்கப்படும் உன்னால் எங்களுக்கு ஆபத்து உள்ளது. நீ விரும்பிய இடத்திற்குச் செல்” என்று கூறுமாறு தெரிவித்தார்.

இந்நிலையில் கட்டிலிருந்து விடுபட்ட திரௌபதி பயம் நீங்கி, நீராடி, ஆடைகளைத் துவைத்து நகரம் நோக்கிச் சென்றாள். அவளைப் பார்த்த ஆண்கள் கந்தருவரிடத்தில் பயம் கொண்டு ஓடினர். பெண்கள் கண்களை மூடிக் கொண்டனர். மன்னரின் சமையலறைக்குச் சென்ற திரௌபதி பீமனைக் கண்டு என்னைப் பெரும் விபத்தில் இருந்து காப்பாற்றிய கந்தருவராஜனுக்கும் நமஸ்காரம் எனக் குறிப்பாகக் கூறினாள். பின் நடனசாலைக்குச் சென்றாள். அர்ஜுனைக் கண்டாள். பிரகன்னளையாக இருந்த அர்ஜுன் அவளிடம் நடந்த விஷயங்களைக் கூறுமாறு கேட்டார். திரௌபதியோ, “இப்போது சைரந்திரியால் உனக்கு என்ன வேலை இருக்கிறது? நீ, ஆனந்தமாகக் கன்னியருடன் அந்தப் புரத்தில் வசிக்கிறாய். சைரந்திரியின் துன்பம் உனக்குத் தெரியாது. என்னைக் கேலி செய்வதற்காகவே இவ்வாறு கேட்கிறாயா” என்றாள். பிரகன்னளையான அர்ஜுன், “மிருகத்தைப் போன்ற தாழ்ந்த அலி பிறவியில் பிரகன்னளா பெரும் துன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். நீ பிரகன்னளாவைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. உனக்குக் கஷ்டம் நேருமானால் யாருக்குத் துக்கம் உண்டாகாது. ஒருவருடைய இதயத்தை மற்றவர் ஒரு போதும் முழுமையாக அறிய முடியாது. அதனாலேயே நீ என்னுடைய கஷ்டத்தை உணரவில்லை” என்றார்.

பிறகு திரௌபதி அரண்மனைக்குச் சுதேஷ்ணாவிடம் சென்றாள். ராணி மன்னர் தனக்கு அறிவுறுத்தியபடி சைரந்திரியை “நீ செல்ல விரும்பும் இடத்திற்கு சென்றுவிடு. உன்னுடைய கந்தர்வர்களால் மகாராஜா பயம் கொண்டிருக்கிறார். உன்னுடைய அழகால் குற்றம் நேர வாய்ப்புண்டு. உன் கந்தர்வர்களின் கோபத்தினால் யாருக்கு எப்போது என்ன நேரும் என்பது தெரியாது” என்று கூறினாள். திரௌபதி, “மகாராணி! எனக்காக இன்னும் 13 நாட்கள் மன்னர் மன்னிக்கட்டும். கந்தர்வர்களின் காரியம் அதற்குள் நிறைவேறி விடும். அவர்கள் என்னை அழைத்துச் செல்வார்கள். விராட மன்னர் கந்தர்வர்களுக்குப் பெரும் உபகாரம் செய்துள்ளார். எனவே அவரிடம் அவர்கள் எப்போதும் நன்றி உள்ளவராவர். தங்களுக்குச் செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறு செய்ய விழைகிறார்கள். நான் ஒரு பிரயோஜனத்திற்கு இங்கு வசிக்கிறேன். ஆதலால் உன்னிடம் இன்னும் சிறிது நாட்கள் தங்க அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன். சிறிது நாட்கள் என்னைக் காப்பாற்று. இதனால் உனக்கு நன்மை உண்டாகும்” என்றாள். சைரந்திரியின் பேச்சைக் கேட்ட கேகய ராஜகுமாரி சுதேஷ்ணா. சகோதரனின் மரணத்தால்

துன்பமடைந்த போதும், “நீ விரும்பும் வரை இங்கே இரு. ஆனால் என் கணவருக்கும், குழந்தைகளுக்கும் தீங்கு நேராதவாறு காப்பாற்று. இதற்காக நான் உன்னைச் சரணடைகிறேன்” என்று திரௌபதியிடம் கூறினாள்.

4.14.விராட நகரத்து நிகழ்ச்சிகள்; உத்தரா - அபிமன்யு திருமணம்:

அதன்பின், விராட தேசத்தின் மீது சுசர்மாவின் படையெடுப்பு கௌரவர்களின் படையெடுப்பு போன்ற படையெடுப்புகள் நடந்தன. சுசர்மாவால் கைது செய்யப்பட்ட விராடர் பீமன் மூலம் விடுவிக்கப்பட்டார். தர்மர், பீமன், நகுலன், சகதேவன் ஆகிய நால்வரும் விராடருக்குத் துணை புரிந்து சுசர்மாவைக் கைது செய்து பசுக்களை மீட்டனர். யுதிஷ்டிரர் கூறியவாறு சுசர்மா விடுவிக்கப்பட்டான். இதேசமயம் கௌரவர்கள் விராட தேசத்தின் மேல் படையெடுத்தனர். விராடரின் புதல்வன் உத்தரன் மட்டுமே நகரில் இருந்தான். அவன் போருக்குச் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அர்ஜுனன், (பிரகன்னளையாக இருந்தவர்) திரௌபதி மூலம் உத்தரனுக்கு பிரகன்னளையைச் சாரதியாக்கிக் கொள்ளுமாறு ஏற்பாடு செய்கிறார். திரௌபதி பிரகன்னளா முன்பு அர்ஜுனனின் சாரதியாக இருந்தவன்; அவனைச் சாரதியாகக் கொண்டு போருக்குச் செல்லுமாறு உத்தரனிடம் தெரிவித்தாள். உத்தரன் பிரகன்னளாவோடு போருக்குச் சென்றான். அங்கு அனைத்து வீரச் செயல்களையும் புரிந்த அர்ஜுனன் கௌரவர்களை வென்று பசுக்களை மீட்டார்.

விராடர் தனது மகனின் வீரத்தைக் கங்கரிடம் புகழ்ந்து பேசினார். கங்கராகிய யுதிஷ்டிரர் பிரகன்னளாவே உத்தரனின் வெற்றிக்குக் காரணம் என பிரகன்னளாவைப் புகழ்ந்தார். பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத விராடர் பகடைக் காய்களை யுதிஷ்டிரரின் வாய் மீது வீசி அடித்தார். யுதிஷ்டிரரின் மூக்கில் இருந்து ரத்தம் பெருகியது. திரௌபதி தங்கப்பாத்திரத்தில் நீர் கொண்டு வந்து யுதிஷ்டிரருக்குச் சேவை புரிந்தாள். அதற்கடுத்து மூன்றாவது நாள் பாண்டவர் உண்மை உருவுடன் வெளிப்பட்டனர். விராடர் உண்மை உணர்ந்தார். பாண்டவருக்கு மரியாதை செய்ய விரும்பினார். அர்ஜுனனுக்கு உத்தராவை மணமுடிக்க முடிவு செய்தார். அர்ஜுனன் தன் மகன் அபிமன்யுவிற்கு உத்தராவை மனைவியாக ஏற்க விரும்பினார். அனைவரும் அர்ஜுனனின் கருத்தினை ஏற்றுக் கொண்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், துருபதன் உள்ளிட்ட அனைவருக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. இச்சமயம் பாண்டவர்கள் விராடரின் உபபல்லவம் என்னும் நகரத்தில் வசிக்கலாயினர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அபிமன்யுவுடனும், உறவினர் அனைவருடனும் உபபல்லவம் வந்தார்; துருபதன், காசிராஜன், ஷைப்யன் முதலானோரும் வந்தனர். விராடர் ராணி சுதேஷ்ணாவும், பாண்டவரின் மகாராணி திரௌபதியும் உத்தராவை அழைத்து வந்து அர்ஜுனனிடம் அளிக்க ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முன்னிலையில், அபிமன்யு - உத்தரா திருமணம் நிறைவேறியது.

5. உத்யோக பருவம்:

5.1. போருக்கான ஆயத்தம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் தூது செல்லுதல்:

பாண்டவர்கள் உபல்லவ்யத்தில் வாழ்ந்து வந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், துருபதர், விராடர் அனைவருடம் ஆலோசனை மேற்கொண்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஆலோசனையின் பேரில் கௌரவர்களிடம் தூதுவன் அனுப்பப்பட்டார். பாண்டவர்களின் நோக்கம் நிறைவேற்றவில்லை. திருதராஷ்டிரன் அனுப்பிய சஞ்சயன் பாண்டவரிடம் வந்து பாண்டவர்கள் இப்போது இருப்பது போலவே நண்பர்களைச் சார்ந்து வாழ்ந்து தருமத்தையும், தங்கள் புகழையும் காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று திருதராஷ்டிரன் கூறியதைத் தெரிவித்தார். யுதிஷ்டிரர் ஐந்து கிராமங்களாவது வேண்டும் என்றார். சஞ்சயன் இச்செய்தியுடன் திருதராஷ்டிர மன்னரிடம் திரும்பினார். கௌரவர்களிடம் இருந்து எந்த செய்தியோ, பதிலோ கிடைக்கவில்லை. இச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தானே தூதுவராகச் செல்ல ஆயுத்தமாகிறார். பாண்டவர்களில் சகதேவனைத் தவிர மற்ற நால்வரும் முதலில் அமைதியே பேசப்பட வேண்டும்; துரியோதனன் ஏற்கவில்லை என்றால் மட்டுமே போர் அறிவிக்கப்பட வேண்டும் எனப் பகவான் கேசவனிடம் கூறுகின்றனர். சகதேவனும் சாத்யகியும் போரை விரும்புகின்றனர். பாண்டவருக்கும் பகவானுக்கும் இடையில் நடந்த உரையாடல் அனைத்தையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த திரௌபதி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் கூறலானாள்.

5.2. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் திரௌபதி துயரத்துடன் கூறுபவை; பகவானின் ஆறுதல்:

கருத்த, சுருண்ட, நீண்ட கேசத்தையுடைய திரௌபதி தன் கேசத்தை இடது கையால் எடுத்தாள். யுதிஷ்டிரர், பீமன் சொற்களைக் கேட்டு பயம் கொண்டாள். போரை விரும்பிய சகதேவனையும், சாத்யகியையும் புகழ்ந்தாள். பீமன் அமைதியாக அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டு மனம் சோர்ந்து கண் கலங்கினாள். பின் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடத்தில் கூறலானாள். “மதுசூதனா! துரியோதனன் எப்படிப் பாண்டவர்களைக் கபடமாக வஞ்சித்தான் என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். திருதராஷ்டிரன் சஞ்சயன் மூலம் அனுப்பிய செய்தியும், தருமராஜர் சஞ்சயனிடத்தில் தெரிவித்த செய்தியும் தங்களுக்குத் தெரியும். யுதிஷ்டிரர் 5 கிராமங்களையாவது பெற விரும்பினார். இதனையும் துரியோதனன் ஏற்கவில்லை. கௌரவர்களிடம் சென்று, துரியோதனன் ராஜ்யத்தை அளிக்காமல் சமாதானத்தை விரும்பினால் தாங்கள் அதை ஏற்கக் கூடாது. தன் வாழ்க்கையைக் காத்துக் கொள்ள விரும்புகிறவன் சமாதானத்தை விரும்பாத பகைவன் மீது தண்டனையையே பிரயோகிக்க

வேண்டும். தாங்களும், பாண்டவர்களும் கௌரவர்களுக்குப் பெரும் தண்டனை அளிக்க வேண்டும். அவ்வாறு நடந்தால் உங்கள் புகழ் பெருகும். கூடித்திரிய சமுதாயமும் சுகமடையும். தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் மனிதன் லோபத்தை நாடும் பிராமணர் அல்லாத மற்ற வர்ணத்திரைக் கொல்ல வேண்டும். பிராமணன் மரண தண்டனைக்குத் தகுதியுடையவனல்ல.

ஐனார்த்தனா! வதைக்கப்படக் கூடாதவன் வதைக்கப்பட்டால் பெரும் தோஷம் உண்டாகும். வதைக்கப்படவேண்டியவன் வதம் செய்யப்படா விட்டாலும் குற்றம் உண்டாகும். இந்தக் குற்றம் தங்களைச் சேராதவாறு முயற்சி செய்யுங்கள். கேசவா! இப்புவியில் எனக்கு இணையான பெண் யார் இருப்பாள்? நான் துருபதனின் புதல்வி. யாக குண்டத்தில் தோன்றியவள். வீரத் த்ருஷ்டத்யும்னனின் சகோதரி. தங்களிடம் பக்தி பூண்டவள். தங்களுக்குப் பிரியமானவள். கௌரவம் மிகுந்த குலத்தில் மணம் புரிந்தேன். தேஜஸ்வியான பாண்டவர்களின் பட்டத்து ராணி. ஐந்து மகாரதி புதல்வர்களின் தாய். அபிமன்யுவைப் போல் என்னுடைய புதல்வர்களும் தங்களுக்கு மருமகன்களாவர். இவ்வளவு கௌரவமும், சௌபாக்கியமும் பெற்றும் பாண்டவர்கள் கண் முன் கேசத்தைப் பற்றி இழுத்து வரப்பட்டேன். தாங்கள் என்னைக் காப்பதற்குரியவராக இருக்கும் போதே அவமானப்படுத்தப்பட்டேன். துன்பப்படுத்தப்பட்டேன். பாண்டவ, பாஞ்சால, யது வம்சத்தினர் உயிரோடு இருக்கும்போதே கௌரவர்களின் பணிப் பெண்ணாக்கப்பட்டேன்.

அனைத்தையும் பாண்டவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். இவர்களுக்குக் கோபமும் வரவில்லை. என்னை விடுவிக்க முயற்சியும் செய்யவில்லை. அப்போதுதான் மனத்திற்குள் தங்களைச் சிந்தித்தேன். தங்களால் காப்பாற்றப்பட்டேன். திருதராஷ்டிரர் எனக்கு அளித்த வரத்தினால் பாண்டவர்களை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை அடையச் செய்தேன். எங்களுக்கு வந்த பெரும் துன்பத்தைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். தாமரைக் கண்ணா! கணவன், குடும்பத்தினர், உறவினர்களோடு எங்களைத் தாங்களே காப்பாற்ற முடியும். பீஷ்மர், திருதராஷ்டிரர் இருவருக்கும் நான் மருமகளாவேன். ஆனாலும் இருவருக்கும் முன்னாலேயே நான் பலவந்தமாக பணிப் பெண்ணாக்கப்பட்டேன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நான் உங்களுடைய அருளைப் பெறத் தகுந்தவள் ஆயின், என் மீது உங்களுக்கு அருள் இருக்குமானால் தாங்கள் கௌரவர்களிடம் கோபம் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினாள்.

மேலும் பேசலானாள்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! பகைவர்களோடு சமாதானத்தை விரும்பிப் பேசும்போது, துச்சாதனனால் இழுக்கப்பட்ட என் கேசத்தை நினைவில் வையுங்கள். பீமனும் அர்ஜுனனும் கோழைகளாகி சமாதானம்

செய்யத் தொடங்கினாலும், முதியவரான என் தந்தை தன் புதல்வர்களுடன் கௌரவர்களோடு போர் புரிவார். என் ஐந்து புதல்வர்களும், வீர அபிமன்யுவுடன் கௌரவர்களோடு போர் புரிவார்கள். துச்சாதனனுடைய என் கேசத்தைப் பிடித்திருந்த கரங்கள் வெட்டப்பட்டு மண்ணில் புரளுவதைக் கண்டால் மட்டுமே என் இதயம் அமைதி கொள்ளும். என் இதயத்தில் அக்னியைப் போல் எரியும் கோபத்தைத் தாங்கி என்னுடைய 13 ஆண்டுகள் கழிந்து விட்டன. பீம சேனன் அமைதியை நாடிப் பேசியதைக் கேட்டு என் இதயம் வெடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவர் அவமானத்தை மறந்து இன்று தர்மத்தை மட்டுமே கவனத்தில் வைத்துள்ளார். இவ்வாறு கூறிய திரௌபதி கண்ணீர் விட்டு அழலானாள்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் திரௌபதிக்கு ஆறுதல் கூறினார். “க்ருஷ்ணே! நீ விரைவில் கௌரவர்களின் பெண்கள் இவ்வாறு அழப் போவதைப் பார்க்கப் போகிறாய். கௌரவர்களின் மனைவியர் தங்கள் குடும்பத்தினரையும் உறவினரையும் இழந்து அழப் போகிறார்கள். பாண்டவர்களுடன், நான் உனக்கு விருப்பமானதையே செய்வேன். திருதராஷ்டிர புதல்வர்கள் என் பேச்சைக் கேட்கா விட்டால் கொல்லப்பட்டு நாய்களுக்கும் நரிகளுக்கும் விருந்தாகப் போகிறார்கள். இமயமலை நகரந்தாலும், பூமி துண்டு துண்டானாலும் ஆகாயம் விழுந்தாலும் என் சொல் பொய்யாகாது. உன்னுடைய கண்ணீரை நிறுத்து. பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டு உன் கணவர்கள் ராஜ்ய லக்ஷ்மியைப் பெறுவதை விரைவில் காணப்போகிறாய்” என்று அவளிடம் சபதம் செய்தார்.

6. சௌப்திக பருவம்:

6.1.போர் முடிந்தபின் புதல்வர்கள் கொல்லப்பட்டதால் திரௌபதி துயரம் அடைதல்:

மகாபாரதப் போர் தொடங்கிப் பதினெட்டு நாட்கள் நடந்து முடிந்தது. பெரும் உயிரழிவு ஏற்பட்டது. கௌரவ சேனை முற்றிலும் அழிந்தது. திருதராஷ்டிரப் புதல்வர்கள் நூறு பேரும் பீமசேனனால் வதம் செய்யப்பட்டனர். பாண்டவர் பக்கம் ஐந்து பாண்டவர்களும், சாத்யகியும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் மட்டுமே உயிருடன் இருந்தனர். கௌரவர் பக்கம் அஸ்வத்தாமா, கிருபர், க்ருதவர்மா மூவரும் தப்பிப் பிழைத்தனர். கதாயுத்தத்தில் துரியோதனனைத் தொடைகளில் அடித்து வீழ்த்தித் தன் சபதத்தை நிறைவேற்றிய பீமசேனன் மன்னனாகிய துரியோதனனின் தலையில் தன் கால்களால் எட்டி உதைத்து அவமதித்தார். இதனைக் கேள்விப் பட்ட அஸ்வத்தாமா கோபத்தால் கனன்று, கிருபாசாரியார் மற்றும் க்ருதவர்மாவுடன் சேர்ந்து, கூடாரங்களில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த

பாஞ்சாலர்களையும், திரௌபதியின் புதல்வர்களையும் கொன்று வீழ்த்தினான். இதனை அறிந்து துயரத்தால் துவண்ட யுதிஷ்டிரர் அப்போது உபல்லவ்ய நகரில் தன் தாய்க் குலப் பெண்களோடு தங்கியிருந்த திரௌபதியை நகுலன் மூலம் அழைத்து வரச் செய்தார்.

நகுலனால் யுதிஷ்டிரரிடம் அழைத்து வரப்பட்ட திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம் வந்து சேர்ந்ததும் துயரத்தால் துடித்து, காற்றால் சாய்க்கப்பட்ட வாழை மரத்தைப் போலப் பூமியில் சரிந்தாள். தன் கரங்களால் பீம சேனன் அவளைத் தாங்கிப் பிடித்து ஆறுதல் அளித்தார். அவளுக்கு தைரியம் கூறினார். அப்போது திரௌபதி அமுதபடி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறலானாள், “மன்னா! தாங்கள் கூடித்திரிய தர்மப்படி தன் புதல்வர்களை யம ராஜனின் காணிக்கையாக்கி, பூமி முழுவதையும் பெற்று விட்டீர்கள். இப்போது உங்களுக்கு சுபத்ராவின் புதல்வன் அபிமன்யுவின் நினைவு வராது. தன் வீர புதல்வர்கள் கூடித்திரிய தர்மப் படி கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டும் தாங்கள் உபல்லவ்ய நகரில் என்னோடு இருந்து அவர்களை முற்றிலும் மறந்து விடுவீர்கள். இதுவும் சௌபாக்க்யமான விஷயம் தான்.

பார்த்தா! பாவியான அஸ்வத்தாமா உறங்கிக் கொண்டிருந்த என் புதல்வர்களைக் கொன்றதைக் கேட்டு சோகமாகிய தீ என்னை எரிக்கிறது. இன்று ரண பூமியில் அஸ்வத்தாமாவை உற்றார் உறவினரோடு கொன்று வீழ்த்தாவிட்டால் நான் இங்கேயே பட்டினி கிடந்தது என் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளுவேன். பாண்டவர்களே! அனைவரும் இதைக் கேளுங்கள். அஸ்வத்தாமா தன் பாவங்களுக்கான பலனைப் பெறாவிட்டால் நான் நிச்சயம் உயிர்த்தியாகம் செய்வேன் என்று கூறிய திரௌபதி யுதிஷ்டிரரின் முன்னேயே உபவாசத்திற்காக அமர்ந்து விட்டாள்.

6.2.யுதிஷ்டிரர், திரௌபதியிடம் கூறுதல்; திரௌபதியின் பதில்:

உபவாசத்திற்கு அமர்ந்த திரௌபதியிடம், யுதிஷ்டிரர், “சுபமானவளே! நீ தர்மத்தை அறிந்தவள். உன் புதல்வர்களும், சகோதரர்களும் தர்மப்படி போரிட்டுத் தர்மத்திற்கேற்ற மரணத்தை அடைந்துள்ளனர். ஆகவே நீ வருந்தக் கூடாது. கல்யாணி! அஸ்வத்தாமா இங்கிருந்து ஓடி கடக்க முடியாத காட்டிற்குச் சென்று விட்டான். அவனைப் போரில் கொன்று வீழ்த்தினாலும் உனக்கு அதன் நம்பிக்கை எவ்வாறு உண்டாகும்? என்றார்.

திரௌபதி அவரிடம், “மகாராஜா! அஸ்வத்தாமாவின் தலையில் அவன் பிறந்த போதே உடன் தோன்றிய மணி ஒன்று இருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தப் பாவியைப் போரில் கொன்று அந்த மணி கொண்டு வந்து கொடுக்கப்பட்டால் நான் அதைப் பார்ப்பேன். அந்த மணியைத் தங்கள் சிரத்தின் மீது அணியச் செய்து நான் உயிர் வாழ்வேன். இதுவே என் உறுதியான தீர்மானம்” எனக் கூறினாள்.

6.3.திரௌபதி பீமசேனனிடம் உரைத்தல்; பீமன் அஸ்வத்தாமாவைத் தேடிச் செல்லுதல்:

யுதிஷ்டிரரிடம் இவ்வாறு கூறிய கிருஷ்ணா பீமசேனனிடம் சென்றாள். அவரிடம், “பிரியமுள்ள பீமா! தாங்கள் கூடித்திரிய தர்மத்தை நினைத்து என்னைக் காப்பாற்ற முடியும். வீரரே! இந்திரன் சம்பாசுரனை வதைத்தது போல் தாங்கள் பாவச் செயலைச் செய்த அஸ்வத்தாமாவைக் கொன்று விடுங்கள். இவ்வுலகில் எந்த ஆணும் உங்களுக்குச் சமமான வீரன் ஆவான். வாரணாவதத்தில் நீங்களே குந்தி புதல்வர்களைக் காப்பாற்றினீர்கள். ஹிடம்பாசுரனிடமிருந்து பாதுகாத்தீர்கள். விராட நகரத்தில் இந்திரன் சசியைக் காத்தது போல் கீசகனிடமிருந்து என்னைக் காத்தீர்கள். இத்தகைய பெரிய காரியங்களைச் செய்தது போல் அஸ்வத்தாமாவையும் கொன்று சுகமடையுங்கள்” என்றாள்.

திரௌபதி துயரத்துடன் கூறியதைச் சகிக்க முடியாத பீமன் துரோண குமாரனின் வதத்தைத் தீர்மானித்தார். விசித்திரமான வில்லையும் அம்புகளையும் எடுத்துக் கொண்டு நகுலனைச் சாரதியாக்கி அஸ்வத்தாமாவைத் தேடித் புறப்பட்டார். அஸ்வத்தாமாவின் தேர்ச் சக்கரங்களின் அடையாளத்தைப் பின்பற்றி விரைந்து முன்னேறினார்.

6.4.பீமசேனன் அஸ்வத்தாமாவோடு தோன்றிய மணியைத் திரௌபதியிடம் அளித்தல்:

அச்சமயம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், அஸ்வத்தாமா குருரமான புத்தியையுடையவன்; அவன் பீமனை ஏதேனும் செய்து விடக் கூடும். அவனுக்குத் துணையாகச் செல்ல வேண்டும் என்று கூறினார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனர்களும் யுதிஷ்டிரரும் பீமசேனனைப் பின் தொடர்ந்து ஒரே தேரில் விரைந்தனர். விரைவில் கங்கைக் கரையில் பீமசேனனையும், மகரிஷிகளுக்கிடையில் இருந்த அஸ்வத்தாமாவையும் கண்டனர். அவர்களைக் கண்ட அஸ்வத்தாமா பிரம்மாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்தான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், அர்ஜுனனிடம் பிரம்மாஸ்திரப் பிரயோகம் செய்து அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரத்தை நிவாரணம் செய்யக் கூறினார். அர்ஜுனனும் அவ்வாறே செய்தார். அவ்விரு பிரம்மாஸ்திரங்களும் ஒன்றை ஒன்று எதிர்த்தபோது வியாசமகரிஷியும், நாரத மகரிஷியும் கொழுந்து விட்டெரியும் அஸ்திரங்களின் இடையில் நின்று கொண்டனர். அவர்கள் அஸ்வத்தாமாவிடம், “யுதிஷ்டிரர் யாரையும் அதர்மமாக வெல்ல விரும்புவதில்லை. உன் தலையிலுள்ள மணியை இவரிடம் அளித்துவிடு” என்று கூறினர். அஸ்வத்தாமாவிடம் மணியைப் பெற்ற பாண்டவர்கள் விரைந்து வந்து அதனை திரௌபதியிடம் அளித்தனர்.

துயரக்கடலில் மூழ்கியிருந்த திரௌபதியிடம் அஸ்வத்தாமாவின் மணியைக் கொடுத்த பீமசேனன், “உன் புதல்வர்களைக் கொன்ற அஸ்வத்தாமாவை வென்று இந்த மணியை நாங்கள் பெற்றுவிட்டோம். முன்பு யுதிஷ்டிரர் அமைதிக்காகச் சமாதானம் செய்து கொள்ள விரும்பியபோது நீ கிருஷ்ணனிடம் கோவிந்தா! என் அவமானத்தை மறந்து சமாதானம் செய்வதால், எனக்குப் பதியும் இல்லை, புதல்வர்களும் இல்லை, சகோதரர்களும் கிடையாது. நீயும் இல்லை என்று கடுமையாகக் கூறினாய். இன்று துரியோதனன் கொல்லப்பட்டான். துச்சாதனனின் குருதியையும் பருகி விட்டேன். இன்று அஸ்வத்தாமாவை வென்று விட்டோம். குருவின் புதல்வன் என்பதால் மட்டுமே அவன் உயிரோடு விடப்பட்டான் என்று கூறினார்.

திரௌபதி அவரிடம், பாரதா! குருவின் புதல்வன் எனக்கும் குருவிற்குச் சமமானவன். நான் புதல்வர்களின் வதத்திற்குப் பழிவாங்க மட்டுமே விரும்பினேன். அதை அடைந்து விட்டேன். மகாராஜா இந்த மணியைத் தன் தலை மீது அணியட்டும் என்றாள். அவ்வாறே யுதிஷ்டிரர் அந்த மணியைத் தன் தலை மீது தரித்துக் கொண்டார். அதன்பின் யுதிஷ்டிர மன்னர் திருதராஷ்டிரரைச் சந்திக்கப் புறப்பட்ட போது சோகத்தால் உடல் மெலிந்திருந்த திரௌபதியும் பாஞ்சால குலப் பெண்களுடன் யுதிஷ்டிரரோடு சென்றாள்.

7. ஸ்த்ரீ பருவம்:

7.1. திரௌபதிக்குக் குந்தி தேவியும், காந்தாரியும் ஆறுதல் அளித்தல்:

திருதராஷ்டிரரைச் சந்தித்த பாண்டவர்கள், அவருடைய அனுமதியுடன் காந்தாரி தேவியிடமும் சென்றனர். பாண்டவர்களுக்குச் சாபமளிக்க விரும்பிய காந்தாரியின் எண்ணத்தை வியாச பகவான் மாற்றி அவளை அமைதிப்படுத்தினார். யுதிஷ்டிரர் அனைத்தும் தன் குற்றத்தாலேயே நிகழ்ந்தது என்று காந்தாரியிடம் கை குவித்துக் கூறினார். பின் அமைதியடைந்த காந்தாரியிடமிருந்து பாண்டவர்கள் திரௌபதியுடன் குந்தி மாதாவிடம் சென்றனர். நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் தன் புதல்வர்களைக் கண்ட குந்தி கண்ணீர் பெருக்கினாள். தன் புதல்வர்களின் உடல்களைப் பரிவுடன் தடவிக் கொடுத்தார். புதல்வர்களை இழந்த திரௌபதிக்காகக் குந்தி மிகவும் துயரம் கொண்டார்.

திரௌபதி குந்தி தேவியிடம், “தேவி! அபிமன்யுவுடன் உங்கள் பேரண்கள் அனைவரும் எங்கு சென்று விட்டனர்? நீண்ட காலத்திற்குப் பின் வந்துள்ள உங்களைக் காண அவர்கள் இங்கு வரவில்லை. எங்களுடைய புதல்வர்களை இழந்து விட்டு இப்போது இந்த ராஜ்யத்தால் எங்களுக்கு

என்ன காரியம் இருக்கிறது?” என்று கூறி அழுதாள். குந்தி தேவி திரௌபதியைத் தூக்கி நிறுத்தி தைரியம் அளித்தார். பின் அனைவரும் காந்தாரியிடம் சென்றனர்.

தன்னிடம் வந்த குந்தியையும், திரௌபதியையும் கண்டு காந்தாரி தேவி அவர்களின் சோகத்தைக் கூறலானார்; “மகளே! இவ்வாறு துயரத்தால் கவலைப்படாதே. நானும் துயரத்தில் மூழ்கியிருப்பதைப் பார். காலத்தின் மாறுதலால் தூண்டப்பட்டே உலகத்தின் இந்தப் பேரழிவு உண்டாகியுள்ளது. இந்த காண்டம் நடந்தே தீர வேண்டியது. அதனாலேயே இவ்வாறு நிகழ்ந்துள்ளது. சமாதானம் செய்விப்பதில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய வேண்டுகோள் பயனற்றுப் போன போது, மிகச்சிறந்த அறிவாளியான விதுரர் கூறியவாறே அனைத்தும் நடந்துள்ளன.

எப்போது விலக்க முடியாத இந்த அழிவு நடந்து முடிந்து விட்டதோ, அதற்காக நீ துயரப்படக் கூடாது. போரில் கொல்லப்பட்ட வீரர்கள் துயரத்திற்குத் தகுந்தவரல்லர். நான் இருப்பது போலவே நீயும் இருக்கிறாய், நம் இருவருக்கும் யாரால் தைரியமளிக்க முடியும்? என் குற்றத்தாலேயே இந்தச் சிறந்த குலத்தின் சம்ஹாரம் நிகழ்ந்து விட்டது” என்று உரைத்தாள்.

8. சாந்தி பருவம்:

8.1.யுதிஷ்டிரர் துறவறம் பூண்டு கானகம் செல்ல விரும்புதல்:

பின்னர் திருதராஷ்டிரரும், பாண்டவர்கள் மற்றும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் அரண்மனைப் பெண்களுடன் ரண பூமிக்குச் சென்றனர். திருதராஷ்டிரர் கூறியவாறு யுதிஷ்டிரர் போரில் கொல்லப்பட்ட மன்னர்களுக்கும், வீரர்களுக்கும் முறைப்படி இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்வித்தார். அனைவரும் கங்கையில் நீராடி இறந்தவர்களுக்கு நீர் தானம் அளித்தனர். அச்சமயம் குந்தி, யுதிஷ்டிரரிடம் கர்ணன் அவருடைய மூத்த சகோதரன் என்ற ரகசியத்தைக் கூறிக் கர்ணனுக்கும் ஜலாஞ்சலி அளிக்க வேண்டினாள். யுதிஷ்டிரரும் அவ்வாறே செய்தார். பின்னர் தூய்மை செய்து கொள்ளுவதற்காக அனைவரும் ஒரு மாதம் கங்கைக் கரையிலேயே தங்கியிருந்தனர்.

அப்போது, போரில் வெற்றி பெற்ற பாண்டவர்களைக் காண வியாசர், நாரதர், தேவலர், கண்வர் முதலிய மகரிஷிகள் வந்தனர். அவர்களை முறைப்படி உபசரித்து பூஜித்த யுதிஷ்டிரர் நாரதரிடம் கர்ணனுக்குச் சாபம் அளிக்கப்பட்ட வரலாற்றைக் கூறுமாறு கேட்டார். நாரதரும் யுதிஷ்டிரரிடம் ஒரு பிராமணன் மற்றும் பரசுராமர் கர்ணனுக்குச் சாபமளித்ததை விவரித்தார். இவற்றையெல்லாம் கேட்ட யுதிஷ்டிரர் தன் மூத்த சகோதரனை

சகோதரனாலேயே கொல்வித்ததற்காகவும், தன் புதல்வர்களும், உறவினர்களும் கொல்லப்பட்டதற்காகவும்பெரும் துயரம் கொண்டார். ராஜ்யப் பாரத்தில் விரக்தி கொண்டு கானகம் செல்ல விரும்புவதாகக் கூறினார். அர்ஜுனன், பீமசேனன், நகுல-சகதேவர்கள் அவரிடம் கூடித்திரிய தர்மப்படி பற்றின்றி அரசாண்டு, யாகங்கள் செய்யுமாறு ஆலோசனை கூறினார்.

8.2.திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம் ராஜ தண்டம் தரித்துப் பூமியை அரசாளக் கூறுதல்:

தன் சகோதரர்களின் சொற்களைக் கேட்ட தர்மராஜர் ஏதும் பேசவில்லை. அதனைக் கண்டு, பெரும் குலத்தில் தோன்றியவளும், பெண்களில் சிறந்தவளும், யுதிஷ்டிரரிடம் அபிமானம் உள்ளவளும், அவருக்குப் பிரியமானவளும் தர்மத்தை அறிந்தவளுமான ஸ்ரீ மதி மகாராணி திரௌபதி, தன் பதியாகிய யுதிஷ்டிரரிடம் இனிய சொற்களில் பெசலானாள்.

“குந்தி மைந்தா! உங்களுடைய சகோதரர்கள் உங்களுடைய தீர்மானத்தைக் கேட்டுச் சேர்ந்து விட்டனர். குயிலைப் போல உங்களிடம் அரசாளும்படித் திரும்பத் திரும்பக் கூறுகிறார்கள். உங்களுடைய இந்தச் சகோதரர்கள் உங்களுக்காக எப்போதும் துயரமே அடைந்திருக்கிறார்கள். இப்போது உங்கள் சொற்களால் இவர்களை ஆனந்தப்படுத்துங்கள். தவைத வனத்தில் இவர்கள் அனைவரும் வெயிலையும், மலையையும், குளிரையும், புயலையும் ஏற்றுக் கஷ்டப்பட்டார்கள். அப்போது, இவர்களுக்குத் தைரியமளித்து, “துரியோதனனைக் கொன்று இந்த பூமியைப் பெற்று அனுபவிப்போம். தான தகூழினைகள் நிரம்பிய யாகங்களைச் செய்வோம். உங்களுடைய வனவாசத் துன்பத்தை, சுகமாக மாற்றி விடுவோம்” என்று கூறினீர்கள்.

அன்று இவ்வாறு கூறிவிட்டு இன்று ஏன் எங்கள் இதயத்தை உடைக்கிறீர்கள்? யார் கோழையோ, அலியோ அவன் பூமியைப் பயன்படுத்த முடியாது. செல்வத்தைச் சம்பாதிக்கவும் அனுபவிக்கவும் முடியாது. தண்டம் அளிக்கும் சக்தி இல்லாத கூடித்திரியன் சோபிப்பதில்லை. தண்டனை அளிக்காத மன்னன் இந்த பூமியை ஆள முடியாது. அத்தகைய மன்னர்களால் மக்களுக்குச் சுகம் கிடைப்பதில்லை. பிராணிகளிடம் அன்புடனிருத்தல், தானம் பெறுதல், அளித்தல், தவம், அத்யயனம் போன்றவை பிராமணர்களுடைய தவமாகும். மன்னர்களுடையதல்ல; துஷ்டர்களைத் தண்டித்து சத் புருஷர்களைக் காப்பாற்றுவதும், போரில் புறமுதுகிடாமையும் மன்னர்களுடைய தர்மம்.

சமயத்திற்கேற்ப பொறுமையும், கோபமும் கொள்ளுதல், தானமளித்தல், வரி பெறுதல், பகைவனை அச்சுறுத்தும் சக்தியுடனிருத்தல், சரணடைந்தவர்க்கு அபயமளித்தல், துஷ்டர்களைத் தண்டித்தல் இவையே மன்னனின் தர்மமாகும். இந்த பூமியைத் தாங்கள் சாஸ்திரங்களைக் கேட்டோ, தானம் பெற்றோ, யாகம் செய்தோ, பிச்சை எடுத்தோ பெறவில்லை. துரோணர், கர்ணன், அஸ்வத்தாமா, கிருபர் ஆகியோரால் காப்பாற்றப்பட்ட மூன்று வகைப் படைகள் நிரம்பிய சேனையை வதம் செய்வதே பூமியை உங்கள் அதிகாரத்தில் கொண்டு வந்துள்ளீர்கள். தாங்கள் இதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

மகாராஜா! தாங்கள் பல தேசங்களோடு இந்த ஜம்புத் வீபத்தைத் தங்கள் ராஜ தண்டத்தால் நசுக்கியுள்ளீர்கள். ஜம்புத் வீபத்திற்குச் சமமான மகாமேருவிற்கு மேற்கிலுள்ள க்ரௌஞ்சத்வீபம், கிழக்கிலுள்ள சாகத்வீபம், வடக்கிலுள்ள பத்ராஸ்வ வர்ஷத்தையும் தாங்கள் தண்டத்தாலேயே அடக்கியுள்ளீர்கள். இவற்றைத் தவிர பல தேசத்தின் கீழ் தீவுகளையும் தங்கள் தண்டத்தால் அடக்கித் தங்கள் அதிகாரத்திற்குட்படுத்தினீர்கள். இத்தகைய பராக்கிரமத்தைச் செய்தும், பிராமணர்களால் மதிக்கப்படும் தாங்கள் மகிழ்ச்சியடையவில்லையா?

பாரதா! மதங்கொண்ட யானைகளையும், காளைகளையும் நிகர்த்த தங்களுடைய சகோதரர்களைப் பாருங்கள். இவர்கள் அனைவரும் பகைவர்களின் வேகத்தைச் சகிக்கும் திறமுடையவர்கள். தேவர்களைப் போன்ற தேஜஸ்விகள். மகாராஜா! என்னுடைய மாமியார் ஒரு போதும் பொய் கூறியதில்லை. அவர் அனைத்தையும் அறிந்தவர். அவர் என்னிடம், “பாஞ்சால ராஜகுமாரி! யுதிஷ்டிரர் பல்லாயிரம் மன்னர்களை அழித்து, உன்னை சுகமான அரியணையில் நிலைக்கச் செய்வார்” என்று கூறியுள்ளார். ஆனால் மன்னா! இன்று உங்களுடைய மயக்கத்தைப் பார்த்து அவரது சொற்கள் வீணாவது போல் தோன்றுகிறது.

மூத்த சகோதரனாகிய உங்களுடைய உன்மத்தத்தால், உங்கள் சகோதரர்களாகிய பாண்டவர்கள் அனைவரும் உன்மத்தர்களாகி விட்டனர். மன்னா! இல்லையென்றால் நாஸ்திகர்களோடு உங்களைக் கட்டி விட்டுத் தாங்களே இப்புவிையை ஆண்டிருப்பார்கள். பாரதா! புத்திரர்களை இழந்தும் உயிரோடு இருக்க விரும்பும் நானே உலகில் எல்லாப் பெண்களையும் விட அதர்மமானவள். இவர்கள் அனைவரும் உங்களுக்கு எடுத்துக் கூற முயன்றும் நீங்கள் அதில் கவனம் செலுத்தவில்லை. தாங்கள் ராஜ்யத்தை விட்டு விட்டுத் தனக்குத் தானே விபத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிறீர்கள்.

மன்னா! மாந்தாதாவும், அம்பரீஷனும் புவியின் மன்னர்களில் கௌரவத்தோடு இருந்தது போலத் தாங்களும் தர்மத்தோடு மக்களைக்

காப்பாற்றி மலைகளோடும், காடுகளோடும், தீவுகளோடும் கூடிய பூமி தேவியை அரசாளுங்கள், விரக்தியடையாதீர்கள். மன்னா! பல வகை யாகங்களை அனுஷ்டியுங்கள். பகைவரோடு போரிடுங்கள். பிராமணர்களுக்குச் செல்வத்தையும், போகப் பொருட்களையும், வஸ்திரங்களையும் தானமளியுங்கள்” என்று திரௌபதி யுதிஷ்டிரருக்கு எடுத்துக் கூறினாள்.

8.3.யுதிஷ்டிரர் ராஜ்ய பாரம் ஏற்பதும், தொடர் நிகழ்வுகளும்:

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஆணைப்படி, பிதாமகரின் நீண்ட உபதேசத்தை ஏற்ற யுதிஷ்டிரர் ராஜ்ய பாரத்தைச் சுமக்க உடன்பட்டார். சகோதரர்களைப் போரில் கொல்வித்த பாவம் தீர வியாசரின் அறிவுரைப்படி அஸ்வமேத யாகத்திற்காக மருத் மன்னர் விட்டுச் சென்ற செல்வத்தைக் கொண்டு வந்தார். இதற்கிடையில் அபிமன்யுவின் மனைவி உத்தரையின் கர்ப்பத்திலிருந்து அஸ்வத்தாமனின் பிரம்மாஸ்திரத்தால் இறந்தே பிறந்த குழந்தையைப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உயிர்ப் பித்தார். யாகத்திற்குப் பின் யுதிஷ்டிரர் கேட்டுக் கொண்டவாறு அவருக்கு தர்ம உபதேசம் அளித்த பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துவாரகைக்குத் திரும்பினார்.

யுதிஷ்டிரர் அஸ்தினாபுரத்திலிருந்து திருதராஷ்டிர மன்னரின் கீழ் அவருக்கு மதிப்பளித்து அரசாட்சி செய்தார். குரு தேசம் பகைவர்களின்றி விளங்கியது. பதினைந்து ஆண்டுக் காலம் கழிந்தது. திரௌபதியும், சுபத்திரையும் குந்தி தேவிக்கும், காந்தாரி தேவிக்கும் சமமான பாவனையுடன் எப்போதும் முறைப்படி சேவை புரிந்து வந்தனர்.

பிறகு திருதராஷ்டிர மன்னர், காந்தாரியுடன் குல தர்மப்படி கானகம் சென்று தவ வாழ்க்கையில் ஈடுபட விரும்பினார். அவர்களுடன் குந்தி தேவியும் கானகம் செல்ல விரும்பினார். திரௌபதி தன் மாமியிடம் எவ்வளவோ கூறியும் குந்தி உடன்படவில்லை. அனைவரும் கானகம் சென்று ஒரு ஆண்டு கழிந்தது. தன் மாமியாரையும், பெரிய மாமனார் மாமியையும் காணத் திரௌபதி ஆவல் கொண்டாள். சகதேவனும், யுதிஷ்டிர மன்னரும் கூட கானகம் சென்று தம் பெரிய தந்தையையும், இரு தாயாரையும் காண விரும்பினார்.

பிறகு அனைவரும் உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து, குருக்ஷேத்திரத்தில் யமுனைக் கரையில் அமைந்திருந்த மன்னரின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்றனர். அங்கு மன்னரையும், காந்தாரி மற்றும் குந்தி தேவியைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். அவர்களை முறைப்படி பூசித்துப் பாதம் பணிந்து ஆசி பெற்றனர். ஒரு மாதம் வரை திருதராஷ்டிரருடன் தங்கி அவருக்குச் சேவை செய்தனர். அச்சமயம் வியாசரின் அருளால் போரில் கொல்லப்பட்ட அனைவரின் தரிசனமும் பெற்றனர்.

பிறகு அனைவரும் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி மூவரும் காட்டுத் தீயில் அகப்பட்டு உயிரிழந்த செய்தி நாரத மகரிஷியால் கூறப்பட்டது. பாண்டவர்கள் இறந்தவர்களுக்கு உரிய இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்து முடித்தனர். அதன் பின் 17 ஆண்டுகள் கழிந்தன. மகாபாரதப் போர் முடிந்து 36ஆவது ஆண்டு யாதவர்கள் தங்களுக்குள் போரிட்டு மடிந்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும், பல ராமரும் தங்கள் பரம தாமத்தை அடைந்தனர். துவாரகாபுரி கடலில் மூழ்கி விட்டது.

9. மகா ப்ரஸ்தானிக பருவம்:

9.1. பாண்டவர்கள் ராஜ்யத்தைத் துறந்து வனம் செல்லுதல்:

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இல்லாததால் மிகுந்த வருத்தம் கொண்ட பாண்டவர்கள் ராஜ்யபாரதத்தை விரும்பவில்லை. யுதிஷ்டிரர் அபிமன்யுவின் புதல்வன் பரீக்ஷித்திற்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்து வைத்து மன்னனாக்கினார். யுயுத்சுவையும், கிருபாசாரியரையும் பரீக்ஷித்திற்கு துணையாக வைத்து பாண்டவர்கள் வனம் ஏகினர். திரௌபதியும் பாண்டவர்களுடன் வனம் சென்றாள்.

அவர்கள் பூமியை வலமாக வந்து வடதிசை நோக்கிச் சென்று இமயத்தைத் தாண்டி முன்னேறினர். அவர்களில் திரௌபதியே முதலில் உயிர் துறந்து பூமியில் விழுந்தாள். அவளைத் தொடர்ந்து யுதிஷ்டிரரைத் தவிர ஏனைய சகோதரர்களும் உயிரிழந்து விட்டனர். யுதிஷ்டிரர்தன்னைப் பின் தொடர்ந்த நாயுடன் மேலும் சென்றார். இந்திரன், தர்மம் இருவரும் யுதிஷ்டிரரைச் சந்தித்து மனித சரீரத்துடன் அவரைச் சொர்க்கத்தில் சேர்த்தனர்.

10. சொர்க்காரோஹண பருவம்:

10.1. திரௌபதி யுதிஷ்டிரரால் சொர்க்கத்தில் தரிசிக்கப் பெறுதல்:

இந்திரன் யுதிஷ்டிரரிடம் திரௌபதி தேவியை அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார். அவர், “யுதிஷ்டிரா! இங்கே அழகிய திருமேனியுடனும் புனிதமான நறுமணத்துடனும் காணப் படுபவர். சாக்ஷாத் லக்ஷ்மி தேவியாவார். இவர் பகவான் சங்கரனால் உங்களுக்காக வெளிப்படுத்தப்பட்டவர். இவரே மனித உலகில் அயோநிஜாவாக திரௌபதியின் உருவில் அவதரித்தவர். இவரே துருபதனின் குலத்தில் பிறந்து உங்கள் அனைவரின் மூலமும் அனுக்ரகம் செய்யப்பட்டவர்” என்று திரௌபதி தேவியின் மூல ரூபம் பற்றி யுதிஷ்டிரரிடம் கூறினார்.

இவ்வாறு பகவான் சங்கரனால் பூமியில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட
திரௌபதி தேவி, தனது பிறப்பிற்கான காரியம் முடிந்ததும், தன்னுடைய
மூல சொரூபமான லக்ஷ்மி தேவியுடன் கலந்துவிடுகிறார்.

4. சுபத்ரா

1. ஆதி பருவம்:

1.1. சுபத்ரா அர்ஜுனன் திருமணம்

சுபத்ரா யதுகுல வசுதேவரின் மகள். பலராமர், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் இவர்களது தங்கை. வனவாசம் புரிவதற்காக இந்திரப்பிரஸ்தத்தை விட்டு நீங்கிய அர்ஜுனன் பல தேசங்கள், நதிகள், புண்ணிய தீர்த்தங்கள், கோவில்கள் இவற்றை தரிசித்துப் பிரபாச தீர்த்தம் வருகிறார். அங்கே ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அவரைச் சந்தித்து துவாரகை அழைத்துச் செல்கிறார். யது குலத்தினர் நடத்திய ரைவதக மலை விழாவில் சுபத்ராவை அர்ஜுனன் பார்க்கிறார். அவளது அழகால் ஈர்க்கப்பட்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் சுபத்ராவை மணக்க உபாயம் கேட்கிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறியவாறு சுபத்ராவைப் பலவந்தமாகக் கவர்ந்து செல்லுகிறார். பின் யாதவர்களால் அழைத்துவரப்பட்டு இருவருக்கும் மணம் முடித்து வைக்கப்படுகிறது. தனது வனவாச காலம் முடிந்ததும் அர்ஜுனன் நாடு திரும்புகிறார். இந்திரப்பிரஸ்தத்திற்கு சுபத்ராவை அழைத்துச்சென்று தாய் குந்திக்கும் திரௌபதிக்கும் அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார்.

1.2. அபிமன்யு பிறத்தல்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனுக்கு வரதக்ஷிணையாக யானைகள், தேர்கள், குதிரைகள், பசுக்களோடு செல்வமும் அளிக்கிறார். அவர்கள் இந்திரப்பிரஸ்தத்திலேயே தங்குகின்றனர். சிறிது காலத்திற்குப்பின் சுபத்ரா சசிதேவி ஐயந்தனைப் பெற்றது போல் 'சௌபத்ரன்' என்ற மகனைப் பெற்றாள். அவன் பகைவரை அடக்குபவனவான். அபி(பயமின்றி) மன்யுமான (கோபத்துடன் போரிடுபவன்) என்பதல் அர்ஜுனன், சுபத்ராவின் மகன் அபிமன்யு ஏனப்பட்டான். அபிமன்யு தந்தையிடம் பிரம்மாஸ்திரம் முதலிய தெய்வீக வித்தைகளையும், வாள்வீச்சு முதலிய மானுடப்போர் நெறிகளையும் கற்றுக்கொண்டான். சிறு பருவத்திலிருந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் மிகப்பிரியமான மருமகனாக விளங்கினான்.

2. துரோண பருவம்

2.1. அபிமன்யு மரணம்: ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஆறுதல்:

மீண்டும் சுபத்ராவை துரோணபருவத்தில், தன் வீர மகன் அபிமன்யு பாரதப்போரின் பதின்மூன்றாம் நாளில் சொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு சோகத்தில் மூழ்கிய நிலையில் பார்க்கிறோம். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் சகோதரி

சுபத்ரா தன் மகனை இழந்துவிட்டாள். அர்ஜுனன் சுபத்ராவின் முகத்தில் எப்படி விழிப்பேன்; அவளுக்கு என்ன பதில் சொல்லுவேன் என்று கண்ணீர் பெருக்குகிறார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிடம் சுபத்ராவிற்கு ஆறுதல் அளிக்கும் பொறுப்பைத் தந்து விடுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சுபத்ராவிடம் வந்து அவளிடத்தில் அபிமன்யுவின் வீரமரணத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறார். கூடித்திரிய தர்மப்படி ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களைக் கொன்ற பின் அபிமன்யு தானும் கொல்லப்பட்டு உத்தம உலகத்தை அடைந்துள்ளான். அவனுக்காக வருந்தாதே. சிறுவனான அபிமன்யு கொல்லப்பட காரணமாக இருந்த சிந்துராஜன் ஐயத்ருதன் நாளை நிச்சயம் அர்ஜுனனால் கொல்லப்படுவான் என்று கிருஷ்ண பகவான் சுபத்ராவிற்கு உறுதியளிக்கிறார். அபிமன்யுவின் மனைவியும் சுபத்ராவின் மருமகளுமான உத்திராவிற்கு ஆறுதல் கூறுமாறும் வேண்டுகிறார். தன் மதிப்பிற்குரிய தமையன் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சொற்களைக் கேட்ட சுபத்ரா ஆறுதல் அடையவில்லை. அவள் புலம்பி அழலானாள்.

2.2. சுபத்ராவின் அழகை பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கௌரவர்களை வதைக்க சபதம்:

“மகனே? அபிமன்யு! நீ அபாக்கியவதியான எனக்குப் பிறந்து போரில் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டாய்? நீ சூர-வீரன், போரில் எப்போதும் பின் வாங்கியதில்லை. உன்னுடைய தலை, கழுத்து, கை, தோள் ஆகிய அனைத்து அங்கங்களும் அழகானவை, பரந்த மார்பும், தாழ்ந்த வயிறும், நாபியும் கொண்டவன். மனம் கவரும் கண்கள் கொண்டவன். விலையுயர்ந்த மென்மையான படுக்கையில் படுத்த நீ இன்று அம்பு துளைத்த உடலோடு பூமியில் எப்படி தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறாய்? அழகிய பெண்களால் சூழப்பட்ட நீ இன்று போர்க்களத்தில் நரிகள் சூழத் தரையில் கிடக்கிறாய்? சூத மாகத, வந்திகளால் துதிக்கப்பட்ட நீ இன்று மாமிசம் உண்ணும் விலங்குகளால் சூழப்பட்டாய், சக்திசாலி மகனே? பாண்டவர்களும், வ்ருஷ்ணிகுல வீரர்களும் இருந்தும் அனாதையைப் போல் உன்னை யார் கொன்றது? மகனே! உன்னைப் பார்க்க என் கண்கள் துடிக்கின்றன.

மகனே! நான் குறைவான பாக்கியமுடையவள். இன்று நிச்சயம் நான் யமலோகம் சென்று விடுவேன். உன் அழகிய முகத்தை நான் மறுபடி எப்போது பார்க்க முடியும்? பீமசேனனின் பலத்திற்கு நிந்தை? அர்ஜுனனுடைய வில்லிற்கு நிந்தை! வ்ருஷ்ணிகுல வீரர்களுக்கு நிந்தை! பாண்டவர்களின், பாஞ்சாலர்களின் பலத்திற்கு நிந்தை! பாண்டவ சேனையின் அனைத்து தேச வீரர்களுக்கும் நிந்தை! உன்னை அவர்கள் போரில் காப்பாற்றவில்லை.

எனக்கு பூமி முழுவதும் சூன்யமாகிவிட்டது. வாசுதேவனின் மருமகன், அர்ஜுனன் புதல்வன் இன்று பூமியில் கிடப்பதை நான் எவ்வாறு பார்ப்பேன்?

மகனே வா! வா! உனக்குத் தாகமாக இருக்கும். இந்தத் தாயின் மடியில் அமர்ந்து பால் பருகு. வீரனே! நீ கனவில் கண்ட செல்வத்தைப் போலக் கண்களுக்குப் புலப்பட்டுக் காணாமல் போய்விட்டாய், மகனே! உன் இளம் மனைவி உன்னைப் பிரிந்து கன்றை இழந்த பசுவைப் போலக் கண்ணீர் பெருக்குகின்றாள். இவளுக்கு நான் எவ்வாறு தைரியம் அளிப்பேன். இந்த என் மருமகள் உத்தரா உத்தம ஜாதியில் பிறந்தவள், சீலம் மிக்கவள்; பிரியமாகப் பேசுபவள்; புகழ் மிக்கவள், சுகுமாரி, அழகிய கண்களும் பௌர்ணமி சந்திரனைப் போன்ற முகமும் கொண்டவள், மகனே! அபிமன்யு! நீ இந்த அன்பு மருமகளை இதயத்தோடு அணைத்து ஆனந்திக்கச் செய் . குழந்தாய்! புதல்வன் கிடைக்கும் இந்த நல்ல நேரத்தில் நீ அகாலத்தில் இறந்து விட்டாயே. நீ காலனுக்கு ஆட்பட்டு, கிருஷ்ணனைப் போன்று பாதுகாவலன் இருந்தும் போர்க்களத்தில் அனாதையைப் போலக் கொல்லப்பட்டுவிட்டாய்.

குழந்தாய்! யக்குகர்த்தா தானம் செய்பவன், புலனை வென்றவன் , பிரம்ம வேதபிரம்மணன், புண்ணிய தீர்த்த நீராடுபவன், குருசேவை செய்தவன், நன்றியுடையவன் ஆகியோர் பெறும் உத்தமகதி உனக்குக் கிடைக்கட்டும். போரில் வீர மரணம் அடைந்தோரின் உத்தம உலகு உனக்குக் கிடைக்கட்டும். ஆயிரம் கோதானம் செய்பவர், யாகதானம் செய்பவர், வாழிடம் அளிப்பவர், சரணடைந்தவரைக் காப்பவர், முனிவர்கள், பதிவிரதையான பெண்கள் ஆகியோர் அடையும் நல்ல கதி உனக்குக் கிடைக்கட்டும். நன்னடத்தை உடைய மன்னர்கள், புண்ணியம் செய்த நான்கு ஆசிரமத்து மக்கள், தீனர்களுக்குக் கருணை செய்பவர்கள், உத்தம பொருட்களைப் பங்கிட்டுப் பயன்படுத்துபவர்கள், கோள் சொல்லாதவர் ஆகியோர் அடையும் சிறந்த கதியை நீ அடைவாயாக.

பெற்றோருக்குச் சேவை செய்பவர், மனைவியிடம் அன்பு கொண்டவர், மிகப்பெரிய கஷ்டத்திலும் தைரியத்தோடு இருப்பவர், அசூயை, த்வேஷம் இல்லாதவர், யாருடைய இதயத்தையும் சொல்லால் காயப்படுத்தாதவர், பொறுமை மிக்கவர் பெறும் நற்கதியை நீ பெறுவாய் மகனே? மது, மாமிசத்தை விலக்கியவன், மதம், தற்பெருமை, பொய்ம்மை இவற்றை விலக்கியவர் மற்றவர்களுக்குத் துன்பம் அளிக்காதவர் ஆகியோர் அடையும் நல்ல கதியை நீயும் அடைவாய்” என்று உத்தராவுடன் சேர்ந்து அமுது புலம்பிய சுபத்திரையிடம் திரௌபதியும் வந்து சேர்ந்தாள். அவர்கள் அனைவரும் துயரத்தால் அமுது புலம்பி பித்துப் பிடித்தவர்களைப் போலாயினர். உணர்விழந்து தரையில் விழுந்துவிட்டனர்.

தாமரைக் கண்ணான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் இவர்களைப் பார்த்து மிகவும் துயருற்றார். அவர்களை நினைவுக்குக் கொண்டு வர உபசாரம் செய்தார். சகோதரி சுபத்ரா மீது நீர் தெளித்து நினைவு திரும்பச் செய்தார். பல நன்மை தரும் சொற்களைக் கூறினார். அவளிடம், “ சுபத்ரா! நீ புதல்வனுக்காக வருந்தாதே, துருபதகுமாரி? நீ உத்தராவிற்குத் தைரியம் கூறு. கூத்திரிய சிரோமணியான அபிமன்யு உத்தம கதியை அடைந்துள்ளான். நம்முடைய குலத்தின் உத்தம புருஷர்களும் அபிமன்யுவின் கதியே அடைய வேண்டும் என்பது என் விருப்பம். உன்னுடைய மகாரதி புதல்வன் இன்று தனியாகச் செய்த பராக்கிரமத்தை நானும் என்னுடைய நண்பனும் நாளை செய்து காட்டுவோம்” என்று பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அப்பெண்களுக்கு ஆறுதல் அளித்து மீண்டும் அர்ஜுனனிடம் திரும்பினார்.

3. போர்முடிவும் தொடர் நிகழ்வுகளும்:

பதினெட்டு நாட்கள் நடந்த பாரதப் போர் முடிந்து பாண்டவர்கள் வெற்றி பெற்றனர். பீஷ்மரிடம் உபதேசம் பெற்றபின் மனக்கலக்கம் நீங்கிய யுதிஷ்டிரர் ராஜ்யபாரத்தை ஏற்றார். சிறிது காலம் இந்திரப் பிரஸ்தத்தின் அர்ஜுனனின் புத்திரசோகம் நீங்கும்படி பொழுது போக்கிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் துவாரகை திரும்பினார். புதல்வனை இழந்த துயரத்தில் இருந்த தன் தங்கை சுபத்ரையையும் துவாரகை அழைத்துச் சென்றார். பிறந்த வீட்டில் பெற்றோர் மற்றோருடன் சுபத்ரா இருந்தாள். யுதிஷ்டிரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு அஸ்வமேதயாகம் பற்றி முன்பே கூறியிருந்த சமயம் நெருங்கியது. எனவே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பலராமர், ருக்மிணி அவளுடைய புதல்வர்கள் மற்றும் சுபத்ராவுடன் வருஷணிகுலத்தினர் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினர். அவர்கள் போரில் இழந்த பரதகுலப் பெண்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தனர். யது குலத்தினர் அஸ்தினாபுரம் வந்தபோது, யுதிஷ்டிரர் தன் சகோதரருடன் யாகத்திற்கு வேண்டிய செல்வத்தைச் சேகரிக்கும் பொருட்டு இமயத்திற்கு யாத்திரை சென்றிருந்தார்.

4. ஆஸ்ரம வாசிகா பருவம்

4.1. உத்தராவின் புதல்வன் இறந்தே பிறத்தல்; சுபத்ரா

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பிராத்தித்தல்

இந்த நேரத்தில் உத்தரா அபிமன்யுவின் புதல்வனுக்குப் பிறப்பளித்தாள். குழந்தை பிறக்கும் போதே அஸ்வத்தாமாவின் பிரம்மாஸ்திரத்தால் தாக்கப்பட்டு, இறந்து பிறந்தது, குந்தி, திரௌபதி, சுபத்ரா, உத்தரா ஆகியோரும் பரதகுலப் பெண்களும் இதனைக் கண்டு கண்ணீர் பெருக்கினர். மயங்கி விழுந்தனர், குந்தி குழந்தையை உயிர்ப்பித்துத்தருமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை வேண்டினாள்.

குந்தியை தொடர்ந்து சுபத்ராவும் தன் அண்ணனிடம் அழுது புலம்பி பிரார்த்தனை செய்தாள். அவள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம், “அண்ணா! தாமரைக் கண்ணா! உன் நண்பன் பார்த்தனின் பேரனைப் பார். கௌரவர்கள் அழிந்த பிறகு இவன் பிறந்துள்ளான். ஆனால் இவனும் ஆயுள் அழிந்து பிறந்துள்ளான். துரோண புத்திரன் அஸ்வத்தாமா பீமனைக் கொல்வதற்காக ஏவிய துரும்பு வடிவிலான பிரம்மாஸ்திரம் என்மீதும், உன் நண்பன் விஜயன் மீதும், உத்தரா மீதும் விழுந்தது, அந்தத் துரும்பு இன்று என்னுடைய இதயத்தைப்பிளந்து விட்டது, இப்போது நான் அபிமன்யுவையும் இழந்துவிட்டேன்; அவனுடைய புதல்வனையும் இழந்து விட்டேன். இதைக் கேட்டு தர்மாத்மா யுதிஷ்டிரர் என்ன கூறுவார்?

பீமசேனன், அர்ஜுனன், மாத்ரி புதல்வர்கள் அனைவரும் என்ன நினைப்பார்கள்? ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! இன்று அஸ்வத்தாமா பாண்டவர்களுடைய அனைத்தையும் கொள்ளையடித்துவிட்டான். ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! அபிமன்யு ஐந்து சகோதரர்களுக்கும் பிரியமானவன். அவனுடைய புதல்வனின் நிலையைக் கண்டு, அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரத்தால் தோற்றுவிட்ட பாண்டவர்கள் என்ன கூறுவார்கள்? ஜனார்த்தனா! அபிமன்யுவைப் போன்ற வீரனின் புதல்வன் இறந்து பிறப்பதைப் போன்ற பெரிய துக்க விஷயம் என்ன இருக்கும்?

புருஷோத்தமா! உன் கால்களில் தலை வைத்து வணங்குகிறேன், குந்தி அத்தையும், சகோதரி திரௌபதியும் கூட உன் கால்களில் கிடப்பதைப் பார். மாதவா! துரோண புத்திரன் அஸ்வத்தாமா உத்தராவின் கர்ப்பத்தைத் தொலைத்து விட முயற்சி செய்தபோது, அவனிடம்,” நராதமா! உன் விருப்பம் நிறைவேற விடமாட்டேன். அர்ஜுனனின் பேரனை என் பிரபாவத்தால் உயிர்ப்பித்து விடுவேன் “ என்று கூறினாய் சகோதரா! நான் உன் பலத்தை நன்கு அறிந்தவள், உன்னுடைய அருட்பிரசாதத்தால் அபிமன்யுவின் இந்தப் புதல்வன் உயிர் பிழைக்கட்டும்.

வ்ருஷ்ணி வம்சத்து சிங்கமே! நீ இவ்வாறு சபதமிட்டு உன்னுடைய வாக்கை நிறைவேற்றவில்லை என்றால் சுபத்ரா உயிரோடு இருக்கமாட்டாள்; தன் உயிரைத் துறந்து விடுவாள் என்பதை அறிந்துகொள், நீ உயிரோடு இருக்கும்போது, அபிமன்யுவின் இந்தக் குழந்தைக்கு உயிர்ப்பிச்சை கிடைக்கவில்லை என்றால் உன்னால் எனக்கு என்ன பிரயோஜனம்? வெல்ல முடியாத வீரனே! மேகம் மழைபொழிந்து வறண்ட பயிரைப் பசுமையாக்குவது போல் நீ உன்னைப் போலவே அழகிய கண்களுடைய அபிமன்யுவின் இந்த இறந்த புதல்வனைப் பிழைக்கச் செய்.

கேசவா! நீ தர்மாத்மா, சத்யவாதி, சத்திய பராக்ரமியாவாய், ஆகவே நீ சொன்ன சொல்லை சத்தியமாக்கிக் காட்டவேண்டும். நீ நினைத்தால் மரணத்தின் வாயில்பட்ட மூன்று உலகங்களையும், உயிர் பிழைக்கச் செய்ய முடியும் என்றால், உன் மருமகனின் இந்த அன்புப் புதல்வனை உயிர்ப்பிப்பது உனக்குப் பெரிய விஷயமல்ல, ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! நான் உன் பிரபாவத்தை நன்கு அறிவேன் அதனாலேயே உன்னை யாசிக்கிறேன். இந்தப் பாலகனுக்கு உயிர்ப் பிச்சை அளித்து, பாண்டவர்களுக்குப் பெரும் அனுக்ரஹம் செய். மகாபாஹு! இவள் என் சகோதரி, அல்லது கொல்லப்பட்ட மகனின் துக்கமுடைய தாய், அல்லது சரணடைந்த வருந்தத்தக்க அபலை என்று அறிந்து எனக்கு அருள் செய்” என்று சுபத்ரா ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் பிரார்த்தனை செய்தாள்.

சுபத்ரா இவ்வாறு பிரார்த்தித்ததும் கேசியை மாய்த்த கேசவன் அவளுக்கு ஆறுதல் அளித்தார். சுபத்ரா கூறியவாறே அபிமன்யுவின் புதல்வனை உயிர் பிழைக்கச் செய்வதாக உறுதியளித்து குந்தி முதலிய அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியை அளித்தார், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் அருளால் உத்தராவின் புதல்வன் “பரீக்ஷித்” உயிர் பெற்றான். காலக்கிரமத்தில் வளர்ந்து அனைவரையும் ஆனந்தத்தில் ஆழ்த்தினான்.

5. மகாப்ரஸ் தானிக பருவம்

5.1. பரீக்ஷித் குருகுலத்தின் மன்னனாக அபிஷேகம் செய்யப்படுதல்:

மகாபாரதப் போர் முடிந்த 36 வது ஆண்டில் யது வம்சத்தினர் தங்களுக்குள் போரிட்டு மாண்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும், பலராமரும் தங்களது பரமதாமத்தை அடைந்தனர். யதிஷ்டிரரும் ராஜ்யத்தைத் துறக்கத் தீர்மானித்தார். அவர் அபிமன்யுவின் புதல்வன் ‘பரீக்ஷித்’ திற்கு ராஜ்யாபிஷேகம் செய்து வைத்தார். பிறகு சுபத்ராவிடம் இவ்வாறு கூறினார், “மகளே! உன்னுடைய புதல்வனின் புதல்வனான ‘பரீக்ஷித்’ இந்தக் குருதேசத்திற்கும், கௌரவர்களுக்கும் மன்னன் ஆவான். யாதவர்களில் மீதமானவர்களுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பேரன் வஜ்ரன் மன்னனாகப்பட்டுள்ளான். பரீக்ஷித் அஸ்தினாபுரத்தில் இருந்து அரசு செய்வார், வஜ்ரன் இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் அரசாள்வான். நீ பரீக்ஷித்துடன் வஜ்ர மன்னனையும் காப்பாற்ற வேண்டும், உன்னுடைய மனத்தை ஒரு போதும் அதர்மத்தின் பக்கம் செல்ல விடக்கூடாது.” என்று கூறினார் சுபத்ராவும் யதிஷ்டிரரின் சொற்களை ஏற்றுக் கொண்டாள்.

5.2. சுபத்ரா ராஜமாதாவாகப் பரீக்ஷித்துக்குத் துணை புரிதல்:

திரௌபதி பாண்டவர்களுடன் வனவாசம் சென்றுவிடுகிறாள். சுபத்ரா

பரீக்ஷித் மன்னனுடன் இருந்து கூத்திரியப் பெண்களுடைய தர்மத்தை நிறைவேற்றுகிறாள். பரீக்ஷித் தன் தந்தை முதலியோரின் புகழைக் காப்பாற்றும் வண்ணம் தர்மத்தின்படி அரசாட்சி செய்து வந்தான். சுபத்ரா தன் பேரனுக்குத் துணையாக அஸ்தினாபுரத்தில் இருந்து வந்தாள். குரு குலம் செழிக்க அபிமன்யுவின் மகனும், தன் பேரனுமான பரீக்ஷித் மன்னனுக்குப் பாதுகாப்பும் ஆலோசனையும் அளித்து ராஜமாதாவாக சுபத்ரா விளங்கலானாள்.

5. உத்தரா

1. விராட பருவம்

1.1. உத்தரா பிருகன்னளாவை உத்திரனுக்கு சாரதியாக வேண்டதல்

மதஸ்ய மன்னர் விராடர், கேகய நாட்டு ராஜகுமாரியும், விராட தேசத்து மகா ராணியுமான சதேஷ்ணா இவர்களின் மகள் உத்தரா. இவளது சகோதரன் உத்தரன். அஞ்ஞாதவாச காலத்தின் போது பிரகன்னளா என்ற பெயருடன் அலி வேடம் பூண்ட அர்ஜுனன் உத்தராவிற்கும், மற்ற ராஜகுமாரிகளுக்கும் ஆடல், பாடல் இசைக் கலைகளைக் கற்பித்து வந்தார். கௌரவர்கள் விராட தேசத்தின் மீது படையெடுத்து வந்த போது விராடர் திரிகர்த்த மன்னன் சுசர்மாவுடன் போரில் ஈடுபட்டிருந்தார். எனவே உத்தரன் கௌரவர்களை எதிர்த்துப் போருக்குச் செல்ல வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டது. உத்தரன் தேரைச் செலுத்த சாரதியின்றி யோசனை செய்தான். இச்சமயம் அர்ஜுனன் சைரந்திரியான திரௌபதியின் மூலம் உத்தரனிடத்தில் பிருகன்னளாவை சாரதியாக நியமித்துக் கொள்ளுமாறு தெரிவிக்கச் செய்கிறார். உத்தரன் பிருகன்னளாவிடம் தான் எவ்வாறு இதைக் கேட்பது எனத் தயங்குகிறான். உத்தரை மூலம் பிருகன்னளையைச் சாரதியாக இருக்குமாறு கேட்கலாம் என்று திரௌபதி கூறினாள். அதன் படி உத்தரன் உத்தரையை பிருகன்னளாவிடம் அனுப்பி அவள் மூலம் சாரதியாக நியமித்துக் கொள்ளுகிறான்.

உத்தரை அர்ஜுனனிடம், “பிரகன்னளே! நம் நாட்டின் பசுக்களைக் கௌரவர்கள் ஓட்டிச் செல்லுகிறார்கள். அவர்களை வெல்ல என் சகோதரன் போருக்கு ஆயத்தமாகிறான். ஆனால் அவருடைய தேரின் சாரதி ஒரு போரில் கொல்லப்பட்டான். அவர் சாரதியைத் தேட முயற்சித்தபோது, சைரந்திரி நீ அஸ்வவித்தையில் தேர்ந்தவன் என்று கூறினாள். முன்பு நீ அர்ஜுனனுடைய அன்பான சாரதியாக இருந்திருக்கிறாய். உன் உதவியால் பாண்டவர்கள் பூமியை வென்றுள்ளனர். தோழியே! கௌரவர்கள் நம் பசுக்களை வெகுதூரம் அழைத்துச் செல்வதற்கு முன் நீ என் சகோதரனின் தேரோட்டியாகிப் புறப்படு. நான் அன்புடன் இதைக் கூறுகிறேன். இன்று நான் இவ்வளவு வேண்டியும் நீ என் பேச்சைக் கேட்காவிடில் நான் உயிரைத் தியாகம் செய்து விடுவேன்” என்றாள். உத்தரையின் சொற்களின்படி பிருகன்னளாவான அர்ஜுனன் உத்தரனின் சாரதியாகுமாறு ஏற்பாட்டினைச் செய்து கொள்ளுகிறார்.

1.2. உத்தரை பிருகன்னளையிடம் வஸ்திரங்களை எடுத்துவரக் கூறுதல்:

உத்தரன் போருக்குப் புறப்பட்ட சமயம் உத்தரை அர்ஜுனனிடம்,

“பிரகன்னளே! நீ போர்க்களத்திற்கு வந்துள்ள பீஷ்மர், துரோணர் போன்ற முக்கிய கௌரவ வீரர்களை வென்று நம்முடைய காற்றாடிகளுக்கு அவர்களுடைய மெல்லிய, மென்மையான, விசித்திர வண்ணமுடைய அழகிய வஸ்திரங்களை எடுத்துவா” எனக் கேட்டாள். அதன்படியே போரில் அவர்களை வென்ற பிறகு உத்தரன் மூலம் அவர்களின் மேலாடைகளை எடுத்து வந்த அர்ஜுனன் அவற்றை மன்னர் முன் உத்தரையிடம் அளித்தார் . பின்னர் விராடமன்னர் உத்தராவை அர்ஜுனுக்கு மனைவியாக்க விருப்பம் தெரிவித்தார். அர்ஜுனன் தான் உத்தராவிற்கு தந்தையும், குருவும் போன்றவர் என்றும் உத்தராவை மருமகளாக ஏற்றுக் கொள்ளுவதாகவும் கூறினார்.

1.3. உத்தரா அபிமன்யு திருமணம்

விராடர் அதனை ஏற்றுகொண்டார். பின் திருமண ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அபிமன்யுவுடனும் உறவினர்களுடனும் பெரும் சேனையுடனும் மணமகனுக்குப் பரிசளிக்கப் பெரும் செல்வத்துடனும் வந்தார். துருபத மன்னரும் காசிராஜனும், ஷைப்ய மன்னரும் சேனையுடனும் உறவினர்களுடனும் வந்தனர். நாடு அழகுடன் திருவிழாக் கோலம் பூண்டு விளங்கியது. அக்னி வளர்த்து ஹோமம் செய்யப்பட்டது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் முன்னிலையில் பார்த்தன் அபிமன்யுவிற்கும் உத்தராவிற்கும் திருமணத்தை முடித்து வைத்தார். விராடர் அபிமன்யுவிற்கு வரதகூழினையாகக் குதிரைகளையும் பெரும் செல்வத்தையும் அளித்தார். உணவுப்பொருட்கள் நிரம்பியிருந்தன; அந்தணர்களுக்குத் தானமும் வழங்கப்பட்டது. இவ்வாறு அபிமன்யு - உத்தரா திருமணம் பரத குலத்தின் முறைப்படி நடந்தேறியது.

2. துரோண பருவம்

2.1. உத்தராவின் துயரம்

மிக விரைவில் பாரதப் போர் தொடங்கியது. உத்தராவின் கணவனும், அர்ஜுனன், சுபத்ராவின் புதல்வனும் 16 வயதே நிரம்பிய பாலகனுமான வீர அபிமன்யு, போர் தர்மத்தை மீறி துரோணர் முதலிய பல மகாரதிகளால் சூழப்பட்டு, வியூகத்தில் சிக்க வைக்கப்பட்டு, கொல்லப்பட்டான். சுபத்ராவும், உத்தரையும், பாண்டவர்களும் சோகத்தில் ஆழ்ந்தனர். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தார்.

3. வியாச மகரிஷி உத்தராவிற்கு ஆறுதல் அளித்தல்

பாரதப் போர் முடிந்து யுதிஷ்டிரர் ராஜ்ய பாரத்தை ஏற்றார். துக்கத்தில் இருந்த சுபத்ராவை, தன் அத்தை குந்தியின் ஆலோசனைப்படி

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தன்னுடன் துவாரகைக்கு அழைத்துச் சென்றார். அஸ்தினாபுரத்தில் உத்தரா கணவனை இழந்த சோகத்தில் மூழ்கி உணவை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் வருந்தத்தக்க நிலையில் இருந்தாள். அவளுடைய கர்ப்பத்தில் இருந்த பாலகன் வயிற்றிலேயே கிடந்து கூடினமாகலானான்.

கர்ப்பத்தில் இருந்த சிசுவின் நிலையைத் தன் திவ்ய திருஷ்டியால் அறிந்த வியாச மகரிஷி அஸ்தினாபுரம் வந்தார். குந்தியையும், உத்தரையையும் சந்தித்து ஆறுதல் அளித்தார். “உத்தரே! நீ இந்த சோகத்தை விட்டுவிடு. உன்னுடைய புதல்வன் பெரும் தேஜஸ்வியாக இருப்பான். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பிரபாவத்தாலும், என்னுடைய ஆசியாலும் அவன் பாண்டவர்களுக்குப் பிறகு உலகம் முழுவதையும் காப்பாற்றப்போகிறான்” என்று கூறி, உத்தரையின் துயரத்தைத் துடைத்து தைரியம் அளித்தார்.

4. ஆஸ்வமேதிக பருவம்

4.1. பரீக்ஷித் இறந்தே பிறத்தல்; உத்தராவின் அழகை

யுதிஷ்டிர மன்னர், ஆஸ்வமேத யாகத்திற்காக மருத்மன்னரின் செல்வத்தை எடுத்துவர வேண்டி தன் சகோதரர்களுடன் இமயத்திற்கு யாத்திரை சென்று விட்டார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பலராமர், ருக்மிணி, சுபத்ரை மற்றும் முக்கியமான யதுகுலத்தவருடன் மீண்டும் அஸ்தினாபுரம் திரும்பினார். அது உத்தராவின் பிரசவ காலமாக இருந்தது. குழந்தை இறந்தே பிறந்தது. குந்தி, திரௌபதி, சுபத்ரா உள்ளிட்ட பரதகுலப் பெண்கள் அனைவரும் பெரும் சோகத்தில் மூழ்கி, கண்ணீர் பெருக்கினார்கள். உத்தரா அளவற்ற சோகத்தில் சூழ்ந்து மயங்கிக் கிடந்தாள்.

உத்தரா பிரசவித்த பிரசவ அறை வெண்மையான மலர் மாலையால் முறைப்படி அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. நாற்புறமும் நீர் நிரம்பிய கலசங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. நெய்யால் நனைக்கப்பட்ட ‘தேந்துக்’ என்னும் கட்டைத் துண்டுகள் எரிந்து கொண்டிருந்தன. வெண்கடுகு சிதறப்பட்டிருந்தது. அந்த அறையின் நாற்புறமும் பளபளக்கும் கூரிய ஆயுதங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. முதிய பெண்கள் சேவைக்காக அங்கு கூடியிருந்தனர். சிறந்த மருத்துவர்கள் நிறைந்திருந்தனர். இத்தகைய சிறப்பான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன.

குந்தி, சுபத்ரா இவர்கள் மூலம் அபிமன்யுவின் புதல்வன் இறந்தே பிறந்ததை அறிந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் விரைந்து அங்கு வந்தார். திரௌபதி உத்தராவிடம் சென்று, உன் மாமனாருக்கு இணையான, யாராலும் தோற்கடிக்க முடியாத பகவான் மதுகுதனன் உன்னிடம் வந்துகொண்டிருக்கிறார் என்று கூறினாள். அதைக் கேட்ட உத்தரா தன் அழகையை நிறுத்தினாள்.

தன் உடலை ஆடையால் மூடிக்கொண்டாள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் பகவத்பக்தி கொண்ட உத்தரா ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம் இவ்வாறு கூறலானாள்.

4.2. உத்தரா தன் புதல்வனைப் பிழைக்கச் செய்யுமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை வேண்டதல்

“தாமரைக் கண்ணா? ஜனார்த்தனா! இன்று நானும் என் கணவரும் சந்தானவீனர்களாகி விட்டத்தைப் பாருங்கள். ஆர்ய புத்திரன் போரில் கொல்லப்பட்டுவிட்டார். நான் புத்திர சோகத்தால் கொல்லப்பட்டேன். நாங்கள் இருவருமே சமமாக காலனுக்குக் கவளமாகி விட்டோம். வருஷணி நந்தனா! நான் உங்கள் திருவடியில் தலைவைத்து உங்களுடைய அருள் பிரசாதத்தைப் பெற விரும்புகிறேன். துரோணபுத்திரன் அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரத்தால் தடுக்கப்பட்ட என் புதல்வனைப் பிழைக்கச் செய்யுங்கள்.

புண்டரீகாக்ஷா! தாங்களோ, தர்மராஜரோ அல்லது பீமசேனனோ கூட இந்த துரும்பு இந்த பாலகனைக் கொல்லாமல் இவனை அறியாத தாயைக் கொன்றுவிட்டதும் என்று கூறியிருந்தால் நான் மட்டும் அழிந்திருப்பேன். இந்த அனர்த்தம் ஏற்பட்டிருக்காது. கர்ப்பத்திலுள்ள பாலகனைப் பிரம்மாஸ்திரத்தால் கொன்று விடும் கொடுமையைச் செய்து அஸ்வத்தாமா எந்தப் பலனைப் பெறப் போகிறான்?

கோவிந்தா! தாங்கள் பகைவர்களைச் சம்ஹாரம் செய்பவர். நான் உங்கள் பாதங்களில் தலைவைத்து, இந்தச் சிறுவனுக்கு உயிர்ப்பிச்சையளிக்க வேண்டுகிறேன். இவன் உயிர் பிழைக்காவிட்டால் நானும் என் உயிரைத் தியாகம் செய்து விடுவேன். இந்தப் பாலகன் மீது நான் மிகப்பெரிய நம்பிக்கையைக் கட்டி வைத்திருந்தேன். அஸ்வத்தாமா அனைத்தையும் அழித்து விட்டான். இப்போது நான் எதற்காக உயிர் வாழ வேண்டும்?

ஸ்ரீ கிருஷ்ணா! ஜனார்த்தனா! இந்தக் குழந்தையை மடியில் எடுத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் உங்களை வணங்குவேன் என்று நம்பிக்கொண்டிருந்தேன். அது இப்போது வீணாகி விட்டது. இந்தப் புதல்வன் இறந்ததால் என்னுடைய விருப்பங்கள் அனைத்தும் வீணாகிவிட்டன. மதுசூதனா! அலையும் விழிகளுடைய அபிமன்யு உங்களுக்கு மிகவும் பிரியமானவர் என்று கேள்விப்பட்டுள்ளேன். அவருடைய மகன் இன்று பிரம்மாஸ்திரத்தால் உயரிழந்து கிடக்கிறான். தாங்கள் இவனைப் பாருங்கள். இவனும் தன் தந்தையைப் போலவே நன்றிகெட்டவன். நிருசம்கன், இவன் பாண்டவர்களின் ராஜ்யத்தை விட்டு இன்று தனியாகவே எமலோகம் சென்றுவிட்டான்.

கேசவா! நான் போர்முனையில், என் கணவனிடம், “வீரபதி தேவா! தாங்கள் போரில் கொல்லப்பட்டு விட்டால் நான் உடனே பரலோகத்தில்

தங்களை வந்து சந்திப்பேன்” என்று சபதமிட்டிருந்தேன். ஆனால் நான் அதை நிறைவேற்றவில்லை. நான் கடும் இதயமுடையவன். இப்போது நான் பரலோகம் சென்றால் அர்ஜுனகுமாரன் என்னிடம் என்ன கூறுவார்?” இவ்வாறு பலவாறாகப் புலம்பிய உத்தரா தீனபாவத்துடன் பூமியில் விழுந்து விட்டாள். உத்தராவின் நிலைகண்டு குந்திதேவியுடன் பரத வம்சத்துப் பெண்கள் அனைவரும் அழலானார்கள். அவர்களின் அழகை ஒலி மானிகை எங்கும் எதிரொலித்தது. அப்போது அவர்களைப் பார்ப்பதற்கும் இயலவில்லை. சிறிது நேரம் தரையில் கிடந்த உத்தரா மீண்டும் எழுந்து உயிரிழந்த தன் குழந்தையை மடியில் எடுத்துக் கொண்டு அதனிடம் புலம்பலானாள்.

“மகனே! நீ தர்மம் அறிந்த தந்தையின் புதல்வன். ஆனால் நீ ஏன் இந்த அதர்மத்தைச் செய்கிறாய். வருஷணி வம்சத்தின் சிறந்த வீரரான பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உன் எதிரே நிற்கிறார். நீ ஏன் எழுந்து இவரை வணங்கவில்லை? குழந்தாய்! பரலோகத்திற்குச் சென்ற உன் தந்தையிடம் இறுதி காலம் வராமல் பிராணிகள் உயிர் இழப்பது மிகவும் கடினம். அதனாலேயே கணவரையும், புதல்வனையும் பிரிந்து நான் இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறேன் என்பதைக் கூறு.

இனி நான் தர்மராஜரின் அனுமதியைப் பெற்று, கொடும் விஷத்தை உண்டு விடுவேன்; அல்லது எரியும் தீயில் புகுந்து விடுவேன். மனிதருக்கு இறப்பது மிகவும் கடினம் போலும், ஏன் எனில் கணவனும் புதல்வனும் இறந்த பிறகும் என் இதயம் ஏன் இன்னும் தூள் தூளாகவில்லை? மகனே! எழுந்து நில். உன் கொள்ளுப் பாட்டியையும், மகாராணி பாஞ்சாலியையும் பார். உன்னுடைய பாட்டியான தபஸ்வினி சுபத்ராவைப் பார். வேடனின் அம்பால் தாக்கப்பட்ட பெண் மாணைப் போல வேதனை அடையும் உன் தாயான என்னையும் பார். மகனே! எழுந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் முகத் தாமரையின் சோபையைப் பார். முன்பு நான் அலைபாயும் உன் தந்தையின் முகத்தைப் பார்த்தது போலவே பார்“. இவ்வாறு அமுத உத்தரா மறுபடியும் பூமியில் வீழ்ந்தாள். பெண்கள் அனைவரும் அவளைத் தூக்கி அமரச் செய்தனர். தைரியத்தோடு பூமியில் அமர்ந்த மத்ஸ்ய ராஜகுமாரி கைகுவித்து தாமரைக் கண்ணன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை வணங்கினாள். அவளுடைய பெரும் அழகையைக் கேட்டு புருஷோத்தமன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஆசனம் செய்து அஸ்வத்தாமா செலுத்திய பிரம்மாஸ்திரத்தை அமைதிப்படுத்தி விட்டார்.

4.3. ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் உத்தராவின் பாலகனை உயிர் பிழைக்கச் செய்தல்

தூய இதயமுடைய மகிமை பொருந்திய பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அந்த குழந்தையை உயிர்ப்பிக்க சபதம் செய்தார் அனைவரும் கேட்குமாறு,

“மகளே! உத்தரா! நான் பொய் கூறுவதில்லை. நான் செய்த சபதம் சத்தியமாகியே தீரும். நான் எல்லோரும் பார்க்கும் போதே, இப்போதே இந்தப் பாலகனை உயிர்ப்பித்து விடுகிறேன். நான் விளையாட்டிற்கும் பொய் கூறியதில்லை, போரில் புறமுதுகிட்டது இல்லை. என்னுடைய இந்த சக்தியால் அபிமன்யுவின் இந்தச் சிறுவன் உயிர் பிழைக்கட்டும்.

தர்மமும், பிராமணரும் எனக்குப் பிடிக்கும் என்றால், அபிமன்யுவின் பிறந்ததுமே இறந்த, இந்த மகன் மறுபடி உயிர்த்து எழட்டும். நான் ஒருபோதும் அர்ஜுனனிடம் விரோதம் கொண்டதில்லை. இந்த சத்தியத்தின் பிரபாவத்தால் இறந்த இந்த பாலகன் இப்போதே உயிர் பிழைக்கட்டும். என்னிடம், சத்தியம் தர்மம் ஆகியவை நிரந்தரமாக இருக்குமானால், அபிமன்யுவின் இந்த புதல்வன் உயிர் பிழைக்கட்டும். நான் கம்சனையும் கேசியையும் தர்மத்தின் படி வதம் செய்தேன் என்றால் அந்த சத்தியத்தின் ஆளுமையால் இந்த பாலகன் மறுபடியும் உயிர் பிழைக்கட்டும்” என்று சபதமிட்டார்.

4.4. பாலகன் உயிர் பிழைத்தல்; அனைவரும் ஆனந்தித்தல்; பகவான் பரீக்ஷித் எனப் பெயர் சூட்டல்

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவ்வாறு கூறியதும் அபிமன்யு, உத்தரா இவர்களின் அந்தப் பாலகன் உணர்வு வரப்பெற்றான். மெல்ல, மெல்ல கை, கால்களை அசைக்கத் தொடங்கினான். அந்தப் பிரசவ அறை அந்தக் குழந்தையின் தேஜஸால் பிரகாசித்தது. பிறகு பாலகர்களை அழிக்கும் அரக்கர்கள் அனைவரும் அந்த மாளிகையை விட்டு விட்டு ஓடிவிட்டனர். இதே சமயம் அசுரீரி ஒலித்தது; “கேசவா! உனக்குப் பாராட்டு. நீ மிக நல்லகாரிதைச் செய்தாய் என்று கூறியது. அச்சமயம் பிரம்மாஸ்திரம் பிரகாசத்துடன் பிரம்ம லோகம் சென்று விட்டது.

இவ்வாறு அந்த குழந்தை மறுபிறவி பெற்றது. தன் அங்கங்களை அசைத்தது. அதைக் கண்டு பரத வம்சத்துப் பெண்கள் அனைவரும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியும், ஆனந்தமும் கொண்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஆணைப்படி பிராமணர்கள் ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்தனர். அனைவரும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் புகழைப் பாடினர். பரதவம்சத்து வீரர்களின் மனைவியரான குந்திதேவி திரௌபதி, சுபத்ரா, உத்திரா அனைவரும் மிகவும் சந்தோஷம் கொண்டனர். பிறகு, மல்லர், நடர், ஜோதிடர், சுபசெய்தி கேட்கும் சேவகர், சூதமாகதர் அனைவரும் குருவம்சத்தைத் துதித்து ஆசியளித்தனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் புகழைப் பாடலாயினார்.

உத்தரா குழந்தையை மடியில் ஏந்தி ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை வணங்கினாள். பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அந்த பாலகனுக்கு ஏராளமான ரத்தினங்களைப்

பரிசாக அளித்தார். மற்ற யது வம்சத்தினரும் பலவகைப் பொருட்களை குழந்தைக்கும் பரிசளித்தனர். “குரு குலத்தின் ‘பரீக்ஷிணம்’ ஆனதும் அபிமன்யுவின் இந்தப் புதல்வன் பிறந்துள்ளான். ஆகவே இவனுக்கு பரீக்ஷித் என்ற பெயர் உண்டாகட்டும்” எனக் கிருஷ்ண பகவான் குழந்தைக்கு பரீக்ஷித் என்ற பெயரைச் சூட்டினார். பரீக்ஷித் காலக்கிரமத்தால் வளர்ந்து எல்லோரையும் ஆனந்தத்தில் ஆழ்த்தினார்.

5. பரீக்ஷித் முடிசூடுதல்

அதற்குப்பிறகு யுதிஷ்டிரரின் ஆட்சி அஸ்தினாபுரத்தில் 36 ஆண்டுகள் நடைபெற்றது. மகாபாரதம் முடிந்து 36 ஆவது ஆண்டில் யது வம்சத்தினர் அழிவு நடைபெற்றது. துவாரகாபுரி கடலில் மூழ்கியது. அதனால் பெரும்துயர் கொண்ட யுதிஷ்டிரரும், சகோதரர்களும், திரௌபதியுடன் மகா யாத்திரை செல்லத் தீர்மானித்தனர். யுயுத்சவின் மேற்பார்வையில் ‘பரீக்ஷித்’ குருகுல மன்னனாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டான். சுபத்ரா அவனை தர்மப்படி வழிநடத்த வேண்டும் என்று யுதிஷ்டிரர் ஆணையிட்டார். உத்தராவும், சுபத்ராவும் அஸ்தினாபுரத்தில் ‘பரீக்ஷித்’ மன்னனைப் பாதுகாத்து வந்தனர். பாண்டவர்கள், திரௌபதியுடன் தவக்கோலத்தில் அஸ்தினாபுரத்திலிருந்து வெளியேறி, காலக்கிரமத்தில் மனித சரீரத்தைத் துறந்து, சொர்க்க லோகத்தில் தத்தம் மூலசொருபத்தில் கலந்து விட்டனர்.